

รายงานการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๒ / ๒๕๖๔ (วิสามัญ)

วันที่ ๒๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ณ ศาลาว่าการ

เริ่มประชุมเวลา ๙.๐๕ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ วันนี้เป็นการประชุมวุฒิสภาวิสามัญ
ครั้งที่ ๒ มีท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ขอประธานเปิดการประชุม
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องด่วน ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติให้ใช้ไปแล้ว

Legislative Institutional Repository of Thailand

ที่ สผ ๐๐๐๓/๒๕๖๒

สภาผู้แทนราษฎร

๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๖๔

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึก
หลักการ และเหตุผลประกอบ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๕/๒๕๖๒
(วิสามัญ) วันศุกร์ที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบ
ด้วยกับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภา
พิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อเสนอ
ต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย
มาตรา ๑๕๔

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์

นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

บันทึก

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๔
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเสร็จแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๑/๒๕๐๔ (สามัญ สมัยที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๐๔ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔/๒๕๐๔ (วิสามัญ) วันศุกร์ที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๐๔ สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติให้ความเห็นชอบ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัตินี้วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๐๔

สวณ คำวงษา

(พันเอก สวณ คำวงษา)

เลขาธิการรัฐสภา

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

หลักการ

๑. พิจารณารายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นจำนวนไม่เกิน ๒๖,๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๒. ตั้งรายจ่ายสุทธิใช้เงินอุดหนุนรายจ่าย
๓. ตั้งรายจ่ายสุทธิใช้เงินคงคลัง

เหตุผล

๑. เพื่อให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ได้ใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ สำหรับไว้เป็นหลักในการจ่ายเงินแผ่นดิน
๒. เพื่อบริหารจัดการกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณที่กำหนดให้ตั้งรายจ่ายสุทธิใช้เงินอุดหนุนรายจ่ายสุทธิจ่ายไปแล้ว
๓. เพื่อบริหารจัดการกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณที่กำหนดให้ตั้งรายจ่ายสุทธิใช้เงินคงคลังตามที่จ่ายไปแล้ว

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่าง

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔

.....

.....
 โดยที่เป็นการสมควรตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔

.....
 มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 เป็นต้นไป

มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ ให้ตั้งเป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น ๒๒,๖๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกเป็นรายจ่ายตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ งบประมาณรายจ่ายงบกลาง ในความควบคุมของกระทรวงการคลังและสำนักงานงบประมาณ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๗๕๐,๓๕๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

- (๑) เงินเบี้ยหวัดค่าเช่าบ้านนาย ๑,๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๒) ค่าบริการขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย และบริษัทไทยโทรทัศน์ จำกัด ๓๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท

LIRT

(๓) เงินช่วยเหลือข้าราชการ และลูกจ้าง	๑,๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) เงินเดือนขั้น เดือนอันคัม เงินเดือนและเงินปรับวุฒิ ข้าราชการ	๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการ เสด็จพระราชดำเนินและ ต้อนรับประมุขต่างประเทศ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๖) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเจรจาธุรกิจ และการประชุมนานาชาติ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๗) เงินราชการลับในการรักษา ความมั่นคงของประเทศ	๑๕๕,๔๓๐,๒๒๔ บาท
(๘) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการรักษา ความมั่นคงของประเทศ	๕๖๔,๕๖๘,๓๓๖ บาท
(๙) ค่าทดแทนผู้ได้รับอันตรายในการรักษา ความมั่นคงของประเทศ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๐) เงินสำรองจ่ายเมื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น	๓๖๕,๘๕๐,๓๖๐ บาท
(๑๑) เงินสมทบโครงการความช่วยเหลือ จากต่างประเทศ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๕ งบประมาณรายจ่ายของสำนักนายกรัฐมนตรี ให้ตั้งเป็นจำนวน
๒,๓๒๓,๑๓๖,๓๖๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐรวม ๒,๐๔๘,๒๒๕,๐๐๐ บาท

คช

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(๑) สำนักงานปลัดทบวง	รวม	๑๖,๐๐๘,๑๐๐ บาท	คือ
เงินเคียน		๓,๓๕๕,๕๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๓๖๖,๖๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๔๓๕,๕๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๓๑๖,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๑,๓๖๖,๖๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๑,๔๕๕,๐๐๐ บาท	
ค่าอุปกรณ์		๓๐,๕๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๓,๐๐๕,๐๐๐ บาท	
(๒) ราชองครักษ์มหาวิทยาลัย	รวม	๖๕๐,๕๓๕,๕๐๐ บาท	คือ
เงินเคียน		๑๖๐,๓๓๕,๐๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑๖,๖๓๕,๕๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๑,๑๖๐,๕๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๔,๓๓๕,๕๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๓,๕๓๕,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๑๓,๕๐๖,๕๐๐ บาท	
ค่าอุปกรณ์		๑๕,๘๐๑,๕๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒๕,๓๓๑,๕๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๓๕,๓๖๑,๖๐๐ บาท	
(๓) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	รวม	๓๕๕,๑๐๓,๕๐๐ บาท	คือ
เงินเคียน		๕๕,๑๕๕,๐๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑๓,๑๓๑,๕๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๓,๓๖๕,๓๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๕,๐๕๕,๕๐๐ บาท	

LIRT

ค่าใช้สอย	๘,๔๕๕,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑๔,๐๐๔,๔๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๔๘,๖๖๐,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๒๖๑,๘๕๕,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๒,๗๖๑,๑๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๑๔,๑๘๖,๕๐๐ บาท
(๔) มหาวิทยาลัยขอนแก่น รวม	๑๔๗,๕๑๕,๕๐๐ บาท ถือ
เงินเคียน	๒๓,๐๗๗,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๔,๕๕๕,๕๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๑,๗๕๐,๐๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๑,๓๖๖,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๔,๖๖๖,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑๕,๖๖๐,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๑๔,๖๑๔,๐๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๗๗,๖๖๔,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๑,๗๖๔,๖๐๐ บาท
(๕) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รวม	๒๐๗,๔๔๔,๖๐๐ บาท ถือ
เงินเคียน	๒๗,๕๖๓,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๑๑,๕๐๐,๓๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๕,๑๓๖,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๓,๔๓๖,๔๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๕,๘๖๕,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๒๕,๗๖๖,๓๐๐ บาท

การกู้ยืม	๑๘,๑๗๐,๐๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๕๗,๗๖๕,๗๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๖๖๖,๘๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๓,๓๐๖,๐๐๐ บาท
(๖) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รวม	๗๕,๘๐๐,๓๐๐ บาท ก็
เงินเคียน	๗๖,๘๗๗,๗๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๒,๕๖๐,๘๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๑,๘๘๐,๖๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๕,๘๗๖,๘๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๓,๘๕๑,๐๐๐ บาท
การกู้ยืม	๒,๕๓๓,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๖๑,๘๗๗,๖๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๕๐๘,๑๐๐ บาท
(๗) มหาวิทยาลัยมหิดล รวม	๓๖๖,๘๓๖,๘๐๐ บาท ก็
เงินเคียน	๑๕๘,๐๑๘,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๒๑,๑๕๗,๕๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๑๕,๕๓๐,๘๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๕,๕๕๕,๘๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑๗,๒๑๕,๐๐๐ บาท
การกู้ยืม	๗๕,๖๖๖,๗๐๐ บาท
การกู้ยืม	๖๕,๖๕๑,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๒๗,๐๐๖,๖๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๓,๐๓๐,๐๐๐ บาท

(๔) มหาวิทยาลัยรามคำแหง รวม	๒๑,๘๐๕,๕๐๐ บาท	คือ
เงินเคียน	๓๐,๘๘๕,๕๐๐ บาท	
" "		
ค่าจ้างประจำ	๖,๒๐๘,๑๓๐ บาท	
" "		
ค่าจ้างชั่วคราว	๑,๔๕๘,๕๐๐ บาท	
" "		
ค่าตอบแทน	๖,๕๖๘,๐๐๐ บาท	
" "		
ค่าใช้สอย	๖,๒๓๐,๐๐๐ บาท	
" "		
ค่าวัสดุ	๔,๓๓๐,๐๐๐ บาท	
" "		
ค่าครุภัณฑ์	๖,๕๓๖,๒๐๐ บาท	
" "		
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท	
" "		
เงินอุดหนุน	๖,๓๐๐ บาท	
(๕) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวม	๑๐๖,๘๐๓,๐๐๐ บาท	คือ
เงินเคียน	๔๕,๕๑๑,๐๐๐ บาท	
" "		
ค่าจ้างประจำ	๕,๑๓๕,๖๐๐ บาท	
" "		
ค่าจ้างชั่วคราว	๖,๘๕๕,๖๐๐ บาท	
" "		
ค่าตอบแทน	๓,๘๕๑,๘๐๐ บาท	
" "		
ค่าใช้สอย	๓,๕๖๐,๐๐๐ บาท	
" "		
ค่าวัสดุ	๔,๓๗๕,๐๐๐ บาท	
" "		
ค่าครุภัณฑ์	๖,๘๕๓,๑๐๐ บาท	
" "		
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๘,๕๖๕,๐๐๐ บาท	
" "		
เงินอุดหนุน	๖,๑๔๐,๓๐๐ บาท	
" "		
รายจ่ายอื่น	๖๖๑,๘๐๐ บาท	
(๑๐) มหาวิทยาลัยศิลปากร รวม	๕๕,๙๘๐,๐๐๐ บาท	คือ
เงินเคียน	๑๓,๑๖๖,๒๐๐ บาท	
" "		
ค่าจ้างประจำ	๓,๑๖๐,๙๐๐ บาท	

ค่าจ้างชั่วคราว	๘๘๕,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๒,๙๓๖,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๒,๖๔๕,๕๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๓,๙๕๖,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๒,๐๖๙,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๗,๓๖๐,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๖๓๖,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๖,๑๕๔,๘๐๐ บาท
(๑๑) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รวม	๔๘๕,๑๕๖,๐๐๐ บาท ถือ
เงินก้อน	๒๑,๘๐๖,๐๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๔,๘๕๕,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๒,๖๖๑,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๒,๖๓๐,๘๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๔,๕๑๐,๕๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๓,๐๖๐,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๑๘,๐๖๕,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๒๖,๖๑๖,๘๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๕,๕๐๕,๓๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๔๑๐,๐๐๐ บาท
(๑๒) สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร รวม	๓,๑๖๘,๖๐๐ บาท ถือ
เงินก้อน	๒,๑๕๔,๙๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๕๒๓,๕๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๒๐๑,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๓๓๙,๑๐๐ บาท

LIRT

ค่าใช้สอย	๔๕๐,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๔๕๕,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๑,๐๘๔,๐๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑,๐๖๕,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๑๐,๐๐๐ บาท
(๑๓) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า รวม	๖๖,๖๑๖,๕๐๐ บาท คือ
เงินเคียน	๑๖,๖๓๔,๕๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๑,๙๔๓,๐๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๑๖๔,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๖,๘๖๐,๕๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๖,๖๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๓๓,๑๖๐,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๕,๐๑๓,๖๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๖๑,๙๖๐,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๕๐,๐๐๐ บาท
(๑๔) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ รวม	๖๐,๖๕๕,๕๐๐ บาท คือ
เงินเคียน	๑๑,๔๑๓,๓๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๑,๕๕๖,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๕๑,๐๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๑,๓๓๕,๔๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๖,๑๐๔,๓๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑,๘๕๖,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๕๕๖,๐๐๐ บาท

ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑,๑๐๔,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๕๘๓,๕๐๐ บาท
ข. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี รวม	๖๐,๐๓๔,๓๐๐ บาท คือ
เงินเดือน	๓๕,๐๐๘,๑๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๓,๙๐๖,๕๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๖๓๕,๓๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๕,๓๕๕,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๕,๖๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑,๕๑๐,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๔,๓๗๖,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๓๓,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๘๐๐,๐๐๐ บาท
ค. สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี รวม	๑๖,๖๖๕,๕๐๐ บาท คือ
เงินเดือน	๖,๖๔๕,๑๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๔๓๐,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๑๐๕,๕๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๔๓๗,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑๖,๕๑๕,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๒๖,๕๐๐ บาท
ง. สำนักงบประมาณ รวม	๒๐,๖๘๐,๕๐๐ บาท คือ
เงินเดือน	๑๖,๕๓๐,๐๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๘๕๕,๘๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๓๓๑,๓๐๐ บาท

LIRT

๒๘๖

ภาคอบแทน	๒๑๖,๘๐๐ บาท
ค่าใช้จ่าย	๑,๑๖๖,๕๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑,๖๙๖,๕๐๐ บาท
ค่ากรรณิการ	๘๖๖,๖๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท

จ. สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ รวม	๓,๘๐๗,๕๐๐ บาท	กือ
เงินเคื้อน	๑,๖๘๖,๕๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ	๒๐๖,๕๐๐ บาท	
ภาคอบแทน	๖๘๕,๕๐๐ บาท	
ค่าใช้จ่าย	๒๑๖,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ	๒๖๕,๕๐๐ บาท	
ค่ากรรณิการ	๑๙๘,๖๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๒๐๐,๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น	๖๐๐,๐๐๐ บาท	

ฉ. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ		
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวม	๑๕,๐๗๐,๐๐๐ บาท	กือ
เงินเคื้อน	๕,๕๕๑,๕๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ	๕๓๐,๗๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว	๑,๕๕๑,๐๐๐ บาท	
ภาคอบแทน	๕๐๕,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้จ่าย	๒,๗๖๖,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ	๑,๖๑๘,๐๐๐ บาท	
ค่ากรรณิการ	๑,๖๖๓,๕๐๐ บาท	

ข. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี รวม	๑๖,๕๖๘,๕๐๐ บาท	คือ
เงินเคียน	๘,๑๔๕,๐๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ	๑,๓๓๖,๑๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน	๘๗๓,๘๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย	๑,๖๖๕,๖๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ	๓๐๓,๕๐๐ บาท	
ค่ากรู๊นท์	๒๓,๕๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๓,๐๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน	๕๐,๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น	๑๖๐,๐๐๐ บาท	

ข. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา รวม	๔,๘๖๕,๖๐๐ บาท	คือ
เงินเคียน	๒,๓๐๐,๖๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ	๒๓๘,๐๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน	๑,๖๕๕,๕๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย	๑๑๖,๕๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ	๑๔๘,๖๐๐ บาท	
ค่ากรู๊นท์	๓๖๐,๘๐๐ บาท	

ณ. สำนักงานคณะกรรมการ		
ข้าราชการพลเรือน รวม	๘๓,๖๗๑,๘๐๐ บาท	คือ
เงินเคียน	๒๓,๓๘๓,๕๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ	๑,๐๘๖,๖๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว	๖,๔๑๔,๖๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน	๕,๐๕๕,๘๐๐ บาท	

ค่าใช้จ่าย	๕,๗๐๐,๓๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑,๖๖๖,๒๐๐ บาท
ค่ากรรมสิทธิ์	๓๔๕,๘๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๔๐,๐๔๕,๐๐๐ บาท

๗. สำนักงานคณะกรรมการ

วิจัยแห่งชาติ รวม	๔๓,๔๓๖,๔๐๐ บาท	คือ
เงินเดือน	๔,๐๑๑,๐๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ	๗๐๕,๓๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว	๓๗๕,๘๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน	๖๘๐,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้จ่าย	๘๕๐,๖๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ	๒,๕๗๔,๐๐๐ บาท	
ค่ากรรมสิทธิ์	๕๖๐,๖๐๐ บาท	
ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน	๓๐,๒๗๑,๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น	๑,๔๖๔,๕๐๐ บาท	

๘. สำนักงานคณะกรรมการ

ส่งเสริมการลงทุน รวม	๔,๐๖๔,๕๐๐ บาท	คือ
เงินเดือน	๓,๔๖๖,๔๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ	๕๕๐,๖๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว	๖๔๖,๘๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน	๔๖๓,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้จ่าย	๑,๔๑๖,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ	๑,๖๕๕,๕๐๐ บาท	

	การผูกมัด	๔๕,๖๐๐ บาท	
๓.	สำนักงานพลังงานแห่งชาติ รวม	๑๒๔,๖๔๔,๒๐๐ บาท	คือ
	เงินเคียน	๑๐,๖๓๗,๕๐๐ บาท	
	การจ้างประจำ	๖,๖๑๐,๓๐๐ บาท	
	ค่าจ้างชั่วคราว	๕,๔๐๖,๐๐๐ บาท	
	ค่าตอบแทน	๓๓๕,๕๐๐ บาท	
	ค่าใช้จ่าย	๔,๕๔๐,๕๐๐ บาท	
	การวัสดุ	๕,๓๖๕,๖๐๐ บาท	
	การผูกมัด	๑๗,๔๓๘,๕๐๐ บาท	
	ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๔๗,๕๑๕,๕๐๐ บาท	
	เงินอุดหนุน	๓๔๖,๘๑๐ บาท	
	รายจ่ายอื่น	๒๖,๘๕๖,๓๐๐ บาท	
๔.	สำนักงานสถิติแห่งชาติ รวม	๕๗,๓๐๘,๒๐๐ บาท	คือ
	เงินเคียน	๑๖,๐๙๕,๖๐๐ บาท	
	การจ้างประจำ	๒,๑๓๕,๕๐๐ บาท	
	การจ้างชั่วคราว	๒,๕๘๐,๖๐๐ บาท	
	ค่าตอบแทน	๑๕๐,๓๐๐ บาท	
	ค่าใช้จ่าย	๒๖,๕๐๗,๑๐๐ บาท	
	การวัสดุ	๑๑,๗๖๘,๑๐๐ บาท	
	การผูกมัด	๕๔๖,๑๐๐ บาท	
	ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๕๐๐,๐๐๐ บาท	
	เงินอุดหนุน	๘๓,๕๐๐ บาท	

LIRT

พ.	กรมประชาสัมพันธ์	รวม	๔๔,๗๕๗,๕๐๐ บาท	คือ
	เงินเคียน		๒๖,๒๐๗,๐๐๐ บาท	
	ค่าจ้างประจำ		๕,๕๐๖,๑๐๐ บาท	
	ค่าจ้างชั่วคราว		๒๓๑,๔๐๐ บาท	
	ค่าตอบแทน		๖,๕๖๕,๐๐๐ บาท	
	ค่าใช้จ่าย		๑๖,๔๕๗,๓๐๐ บาท	
	ค่าวัสดุ		๑๔,๕๐๕,๐๐๐ บาท	
	ค่าครุภัณฑ์		๕,๖๖๐,๐๐๐ บาท	
	ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๘,๔๔๓,๐๐๐ บาท	
	เงินอุดหนุน		๒๖,๓๐๐ บาท	
ท.	กรมประมง	รวม	๓๓,๖๖๔,๕๐๐ บาท	คือ
	เงินเคียน		๑๓,๑๐๑,๐๐๐ บาท	
	ค่าจ้างประจำ		๑,๗๖๖,๔๐๐ บาท	
	ค่าตอบแทน		๒๖๕,๕๐๐ บาท	
	ค่าใช้จ่าย		๑,๖๔๐,๐๐๐ บาท	
	ค่าวัสดุ		๑,๖๑๐,๐๐๐ บาท	
	ค่าครุภัณฑ์		๑,๑๐๕,๕๐๐ บาท	
	รายจ่ายอื่น		๑๕,๐๒๐,๐๐๐ บาท	
ณ.	กรมวิเทศสหการ	รวม	๑๖๘,๕๕๔,๗๖๐ บาท	คือ
	เงินเคียน		๕,๖๖๕,๐๐๐ บาท	
	ค่าจ้างประจำ		๑,๔๓๕,๖๐๐ บาท	
	ค่าจ้างชั่วคราว		๓๔๔,๕๐๐ บาท	
	ค่าตอบแทน		๒๕๕,๕๐๐ บาท	

LIRT

ค่าใช้สอย	๑,๑๐๑,๓๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๕๙๖,๐๐๐ บาท
ค่ากรรมสิทธิ์	๖๕,๕๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๑๐๘,๘๑๓,๖๖๐ บาท

ค. สำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาแห่งชาติ	รวม	๒๙,๖๙๖,๖๐๐ บาท	คือ
เงินเคียน		๘,๓๘๘,๕๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๓๙๖,๘๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๘๖๐,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๕๕๐,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๕๕๐,๐๐๐ บาท	
ค่ากรรมสิทธิ์		๖๕,๑๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๓๕,๑๖๖,๕๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๖,๖๖๐,๐๐๐ บาท	

ก. สำนักงานคณะกรรมการ

สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	รวม	๓,๐๓๑,๕๐๐ บาท	คือ
เงินเคียน		๑,๘๖๖,๖๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๘๖,๕๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๘๘๖,๑๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๖๓๑,๕๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๖๖๐,๓๐๐ บาท	
ค่ากรรมสิทธิ์		๓๑๘,๕๐๐ บาท	

ก. สำนักงานป้องกันและปราบปราม

การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการรวม	๕,๑๖๘,๙๐๐ บาท	คือ
---------------------------------------	---------------	-----

เงินเคียน	๓,๐๓๔,๕๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๑๕๕,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๔๓๗,๖๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๔๕๑,๕๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๓,๓๓,๕๐๐ บาท
ค่าอุปกรณ์	๗๖๖,๐๐๐ บาท

มาตรา ๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงกลาโหม ให้ตั้งเป็นจำนวนเงิน ๕,๘๒๓,๑๑๕,๕๐๐ บาท ว่าแนกดังนี้

- ก. สำนักงานปลัดกระทรวง รวม ๑๖๔,๒๗๓,๘๐๐ บาท คือ
เงินเคียน	ค่าจ้างประจำ	ค่าจ้างชั่วคราว	๕๕,๕๕๕,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน			๑,๕๖๕,๕๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	ค่าวัสดุ		๓๐,๗๕๗,๕๐๐ บาท
ค่าอุปกรณ์	ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๓,๖๖๑,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน			๖๐,๗๕๕,๕๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น			๕๖,๘๗๕,๕๐๐ บาท
- ข. กองบัญชาการทหารสูงสุด รวม ๘๖๕,๐๓๕,๓๖๐ บาท คือ
เงินเคียน	ค่าจ้างประจำ	ค่าจ้างชั่วคราว	๒๖๑,๓๕๗,๖๐๐ บาท
ค่าตอบแทน			๖,๑๗๖,๕๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	ค่าวัสดุ		๑๒๗,๖๖๖,๕๖๐ บาท
ค่าอุปกรณ์	ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑๖,๗๖๕,๑๐๐ บาท
เงินอุดหนุน			๒๕๑,๕๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น			๔๕๕,๕๕๕,๕๐๐ บาท
- ค. กองทัพบก รวม ๕,๘๐๓,๘๔๓,๕๐๐ บาท คือ

LIRT

เงินเคียน การจ้างประจำ

การจ้างชั่วคราว ๒,๐๕๒,๗๔๕,๐๐๐ บาท

การตอบแทน ๕๐,๗๔๑,๒๐๐ บาท

ค่าวัสดุ ค่าวัสดุ ๑,๕๐๕,๒๔๑,๕๐๐ บาท

ค่าครุภัณฑ์ ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ๑๕๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท

เงินอุดหนุน ๑๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท

รายจ่ายอื่น ๕๕๐,๖๑๕,๕๐๐ บาท

ง. กองทัพอากาศ รวม ๑,๕๖๒,๗๖๑,๑๕๗ บาท คือ

เงินเคียน การจ้างประจำ

การจ้างชั่วคราว ๔๔๓,๐๓๘,๕๐๐ บาท

การตอบแทน ๘,๕๗๓,๐๐๐ บาท

ค่าวัสดุ ค่าวัสดุ ๔๕๐,๓๐๓,๗๕๗ บาท

ค่าครุภัณฑ์ ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ๑๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

เงินอุดหนุน ๕,๖๖๕,๐๐๐ บาท

รายจ่ายอื่น ๘๖๕,๑๖๗,๐๐๐ บาท

จ. กองทัพอากาศ รวม ๒,๐๕๐,๖๖๖,๒๕๗ บาท คือ

เงินเคียน การจ้างประจำ

การจ้างชั่วคราว ๘๖๑,๐๘๘,๕๐๐ บาท

การตอบแทน ๑๕,๑๖๖,๑๐๐ บาท

ค่าวัสดุ ค่าวัสดุ ๖๕๕,๖๕๖,๒๕๗ บาท

ค่าครุภัณฑ์ ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ๕๖,๐๕๑,๒๐๐ บาท

เงินอุดหนุน ๖,๔๕๗,๕๐๐ บาท

รายจ่ายอื่น ๔๔๓,๕๑๐,๕๐๐ บาท

LIRT

มาตรา ๘ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการคลัง ให้ตั้งเป็นจำนวน
๔,๒๔๓,๕๓๖,๒๒๐ บาท จำนวนดังกล่าวนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	๓,๒๒๘,๑๓๕,๕๐๐ บาท	คือ
เงินเคียน		๒,๓๔๕,๓๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๕๖๖,๓๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๑๑,๕๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๑๑๐,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๕,๕๘๐,๘๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๘๓๘,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๑๖๕,๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๓,๖๑๕,๑๐๐,๐๐๐ บาท	

ข. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	รวม	๑๐๕,๒๔๕,๐๐๐ บาท	คือ
เงินเคียน		๘,๐๓๖,๑๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๒๕๓,๘๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๒๕๐,๐๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๕๖,๕๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๒,๖๘๖,๓๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๒๑๓,๕๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๑๖๓,๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๑๐๑,๕๔๖,๘๐๐ บาท	

ค. กรมธนารักษ์	รวม	๔๐,๓๕๐,๑๐๐ บาท	คือ
เงินเคียน		๘,๖๖๔,๕๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑๐,๓๖๖,๕๐๐ บาท	

LIRT

การจ้างชั่วคราว	๑,๒๓๗,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๔๓๕,๓๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๕,๐๒๓,๗๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๔,๓๖๕,๕๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๕,๑๐๑,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑,๐๕๖,๘๐๐ บาท

ง. กรมบัญชีกลาง รวม ๕๕,๐๗๓,๕๐๐ บาท ก่อ

เงินเคื่อน	๓๕,๕๔๔,๕๐๐ บาท
การจ้างประจำ	๒,๗๖๓,๐๗๐ บาท
การจ้างชั่วคราว	๑๐๕,๘๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๑,๒๖๕,๕๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๖,๒๖๖,๒๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๕,๐๕๖,๓๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๖,๐๑๗,๕๓๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๒,๑๒๗,๒๐๐ บาท

จ. กรมชลประทาน รวม ๑๕๕,๖๖๑,๕๐๐ บาท ก่อ

เงินเคื่อน	๑๔,๕๔๕,๘๐๐ บาท
การจ้างประจำ	๓,๓๐๘,๕๐๐ บาท
การจ้างชั่วคราว	๕๐๕,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๕๕๓,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๑๕,๐๘๕,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๓๗,๓๓๖,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๑๐,๕๗๐,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๓,๕๗๘,๕๐๐ บาท

เงินอุดหนุน	๑๓๐,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๔๐๐,๐๐๐ บาท
ณ. กรมสรรพสามิต รวม	๑๑๐,๓๕๖,๖๐๐ บาท ถือ
เงินเคียน	๖๖,๒๓๒,๖๑๐ บาท
ค่างานประจำ	๕,๒๔๖,๔๐๐ บาท
ค่างานชั่วคราว	๑,๔๓๑,๔๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๔,๕๓๕,๔๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑๖,๔๖๓,๗๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑๑,๕๔๐,๖๐๐ บาท
ค่าอุปกรณ์	๑,๓๗๔,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๒,๔๐๔,๕๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๓๕๐,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๒๕๓,๖๐๐ บาท
ธ. กรมสรรพากร รวม	๑๔๓,๕๕๖,๖๖๐ บาท ถือ
เงินเคียน	๑๖๐,๐๑๑,๐๖๐ บาท
ค่างานประจำ	๓,๖๐๔,๓๐๐ บาท
ค่างานชั่วคราว	๑๑,๓๖๔,๗๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๖,๔๕๓,๓๓๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑๔,๐๑๓,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๒๖,๔๔๖,๕๐๐ บาท
ค่าอุปกรณ์	๓,๐๔๖,๓๓๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๒,๕๖๓,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

LIRT

มาตรา ๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการต่างประเทศ ให้ตั้งเป็น
จำนวน ๒๔๑,๑๕๘,๑๕๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง รวม	๒๔๑,๑๕๘,๑๕๐ บาท คือ
เงินเคียน	๘๘,๘๐๕,๘๕๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๑,๘๑๓,๓๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๒๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๒๒,๔๕๐,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๓๐,๕๓๖,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๓๓,๓๖๐,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๕,๖๑๕,๐๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๒๕,๐๘๘,๕๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๒๒,๖๖๕,๕๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๓๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๕ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้ตั้งเป็น
จำนวน ๕,๕๖๕,๖๐๕,๓๕๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง รวม	๖๖๕,๓๕๖,๓๐๐ บาท คือ
เงินเคียน	๑๘,๐๕๕,๒๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๑๘,๘๘๖,๓๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๘,๓๖๖,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๑,๐๒๖,๒๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑๘,๐๒๕,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๒๕,๘๐๕,๒๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๒๕,๐๕๖,๒๐๐ บาท

ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๔๖,๘๖๕,๒๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๕๕,๖๐๓,๗๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๕,๔๖๐,๓๐๐ บาท
๒. กรมชลประทาน	รวม	๓,๑๖๕,๔๐๖,๕๐๐ บาท คือ
เงินเคื่อน		๕๓,๗๖๖,๐๐๐ บาท
ค่างานประจำ		๓๖๘,๐๘๐,๘๐๐ บาท
ค่างานชั่วคราว		๑๓๓,๕๐๕,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๑๕,๕๖๑,๗๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๓๕,๘๖๖,๓๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๖๘,๓๕๖,๕๐๐ บาท
ค่าการรั้ง		๑๗๕,๑๕๕,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒,๖๑๓,๓๕๘,๕๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๖๑,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๕๗,๗๓๖,๘๐๐ บาท
๓. กรมการบัญชีสหกรณ์	รวม	๑๒,๖๘๕,๕๐๐ บาท คือ
เงินเคื่อน		๖,๕๖๖,๗๐๐ บาท
ค่างานประจำ		๖๖๑,๑๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๑๐๖,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๕,๐๘๘,๖๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๒๖๖,๖๐๐ บาท
ค่าการรั้ง		๘๓,๕๐๐ บาท
๔. กรมประมง	รวม	๑๓๔,๕๖๓,๖๐๐ บาท คือ
เงินเคื่อน		๒๖,๕๕๖,๖๐๐ บาท

LIRT

การจ้างประจำ		๒๖,๑๘๕,๖๐๐ บาท
การจ้างชั่วคราว		๖,๘๖๖,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๑,๕๖๑,๓๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๑๖,๐๖๘,๘๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๑๘,๓๓๘,๕๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๑๘,๓๖๖,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๖๕,๗๗๗,๘๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๖,๐๘๓,๑๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๗๕๖,๒๐๐ บาท
จ. กรมปลัด	รวม	๒๓๐,๕๑๗,๕๐๐ บาท คิด
เงินก้อน		๘๕,๘๕๘,๕๐๐ บาท
การจ้างประจำ		๒๓,๕๖๕,๗๐๐ บาท
การจ้างชั่วคราว		๗,๕๗๓,๗๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๓,๕๕๖,๕๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๒๓,๕๖๗,๖๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๗๖,๘๓๘,๖๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๒๐,๗๖๕,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๘๘,๕๖๓,๓๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๑๐๗,๗๐๐ บาท
ณ. กรมป่าไม้	รวม	๕๓๘,๘๕๕,๕๕๐ บาท คิด
เงินก้อน		๑๐๘,๐๖๖,๖๕๐ บาท
การจ้างประจำ		๓๓,๗๔๘,๕๐๐ บาท
การจ้างชั่วคราว		๑๘๘,๘๗๑,๓๐๐ บาท

LIRT

ค่าตอบแทน		๔,๖๖๖,๕๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๕๖,๐๔๔,๓๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๓๖,๘๕๔,๐๐๐ บาท	
ค่าอุปกรณ์		๔๓,๓๔๕,๐๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑๘,๕๖๕,๕๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๔๓,๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๖๐๐,๐๐๐ บาท	
จ. กรมพัฒนาที่ดิน	รวม	๑๔๑,๖๐๕,๕๐๐ บาท	คือ
เงินเดือน		๓๓,๖๑๕,๐๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑๐,๕๕๓,๖๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๑๖,๓๓๕,๘๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๒๔๓,๖๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๓๓,๖๖๔,๖๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๖๐,๖๔๑,๓๐๐ บาท	
ค่าอุปกรณ์		๑๑,๖๓๓,๖๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑๕,๕๕๔,๘๐๐ บาท	
ท. กรมวิชาการเกษตร	รวม	๓๑๘,๑๐๐,๓๐๐ บาท	คือ
เงินเดือน		๖๖,๕๕๑,๖๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๕๖,๘๕๒,๕๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๕๕,๘๘๓,๑๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๓,๓๔๐,๖๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๓๑,๘๓๓,๕๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๔๓,๕๖๐,๐๐๐ บาท	

ค่าครูฝึก	๒๔,๐๕๕,๖๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๓๔,๕๖๖,๕๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๒,๔๔๘,๓๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๗. กรมส่งเสริมการเกษตร รวม	๒๔๕,๖๐๕,๕๐๐ บาท คือ
เงินเคียน	๖๓,๓๔๕,๐๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๕,๖๐๘,๒๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๓,๕๕๓,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๘,๘๕๖,๘๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๕๐,๖๕๙,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑๑๕,๕๑๖,๕๐๐ บาท
ค่าครูฝึก	๑๐,๐๖๐,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๕,๑๖๔,๕๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๓,๕๐๐ บาท
๘. กรมส่งเสริมสหกรณ์ รวม	๓๗๔,๑๖๕,๔๐๐ บาท คือ
เงินเคียน	๖๐,๑๖๓,๕๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๒๘,๘๕๖,๓๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๓,๒๕๖,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๕,๕๖๖,๕๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๓๑,๔๓๗,๖๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๒๖,๓๑๔,๔๐๐ บาท
ค่าครูฝึก	๘๖,๕๔๕,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๒๓,๐๕๓,๑๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๒๔,๘๕๐,๐๐๐ บาท

ฎ. สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม รวม ๓๕,๘๓๘,๕๐๐ บาท คือ

เงินเคียน	๓,๓๘๓,๗๐๐ บาท
การจ้างประจำ	๙๙๕,๓๐๐ บาท
การจ้างชั่วคราว	๕,๑๖๐,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๕๕๓,๕๐๐ บาท
ค่าใช้จ่าย	๗,๖๘๘,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑,๗๕๗,๐๐๐ บาท
การกู้ยืม	๕,๕๖๖,๖๐๐ บาท
รายการอื่น	๖,๑๖๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๐ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงคมนาคม ให้ตั้งเป็นจำนวน

๕,๗๖๗,๓๓๑,๘๔๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง รวม ๖๐,๕๖๕,๕๐๐ บาท คือ

เงินเคียน	๕,๓๕๘,๖๐๐ บาท
การจ้างประจำ	๑,๖๗๐,๕๐๐ บาท
การจ้างชั่วคราว	๕๕๖,๐๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๑๖๐,๐๐๐ บาท
ค่าใช้จ่าย	๘๑๐,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๕๕๖,๕๐๐ บาท
การกู้ยืม	๖๓๑,๘๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๐,๗๕๖,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๕๓๕,๐๐๐ บาท
รายการอื่น	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ข. กรมการขนส่งทางบก ๓๓๑,๘๔๕,๕๔๐ บาท คือ

LIRT

เงินเคียน		๑๖,๗๖๔,๓๐๐ บาท
ค่างานประจำ		๔,๐๘๔,๑๐๐ บาท
ค่างานชั่วคราว		๓,๐๗๕,๗๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๖,๕๗๐,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๖,๑๓๖,๖๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๕,๓๗๕,๕๐๐ บาท
ค่าอุปกรณ์		๓,๘๕๕,๖๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๐๓,๕๑๖,๗๔๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๒๕๐,๕๐๐,๐๐๐ บาท
ก. กรมการปกครอง	รวม	๑๕๓,๕๕๑,๗๐๐ บาท
เงินเคียน		๑๔,๒๔๕,๐๐๐ บาท
ค่างานประจำ		๒๕,๑๐๑,๖๐๐ บาท
ค่างานชั่วคราว		๒,๕๕๓,๒๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๖,๒๑๗,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๑๘,๒๔๕,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๑๔,๓๕๕,๕๐๐ บาท
ค่าอุปกรณ์		๒๔,๐๗๕,๐๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๔๔,๖๑๑,๕๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๒๐,๐๐๐ บาท
ง. กรมเจ้าท่า	รวม	๑๑๔,๗๖๔,๗๐๐ บาท
เงินเคียน		๑๔,๑๔๖,๕๐๐ บาท
ค่างานประจำ		๑๐,๐๓๔,๕๐๐ บาท
ค่างานชั่วคราว		๔,๐๒๔,๓๐๐ บาท

LIRT

ค่าตอบแทน		๕๕๕,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๒๐,๒๕๕,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๒๕,๐๕๕,๐๐๐ บาท
ค่ากรรมสิทธิ์		๓๗,๑๕๕,๖๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑๕,๔๔๕,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๑๐๖,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๓,๓๘๑,๐๐๐ บาท
จ. กรมทางหลวง	รวม	๘,๒๒๖,๓๔๕,๕๐๐ บาท คือ
เงินเคียน		๑๒๘,๕๐๑,๐๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๑๔๘,๕๕๓,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๑๐๖,๓๔๓,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๓๗,๒๓๘,๗๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๕๖,๓๐๘,๖๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๕๖๘,๕๗๐,๖๐๐ บาท
ค่ากรรมสิทธิ์		๑๒๕,๐๗๕,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๓,๕๑๕,๑๐๖,๕๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๑๒๗,๕๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๒๕,๑๕๗,๐๐๐ บาท
ฉ. กรมอุตุนิยมวิทยา	รวม	๓๕,๔๔๐,๐๐๐ บาท คือ
เงินเคียน		๑๕,๕๔๓,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๘๕๕,๕๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๓๗๖,๐๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๑,๕๖๓,๖๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๔,๑๔๓,๑๐๐ บาท

ค่าวัสดุ	๖,๖๖๕,๐๐๐ บาท
ค่าอุปกรณ์	๑,๕๖๖,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๗,๘๒๓,๕๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๕๕๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๑ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงพาณิชย์ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๐๕,๑๕๕,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้

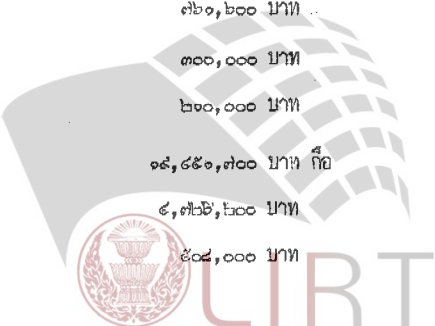
ก. สำนักงานปลัดกระทรวง รวม	๔๕,๕๕๕,๒๐๐ บาท คือ
เงินก้อน	๒๑,๘๗๕,๐๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๒,๖๑๕,๐๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๓,๑๑๔,๗๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๒,๘๓๐,๕๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๑๐,๑๐๕,๕๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๒,๘๐๖,๐๐๐ บาท
ค่าอุปกรณ์	๑,๖๐๕,๘๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๒๓๕,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๓,๗๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๕๖,๐๐๐ บาท

ข. กรมการค้าต่างประเทศ รวม	๖๖,๓๘๙,๒๐๐ บาท คือ
เงินก้อน	๗,๐๕๗,๒๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๒,๖๖๐,๓๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๔๖,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๓๐๓,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๕๐๖,๕๐๐ บาท

LIRT

			ค่าวัสดุ	๘๘๓,๐๐๐ บาท
			ค่าครุภัณฑ์	๒๘๑,๘๐๐ บาท
			ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๖๕,๐๐๐ บาท
ค.	กรมการกายภายใน	รวม		๘,๒๓๙,๕๐๐ บาท คือ
			เงินเดือน	๓,๘๖๗,๐๐๐ บาท
			ค่าจ้างประจำ	๑,๓๑๕,๐๐๐ บาท
			ค่าจ้างชั่วคราว	๑,๒๕๖,๐๐๐ บาท
			ค่าตอบแทน	๕๕๕,๐๐๐ บาท
			ค่าใช้สอย	๔๔๐,๐๐๐ บาท
			ค่าวัสดุ	๓๐๕,๐๐๐ บาท
			ค่าครุภัณฑ์	๘๘,๕๐๐ บาท
ง.	กรมทะเบียนการค้า	รวม		๑๓,๓๔๓,๖๐๐ บาท คือ
			เงินเดือน	๘,๕๑๑,๕๐๐ บาท
			ค่าจ้างประจำ	๑,๐๑๖,๔๐๐ บาท
			ค่าตอบแทน	๕๖๓,๑๐๐ บาท
			ค่าใช้สอย	๑,๑๘๓,๖๐๐ บาท
			ค่าวัสดุ	๕๕๓,๐๐๐ บาท
			ค่าครุภัณฑ์	๓๖๐,๖๐๐ บาท
			ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๓๐๐,๐๐๐ บาท
			เงินอุดหนุน	๒๑๐,๐๐๐ บาท
จ.	กรมพาณิชย์สัมพันธ์	รวม		๑๙,๔๕๑,๗๐๐ บาท คือ
			เงินเดือน	๘,๗๖๕,๖๐๐ บาท
			ค่าจ้างประจำ	๕๐๘,๐๐๐ บาท

ค่างางชั่วคราว	๒๖๑,๑๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๕๑๘,๒๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๑,๕๔๑,๕๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๘๖๔,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๑๑๖,๑๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๑๐,๔๘๒,๖๐๐ บาท
ณ. กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ รวม	๑๐,๑๖๕,๒๐๐ บาท คือ
เงินเคื่อน	๕,๒๘๖,๖๐๐ บาท
ค่างางประจำ	๔๘๓,๕๐๐ บาท
ค่างางชั่วคราว	๓๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๓๕,๔๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๒,๐๕๑,๕๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑,๘๘๔,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๕๐๐,๖๐๐ บาท

มาตรา ๑๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงมหาดไทย ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๘,๓๖๖,๕๔๕,๓๖๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. กรุงเทพมหานคร รวม	๔๔๕,๔๐๕,๘๐๐ บาท คือ
เงินอุดหนุน	๔๔๕,๔๐๕,๘๐๐ บาท
ข. สำนักงานปลัดกระทรวง รวม	๑๕๔,๔๘๕,๐๐๐ บาท คือ
เงินเคื่อน	๓๑,๓๐๕,๓๐๐ บาท
ค่างางประจำ	๒,๔๕๔,๖๔๐ บาท
ค่างางชั่วคราว	๑,๔๘๒,๕๖๐ บาท
ค่าตอบแทน	๑,๓๐๓,๐๐๐ บาท

LIRT

ค่าใช้สอย	๘,๕๔๘,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๖,๓๕๖,๕๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๖๗,๒๗๐,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๒๖,๐๕๗,๘๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๔๒๖,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ค. กรมการปกครอง รวม	๑๖,๐๕๖,๘๕๐,๐๐๐ บาท คือ
เงินเคื่อน	๒๗๕,๐๑๐,๒๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๒๑,๐๓๐,๐๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๑,๓๕๐,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๔๐๔,๘๘๔,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๑๒๕,๓๘๗,๑๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๘๕,๐๒๖,๕๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๒๗,๒๗๕,๑๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๓๖,๔๓๕,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๑๐,๑๐๖,๘๕๔,๓๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๔,๓๓๕,๕๐๐ บาท
ง. กรมการพัฒนาชุมชน รวม	๑๘๕,๖๑๖,๕๐๐ บาท คือ
เงินเคื่อน	๔๑,๐๓๕,๒๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๓,๗๒๖,๒๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๕๕๐,๐๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๑๐,๔๐๘,๗๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๔๖,๐๖๖,๕๐๐ บาท

LIRT

ค่าวัสดุ	๑๓,๑๔๕,๐๐๐ บาท	
ค่ากรรมสิทธิ์	๒,๕๕๑,๐๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑,๘๘๘,๕๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน	๓๔,๒๔๐,๐๐๐ บาท	
จ. กรมตำรวจ	รวม	๒,๘๔๕,๒๔๕,๒๒๐ บาท คือ
เงินเคื่อน	๑,๒๐๐,๘๕๔,๑๒๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ	๑๗,๒๑๐,๐๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว	๔,๐๑๓,๕๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน	๕๔,๒๔๐,๒๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ	๕๒๗,๒๑๕,๘๐๐ บาท	
ค่ากรรมสิทธิ์	๒๔๕,๐๓๔,๐๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๗๔,๔๘๘,๒๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน	๑๓๕,๕๗๔,๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น	๑๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท	
จ. กรมที่ดิน	รวม	๓๓๑,๑๕๕,๒๐๐ บาท คือ
เงินเคื่อน	๑๓๗,๗๕๒,๘๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ	๑๐,๗๒๓,๐๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว	๒๖,๕๐๘,๕๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน	๒,๒๓๓,๒๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ	๔๔,๕๐๘,๗๐๐ บาท	
ค่ากรรมสิทธิ์	๔๕,๕๔๗,๗๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๓๘,๐๗๓,๕๐๐ บาท	
	๑๕,๕๘๓,๐๐๐ บาท	

ข. กรมประชาสงเคราะห์	รวม	๓๖๘,๓๑๕,๘๐๐ บาท	คือ
เงินเคียน		๔๔,๐๖๔,๘๐๐ บาท	
การจ้างประจำ		๓๔,๐๑๐,๒๐๐ บาท	
การจ้างชั่วคราว		๑๐,๒๖๖,๓๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๑,๕๒๖,๓๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๓๓,๘๕๕,๑๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๒๕,๓๐๕,๕๐๐ บาท	
ค่ากรรมสิทธิ์		๑๓,๕๓๕,๘๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๓๕,๕๓๑,๕๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๑๐,๘๐๓,๕๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๓๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท	

ข. กรมโยธาธิการ	รวม	๔๑๐,๓๘๖,๔๐๐ บาท	คือ
เงินเคียน		๓๘,๕๖๓,๕๖๐ บาท	
การจ้างประจำ		๑๑,๓๗๒,๔๘๐ บาท	
การจ้างชั่วคราว		๖,๓๖๐,๒๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๕๔๑,๖๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๑๒,๘๑๑,๒๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๑๔,๖๐๕,๓๐๐ บาท	
ค่ากรรมสิทธิ์		๕,๒๔๓,๑๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒๕๕,๔๔๕,๐๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๒๕,๐๐๐,๔๐๐ บาท	

ณ. กรมราชทัณฑ์	รวม	๒๔๑,๕๕๐,๐๐๐ บาท	คือ
เงินเคียน		๘๕,๕๔๔,๖๐๐ บาท	
การจ้างประจำ		๑,๓๓๐,๘๐๐ บาท	

LIPT

ค่าตอบแทน		๑,๖๑๕,๓๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๑๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๑๔๕,๘๓๘,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๒,๓๗๖,๐๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๖๔,๓๒๐,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๓๕๓,๓๐๐ บาท
๗. กรมแรงงาน	รวม	๘๐,๓๓๑,๔๐๐ บาท คือ
เงินเคื่อน		๖๑,๓๖๖,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๓,๓๘๘,๘๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๑,๓๕๑,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๒,๖๑๕,๕๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๘,๑๔๑,๑๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๖,๘๔๘,๘๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๓,๐๘๓,๘๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๓๐,๘๓๘,๑๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๔๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๖,๖๐๐,๐๐๐ บาท
๘. กรมอัยการ	รวม	๖๘,๑๖๕,๓๐๐ บาท คือ
เงินเคื่อน		๕๘,๓๕๓,๓๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๑,๔๓๕,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๕๕๘,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๒,๖๔๔,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๓,๑๓๘,๖๐๐ บาท

LIRT

ค่าวัสดุ	๑,๔๘๐,๓๐๐ บาท
ค่ากรรมสิทธิ์	๓๔๘,๑๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๕,๕๑๕,๐๐๐ บาท
๖. สำนักยั้งเมือง รวม	๓๖,๘๑๓,๐๐๐ บาท คือ
เงินเคียน	๓,๐๘๓,๐๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๑,๓๔๓,๘๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๔๕๑,๖๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๓๘,๕๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๑,๓๔๓,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑,๓๔๔,๐๐๐ บาท
ค่ากรรมสิทธิ์	๓๕๕,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๑,๒๐๐ บาท
๗. สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท รวม	๕๑๑,๐๓๔,๔๐๐ บาท คือ
เงินเคียน	๑๘,๕๓๖,๒๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๑๖,๒๔๐,๐๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๑๖,๔๓๑,๐๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๒,๓๐๘,๘๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๔๕,๕๑๖,๐๕๐ บาท
ค่าวัสดุ	๔๘,๓๕๘,๓๕๐ บาท
ค่ากรรมสิทธิ์	๒๘,๖๐๑,๑๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๒๕๘,๒๕๓,๕๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๔๑๒,๘๓๔,๔๐๐ บาท

รายจ่ายอื่น	๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท
ท. สำนักนโยบายและแผนมหาคไทย รวม	๒,๔๑๔,๓๐๐ บาท คือ
เงินเคื่อน	๒,๒๗๑,๕๐๐ บาท
คางางประจำ	๑๓๒,๕๐๐ บาท
คางางชั่วคราว	๓๕๖,๐๐๐ บาท
คากอบแทน	๒๖๐,๕๐๐ บาท
คาไรสอย	๑,๓๕๖,๕๐๐ บาท
คาวิสุค	๔๐๐,๐๐๐ บาท
คากรูภค	๑,๒๖๖,๕๐๐ บาท

มาตรา ๑๓ งประมาณรายจ่ายของกระทรวงยุติธรรม ให้กัังเป็นจำนวน
๑๕๖,๓๔๔,๕๖๐ บาท จักแนกคัังนี้

ก. สำนักงานปลัคกระทรวง รวม	๑๔๓,๐๑๐,๕๖๐ บาท คือ
เงินเคื่อน	๕๑,๐๕๔,๐๓๐ บาท
คางางประจำ	๑๑,๒๔๕,๕๕๐ บาท
คางางชั่วคราว	๑,๑๓๖,๐๐๐ บาท
คากอบแทน	๒,๐๕๒,๕๐๐ บาท
คาไรสอย	๔,๒๐๑,๕๐๐ บาท
คาวิสุค	๑๔,๔๔๐,๖๐๐ บาท
คากรูภค	๔,๐๔๕,๓๔๐ บาท
คาที่คินและสิ่งกอดสร้าง	๔๖,๓๐๔,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๕๓,๐๐๐ บาท
ข. กรมมังกบัค	รวม ๓,๕๔๒,๐๐๐ บาท คือ
เงินเคื่อน	๓,๕๓๓,๐๐๐ บาท

LIRT

ค่าจ้างประจำ	๘๕๕,๐๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๕๒๘,๐๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๑๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๓๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๒๔๐,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๕๕๐,๐๐๐ บาท
ก. สำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ รวม	๒,๑๖๓,๐๐๐ บาท คือ
เงินก้อน	๓๗๒,๓๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๕๔,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๒๔๐,๐๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๒๔๐,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๑๕๐,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑๕๐,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๒๗๓,๔๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๒๓๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงศึกษาธิการ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔,๖๐๔,๓๖๖,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง รวม	๑๑๔,๕๗๔,๖๐๐ บาท คือ
เงินก้อน	๒๗,๑๐๖,๐๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๕,๐๐๕,๔๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๒๔,๑๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๔,๖๕๔,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๕,๘๕๕,๐๐๐ บาท

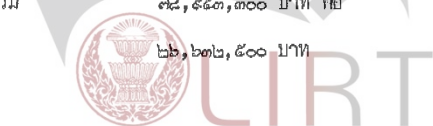

LIRT

			ค่าวัสดุ	๘,๕๕๕,๕๐๐ บาท
			ค่าครุภัณฑ์	๓,๖๐๓,๐๐๐ บาท
			ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๕,๗๕๗,๐๐๐ บาท
			เงินอุดหนุน	๑๘,๗๓๐,๐๐๐ บาท
ข.	กรมการฝึกหัดครู	รวม		๔๙๘,๕๖๖,๖๐๐ บาท ก่อ
			เงินเคื่อน	๑๗๗,๖๑๕,๐๐๐ บาท
			ค่าจ้างประจำ	๖๐,๕๖๗,๕๐๐ บาท
			ค่าจ้างชั่วคราว	๗๕๖,๐๐๐ บาท
			ค่าตอบแทน	๕,๕๗๓,๐๐๐ บาท
			ค่าใช้สอย	๕,๕๐๑,๐๐๐ บาท
			ค่าวัสดุ	๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท
			ค่าครุภัณฑ์	๑๘,๖๙๕,๓๐๐ บาท
			ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๖๕๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท
			เงินอุดหนุน	๘,๐๗๕,๐๐๐ บาท
			รายจ่ายอื่น	๑,๗๐๐,๐๐๐ บาท
ค.	กรมการศาสนา	รวม		๑๓๐,๗๑๖,๕๐๐ บาท ก่อ
			เงินเคื่อน	๕,๖๕๖,๕๐๐ บาท
			ค่าจ้างประจำ	๖๕๖,๖๐๐ บาท
			ค่าจ้างชั่วคราว	๑๘,๐๐๐ บาท
			ค่าตอบแทน	๖๕๗,๗๐๐ บาท
			ค่าใช้สอย	๘๕๘,๖๐๐ บาท
			ค่าวัสดุ	๑,๑๕๑,๖๐๐ บาท
			ค่าครุภัณฑ์	๑,๐๑๖,๖๐๐ บาท

		เงินอุดหนุน	๑๖๑,๖๓๓,๕๐๐ บาท
		รายจ่ายอื่น	๑,๑๘๓,๐๐๐ บาท
ง.	กรมพลศึกษา	รวม	๖๕,๕๘๖,๖๐๐ บาท ^{สี่} คือ
		เงินเคื่อน	๑๑,๑๕๖,๓๐๐ บาท
		ค่างานประจำ	๖,๖๓๕,๔๐๐ บาท
		ค่าตอบแทน	๖๖๘,๐๐๐ บาท
		ค่าใช้สอย	๒,๓๑๕,๐๐๐ บาท
		ค่าวัสดุ	๑,๘๖๐,๐๐๐ บาท
		ค่าครุภัณฑ์	๔,๐๔๕,๑๐๐ บาท
		ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๓๘,๘๓๖,๐๐๐ บาท
		เงินอุดหนุน	๒,๘๘๐,๐๐๐ บาท
จ.	กรมวิชาการ	รวม	๔๓,๖๕๑,๘๐๐ บาท ^{สี่} คือ
		เงินเคื่อน	๘,๓๗๖,๖๓๐ บาท
		ค่างานประจำ	๑,๐๓๕,๕๓๐ บาท
		ค่าตอบแทน	๘,๘๖๔,๔๐๐ บาท
		ค่าใช้สอย	๓,๖๕๘,๐๐๐ บาท
		ค่าวัสดุ	๕,๓๔๕,๓๐๐ บาท
		ค่าครุภัณฑ์	๔๖๐,๑๐๐ บาท
		ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
		เงินอุดหนุน	๑๕๐,๐๐๐ บาท
		รายจ่ายอื่น	๕,๘๕๓,๔๐๐ บาท
ฉ.	กรมศิลปากร	รวม	๓๘,๕๕๓,๓๐๐ บาท ^{สี่} คือ
		เงินเคื่อน	๒๒,๖๓๖,๕๐๐ บาท

ค่าจ้างประจำ		๖,๑๔๕,๗๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๑,๖๗๕,๗๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๕๕๕,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๓,๔๖๕,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๖,๘๘๐,๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๑,๖๗๕,๕๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๓๑,๗๕๐,๐๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๔๖,๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๓,๖๐๐,๐๐๐ บาท	
๖. กรมสามัญศึกษา	รวม	๖,๖๖๕,๖๕๖,๗๐๐ บาท	คิด
เงินเคียน		๑,๑๕๖,๘๐๐,๕๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๔๕,๘๐๘,๘๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๑๐๕,๓๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๑๐๐,๗๘๕,๘๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๖๕,๖๕๐,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๓๗,๕๑๖,๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๕๕,๖๐๕,๖๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๗๖๖,๗๗๕,๕๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๖๖,๐๑๑,๗๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๑๘,๕๕๓,๖๐๐ บาท	
๗. กรมอาชีวศึกษา	รวม	๖๕๑,๕๕๖,๕๐๐ บาท	
เงินเคียน		๖๖๖,๕๐๑,๘๕๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๖๗,๓๘๖,๖๕๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๑,๓๘๕,๖๐๐ บาท	

LIRT

ค่าตอบแทน	๒๘, ๑๖๕, ๘๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๒๑, ๘๘๕, ๓๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๘๖, ๓๓๓, ๕๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๓๘, ๖๘๓, ๓๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๖๘, ๘๓๓, ๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๑, ๕๖๓, ๕๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๑๕, ๐๐๐, ๐๐๐ บาท

ณ. สำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาเอกชน	รวม	๓๕๓, ๕๓๑, ๘๐๐ บาท	คือ
เงินเคียน		๓, ๖๓๖, ๕๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๓, ๕๓๓, ๕๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๒๒๓, ๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๓๕๕, ๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๕๓๕, ๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๖๓๘, ๕๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑๐๐, ๐๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๓๕๐, ๐๐๐, ๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๘๕๐, ๐๐๐ บาท	

ณ. สำนักงานส่งเสริมเยาวชน รวม

เงินเคียน	๑๑, ๕๕๖, ๒๐๐ บาท	คือ
ค่าจ้างประจำ	๖, ๓๕๓, ๑๕๐ บาท	
ค่าตอบแทน	๑, ๑๕๕, ๖๕๐ บาท	
ค่าใช้สอย	๓๑๕, ๐๐๐ บาท	
	๕, ๓๓๔, ๐๐๐ บาท	

LIRT

ค่าวัสดุ	๒,๐๐๑,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๒๗๐,๘๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๒,๒๘๐,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๓,๐๘๐,๐๐๐ บาท
๓. วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา รวม	๑๒,๘๑๑,๕๐๐ บาท คือ
ค่าจ้างประจำ	๒๑,๒๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๗๐,๖๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๒,๐๗๐,๕๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๕๐,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๓๙๒,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๑๒๘,๐๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๕ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงสาธารณสุข ให้ตั้งเป็นจำนวน

๒,๓๖๕,๒๘๒,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๓. สำนักงานปลัดกระทรวง รวม	๑,๕๕๐,๓๒๘,๗๐๐ บาท คือ
เงินก้อน	๔๕๐,๒๓๑,๕๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๕๖,๕๖๕,๗๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๑,๐๕๑,๗๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๗,๑๗๓,๕๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๕๐,๒๗๕,๖๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๒๕๓,๘๒๕,๕๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๔๘,๒๕๑,๗๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๓๙๖,๓๓๘,๖๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๒๓๘,๘๑๑,๕๐๐ บาท

ข. กรมการแพทย์	รวม	๖๕๕,๘๐๓,๕๐๐ บาท	คือ
เงินเคียน		๕๑,๘๘๘,๘๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๒๔,๕๖๓,๖๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๑๕๓,๗๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๑,๕๙๕,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๑๐,๕๔๘,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๗๙,๕๖๔,๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๗๖,๖๖๗,๖๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๔๑,๕๘๓,๕๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๑๕๖,๑๐๐ บาท	

ค. กรมควบคุมโรคติดต่อ	รวม	๓๐๐,๘๖๕,๕๐๐ บาท	คือ
เงินเคียน		๖๕,๕๓๔,๓๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๔๓,๖๔๑,๖๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๖๓,๖๐๗,๐๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๖,๑๖๖,๔๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๖๓,๓๓๓,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๑๑๕,๗๖๖,๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๖,๕๗๐,๘๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑๖,๔๘๐,๐๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๓,๘๑๔,๘๐๐ บาท	

ง. กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	รวม	๒๓,๒๔๕,๖๐๐ บาท	คือ
เงินเคียน		๑๖,๑๕๑,๓๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๖,๖๐๖,๑๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๖,๖๐๐ บาท	

ค่าตอบแทน		๖๕๒,๐๐๐ บาท
ค่าโหลย		๑,๕๓๘,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๒,๗๖๖,๖๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๒,๕๔๑,๐๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๕๐๐,๐๐๐ บาท
จ. กรมอนามัย	รวม	๑๘๕,๒๕๓,๑๐๐ บาท คือ
เงินเคื้อน		๔๓,๓๕๕,๕๐๐ บาท
ค่างางประจำ		๑๕,๖๕๔,๔๐๐ บาท
ค่างางชั่วคราว		๒,๐๕๕,๑๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๑,๕๖๐,๐๐๐ บาท
ค่าโหลย		๒๕,๐๕๖,๑๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๓๖,๔๔๖,๕๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๕,๔๕๔,๔๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๓,๖๑๑,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๔๕,๔๔๓,๓๐๐ บาท
ฉ. สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยารวม		๕,๓๔๖,๑๐๐ บาท คือ
เงินเคื้อน		๕,๒๐๕,๓๐๐ บาท
ค่างางประจำ		๕๓๓,๓๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๕๐๕,๐๐๐ บาท
ค่าโหลย		๒๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๒๓๐,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๔๖๔,๑๐๐ บาท

ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

๑๕๐,๐๐๐ บาท

เงินอุดหนุน

๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงอุตสาหกรรม ให้ตั้งเป็น

จำนวน ๓๔๑,๖๔๘,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง รวม ๒๔,๕๕๒,๐๐๐ บาท คือ

เงินเดือน

๖,๒๔๐,๓๐๐ บาท

ค่าจ้างประจำ

๔,๓๓๑,๕๐๐ บาท

ค่าจ้างชั่วคราว

๒๒๘,๕๐๐ บาท

ค่าตอบแทน

๕๕๕,๕๐๐ บาท

ค่าใช้สอย

๓,๑๓๗,๓๐๐ บาท

ค่าวัสดุ

๒,๐๔๐,๕๐๐ บาท

ค่าครุภัณฑ์

๒,๒๖๑,๓๐๐ บาท

ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

๔,๕๓๕,๕๐๐ บาท

เงินอุดหนุน

๕๔๖,๘๐๐ บาท

ข. กรมทรัพยากรธรณี รวม ๒๖๔,๕๔๑,๐๐๐ บาท คือ

เงินเดือน

๒๕,๓๔๕,๖๐๐ บาท

ค่าจ้างประจำ

๑๓,๑๔๔,๐๐๐ บาท

ค่าจ้างชั่วคราว

๑๐,๑๓๖,๕๐๐ บาท

ค่าตอบแทน

๑๓๓๓,๑๐๐ บาท

ค่าใช้สอย

๒๐,๕๑๖,๓๐๐ บาท

ค่าวัสดุ

๑๓,๑๖๖,๑๐๐ บาท

ค่าครุภัณฑ์

๒๒,๘๐๑,๓๐๐ บาท

ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

๑๖,๓๓๕,๔๐๐ บาท

LIRT

เงินอุดหนุน		๕,๖๗๓,๕๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๒๘๐,๐๐๐ บาท	
ค. กรมโรงงานอุตสาหกรรม	รวม	๑๖,๕๒๖,๕๐๐ บาท	คือ
เงินเคื่อน		๔,๕๑๘,๘๐๐ บาท	
คางางประจำ		๓๕๔,๖๐๐ บาท	
คางางชั่วคราว		๑,๑๕๘,๕๐๐ บาท	
คาคอบแทน		๑๕๑,๐๐๐ บาท	
คาไรสอย		๑,๕๕๐,๐๐๐ บาท	
คาวิศสุ		๑,๐๕๓,๐๐๐ บาท	
คากรุณัท		๖,๕๐๐,๐๐๐ บาท	
คาพกินและสิ่งก่อสร้าง		๓,๐๐๐ บาท	
ง. กรมวิทยาศาสตร์	รวม	๒๗,๓๐๘,๕๐๐ บาท	คือ
เงินเคื่อน		๑๐,๑๖๓,๐๐๐ บาท	
คางางประจำ		๖,๕๓๘,๓๐๐ บาท	
คาคอบแทน		๓๕๖,๕๐๐ บาท	
คาไรสอย		๖,๑๓๕,๖๐๐ บาท	
คาวิศสุ		๓,๕๓๔,๐๐๐ บาท	
คากรุณัท		๓,๓๘๕,๕๐๐ บาท	
คาพกินและสิ่งก่อสร้าง		๑๐๐,๐๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๒๔๓,๕๐๐ บาท	
จ. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	รวม	๓๓,๔๔๖,๑๐๐ บาท	คือ
เงินเคื่อน		๖,๘๖๖,๕๐๐ บาท	
คางางประจำ		๓,๘๖๑,๕๐๐ บาท	

LIRT

ค่าจ้างชั่วคราว	๘๔๕,๒๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๘๘,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๓,๕๐๔,๓๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๓,๓๑๓,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๕,๒๔๐,๔๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๘,๐๕๐,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๓๕๓,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๔๕๐,๐๐๐ บาท
ณ. สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ รวม	๑๔,๓๒๔,๓๐๐ บาท คือ
เงินเคียน	๔,๑๕๖,๐๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๓๖๖,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๓๖,๐๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๑๕๖,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๒,๕๕๓,๕๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๖,๖๘๓,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๓,๒๔๘,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๖๕๖,๐๐๐ บาท

มาตรา ๓๓ งบประมาณรายจ่ายของราชบัณฑิตยสถาน ให้ตั้งเป็นจำนวน

๑,๖๕๕,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

เงินเคียน	๕๕๕,๕๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๑๔๓,๕๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๕๕,๒๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๔๑๖,๕๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๑๔๑,๐๐๐ บาท

ค่าวัสดุ

๓๘๖,๓๐๐ บาท

ค่าครุภัณฑ์

๑,๖๐๐ บาท

มาตรา ๔๔ งบประมาณรายจ่ายของสำนักงานพระราชวัง ให้ตั้งเป็นจำนวน

๕๑,๑๓๖,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

เงินก้อน

๑๕,๖๕๖,๔๐๐ บาท

ค่าจ้างประจำ

๘,๖๕๖,๓๐๐ บาท

ค่าจ้างชั่วคราว

๗๗๐,๐๐๐ บาท

ค่าตอบแทน

๑๖๕,๐๐๐ บาท

ค่าใช้สอย

๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ค่าวัสดุ

๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ค่าครุภัณฑ์

๓,๐๖๖,๔๐๐ บาท

ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

๑๓,๐๖๕,๓๐๐ บาท

เงินอุดหนุน

๓๔,๗๕๖,๕๐๐ บาท

รายจ่ายอื่น

๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๕ งบประมาณรายจ่ายของสำนักงานราชเลขาธิการ ให้ตั้งเป็น

จำนวน ๓,๔๔๐,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

เงินก้อน

๖,๒๗๕,๔๐๐ บาท

ค่าจ้างประจำ

๒๖๕,๐๐๐ บาท

ค่าจ้างชั่วคราว

๔๓,๖๐๐ บาท

ค่าตอบแทน

๔๐,๐๐๐ บาท

ค่าใช้สอย

๔๑๖,๐๐๐ บาท

ค่าวัสดุ

๔๐๐,๐๐๐ บาท

ค่าครุภัณฑ์

๔๐,๐๐๐ บาท

LIRT

มาตรา ๒๐ งบประมาณรายจ่ายของสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓๕,๓๓๖,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

เงินเคื่อน	๒๕,๘๒๓,๑๐๐ บาท
ค่างานประจำ	๖๕๐,๑๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๓๓๓,๘๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๔,๕๓๕,๖๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๓๖๘,๕๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๓๒๕,๐๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๒,๓๓๕,๖๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๒๑,๓๐๐ บาท

มาตรา ๒๑ งบประมาณรายจ่ายของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ให้ตั้ง
เป็นจำนวน ๔๐,๖๓๒,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

เงินเคื่อน	๒๓,๖๔๔,๘๐๐ บาท
ค่างานประจำ	๑,๕๔๖,๖๐๐ บาท
ค่างานชั่วคราว	๑๕๑,๓๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๑,๔๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๓,๔๓๕,๕๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๒,๔๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๔๓๖,๓๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๔๓๕,๓๐๐ บาท

มาตรา ๒๒ งบประมาณรายจ่ายของวุฒิสภากิจ ให้ตั้งเป็นจำนวน
๔๔๕,๘๒๔,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

LIRT

ก. การทำเรือแห่งประเศไทย	รวม	๓,๑๐๕,๐๐๐ บาท คือ
รายจ่ายอื่น		๓,๑๐๕,๐๐๐ บาท
ข. การประปานครหลวง	รวม	๓๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
ค่ากรรมสิทธิ์		๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ค. การรถไฟแห่งประเทศไทย	รวม	๑๘๐,๓๔๕,๐๐๐ บาท คือ
ค่ากรรมสิทธิ์		๕๓๕,๐๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑๕,๐๒๐,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๑๕๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๘,๑๙๐,๐๐๐ บาท
ง. การทางพิเศษแห่งประเทศไทย	รวม	๑๑๓,๔๖๔,๕๐๐ บาท คือ
ค่ากรรมสิทธิ์		๑,๘๕๓,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๕,๓๕๓,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๑๐๕,๒๕๘,๐๐๐ บาท
จ. การนิคมอุตสาหกรรม		
แห่งประเทศไทย	รวม	๓๓,๐๕๓,๕๐๐ บาท คือ
ค่ากรรมสิทธิ์		๕๐๖,๒๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๓๐,๖๕๓,๕๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๕,๘๙๓,๘๐๐ บาท
ฉ. องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว		
แห่งประเทศไทย	รวม	๔๔,๓๘๖,๐๐๐ บาท คือ
ค่ากรรมสิทธิ์		๑,๘๑๕,๐๕๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑,๓๘๐,๐๐๐ บาท

LIRT

เงินอุดหนุน

๔๑,๖๒๒,๘๕๐ บาท

ข. องค์การส่งเสริมกีฬาแห่ง

ประเทศไทย

รวม

๒๕,๕๓๔,๐๐๐ บาท คือ

ค่าครูฝึก

๑๔๕,๓๔๐ บาท

ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท

เงินอุดหนุน

๑๑,๔๑๑,๕๐๐ บาท

รายจ่ายอื่น

๑๖,๔๓๖,๓๖๐ บาท

ข. องค์การส่งเสริมกิจการโคนม

แห่งประเทศไทย

รวม

๓,๑๓๕,๐๐๐ บาท

ค่าครูฝึก

๓๐๐,๐๐๐ บาท

ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

๒,๔๓๕,๐๐๐ บาท

มาตรา ๒๓ ให้ทั้งรายจ่ายชดใช้เงินทุนสำรองจ่าย ตามกฎหมายว่าด้วย
วิธีการงบประมาณเป็นจำนวน ๔๔,๔๔๐,๔๓๖,๕๐ บาท

มาตรา ๒๔ ให้ทั้งรายจ่ายชดใช้เงินลงคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง
และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นจำนวน ๒,๕๔๐,๔๐๔,๓๐๔ บาท

มาตรา ๒๕ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดินตามรายการและ
จำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรร
หรือตามที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย

มาตรา ๒๖ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

LIRT

ที่ ๒๐๔๒

วุฒิสภา

๑๖ ตุลาคม ๒๕๑๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๕

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาการศึกษา
ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

ตามที่ไต่ส่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๑๕ มาให้คณะกรรมการพิจารณาการศึกษาร่างพระราชบัญญัติ งบประมาณ
รายจ่ายดำเนินการพิจารณาศึกษาตามข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา ซึ่ง
กรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑.นายเสริม วินิจฉัยกุล

ประธานคณะกรรมการธิการ

๒.นายกิตติรัต ศรีวีสารวาจา

๓.คุณหญิงศิริกรภักดิ์

๔.นายบุญมี วัฒนอง

๕.พลตำรวจโท ท่อศักดิ์ ยมนาค

๖.นายทวี ฤทธะวิชัย

๗.นายเทียน อธิกุล

๘.นายพนพร บุญฤทธิ์

๘.นายบรรหาร ศิลปอาชา

๑๐.พลอากาศเอก บัว ศิริทรัพย์

๑๑.นายบุญชนะ อัครดาคร

๑๒.หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล

๑๓.นายพจน์ ปุ๋ยปัทม

๑๔.คุณหญิงสุนทรทรัพย์ นพวงศ์ ณ อรุณยา

๑๔.นายเพทาย อมาตย์กุล

๑๖.นายมนูญ บริสุทธิ์

๑๖.นายมานะ พิทยากรณ์

๑๘.นายเชื้อ สุสายัณห์

๑๘.นายเล็ก วานิชอักษร

LIRT

๒๐. นายสุวิทย์ ศิริธรรมรงค์สงคราม ๒๑. นายเสนาะ เลิศพจน์
 ๒๒. นายอบ วสุรัตน์ ๒๓. พลวงอรธรไพศาลศรี
 ๒๔. พลวงอรธรไพศาลศรี
 ๒๕. นายอนนพพันธ์ ภักดิ์ผดุงคน เลขาธิการคณะกรรมการการ

บันทึก คณะกรรมการพิจารณาเรื่องราวพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
 จึงขอประธานเสนอรายงานความเห็นของคณะกรรมการ เพื่อให้ได้โปรดนำ
 เสนอที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ณ. วินิจญ์กุล

(นายเสนาะ วินิจญ์กุล)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาเรื่องราว
 ร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นประมาพรจาก

รายงานความเห็นของคณะกรรมการวิชาการ
พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

ตามที่ประธานวุฒิสภาได้ส่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ มาให้คณะกรรมการพิจารณาศึกษาพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายพิจารณาศึกษาและรายงานความเห็น ความนี้ขอแนบส่งกับการประชุมของวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๑๔ ข้อ ๑๐๐ นั้น บัดนี้ คณะกรรมการได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. คณะกรรมการได้รับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๑๔ และได้มีการประชุมพิจารณาพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่อังคารที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๔ และประชุมติดต่อกันมาจนถึงวันพฤหัสบดีที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๑๔ รวมทั้งสิ้น ๓ ครั้ง แต่ก่อนหน้านี้ คณะกรรมการได้มีการประชุมหลายครั้ง เพื่อพิจารณาศึกษาหลักการ และวิธีดำเนินการของคณะกรรมการในการพิจารณาพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ สำหรับเป็นแนวทางให้คณะกรรมการ ได้พิจารณาพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลา ตามที่ขอรับการประชุมกำหนดไว้

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น ต่อคณะกรรมการ คือ

(๑) นายบุญธรรม ทองไข่มุกต์	ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ
(๒) นายอภิ จุฑมานนท์	รองผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ
(๓) นายพนัส สิมะเสถียร	อธิบดีกรมบัญชีกลาง
(๔) นายเฉลิมชัย วสินนท์	ที่ปรึกษากฎหมายกระทรวงการคลัง

๓. คณะกรรมการได้พิจารณาพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ แล้ว มีความเห็นดังนี้

๓.๑ คณะกรรมาธิการโดยกรรมาธิการส่วนข้างมากมีความเห็นว่า สภาควรให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔

๓.๒ คณะกรรมาธิการมีข้อสังเกตเพื่อให้สภาพิจารณา ให้รัฐบาลนำไปปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ยอดงบประมาณรายจ่าย

งบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ตั้งไว้ ๖๒,๖๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สูงกว่างบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นเงินถึง ๑๔,๖๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท การที่ตั้งไว้สูงเช่นนี้ เพื่อให้งบประมาณสมดุล ทำให้รัฐบาลต้องกู้เงินถึง ๑๒,๐๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นอกจากนี้จะต้องหารายได้ทางอื่น คือ ขายหลักทรัพย์และทรัพย์สินเป็นจำนวน ๑,๔๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ทั้งจะต้องเอาเงินคงคลังมาใช้อีก ๑,๔๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผลก็คือจะทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้อมากขึ้น เงินกู้จะเป็นภาระแก่คนรุ่นหลังและการขายหลักทรัพย์และทรัพย์สินดังกล่าว ย่อมมีผลเป็นการขายครั้งเดียวหมดไป จะเป็นภาระหนักแก่งบประมาณรายจ่ายปีต่อไป พังอาจกระทบกระเทือนการเศรษฐกิจในภาคอื่นในโอกาสต่อไปควรตั้งงบประมาณโดยคำนวณรายได้จากภาษีอากรเป็นหลัก และใช้เงินกู้เฉพาะเท่าที่จำเป็น โดยคำนึงถึงอัตราในการพัฒนาเศรษฐกิจด้วย

(๒) ภาษีทรัพย์สิน

ภาษีทรัพย์สินรัฐบาลได้ตั้งไว้ ๑,๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่มีรายละเอียด ซึ่งภาษีประเภทนี้นานาประเทศให้ส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดเก็บ รัฐบาลควรให้รายละเอียดในการคำนวณรายได้เพื่อประกอบการพิจารณางบประมาณประจำปีด้วย

(๓) การป้องกันประเทศ

ขณะนี้ประเทศไทยกำลังถูกภัยคุกคามจากฝ่ายตรงกันข้ามอย่างหนัก และมีการกระทำที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้นอยู่เรื่อย ๆ สมควรที่จะเพิ่มงบ ๆ ในด้านการป้องกัน

LIRT

ประเทศให้มากขึ้นทั้งภายในและภายนอก เพราะเราจะต้องพึ่งตัวเองก่อน

(๔) การรักษาความสงบภายใน

ทุกวันนี้เป็นที่ประจักษ์อยู่ว่า การรักษาความสงบภายในยังไม่ได้มีการดำเนินการให้เข้มแข็งเพียงพอ ประชาชนได้รับความเดือดร้อนอยู่เป็นอันมาก รัฐบาลควรจะต้องดำเนินการในเรื่องนี้ทุกวิถีทางให้เกิดความสงบเรียบร้อยในบ้านเมืองเพื่อความผาสุกของประชาชน

(๕) เงินอุดหนุนสภาตำบล

เงินอุดหนุนสภาตำบลได้ตั้งเงินไว้ ๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เงินจำนวนนี้ส่วนใหญ่จะไม่ได้นำมาพัฒนา แต่เป็นรายจ่ายเป็นค่าแรงมากกว่าเป็นการช่วยให้ชาวนาได้มีรายได้เพิ่มขึ้น เป็นการกระจายเงินจำนวนมาก ซึ่งอาจก่อให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้ หากรัฐบาลจะจัดจ้ดเงินนี้ส่วนหนึ่งไปใช้ในทางปฏิรูปที่ดิน เพื่อให้ราษฎรได้มีที่ทำกินเกิดผลผลิตเพิ่มขึ้น จะเป็นประโยชน์มากกว่าจ้างแรงงานเป็นครั้งคราว นอกจากนี้เงินอุดหนุนดังกล่าว ควรให้มีการวางแผนในการใช้เงินตามโครงการ และให้มีการควบคุมการใช้จ่ายโดยรัดกุม

(๖) โครงการรณรงค์ช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย

โครงการนี้เป็นการสงเคราะห์ ซึ่งยังไม่ได้มีการสำรวจความต้องการของประชาชน ทำให้เกิดความรู้สึกว่า การปฏิบัติไม่เสมอหน้ากันระหว่างประชาชนด้วยกันเองทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด

(๗) การส่งเสริมและบำรุงการกีฬา

ตามรัฐธรรมนูญฯ พ.ศ. ๒๕๑๑ มาตรา ๘๔ ว่า "รัฐพึงส่งเสริมและบำรุงการกีฬา" นั้น รัฐบาลไม่ได้ให้การสนับสนุน และส่งเสริมการกีฬาเท่าที่ควร สนามกีฬาต่าง ๆ ก็ควรจะสร้างเพิ่มขึ้นให้ทั่วทุกจังหวัดทุกประเภท เร่งส่งเสริมและผลิตนักกีฬา

LIRT

(๔) สำนักงานส่งเสริมเยาวชน

สำนักงานนี้มีประโยชน์อย่างมากควรมีไว้ โดยมีการปรับปรุงกิจการ
จัดให้มีการอบรมเยาวชนให้มีวัฒนธรรม มีระเบียบวินัย มีความคิด สร้างสรรค์
รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม

นนทพันธุ์ ภักดีศุงแดน
(นายณนทพันธุ์ ภักดีศุงแดน)
เลขาธิการคณะกรรมการการ

ขอเชิญท่านกรรมาธิการ เข้าประจำที่

(คณะกรรมาธิการ เข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : กระผมขอประทานโอกาสเรียนที่ประชุมว่า การพิจารณา
งบประมาณของวุฒิสภาไม่เหมือนกับที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโดยทั่ว ๆ ไปที่จะต้องเป็น
ไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๔ คือว่าในวรรคสาม ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
นั้น คือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ วุฒิสภาจะต้องให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้
ความเห็นชอบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นมาถึงวุฒิสภา ถ้าพ้นกำหนดนั้น
ให้ถือว่าวุฒิสภาให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัตินั้น ในกรณีเช่นนี้ และในกรณีที่
วุฒิสภาให้ความเห็นชอบ ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๑๕

ถ้าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว วุฒิสภาไม่เห็นชอบด้วย ในบ้านพบัญญัติมาตรา
๑๕๐ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ที่ผมจะขอเรียนในขณะนี้คือว่า เราจะมีมติใดแต่เพียงว่าเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ
เท่านั้น จะไม่มีการแก้ไขเบญญัติ เพราะฉะนั้นก็จะได้เป็นที่เข้าใจกันในการพิจารณา
ต่อไปนี้

นายसानนท์ สายสว้าง : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สานนท์ สายสว้าง
วันนี้เป็นวันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๑
จึงได้ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรมาแล้ว และได้ผ่านการพิจารณาของ
กรรมาธิการวิสามัญของวุฒิสภาได้เข้ามาสู่ในวันนี้ ก่อนอื่นที่กระผมจะคัดติงใจว่าจะให้
ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบ อันนี้กระผมขอว่ากระผมไม่ให้ความเห็นชอบก่อน
จนกว่ากระผมจะได้รับคำสั่งจากกรรมาธิการหรือรัฐบาลเป็นที่พอใจ กระผมจึงจะวินิจฉัย
ให้ความเห็นชอบภายหลัง ตั้งแต่ตั้งรัฐบาลมาแล้ว ๙ เดือน กระผมมีความหวังอย่างยิ่งที่จะได้
เห็นการบริหารของรัฐบาลประชาธิปไตย โดยมีนายกรัฐมนตรีมาจากการเลือกตั้งคงจะ
ทำให้ประเทศชาติเจริญและสงบราบคาบ และเรียบร้อยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

LIRT

ตลอดจนเศรษฐกิจกระแสขึ้น และความยากลำบากของประชาชนลงขึ้น แต่ความหวังอันนั้นรู้สึกเลื่อนรางเหลือเกินซ้ำ ๙ เดือนมานี้ บัญชีการกระดมยาละการบเรี่ยนเสียก่อนว่าในกระบวนผู้แทนราษฎรทั่วกันทั้งหมด ๒๒๔ ท่าน กระดมยาละการบเรี่ยนไม่ทันใดที่จะเหมาะสมเท่ากับหมอมราชวงศ์คฤหิที่ หักมาเป็นนายก ฯ รับผิดชอบบริหารประเทศชาติ ใครจะดีกว่าท่านไม่มีในขณะนั้น กระดมจึงมีความหวังเช่นนั้น แต่พฤติการณ์ที่ปรากฏมา ๙ เดือนนี้กระดมรู้สึกหนักใจและเป็นห่วงแทนประชาชนเหมือน ๆ กันหลาย ๆ ท่าน ยิ่งกระดมมาเห็นงบประมาณประจำปี ๒๕๐๕ กระดมก็รู้สึกว่าเงินถึง ๒ หมื่น ๒ พัน กว่าล้าน ไม่ใช่เงินเล็กน้อย ในสถานการณ์ที่จะทางงบประมาณนั้น ในหลักการคลังแล้วกระดมรู้สึกว่ามีปัญหาการประหยัค ฐานะเศรษฐกิจประเทศชาติตกต่ำ ความสงบเรียบร้อยไม่มี รัฐบาลควรจะต้องมุ่งงบประมาณไปในปัญหาที่สำคัญ ๆ และไม่ควรรจะมุ่งเพื่อย ควรจะประหยัคให้มันเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติ แต่เมื่อตรวจรายการบัญชีเหมือนกันงบประมาณที่ห้า ๆ กันมา เป็นส่วนใหญ่ ไม่ใช่มีอะไรเป็นพิเศษ ฉะนั้นกระดมจะกราบเรียนว่า กระดมได้อ่านรายงานของทางคณะกรรมการมาธิการมาแล้ว ท่านเพียงแต่พูดว่า

ประชาชนวุฒิสภา : ขอโทษครับ คุณसानนท์ มอมยาละการบเรี่ยนมาธิการให้ข้อสังเกตเสียก่อนครับ แล้วค่อยขอเชิญคุณसानนท์เป็นลำดับต่อไปครับ เชิญกรรมการ

นายเสริม วิจิตรกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพในการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปีนี้เห็นว่า เป็นตัวการใหม่ในระบบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เป็นเรื่องที่ว่าคณะกรรมการมาธิการไม่สามารถที่จะแก้ไขอย่างไรก็บังคับท่านประธานได้กล่าวแล้ว ต้องมีมติให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบเท่านั้น ตามที่คณะกรรมการได้รายงานมา และได้แสดงตอนต้นว่าควรให้ความเห็นชอบนั้น ที่ที่กรรมการมาธิการไม่ได้กล่าวเป็นรายละเอียดก็ยาวก็เพราะเหตุว่า คณะกรรมการเห็นว่างบประมาณซึ่งมีจำนวน ๒ หมื่น ๒ พันกว่าล้านนี้ เป็นงบประมาณที่ใหญ่และมีหน้าที่ที่จะต้องบริหารจัดการทุกกระทรวงทบวงกรม และมีราชการอื่น ๆ ต้องกระทำหลายอย่าง

LIRT

คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าสิ่งนี้อาจจะเป็นปัญหาที่เป็นจำนวนส่วนหนึ่ง ถ้าเทียบอัตราส่วนแล้ว ก็เป็นจำนวนน้อย เพราะฉะนั้นการให้ความเห็นชอบนั้นจึงเป็นการจำเป็นที่จะต้องกระทำตามความเห็นของกรรมาธิการ และกรรมาธิการเห็นว่า ถัดจากกรรมาธิการไม่ให้ความเห็นชอบแล้วก็จะต้องมีเหตุผลซึ่งไม่ว่าจะโน้มน้าวใจของท่านสมาชิกที่จะมีความเห็นต่าง ๆ ใดในการให้ความเห็นชอบนั้น จะเป็นโอกาสให้ทางสถานีก็มีข้อสังเกตส่งไปยังรัฐบาลเพื่อพิจารณาว่าข้อสังเกตอันควรจะนำไปปรับปรุงนั้นจะเหมาะสมอย่างไรงบประมาณนั้นที่ท่านนำออกแล้วว่าเป็นงบประมาณการไม่ใช่เป็นการขายตัว การบริหารของรัฐบาลตลอด ๑๖ เดือนของปีงบประมาณนั้น รัฐบาลอาจจะประสบเหตุการณ์ในทางเศรษฐกิจหรือด้านอื่นทำให้การบริหารงบประมาณนั้นต้องเปลี่ยนแปลงไป เพราะฉะนั้นข้อสังเกตที่กรรมาธิการได้ให้นี้จึงเป็นข้อสังเกต ซึ่งนำมาให้ท่านสมาชิกได้ช่วยกันพิจารณาว่า จะเห็นด้วยหรือไม่ ส่วนการที่จะให้ความเห็นว่าควรให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบนั้นเป็นสิทธิของท่านสมาชิกแต่ละท่าน คณะกรรมาธิการก็เห็นว่าแต่เพียงว่า ถัดกรรมาธิการเห็นว่าเหมาะสม และเสนอความเห็นตามที่เห็นว่าเหมาะสมและเป็นการสมควร ส่วนข้อสงสัยอันใดนั้นนะ ทางกรรมาธิการคิดว่าถ้าท่านสมาชิกมีข้อสงสัยทางรัฐบาลก็จะตอบให้เป็นที่น่าพอใจได้ การที่กรรมาธิการทำมาอย่างนี้ก็เพราะเหตุว่าการพิจารณาพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีครั้งนี้ไม่ได้ทำเหมือน กับคราวก่อน ๆ ซึ่งพิจารณาเป็น ๓ วาระ ดังที่เคยมีรัฐสภามาเดิม กล่าวคือว่าเป็นการรับหลักการแล้วไม่พิจารณาในวาระที่ ๒ แปรญัตติและวาระที่ ๓ ซึ่งลงมติให้ใช้ได้ แต่คราวนี้เป็นแต่เพียงว่าเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบเท่านั้น เพราะฉะนั้นก็เป็นสิทธิของ แต่ละท่านที่จะออกความคิดเห็น คณะกรรมาธิการก็แนะนำให้ท่านนั้น ข้อขอบคุณ

นายประธาน

นายสำเนา สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสำเนา สายสว่าง ขอบพระคุณครับที่ได้ให้กระผมอภิปรายต่อไป ที่กระผมที่จะกราบเรียนก็คือว่ากระผม ได้รับรายงานของคณะกรรมการแล้ว เพียงแต่ให้ความเห็นว่าสมควรให้ความเห็นชอบ

มิได้มีรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุนี้และกระผมจึงจะต้องซักไซ้ไล่เลียงแก่รัฐบาล แล้วพร้อมกับที่
 กระผมจะนำข้อเท็จจริงที่กระผมยังไม่เห็นชอบด้วยนั้นเอามาเพื่อให้รัฐบาลรับทราบ เพื่อ
 จะได้หาทางแถลงให้สภานิติทราบ ก่อนอื่นคือปัญหาเรื่องการครองชีพของประชาชน รัฐบาลนี้
 ได้แก้ไขอย่างไรลงไปแล้วหรือไม่ที่จะให้ของมีมูลค่าลง หรือให้ประชาชนได้คงไว้ในราคา
 อันปกติและมีของนั้นสมควรแก่สภาพ ซึ่งข้อเท็จจริงแล้วรัฐบาลเป็นคนชี้ขาดหนักไป
 ไม่ค่อยจะสู้กับความจริง เช่นราคาน้ำตาลอย่างนี้ ก็ได้ละ ๔.๕๐ บาท มารัฐกันเท่าไร
 ทั้ง ๆ ในต่างประเทศสูงกว่า ท่านก็กลัวประชาชนจะค่าท่าน ท่านก็กลัวประชาชน
 จะว่าท่านว่าราคาน้ำตาลแพง แต่ท่านหาได้คิดถึงข้อเท็จจริงในว่าค่าแรงงานเพิ่มขึ้น
 เท่าไรตามกฎหมายแรงงาน ค่าปุ๋ยมีเท่าไรจากไร่อย่างที่จะต้องใจ แล้วก็ค่าน้ำมันขึ้นเพิ่มอีก
 เท่าไร แต่ราคาที่ท่านควบคุมก็ไม่เคยขึ้นไปตามสภาพความเป็นจริง กระผมว่าน้ำคานี้
 เราจะต้องขึ้นสักเท่าไรให้ชาวไร่อยู่ได้ แล้วก็เลี้ยงตัวได้ แล้วก็ผู้ผลิตน้ำตาลได้กำไรบ้าง
 แล้วก็ได้ส่งออกไปต่างประเทศจนกระทั่งได้เงินตราต่างประเทศมา ท่านก็ไม่กล้าหา ยิ่งคุม
 ในราคาต่ำ ๆ อยู่เช่นนั้น ซึ่งกระผมเชื่อเหลือเกิน เราให้ความเป็นธรรมกับเขา
 ทั้งผู้บริโภคและผู้ผลิตแล้ว กระผมเชื่อว่าเขาชอบความเป็นธรรมแต่ยิ่งกว่านั้นในปัญหาที่
 ของใต้ของกินในท้องตลาดก็สูงขึ้นทุกวัน ๆ แม้แต่ผัก ปลา ปูทะเล ซึ่งก็จะมีแล้ว
 ในอาหารไทยเรา อันนี้กระผมไม่เห็นรัฐบาลที่จะแก้ไขให้ค่าครองชีพมันลดลงเลย ยิ่งกว่านั้น
 การเศรษฐกิจ ตัวเลขเท่าที่กระผมได้รับทราบมา สินค้าที่ส่งออกนอกประเทศออกต่ำ
 อย่างน่าใจหายที่สุด โดยเฉพาะผลผลิตการเกษตรลดลงมาก ก็ไม่เพิ่มทางที่จะแก้ไข
 อย่างไรจะให้ผลผลิตส่งออกนอกประเทศให้มันได้มากขึ้น เพื่อลดภาระจะได้ดีขึ้น
 หรือลดภาระนี้จะได้อะไรขึ้นไม่เสียเปรียบต่างประเทศ และจะเกี่ยวโยงกันถึงกระทั่งปัญหา
 น้ำมันซึ่งกำลังคิดกลานลงมาในระยะไม่ไกลนี้ว่าจะต้องเพิ่มราคาน้ำมันขึ้นอีก เมื่อเพิ่มราคา
 น้ำมันผลมันก็จะขึ้นไปกระทั่งค่าขนส่ง การผลิต วัตถุ ของใช้ของสอยในประเทศ
 ก็จะต้องสูงขึ้นแพงขึ้น ท่านก็ยังไม่ว่าวิธีอะไรสักก็ขึ้นซึ่งรัฐบาลมีแต่เอาไม่ได้มีการเสียสละ
 กระผมเคยถามเรียนไว้ในสภานี้ว่าบางโอกาสรัฐบาลต้องขาดทุนบ้าง ขอมติว่ากระผม

LIRT

ตัวเองบ้าง ตัวอย่างง่าย ๆ เรื่องน้ำมันอย่างนี้ เราหาภาชนะทางอื่นมาชดเชย แล้วลวก
 ภาชนะน้ำมันลงไป แล้วราคาเราไม่ยอมให้ขึ้น ประชาชนก็จะอนุโมทนาว่ารัฐบาลนี้ถึงคราว
 ยอมราคาก็ต้องยอม แล้วเราไปเอาอย่างอื่น แล้วเราก็ตึงงบประมาณอย่าให้มันพุ่งเพื่อย
 อย่างมากนัก พอแก้ไขสถานการณ์ให้ประเทศชาติเอาตัวรอดเป็นเอกกรชนไปได้ในระยะ
 หัวเดียวหัวต่อสำคัญที่เรามีการเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องเศรษฐกิจนี้
 กระผมหนักใจมาก โดยเฉพาะปัญหาเรื่องตลาดข้าว เวลานี้ตลาดข้าวของเราถึงขั้นรุนแรง
 เต็มที่เพราะเหตุว่าเวลาเราขอชดเชยจากเราก็เอาทรัพย์สินมาจำนองสูง จนกระทั่งเขาไม่รู้
 จะทำอย่างไรก็ใจต้องกิน แต่พอเขาตั้งข้าวที่อื่นได้เขาก็ไม่ต้องการข้าวเรา เพราะเรา
 ไปซุกเลือกเขารับ ๆ ผลที่สุดตลาดข้าวเราก็เสียไป เราก็ได้แต่วิ่งไปในที่อื่นเพื่อจะ
 ขายข้าว ซึ่งตลาดสำคัญ ตลาดของกง ตลาดสิงคโปร์ อินโดนีเซีย ซึ่งเราก็เคยประสบ
 มาแล้วเมื่อ ๓ - ๔ ปี ถึงกับอันฮอนอเมริกันขอให้ส่งข้าวมาเลย ขอให้เราได้
 ตลาดอะไร แต่เราไม่รู้จักรักษาตลาดซึ่งกระผมเคยกราบเรียนไว้ว่า สินค้าส่งออกของเรา
 แม้แต่จะส่งออกในราคาถูกแต่ให้ใครตลาดไวยังดีกว่าที่เราไปกู้เงินมามาก แต่ตลาดเสียไป
 อันนี้ของเราโดยมากก็ถ้าแผนที่เรียกว่าจะอีกตลาดไว้ ซึ่งกระผมเห็นเป็นที่น่าเสียใจแทน
 ประชาชนชาวไทย ซึ่งปัญหาตลาดข้าวนี้เป็นปัญหาสำคัญของประเทศ ตลอดจนข้าวโคก
 พืชไร่ หรือมันสำปะหลัง สิ่งเหล่านี้กระผมอยากจะกราบเรียนขอความเห็นของรัฐบาลว่ามี
 แนวอย่างไรที่จะยึดตลาดได้ นอกจากนั้นปัญหาเรื่องความสงบสุขภายในประเทศ ขอให้
 รัฐบาลแถลงให้ประชาชนอุ่นใจเสียหน่อยเถอะครับว่า โจรผู้ร้ายนั้นมันไม่มี หรือมีไม่มาก
 หรือไม่กำแหงหาญ แต่ถามข้อเท็จจริงแล้วเวลานี้ทุกคนไม่มีความสุขสบายใจเลยกับ
 ข้าวที่ขอยกเมื่อคืนนี้ผ่านผู้บัญชาการที่มากเหลือประมาณ ๓๐๐ กว่าคน โจรมี ๓ คน
 ขึ้นไปล้อมกรอบบนศาลา กวากไปหนึ่งหึ่งของคนที่มาทำบุญและของพระ อันนี้เป็นกัน และ
 ยิ่งกว่านั้นเกือบทุกหัวระแหง ทั้งนี้และทั้งนั้นกระผมเข้าใจว่า ในหมู่โจรเข้าใจว่ารัฐบาลนี้
 อ่อนแอ ไม่เอาจริงแล้วกระผมเข้าใจว่า พวกเราจะเป็นใครก็ตามก็กระทำการให้
 ข้าราชการทั้งค่างวและข้าราชการพลเรือน ตลอดจนข้าราชการทหารพลตำรวจ อ่อนใจ

LIRT

ละเสียใจ เพราะเราโจมตีข้าราชการจนกระทั่งเขาไม่กล้าตั้งใจ ซึ่งความจริงแล้ว
กรรมก็ชอบการเรียนด้วยความเคารพว่า ข้าราชการก็คนไทยเรานี้ หน้าที่ก็เหมือนเรา
ทหารตำรวจ พอเรียนก็ไม่ใช่อันอื่น จุกใจ หน้าแดงที่โหมมาปกครองกัน พวกเราคนไทย
ด้วยกันทั้งนั้น ฉะนั้นถ้าเราจะทำอะไร

(นายบุญทิพย์ ฝนทอง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายसानนท์ สายสว่าง : มีอะไรเชิญครับ คุณบุญทิพย์

นายบุญทิพย์ ฝนทอง : ประธานไทย ท่านประธานที่เคารพ กระผม
บุญทิพย์ ฝนทอง กว้างความเคารพท่านสมาชิกที่อภิปรายมาเมื่อครั้งนั้นครับ กระผมขอ
เรียนว่าเราพิจารณาว่านี่เราพิจารณาว่าพระราชบัญญัติงบประมาณ ๒๕๑๕ ซึ่งเราต้อง
มุ่งไปว่าเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบด้วยรายจ่ายรัฐบาล ขอโทษนะครับ เราไม่ได้อภิปราย
นโยบายของรัฐบาลว่าเราไม่ไว้วางใจหรืออภิปรายนโยบาย รัฐบาลซึ่งนั้นเป็นข้อเท็จ
กระผมคิดว่าสมาชิกวุฒิสภาไม่มีหน้าที่ ความจริงถ้าอ่านรัฐธรรมนูญจริง ๆ แล้ว วัณนั้น
รัฐบาลจะไม่มานั่งก็ได้ เพราะว่าเป็นเรื่องของเราพิจารณาเห็นชอบ หรือไม่เห็นชอบ
เขาจะไม่ให้แรงก็ได้เท่าที่ความเข้าใจของกระผม เพราะฉะนั้นการอภิปรายกระผม
คิดว่าเพื่อจะได้รวดเร็วขึ้น สมาชิกอื่น ๆ จะได้อภิปรายบ้าง ขอได้กรุณาลำดับข้อเขต
อยู่ในการร่างพระราชบัญญัติงบประมาณอันนั้น ซึ่งมีรายจ่ายต่าง ๆ ว่าเราจะเห็นชอบ
หรือไม่เห็นชอบด้วย กระผมขอประธานอภัยด้วย ถ้าหากมีผิดพลาดนะ ขอพบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ กระผมคิดว่าพวกท่านสมาชิกทั้งหลายก็คงจะรู้ว่า
หน้าที่ของเราคืออะไร เพราะฉะนั้นก็ขอให้พยายามอภิปรายให้อยู่ในขอบเขตเท่าที่ควร
คุณसानนท์ เชิญ

นายसानนท์ สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ การพิจารณาของงบประมาณนั้น
ก็พิจารณาถึงการทำงานของรัฐบาลที่เราจะอนุมัติให้เงินให้เขาจ่ายหรือไม่ จ่ายแล้วเราก็
พิจารณาผลงานของเขา แล้วเราเห็นว่าเขาได้แสดงเป็นที่พอใจก็ควรให้เงินเขาไปให้
เพราะฉะนั้นการพิจารณาของงบประมาณนี้ทุกได้ทุกอย่างทุกกระทรวง ไม่ได้ที่เราจะบอกว่า

LIRT

เงินยอกนั้นมันไม่ควรร ยอกนี้ไม่ควรร ต้องว่าถึงเรื่องทุกประการหมด ถ้าใครผ่าน
สภาผู้แทนราษฎรมาแล้วหรือผ่านการที่เป็นรัฐบาลยอกนั้นมันต้องมีอะไรรับ นอกว่าเงินนี้
มากไปหน่อยไปไม่ควรรยอมมันไปนั้นเอง มาพูดทำไมกัน ไม่ได้เกิดประโยชน์เลย

ประธานวุฒิสภา : ขอประทานโทษ เชิญรวบรวมให้ไ้ความเร็ว ๆ

นายसानนท์ สายสุวาจ : ท่านประธานที่เคารพครับ งานประมาณนี้ใหญ่มาก
ขออย่าไ้รวบรัดเลยครับ ถ้าหากเราจะช่วยประเทศชาติกัน ถ้าหากว่าเราไม่พูดกันแล้ว
ไ้กระทรวงคณะกรรมาธิการศึกษา (Parliament) คือสภาผู้แทนราษฎรนั้น กระผม
ขอกราบเรียนรัฐบาลที่เคารพ ^{นี้}เมื่อไ้กระผมว่าก้วยความสงบ ถ้ารัฐบาลนอกว่า ไ้
รับรองนอนตาหลับ ไม่มีอะไรเลย กระผมจะไม่พูดเลยยิ่งกว่านั้น กระผมถึงกราบเรียน
ไปว่าเราช่วยกันบำรุงน้ำใจ ทั้งรัฐบาลและข้าราชการว่าเขากันไทยอย่างเราก็ดูไรให้
เขามีกำลังใจเพื่อจะไ้ประชาชนรับไ้ประชาชนก้วยความสงบสุข เราจะไ้ไ้เงินนี้
เขาไปไ้ เพราะอะไร เพราะว่าคนจำนวนมากก็ต้งมีงาน คนชั่วคนที่ แต่กระผมเชื่อว่า
ก็มากกว่าชั่ว เพราะฉะนั้นอย่าไปสาคเสียเขาหมดกว่าเขาชั่วหมด ถ้าใครไม่ทียายไ้
ก็ว่าเฉพาะรายนั้นไ้กระผมไ้มาว่าลักษณะเป็นเช่นนั้น ฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนว่า
ปัญหาเศรษฐกิจนี้กระผมหนักใจมาก ขอไ้รัฐบาลรีบคิดไ้ไ้แสดงไ้เป็นที่สนใจกับประชาชน
ว่า รับรองเศรษฐกิจจะไม่เดือดร้อน นอกจากปัญหาเศรษฐกิจแล้ว กระผมอยาก
กราบเรียนไปถึงปัญหาทางประมาณเกี่ยวกับความสงบสุขของประเทศชาติ ซึ่งท่านจะรักษา
ไว้นี้ กระผมอยากไ้ท่านประหยัค อย่างที่เมื่อ ๒ - ๓ วันนี้ มีสมาคมหอการค้ามันเสนอไ้
งกชายน้ามันวันหนึ่งวันไ้กันเป็นลักษณะประหยัคที่กระผมเห็นชอบก้วยยิ่งกว่านั้น กระผม
อยากไ้รัฐบาลปลัดกระทรวงระหว่างคนไปเอื้อกับคนมีชัยดี อมาบุญต่าง ๆ ในประเทศ
กระผมอยากไ้ท่านถอนไ้หมด เลิกไ้หมด อวบ อบ นวด ไ้หมด โรงน้ำชา ก็ทำบัตร
อยากไ้ท่านงดเสีย เพื่อจะลดช่องว่างและลดอาชญากรรมว่าคนไม่ไปเที่ยว อย่างนี้
มันสุ่มเรื่อย ไม่มีเงินเข้ามันกับประพฤติตัวเป็นคนอาชญากร เพราะฉะนั้นอยากไ้
ท่านทำดีกว่าไ้คนอื่นเขาเข้ามาแล้วเขาทำ เราทำก่อนไ้เราทำกัน อย่างไรเรา

LIRT

ทำอย่างของเราอย่างไทย ๆ ไม่มีความจำเป็นเลยจะต้องไป อาม อบ นวค มีในหลัก
 มีไปกัน มีอะไรกัน นี่เป็นการแสดงออกถึงการผูกเสียทั้งสิ้น ถ้าท่านรัฐมนตรีเคยเดินทางไปต่างประเทศ ซึ่งกระผมก็ไม่ชำนาญ เขาว่าวันเสาร์อาทิตย์นี่เหมือนเมืองร้าง เขา
 บิณฑก แต่ของเราตลอดชาติเลย กินกันเที่ยวกันเพื่อกันไป ทั้งนี้และทั้งนั้นเข้าไปในลักษณะ
 ประหยัดทั้งสิ้น กระผมจึงอยากจะทำให้ทราบไว้ นอกจากนั้นที่กระผมเป็นห่วงงบประมาณ
 อยู่ ก็คือว่างบประมาณปัญหาเรื่องจัดบริการฟรีของกระทรวงคมนาคม ซึ่งกระผมก็ได้
 ขาวว่ากระทรวงคมนาคมกับกระทรวงการคลังนี้กำลังแย่งเป็นเจ้าของงบประมาณตั้งกันและ
 กัน โดยเฉพาะการจัดบริการรถเมล์ การตั้งบริษัทมหาชนขนส่ง กระทรวงการคลัง
 ก็อยากจะทำเอง กระทรวงคมนาคมบอกว่ามันหน้าที่ของคมนาคมให้คมนาคมเป็นปกติอยู่
 ที่กระผมก็ทราบมาอย่างนั้น จริงหรือไม่ว่าจริงอย่างไรก็ขอฝากไว้ แสดงออกซึ่งว่ามี
 การทะเลาะเบาะแว้งกัน ยิ่งกว่านั้นกระผมเห็นว่าค่าบริการฟรีนี้ได้แสดงไปแล้ว เมื่อ
 แลลงไปแล้วท่านหาไม่มีใครว่า แต่กระผมกลัวว่าเงินนั้นจะหมดเปล่าโดยไม่ได้เหลือ
 ากเลย ถ้าหากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมผู้มีฝีมือซึ่งกระผมยกย่อง ท่านเอา
 เงิน ๔ ร้อยกว่าล้านไปรวมทั้งบริการนักเรียนด้วยเป็น ๕ ร้อยกว่าล้านไปให้บริษั
 มหาชนขนส่งนี้ผม โดยไม่ต้องเสียดอกเบี้ย ให้เขาซื้อรถแล้วมีเงื่อนไขกับเขาว่า
 แก่ต้องรับเด็กนักเรียนฟรีด้วยนะ แล้วก็ต้องรับผู้มีรายได้ต่ำฟรีด้วยนะ เราก็ยังเหลือหาก
 เป็นตัวรอดอยู่ เรื่องอะไรละเราจะเอาเงินไปให้เปล่า ๆ โดยไม่เหลือหากเลย
 ที่กระผมขอทราบเรียนว่ากระผมไม่เห็นด้วย มาพูดถึงมหาชนขนส่ง กระผมหนักใจแทน
 รัฐบาลก่อน ๆ ตั้งรัฐวิสาหกิจไว้เยอะ รัฐวิสาหกิจนี้เป็นสาธารณูปโภค รัฐวิสาหกิจเป็น
 องค์การของรัฐบาลเพื่อจะให้คนไทยทำการค้าขาย เพื่อจะช่วยเหลือคนไทยเราร่วมกันและกันให้
 เขาได้ แต่ถ้าเราไม่มีอำนาจกฎหมายหรืออำนาจถูกขาดเราจะไม่ทำทางเลย การเมือง
 ของประเทศไทยนั้นท่านอย่าลืมกันว่า ถึงการถกไม่ได้ แต่การถกของประเทศไทย
 อยู่ในมือคนต่างพวกทั้งนั้น เป็นส่วนใหญ่เขาคุมได้หมดแล้วเราจะพยายามดึงเอามาให้
 อยู่ในมือคนไทย แต่ถ้าให้คนไทยฟรี ๆ โดยรัฐไม่เข้ายุ่งเกี่ยวแล้ว รับรองสู้เขาไม่ได้

LIRIT

เพราะเราช่วยกัน แต่คนไทยมีแต่ทำลายกัน เพราะฉะนั้นท่านก็ควรจะขายหุ้นรัฐวิสาหกิจ
 ประมาณว่าเขาอิ่มแล้ว ซึ่งหุ้นนั้นไม่ใช่คนไทยซื้อเลย แต่อาจจะเป็นคนไทยแต่ซื้อเปลี่ยนชื่อ
 เป็นคนไทยเพราะพริ้ง แต่ที่พูดว่า "เมืองไทยไร้ไปเซ็ง" อย่างนี้กระผมก็อยากเป็นห่วง
 อยู่แล้ว ยิ่งกว่านั้นโลกเวลานี้หันไปสังคมนิยมแล้วครับ เมื่อโรเวราทำแล้วเรื่องอะไร
 จะให้เอกชนทำ สังคมนิยมนี้รัฐก็ต้องเข้าทำซิ เมื่อมันไม่ดี คอกเกอร์เรานี้ตั้งเยอะนี้
 เอมารูช่วยกัน มันเรื่องอะไรว่าชาวทุนให้คนอื่นเขาทำ มือครั้งหนึ่งกระผมเคยกราบเรียน
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่เคารพ โรงงานน้ำตาลสุพรรณบุรีพยายามให้มัน
 ฟูบ พยายามให้มันแย่ แล้วก็ยื่นมือขอซื้อ ยังศิริบาลูเส้นแข็งไม่ยอมขาย ถ้าขายก็
 หวานแล้ว ใบอนุญาตก็ไม่ต้องวิ่งเต้น โรงงานก็มีพร้อม ท่านอย่าไปเสียรูปของพ่อค้า และ
 ยิ่งกว่านั้นกระผมขอฝากเสริมธุรกิจไปอีกอันหนึ่งรัฐก็ว่าอะไรที่คนไทยทำพอจะยืนตัวได้ แล้ว
 เขาก็ถกกันไม่ได้ ถ้าขึ้นปล่อยให้เราแย่ อย่างโครงการบริษัทจังหวัด ซึ่งเขาตั้งมา
 เมื่อหลายสิบปีแล้ว แท้จนล้มไปไม่ได้ แล้วเวลานี้ถกถึงสินค้ากำลังจะถูกผูกมัดเพื่อให้ทั้งให้ได้
 วิธีแย่งขาย निकเคียว พยายามให้ล้มบน พยายามให้มันโกงกัน ความเชื่อนี้จะไ้ไม่มี
 ผลที่สุดคนไทยจะทำอะไรไม่มีทางเลย แล้วสหกรณ์อีกสหกรณ์เข้าอีกทีหนึ่งซึ่งเห็นจะเป็น
 สำคัญขึ้นต้องล้มให้ได้ แท้กันโกงให้ได้ เมื่อโกงเสร็จแล้วสิ้นความเชื่อถือ ผลที่สุดเขาก็
 เสวยสบาย แล้วผลที่สุดพอจะเลือกตั้งเขาเอาเงินที่พรรคการเมืองไปเลือกตั้งมา
 พรรคนี้มาได้เป็นรัฐบาลก็ต้องเออออห่อหมกกับเขา มีอะไรก็ต้องให้เขา เพราะฉะนั้น
 ขอฝากรัฐบาลไว้ว่า ท่านอย่ามัวดีดลามที่จะไปขายหุ้น เพราะโลกเวลานี้สังคมนิยมแล้ว
 ท่านอย่าไปให้ฝ่ายทุนนิยมพันกันไปถึงจีน ท่านเห็นใจคนไทยบ้าง กระผมกราบเรียนว่า
 คลังสินค้าเวลานี้พอค้าขายบนกันมากกว่าเขาแย่แล้ว ตั้งแต่คลังสินค้าให้พ่อค้าขายของ
 คนไทยขาย เขาขายไม่ออกเลยเวลานี้ เขาพยายามจะเหยียดถึงสินค้าให้ทั้งให้ได้
 ไทยที่คิดขึ้นบิให้ไทยขายบ้าง อะไรบ้างความเชื่อถือจะโคกตกไป ดังนั้นและดังนั้นกระผม
 ก็ขอฝากไว้ด้วยความเคารพ ถ้าหากจะให้เงินไปก็ควรจะได้อิจารณาแก่โรงงานของท่าน
 แล้วปัญหาอีกอันหนึ่งก็คือว่าปัญหาเรื่องความไม่ปลอดภัยของภายนอกประเทศ ซึ่ง

คณะกรรมการกิจการได้เขียนไว้ว่า ให้เงินเมืองก็แพร่เพี้ยนต่อไปเรื่อย กระผมเข้าใจว่า
 รัฐบาลนี้คงจะนอนหลับสบาย เหมือนกับท่านนายกรัฐมนตรีออกโทรทัศน์ ว่า เป็นใจที่จะ
 ดำเนินอะไรแล้ว กระผมไม่ไยมาบังเอิญอย่างนี้หรอก กระผมมีเอกสารซึ่งได้รับไมทราบว่ามี
 ใครส่งให้กระผม เป้าหมายของสถานอยุ่เสรีนี้กระผมยินดีจะให้รัฐมนตรี แปลออกมา
 เป็นโรเนียว แจกโดยไม่มีข้อกั๊ก ขออย่าให้กระผมอ่านเลย กระผมจะให้รัฐมนตรี
 ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป้าหมายสถานอยุ่เสรีนี้ที่จะเอามาอาศัยของไทยให้ได้
 แล้วแทรกซึมให้หนักขึ้น เพื่อครองใจในอำนาจของเผด็จการของเขาในวันหน้า
 เพื่อกล่าวถึงมหาศาลในการผลิตกระแสไฟฟ้า **เพราะฉะนั้นกระผมเชื่อว่าท่านรัฐมนตรี**
อาจจะทราบแล้ว เป็นโรเนียว แจกเป้าหมายของสถานอยุ่เสรี **เพราะฉะนั้นความไม่**
ปลอดภัยของประเทศ กระผมไม่มีความสบายใจเลย **ทำไมกระผมไม่สบายใจ**
เพราะรัฐบาลนี้ได้แถลงนโยบายว่าจะเป็นมิตรกับทุกประเทศ แต่ขณะนี้เป็นมิตรทุกประเทศ
 มิตรแท้ก็จะมีไป ซัมไล้เขามาบ้าง เอาตรงเขามาเหยียบย่ำบ้าง ถ้ายึดสวาระบังคับ
 มีอะไรที่จะแก้ไข ท่านสำรวจตัวเองก็เสียว่าเมื่อ ๑๐ กว่าปีมา อารัฐไทยปกครองเรา
 ไก่มาจากใคร เราได้มาจากสหรัฐอเมริกาช่วยเหลือนำ ชื้อเขามาบ้าง แต่แรกก็ไล่อ
 อเมริกาไปไม่ให้อยู่ เมื่อไล่ไปแล้วท่านเชื่อหรือว่าเขาจะขายกระสุนปืนมาให้เรา หรือ
 พวกสันหลาศแปรรูป (Supply spareparts) ให้เรา ในเรื่องอาวุธยุทโธปกรณ์
 แล้วเราเอาที่ไหน แล้วเขาก็บอกว่าเราไม่มีเงินมาซื้อของตัวเอง เราทำไมไม่มีเงินมาซื้อของ
 ตัวเอง แล้วใครบ้างว่าบ้านเรานี้มีเงินมาซื้อของตัวเอง เขาเอาใครมาช่วย เขา
 ช่วยอย่างไม่มีทุกข์ ส่วนเราไม่มีคนช่วย มีแต่จะหมดไป ทั้งนี้และทั้งนี้มันได้ใครครอง
 ก็แล้วหรือ แต่ถ้าไล่อเมริกันไปหมด กระผมไม่ว่า ที่ไล่อเมริกันคิดกับ ยังเหลืออยู่ครึ่ง
 ใต้อเมริกา ๆ บุ่ม ๆ ยาม ๆ ยังเหลืออยู่ ไล่อเมริกันหมด เพราะฉะนั้นสิ่งทั้งนี้ทั้งนั้น
 กระผมเป็นทุกข์ นี่จึงเห็นกระผมขอกราบเรียนรัฐบาลว่า เมื่อคืนกระผมได้รับฟังวิทยุว่า
 เขมรจำนวน ๕๐๐ กว่าคนเข้ายึดกินแดนไทยแถวปราจีนบุรี บ้านหนองขี้กวน ยักขัก
 ขงเขมรขึ้น กระผมไม่สบายใจเลยกินแดนไทยที่เป็นเช่นนี้ ถ้าไม่จริงก็ขอปฏิเสธ และ

LIR

ยิ่งกว่านั้นการขัดแย้งระหว่างลาวซึ่งเป็นความสงบมาตั้งนานเนิ่นนี้ ลาวกับไทยเหมือนกันทั้งกัน แต่เราก็จะอยู่กันทะเลาะไม่ได้มีการกระทำอะไรที่จะเข้าใจกัน เจริญจากกัน พยายามอยู่กันให้มันงอมเสียก่อนให้มันเกิดเรื่องเสียก่อน ให้มันแฉ่เสียก่อน เราค่อยแก้ไข เหมือนกับเหตุการณ์ภายในประเทศ จะมีการชุมนุมที่ไหน จะมีการร้องเรียนที่ไหนนิด ๆ หน่อย ๆ รัฐบาลเคย ถ้ามีสายขึ้นเมื่อไรก็จะรู้ตลอดถึงโลก อย่างนี้หรือครับเป็นการบริหารประเทศที่ถูกต้อง ถ้าจะให้กระผมตั้งชื่อ กระผมตั้งชื่อว่ารัฐบาลคอยตามฉักตบ ฉักตบ คอยตามก็ตามไป แทนที่จะเก็บขึ้นมาทำลายเสียหรือไม่ให้มันหมกหม้ม้าง หรือไม่ให้กระตังมันเกิดอันตราย เปล่า คอยตามไปจนกระทั่งมันแฉ่แล้วเราเข้าแก้ ที่พึ่งงาตายไม่เท่าไร ถึงกระนั้นเข้าไปแก้ เหมือนแม่เลี้ยงตายแล้วถึงกระนั้นเข้าไปแก้ จนกระทั่งมัน ท่านนายกรัฐมนตรี ไม่เคยมีในประเทศไหนถูกทั้งแล้วก็ยังออกไปมันไว้ เนยเวอร์ไมนด์ (never mind) อย่างนี้หรือครับเป็นรัฐบาลที่รักษาความสงบแก่ประเทศชาติด้วยความสงบยิ่งกว่านั้นกระผมขอกราบเรียนเจ้านายอีกคนหนึ่ง ที่กล่าวว่าอย่ามาทำที่จะพัฒนาตำบล ซึ่งโครงการนี้กระผมสนับสนุนเหลือเกิน เมื่อ ๒,๕๐๐ ล้านบาท ซึ่งกระผม ยืมเหลือเกินว่าประชาชนจะเงยหน้าอาปาก แลกระผมได้ติดตาม การจ่ายเงินชดเชยไม่ได้ ผลก็ตามที่ตั้งใจเจตนารมณ์ของรัฐบาล เกิดเสียหายอย่างมากมาย การเสียหายนั้น คือทำให้ราคาสินค้าที่จะไปพัฒนาตำบลนั้นสูงขึ้นกว่าเดิมอีก โดยเฉพาะลูกจ้างคนสูง แฉ่ทำให้โครงการของรัฐบาลใหญ่ซึ่งจะต้องพัฒนาเหมือนกันด้วยกัน เพราะเขาซื้อสูงเสียแล้ว แล้วทำให้โครงการไม่ประสานกันแต่ละตำบล ค้างคนค้างทำเงินนั้นก็ละลายไป แล้วมาตรฐานการทำไม่มีวางไม่มีความรู้ ทำไปตามแก๊งแก๊งคิด ผลได้ไม่เท่าผลเสีย แล้วผลที่สุดไม่มีอะไรเป็นชิ้นเป็นอัน คงมีอยู่อันเดียวเขาได้พื้นที่น้ำจะขุดได้ คือเขาเงินไปเป็นค่าแรงงานให้ชาวชนบทไม่ให้หลังไหลเข้ามาในแหล่งชุมชน อันนี้เท่านั้นที่พอจะขุดได้ เพราะฉะนั้นกระผมกราบเรียนว่าท่านนอกเป็นการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย ท่านแถลงในสภาผู้แทนกระผมติดตามทั้ง กระผมว่าระบอบประชาธิปไตยนั้นเขาเลือกตั้งผู้แทนมาให้ให้อำนาจอธิปไตย แล้วผู้แทนมาเลือกนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีมาเลือกรัฐมนตรีเพื่อ

LIRT

ใช้อำนาจแล้วได้แถลงนโยบายไว้ว่านี่เราจะบริหารประเทศอย่างนั้น แต่ท่านกลับเอาเงินนี้
 ไปให้เขามบริหาร นี่ไม่เป็นประชาธิปไตย ท่านควรจะมีเป้าหมายว่าเราจะทำเมืองให้
 เป็นป่า หรือไปเอาเมืองนี้ไปทำป่าให้เป็นเมืองขึ้นเพื่อต่อสู้แย่งประชาชน ท่านต้อง
 สิ่งออกไปเลยว่าจะไรที่มีนัยยะให้ท่านถามนโยบายของรัฐบาล ที่ได้รับความไว้วางใจ
 จากสภา ตัวอย่างง่าย ๆ อย่างให้ท่านกระผมเรียกร้องมานาน ประเทศไทยมี ๕
 หนึ่งกว่าหมู่บ้าน เวลาที่มีไฟฟ้า ๕ หนึ่งกว่าหมู่บ้าน โครงการไฟฟ้าจะมีได้กี่ครัว ๆ ๕
 หนึ่งกว่าหมู่บ้านหรือ ๕ หนึ่ง อีกก็มีถึงจะครบ ๕ หนึ่งกว่าหมู่บ้าน และให้มันเป็น
 การแสดงถึงความเจริญทำให้เป็นเมือง ท่านก็ไม่สนใจนโยบายที่จะไปทำให้ไฟฟ้าให้มัน
 เจริญในชนบท ยิ่งกว่านั้นชนบทบางทีกินน้ำไม่สะดวกเลย ท่านก็ไม่สนใจนโยบายที่จะทำน้ำประปา
 ในชนบทขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ท่านจะวางนโยบายลงไปอีกรับ ไม่ต้องการเขาทำ หรือเพื่อของฝ่าย
 หรืออะไรอย่างนี้ท่านส่งไปเลย ที่นี้ท่านกระผมถึงจะให้ท่านฟัง เพราะว่าเขาสั่งนั้น
 กำมันมีอิทธิพลหมู่บ้านโน่นไม่ใช่พวกอ้าว ไม่ใช่เคยจนแฉ่งเคียว หมู่บ้านกำนันเห่าเห่าหรือ
 พวกกำนันเห่าเห่าที่อะไรเงินยอกนี้ แล้วสิ่งที่ผูกทะเลาะกันในแต่ละตำบลนั้น ความ
 สามัคคีไม่มี และยิ่งกว่านั้นโครงการทำไม่ถูกต้องทั้งหมด โครงการทำอำเภอทำทั้งนั้น
 เพราะถ้าเขาไม่รู้เขาไม่เข้าใจท่านเยี่ยงคหบดีประชาธิปไตยให้เขาเห็น รัฐสภามันจะหัก
 เกินไป แม้เราในสภาทั้งหลายนี้ก็อาจเป็นประชาธิปไตย ประชาธิปไตย กระผมกลัวมัน
 จะเป็นประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะฝากท่านไว้ในเงินพัฒนาบ้างก็ขอให้
 ท่านมีเป้าหมายที่จะส่งออกไปก็กว่าที่จะให้เขาทำกันเป็นนโยบายของท่านว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์
 นี้สัมพันธ์กับร้อยละนี้ทำให้เขาทำอะไรตามความต้องการประสงค์ของรัฐบาล เขา เห็นไหม
 เอาให้แก ๆ ช่วยกันทำบ้างเป็นเงินอุดหนุน อย่างนี้กระผมว่าเป็นเหตุผลประโยชน์ต่อ
 ประเทศชาติยิ่งกว่า ในที่สุดนี้ในความปลอดภัยของประเทศซึ่งกระผมไม่สบายใจเลย
 นี้กระผมได้มีการอภิปรายในสภาผู้แทน มีอภิปรายซึ่งกระผมจะแสดงแยกกันให้ท่านมี
 ฝ่ายขวาหรือฝ่ายซ้าย ซึ่งผมไม่สบายใจจริง ๆ ผมไม่อยากจะให้เมืองไทยมีฝ่ายโน้นและ
 ฝ่ายนี้ อยากให้ทั้งสองฝ่าย ทั้งขวาและซ้าย แต่ขวานี้เขานั่นให้ไปเป็นขวาหรือซ้าย

LIRT

เหมือนอย่างมือของพวกเรา และชาวต่างชาติก็นำมาช่วยกันทำงานให้เป็นประโยชน์ต่อ
 ประเทศชาติ ไม่ใช่ชาวต่างชาติทำลายมือชาวชาติที่มีอยู่ อย่างนี้กระผมว่ามันทรมาน
 ถ้อยคำอย่างนั้นเอาเข้าทั้งชาวไทย ๆ เราขอให้ช่วยกันจรรโลงประเทศชาติ คนไทยมาช่วย
 ก็พยายามเห็นใจจนเกินไปมาก อย่าไปคิดวิพากษ์เขา คนเขาก็คงจะไม่ควรที่จะล้มยุคลเขา
 ก็ช่วยกันจรรโลงประเทศชาติ อย่าทำลายซึ่งกันและกัน ประเทศนี้กระผมช่วยกันอย่าไป
 ทำลายชาว ชาวไทยอย่าไปทำลายชาวต่างชาติ หันหน้าเข้าหากัน มีอยู่อย่างหนึ่งแยกตั้งหิบบ
 ทั้งยกตั้งทั้งทั้งหาอะไร กระผมว่าประเทศชาติมันจะรอดได้ ถ้าถึงอย่างนี้กระผมเห็นใจ
 จริง ๆ ค่ะประเทศชาติ เพราะฉะนั้นกระผมไม่สบายใจในฐานะความพลัดถิ่น ของ
 ประเทศชาติ และในที่สุดนี้กระผมหวังว่ารัฐบาลอาจจะแสดงงบประมาณที่กระผมสงสัยใน
 การบริการแก่โรงเรียนและประชาชนผู้มีรายได้น้อย ๆ ตลอดจนเงินพัฒนาให้เป็นที่
 พอใจของกระผมแล้ว กระผมก็ยินดีที่จะยกมือให้ความเห็นชอบด้วย ขอพระคุณครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา : คืออย่างนี้ครับ กระผมคิดว่าก่อนที่จะนำพรธาน
 จะอนุญาตให้สมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายได้มีการเปิดอภิปรายนะครับ กระผมใครขอทำ
 ความเข้าใจ เพื่อความเข้าใจระหว่างรัฐบาลต่อสมาชิกวุฒิสภา กระผมใครขอให้
 ทางรัฐบาลโดย ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้โปรดกรุณาแจ้งหลักการและความจำเป็นของร่าง
 งบประมาณประจำปี ๒๕๑๘ นี้เสียก่อน ไม่ประเด็นแรกนะครับ และในประเด็นที่สองกระผม
 ใครขอหารือต่อท่านประธานว่าในการอภิปรายงบประมาณประจำปี ๒๕๑๘ ที่รัฐบาลได้
 เสนอนานี้ กระผมมีความเห็นว่าหากว่าอย่างกับการอภิปรายของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ท่านแรกนั้น กระผมคิดว่ารัฐบาลคงตอบไม่ถูกครับ ฉะนั้นกระผมมีความเห็นว่าถ้า
 นำพรธานการจะให้มีการอภิปรายเป็นมาตราตั้งแต่มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ แล้ว
 เสร็จแล้วสมาชิกที่มีข้อสงสัยอย่างใดในมาตรานั้นรัฐบาลก็จะได้อธิบายข้อสงสัย มิฉะนั้น
 จะตอบไม่ถูกครับว่าทำไมไปหมดครับ ขอสมพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : คือในชั้นนี้คิดว่ากรรมาธิการแถลงไปแล้วนะ ก็เป็นเรื่อง
 ทั่ว ๆ ไป เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกที่มีข้อสงสัยเขตทั่ว ๆ ไป ไม่จำกัดเฉพาะมาตราไหน

LIRT

ก็อธิบายไปอย่างนี้เมื่อถึงตอนนั้นไปแล้วมันไปถึงรายละเอียดแต่ละมาตราที่มีด้านสมาชิก
อธิบายจะให้ก็อธิบาย ถึงตอนนั้นแล้วก็ต้องว่ากันตามมาตรา ขอเชิญคุณบุญชนะครับ

นายบุญชนะ อัคราทร : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญชนะ อัคราทร
กระผมใคร่ขอถือโอกาสนี้กราบเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งสภาที่ว่า ตั้งแต่รัฐบาลเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๐๙ ต่อสภาผู้แทนราษฎรแล้ว กระผมรู้สึก
วิตกกังวลมากที่สุด

จึงได้ขอประธานอนุญาตนานประธานวุฒิสภา เรียกประชุม
คณะกรรมการธิการ เศรษฐกิจซึ่งกระผมเป็นประธานอยู่ ว่าขอให้เรามีโอกาสประชุมและ
เชิญผู้บริหาร เศรษฐกิจและการคลังของรัฐบาลมาให้อธิบายถึงความเห็นและไรต่าง ๆ เพื่อ
ประโยชน์ในการศึกษาที่กระผมขออนุญาตนาน

ก็โดยสำคัญในความรับผิดชอบว่า
งบประมาณที่บอกเรื่องมาก ๆ นั้น ถ้าสภานานไปทั้งสภาล่างและสภานานก็จะกระทบถึง
ภาวะเศรษฐกิจของประเทศชาติเป็นอย่างมาก

งบประมาณฉบับนี้เป็นงบประมาณที่
ข้อบกพร่องมากที่สุดตั้งแต่ตั้งประเทศไทยมา กระผมคิดว่าถ้าอย่างนี้ก็ไม่ควรเพราะเหตุว่า
กระผมเป็นอาจารย์สอนวิชาการคลังในมหาวิทยาลัยมากกว่า ๒๐ ปี และเคยเป็น

กรรมการธิการของสภานิติบัญญัติของประเทศไทยในอดีตออกมา ยกเว้นเฉพาะระยะเวลาที่ไม่
รับราชการในต่างประเทศเท่านั้น ไม่เคยเห็นงบประมาณฉบับไหนจะมีข้อบกพร่องมาก

เท่างบประมาณฉบับนี้ เพราะฉะนั้นถ้าสภาโหวตไปแล้วกระผมคิดว่าภาวะเศรษฐกิจของ
เราจะลำบากมากที่สุด

จึงได้ขออนุญาตนานประธานสภาไปอย่างนั้น ท่านประธานวุฒิสภา
ก็เห็นชอบด้วย กระผมจึงได้เชิญผู้บริหาร เศรษฐกิจและการคลังของชาติมาให้ความรู้และ

ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ทั้งที่ได้อภิปรายแล้ว มีอาทิ เช่น ท่านปลัดกระทรวงการคลัง
ท่านผู้อำนวยการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการสภาพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

อธิบดีกรมสรรพากร กรมสรรพสามิตและกรมศุลกากร รวมทั้งเลขาธิการกรรมการ
ลงทุนด้วยและก็ได้เชิญนักวิชาการ คือคณะที่เศรษฐกิจศาสตร์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

มาให้ความคิดเห็นประกอบกัน ก็ฟังดูแล้วก็พอจะทราบได้ว่าแต่ละท่านเฉพาะอย่างยิ่ง
เช่นปลัดกระทรวงการคลัง ท่านนั้นบอกว่ารัฐบาลมีความประสงค์จะนำสิทธิของ เคนเซเยียน

LIR

(Keynesian) เข้ามามีใช้ คือเมื่อเกิดภาวะเงินฝืดก็เอาเงินฉีกเข้าไปในสารของ ภาวะเศรษฐกิจนั้น ก็อาจจะทำให้เศรษฐกิจดีขึ้น อย่างนี้เป็นต้น สำหรับท่านว่าการ ธนาคารแห่งประเทศไทย ท่านบอกว่าไม่ได้มีส่วนร่วมในการทางงบประมาณนี้ แต่ เห็นว่าทางงบประมาณนั้นมันไป ทางแกมมัยทางเดียวคือรัฐบาลจะต้องติดตามภาวะ การเศรษฐกิจของประเทศอย่างใกล้ชิดที่สุดและหาทางแก้ปัญหานั้นเป็นเรื่อง ๆ ไปจึงจะ สามารถแก้ภาวะลำบากต่าง ๆ ในทางเศรษฐกิจได้ สำหรับข้อชี้ทั้ง ๓ ท่านนั้น แต่ละท่าน ก็ให้ความหวังว่าจะพยายามเก็บเงินภาษีการให้ไ้มากที่สุดที่จะมากได้ตามความมุ่งหมาย ของรัฐบาล แต่อย่างไรก็ตามถ้าถึงปัญหาที่กระผมจะได้ถามกล่าวอีกครั้งหนึ่ง สำหรับ เศรษฐกิจคณะกรรมการลงทุนนั้นผมว่าการลงทุนตกต่ำมากเป็นที่น่าวิตก ถ้าดูตามตัวเลข ของสถาบันวิจัยพัฒนาบริหารศาสตร์ การลงทุนในปี ๒๕๓๓ กับ ๒๕๓๔ นั้นตกลงไปถึงกว่า ๔๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นก็แสดงให้เห็นว่าภาวะเศรษฐกิจนั้นไม่ดีขึ้นเลย อย่างนี้ เป็นต้น เรื่องนี้กระผมก็จะไ้กราบเรียนต่อไปในเมื่อถึงเวลา ที่นักสัมมนาช่วยตอบพร้อง ต่าง ๆ ซึ่งคณะกรรมการวิชาการงบประมาณได้เสนอข้อถามนี้มี ๔ ข้อด้วยกัน กระผมคิดว่า ข้อสังเกตต่าง ๆ ของคณะกรรมการวิชาการงบประมาณนั้น แสดงให้เห็นว่างบประมาณนี้ มีข้อบกพร่องอย่างมาก แต่คณะกรรมการหาเสนอสภาหรือสมาชิกต่าง ๆ นั้นเห็น ข้อความเป็นเพียงหัวข้อเท่านั้น แต่ถ้าท่านทราบรายละเอียดแล้ว ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ทั้งหลาย กระผมคิดว่าถ้าท่านยกมือให้ความเห็นชอบกฎหมายงบประมาณนี้ ก็แสดงให้เห็นว่า ท่านต้องรับผิดชอบต่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศซึ่งจะเกิดขึ้นในระยะ ๑ ปีนับแต่เดือน ตุลาคมนี้เป็นต้นไป ถ้าท่านไม่เห็นชอบโดยไม่ยกมือให้สนับสนุนรัฐบาล ก็หมายความว่าท่านไม่เห็นด้วย แต่ถ้าท่านไม่เห็นใจ กระผมคิดว่าท่านอยู่เฉย ๆ เสียยิ่งก็กว่า บ่อยปีที่ผ่านมาปัญหาที่สนใจที่แม้ใจว่างบประมาณนี้จะดีขึ้นโดยยกมือให้ ถ้างบประมาณไม่ดีขึ้น ไม่ยกมือให้ อย่างนี้เป็นต้น กระผมจะไ้กล่าวและกราบเรียนถึงรายละเอียดเป็นข้อ ๆ ไปดังต่อไปนี้ ข้อที่ ๑ ในเรื่องของงบประมาณรายจ่ายถ้าเราจะต้องเห็นว่างบประมาณ นี้มันถึงไว้สูงถึง ๒๒,๖๕๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นจำนวนสูงที่สุดสูงกว่าปีกลายถึง ๑๔,๖๕๐

ด้านภาพ ตามที่กรรมการได้แถลงแล้วนั้น แต่หากดูตามตัวเลขงบประมาณที่จะสูงขึ้นถึง ๓๐.๕ เพอร์เซ็นต์ สูงที่สุดเคยรับ ไม่ถึงงบประมาณอย่างนี้ การที่ตั้งงบประมาณไว้สูง ๆ อย่างนี้ถ้าพยายามที่จะใช้ไปให้หมดตามระดับแห่งเวลาถือว่าแห่งวงเงินตามปกติแล้วก็จะทำให้ภาวะเงินเฟ้อปรากฏขึ้น เห็นได้ชัดตามที่ท่านผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยได้แถลงต่อคณะกรรมการเศรษฐกิจนั้น บอกว่าในปี ๒๕๑๖ เงินเฟ้อตกอยู่ประมาณ ๑๖ เพอร์เซ็นต์ พอถึง ๒๕๑๗ เพื่อถึง ๒๕ ถึง ๒๖ เพอร์เซ็นต์ แต่พอ ๒๕๑๘ ก็เป็นเงินเฟ้อลดลงไปเหลือประมาณ ๙ - ๘ เพอร์เซ็นต์ ทำท่าจะดีขึ้น เราก็กังวลว่ารัฐบาลจะตั้งงบประมาณโดยประหลาด แตกต่างกันข้ามกรับ รัฐบาลตั้งงบประมาณมาสูงไว้สูงที่สุดเป็นประวัติการณ์ สูงขึ้นกว่างบประมาณปีก่อนถึง ๓๐.๕ เพอร์เซ็นต์ อันนี้ก็แสดงให้เห็นว่าแนวโน้มที่จะมีเงินเฟ้อมากกว่าเหลือเกิน ยิ่งเมื่อประเทศขยายเข้ามาขึ้นราคาน้ำมันต่อไปอีก ๑๐ เพอร์เซ็นต์ ก็ให้เห็นว่าเงินเฟ้อจะมีมากขึ้นอีกครั้ง อาจจะไปถึง ๓๐ เพอร์เซ็นต์ หรือ ๑๕ เพอร์เซ็นต์ ในปีให้หรือคมีหน้าก็เป็นได้ การที่มีเงินเฟ้อมาก ๆ นั้น ท่านผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายครับเป็นการทำลายจิตใจของคนยากจน รัฐบาลคงอยู่สมควรจะพยายามที่จะอุดช่องว่างระหว่างคนมีกับคนจน แต่การที่มีเงินเฟ้อมาก ๆ นั้น ตรงกันข้ามครับ จะทำให้คนจนกับคนมีมีหนี้ห่างออกไปทุกที คนที่มีเงินเดือน ๑,๐๐๐ บาท ถ้าเงินเฟ้อ ๒๕ เพอร์เซ็นต์ ก็จะเหลือมีค่าเพียง ๗๕๐ บาทเท่านั้น คนงานจะได้รับกนกรมกรขวานที่ชายข่าวได้สมมติว่าเดือนละ ๒,๐๐๐ บาท ก็จะเหลือเพียง ๑,๕๐๐ บาทเท่านั้น ส่วนคนมีก็มีเป็นนายธนาคารเป็นนักธุรกิจมีรายได้ปีละล้านบาท ถ้าเงินเฟ้อ ๒๕ เพอร์เซ็นต์ จะเหลืออยู่ ๗๕๐,๐๐๐ บาท เราจะไม่กระทบกระเทือนอะไรเลยในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลบอกว่าจะพยายามอุดช่องว่างระหว่างคนมีกับคนจนนั้น กระผมคิดว่าไม่มีทางจะทำได้ ถ้าเสนองบประมาณแบบนั้นเพื่ออย่างนั้นไม่ใช่ว่าจะทำให้ได้เลย ภาวะเศรษฐกิจของเราจะลำบากมากยิ่งขึ้นไปอีก อันนี้ก็แสดงให้เห็นว่างบประมาณที่เพิ่มเฟือซึ่งรัฐบาลตั้งมานั้น ถ้ารัฐบาลพยายามที่จะจ่ายเงินไปตามนี้ ตามที่เจตนานั้นกระผมคิดว่าเป็นผลเสียทั้งนั้น ไม่เป็นผลดีเลย รัฐบาลก็อาจจะขอความีทางที่จะ

แก้ได้โดยควบคุมวงเงิน แต่กระนั้นก็ขอทราบเรียนว่า เมื่อตั้งงบประมาณไว้สูงแล้วถึงความคุมวงเงินอย่างไร วงเงินประจำภาคทุก ๓ เดือน กระบะบิลก็ควาไม่มีทางจะทำได้อีกเพราะเหตุว่าเมื่อตั้งงบประมาณไว้สูงแล้วรายจ่ายก็จะต้องจ่ายออก และเมื่อถึงงบประมาณไว้สูงก็หมายความว่านอกจากเก็บภาษีได้แล้ว ยังจะต้องเอาเงินกู้เรื่องอะไรต่าง ๆ มาอีกแยะเพื่อใช้ในการนี้ จะทำให้เงินเพื่อหมักหมนไปอยู่ที่กระบะบิลโครงการเรียนในข้อนี้ต่อไปในภายหลัง ขอทราบเรียนแต่เพียงว่าการที่ตั้งงบประมาณไว้สูงเกินไปเช่นนี้จะก่อให้เกิดภาวะเงินเฟ้ออย่างแน่นอน จริงอยู่ในทุกประเทศทั่วโลกในขณะนี้ทั้งภาวะเงินเฟ้อและเงินฝืด เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงพยายามที่จะใช้งบประมาณผันเงินอย่างที่เราทราบกันอยู่ แต่วิธีนั้นไม่ใช่วิธีที่จะแก้โดยเด็ดขาดสำหรับเรื่องงบประมาณรายจ่ายสูงนี้ที่ทราบเรียนไว้ว่า ความบกพร่องที่จะทำให้เกิดจริง ๆ ก็คือเกิดภาวะเงินเฟ้อเมื่อเกิดภาวะเงินเฟ้อแล้วก็ไม่สามารถที่จะแก้ปัญหาในทางเศรษฐกิจได้เลย รัฐบาลจึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายโดยการกู้เงิน โดยการขายทรัพย์สินและอื่น ๆ ซึ่งกระบะบิลโครงการเรียนเป็นข้อบกพร่องต่อไป

ประการที่ ๒ ในเรื่องเงินกู้ รัฐบาลได้ตั้งเงินกู้ไว้ในปีที่งบประมาณ ๖๖,๐๐๐ ล้านบาทเศษก็เป็นเงินกู้ที่สูงที่สุดเท่าที่เราได้เข้ามา การที่กู้เงินมาก ๆ นี้คณะกรรมการก็ได้แสดงแล้วว่า เป็นการสร้างหนี้สินไว้ให้ลูกหลาน อันนี้เป็นความจริงอย่างยิ่งครับ หนี้ของเราเวลานี้เมื่ออยู่กระบะบิลได้ว่า ๔๔,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าเพิ่ม ๖๖,๐๐๐ ล้านบาทนั้นก็จะต้องถึง ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าเสียภาษีเพียงปีละ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ก็ถึง ๖,๐๐๐ ล้านบาทเข้าไปแล้ว ถ้า ๕ เปอร์เซ็นต์ก็ ๓,๐๐๐ ล้านบาทเข้าไปแล้ว อันนี้ก็เป็นการสร้างหนี้สินไว้ให้ลูกหลานอย่างแน่นอนอย่างเลี่ยงไม่ได้เลย เราจะปล่อยให้รัฐบาลสร้างหนี้สินไว้มาก ๆ เช่นนี้หรือถ้ารัฐบาลตั้งงบประมาณโดยประหยัดก็ไม่มีความจำเป็นอะไร รัฐบาลจะต้องไปกู้หนี้ยืมสินถึง ๖๖,๐๐๐ ล้านบาทในปีนี้จะลดลงไปไ้มาก ที่นี้พูดถึงที่ต่างประเทศก็เช่นเดียวกัน ที่ต่างประเทศก็มีถึงหนี้สินล้านนาบาทเวลานี้รัฐบาลก็ยังคิดจะกู้ยืมเรื่อย ๆ และก็ยังไม่มีตัวเลขแสดงในเอกสารงบประมาณเลยว่าจะกู้ต่างประเทศในเรื่องใดและ

ยิ่งกว่านั้นเงินกู้ต่างประเทศบางรายที่เอามาเจนนะเรท (generate) หรือเอามา
 แยกเป็นเงินบาทนั้น สมควรจะได้นำเข้ามาในงบประมาณก็ไม่ได้นำเข้ามา อันนี้ก็เป็น
 ข้อบกพร่องอย่างหนึ่งของรัฐบาลซึ่งควรจะแก้ไข อันนี้เป็นข้อบกพร่องในเรื่องที่สืบจริง
 อยู่ถ้าเงินที่นำมาเข้ามาใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจ ทำให้เกิดอัตราพัฒนาเป็นการทั่วไป
 แก่ประเทศชาติก็จะเป็นผลดี แต่เท่าที่เรารู้แล้วเงินกู้ต่าง ๆ เหล่านี้จะเอามาใช้ในงบที่
 ทุ่มเพื่อแข่งขันกับเงิน ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท งบช่วยคนยากจนอะไรต่าง ๆ ซึ่งเราก็
 เห็นด้วยในเรื่องนี้แต่ไม่จำเป็นต้องไว้อธิษณ์ครับ ซึ่งกระผมจะได้กราบเรียนต่อไปว่า
 งบกับเงินนั้น เราควรจะแก้ปัญหาคืออย่างไรบ้าง ที่นั่นคือเรื่องงบรายรับของรัฐบาล
 อีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งบอกว่าขายหลักทรัพย์และทรัพย์สินของรัฐบาล ทรัพย์สินนั้นก็
 ทรัพย์สินของหนาน ๓ จอมพลมีประมาณ ๗๐๐ ล้านบาท ความจริงเงินต่าง ๆ เหล่านี้
 ถูกเหวี่ยงจนขายแล้วด้วยซ้ำไป ส่วนมากและอยู่ในเงินคงคลังแล้ว ทำให้มาถึงเอามาตั้งไว้ใน
 งบต่างหาก อันนี้กระผมคิดว่ามันเป็นข้อบกพร่องเหมือนกันครับ และหลักทรัพย์ของรัฐบาล
 ด้วยเหมือนกัน กระผมว่าหลักทรัพย์นี้ควรจะรักษาเอาไว้ทำให้ถึงจะออกมาขายเสีย เมื่อ
 ขายไปแล้วก็ขายหนี้เดียวกันหมดไป ทรัพย์สินของ ๓ จอมพลขายแล้วก็หมดไป อันนี้รวมกันแล้ว
 ก็เกือบ ๒,๐๐๐ ล้านบาท เงิน ๒,๐๐๐ ล้านบาทในปีใหม่ก็ไม่สามารถที่จะหาใหม่ได้ แต่
 เอาไปรวมอยู่ในรายรับของรัฐบาล อันนี้ก็แสดงให้เห็นว่าเป็นข้อบกพร่องของรัฐบาล
 อีกประการหนึ่ง ซึ่งไม่ควรขายหลักทรัพย์โดยไม่จำเป็นและเรื่องทรัพย์สินของ ๓ จอมพลนั้น
 กระผมคิดว่ามันน่าจะรวมอยู่ในมรดกของเงินคงคลังแล้ว ซึ่งเงินคงคลังนี้มีรัฐบาลก็
 พยายามที่จะเอามาใช้ถึง ๑,๔๔๐ ล้านบาท ประเทศที่ประกอบเกษตรกรรมนั้นอาจจะ
 ขาดยากหนักหน่วง อาจจะหาเงินไม่ได้ เงินคงคลังไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องรักษาไว้ใน
 จำนวนที่สมควร นี้รัฐบาลจะเอามาใช้เสียจนเกลี้ยง และขายทรัพย์สินเข้ามาด้วยอะไรด้วย
 นี่แสดงถึงความทุ่มเทอย่างหนึ่ง ทำให้งบประมาณที่สูงเกินไปโดยไม่จำเป็น และถ้าเราไป
 รายจ่ายเราก็จะเห็นว่ามันต่าง ๆ ซึ่งไม่สมควรที่จะนำมาแสดงไว้ซึ่งกระผมจะได้
 กราบเรียนต่อไป อีกข้อหนึ่งซึ่งเป็นรายการรับของรัฐบาลก็คือภาษีทรัพย์สิน ภาษีทรัพย์สิน

LIRT

ของรัฐบาลนั้นทั้ง ๑,๒๐๐ ล้านบาท ถ้าตามรายงานต่าง ๆ ที่กระผมได้รับรวมทั้ง
 รายงานทางหนังสือพิมพ์ด้วย ก็บอกว่ารัฐบาลจะพยายามเก็บภาษีทรัพย์สินทั่วประเทศ เสียของ
 การที่รัฐบาลเก็บภาษีทรัพย์สินทั่วประเทศเสียเองนั้นเป็นการฉีกหลักการอย่างยิ่ง ข้อนี้
 คณะกรรมาธิการก็ได้เรียนให้ท่านบรรคาสมาชิกแห่งสภานี้ทราบแล้วว่า รัฐบาลควรจะให้
 รัฐบาลท้องถิ่นเป็นผู้เก็บ ตามรายงานนั้นบอกว่ารัฐบาลเก็บภาษีแล้วก็จะหักเอาไว้ ๑๐
 เปอร์เซ็นต์เป็นของรัฐบาลกลาง ส่วนที่เหลือก็จะคืนให้แก่เทศบาลไป ส่วนที่รัฐบาลคัง
 งประมาณไว้ ๑,๒๐๐ ล้านบาทนั้นเป็นส่วนที่รัฐบาลจะหักไว้ ถ้าอย่างนั้นก็หมายความว่า
 รัฐบาลจะต้องเก็บเงินภาษีทรัพย์สินทั่วประเทศถึง ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นจำนวนสูง
 เหลือเกิน อาจจะไม่ใช่ว่าเลขที่ถูกต้อง อันนี้กระผมก็ใคร่ขอฟังจากท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงการคลังเหมือนกัน ถ้าเป็นตัวเลขที่ถูกต้อง หมายความว่ารัฐบาลกลางจะเก็บ
 ภาษีสูงเหลือเกินถึง ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท หักไว้ ๑,๒๐๐ ล้านบาทเข้าหลวง อันนี้ท่าน
 รองอธิบดีกรมสรรพากรได้มาชี้แจงต่อคณะกรรมการเศรษฐกิจว่า เงินจำนวน ๑,๒๐๐
 ล้านบาทที่รัฐบาลคังขึ้นเองโดยกรมสรรพากรไม่รู้อะไรเลย ไม่ทราบว่าจะคำนวณ
 อย่างไร ถ้าตามตัวเลขเอกสารต่าง ๆ ที่เราได้นำมาเป็นทางการบ้างไม่เป็นทางการบ้าง
 ก็จะปรากฏว่ารัฐบาลได้กำหนดอัตราภาษีทรัพย์สินมีไว้สูงมาก จะเริ่มต้นด้วย ๑.๕
 เปอร์เซ็นต์ของราคาทรัพย์สินอย่างนี้เป็นต้น ถ้าอาจจะเคยเรื่อยไปถึง ๑ เปอร์เซ็นต์หรือ
 ๒ เปอร์เซ็นต์ ในเมื่อราคาทรัพย์สินนั้นสูงขึ้น อันตรายของการเก็บภาษีทรัพย์สินนั้นโดย
 วิธีที่กำหนดอัตราสูง ๆ นั้นมีอยู่เป็นอันมากครับ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าถ้ารัฐบาลคิดจะ
 เก็บภาษีทรัพย์สินแล้ว กระผมก็เห็นด้วย แต่อัตราที่กำหนดนั้นจะต้องเริ่มต้นด้วยอัตราต่ำ
 กระผมไม่ใช่ออกาสหทัยเรียนปฏิบัติกับมนุษย์ที่สนใจในเรื่องภาษีทรัพย์สินนี้ เป็นท่าน
 อธิบดีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง คุณบุญมา วงศ์สวรรค์ ก็บอกว่ารัฐบาลเก่า ๆ ก็มี
 ความคิดที่จะเก็บภาษีทรัพย์สินเหมือนกัน และอาจจะเริ่มต้นด้วยจาก ๑ เปอร์เซ็นต์ พอ
 ประชาชนคุ้นแล้วก็เก็บภาษีให้สูงขึ้น วิธีนี้จะแก้ปัญหาได้ ถ้ารัฐบาลจะเริ่มเก็บจาก
 ๑.๕ เปอร์เซ็นต์ ๕ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นอัตราสูง แล้วกระผม

คิดว่าแผนที่จะเก็บภาษีได้ ก็อาจจะเก็บไม่ได้ หรือเก็บได้ก็อาจจะเป็นการเดือดร้อนแก่ประชาชนมากเกินไป ควรจะเอาไว้อีกสัฟหนึ่งถึงจะเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ภาษีทรัพย์สินนี้จะเป็ปัญหาใหญ่และทำให้เกิดการปฏิวัติมาแล้วเมื่อปี ๒๔๗๕ คณะปฏิวัติสมัยนั้นถามกันว่า เป็นเพราะรัฐบาลเห็นอกุฏหมายจะเก็บภาษีทรัพย์สิน อันนี้กระผมใคร่ขอกราบเรียนรัฐบาลเป็นข้อสังเกตว่า ถ้าจะเก็บจริง ๆ ขอให้กำหนดอัตราที่เหมาะสม เริ่มต้นด้วยอัตราต่ำเรื่อย ๆ ไปเสียก่อน อีกประการหนึ่งไม่ควรจะเก็บภาษีทรัพย์สินเสียเอง ควรจะให้โอกาสที่รัฐบาลท้องถิ่นเขาเป็นผู้เก็บ และนั่นก็อาจจะเกิดการกระทบกระทั่งระหว่างรัฐบาลกลางกับรัฐบาลท้องถิ่นก็เป็นได้ ควรจะหาทางเลื่องเสีย รัฐบาลกลางไม่ควรจะสอดเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับกิจการของท้องถิ่นมากเกินไป ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก็จะต้องสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐบาลท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้น เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมก็ขอฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไว้ และขอให้ข้อสังเกตของกระผมนี้เป็นแนวทางที่รัฐบาลจะได้รับไป พิจารณาต่อไป พูดถึงเงินคงคลังนะครับที่รัฐบาลจะเข้ามาใช้จ่ายเป็นจำนวนมากถึงเกือบ ๒,๐๐๐ ล้านบาทนั้น กระผมขอกราบเรียนย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า เงินคงคลังนี้เป็น เรื่องที่จะต้องคิดมากครับ ขอย้ำได้โปรดเอามาใช้จ่าย ๆ โดยไม่จำเป็นเลย ถ้าไม่มีรายจ่ายที่จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาแก่ประเทศชาติจริง ๆ แล้ว ควรจะลดจำนวนลงไปเสีย และในเมื่อต่อไปถ้ารัฐบาลจะตั้งงบประมาณใหม่ก็ควรจะมีรายการถึงข้อนี้ด้วย ประการต่อไป กระผมขอกราบเรียนท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายถึงการผันเงิน ซึ่งรัฐบาลได้ตั้งไว้จำนวน ๓,๐๐๐ ล้านบาทสำหรับสาค่าบด และอีก ๕๐๐ ล้านบาทได้แปรวัตถุประสงค์ไปใช้สำหรับรัฐบาลท้องถิ่นนั้น ถ้ารวมกันก็กลายเป็นจำนวนถึง ๒,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายจำได้ เมื่อท่านนายกรัฐมนตรีมาแถลงต่อสภาเมื่อใช้เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทจากเงินคงคลังเพื่อใช้ในการพัฒนาสาค่าบดจนกว่าจะสิ้นระยะเวลาสิ้น ๆ ให้เงินหมดไปโดยเร็ว อันนี้พวกเราทราบอยู่แล้วท่านบอกว่าจะไม่ให้หลักเกณฑ์อะไรเลย เมื่อเบิกมากจะจ่ายให้ไป จะไปใช้วิธีประมูขหรือประกวดราคาอะไรทั้งสิ้น พวกเรา

ก็ตกใจมากในขณะนั้น แต่เห็นว่าเป็นเรื่องรีบด่วน สภานั้นก็โถมมติให้ไปรายละเอียด
ในการใช้เงินจำนวนนั้นหมายความว่า ๓,๕๐๐ ล้านบาทที่รัฐบาลได้เขียนไว้เพียง ๒ บรรทัด
เท่านั้นในเล่มที่ ๕ ของงบประมาณ ก็แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลไม่มีแผนการหรือโครงการ
อะไรเลย บอกแต่เพียงว่าจะเอาไปใช้ในการชุกชุมของสร้างถนนขยายอาคาร ตั้ง
เสาไฟฟ้าอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ การใช้เงินออกทุนนั้น ตามวิธีการของกระทรวงการคลัง
เป็นการให้ขาดไป เพราะเมื่อ ๓,๐๐๐ ล้านบาท หรือ ๓,๕๐๐ ล้านบาทตั้งไว้แล้ว
พอถึงคราวเข้าสภาตามหลักระเบียบเงินจำนวนนี้มารัฐบาลก็จะจ่ายให้ไปเลย แต่ใช้เมื่อไหร่
จะมีแผนการอะไรอย่างไร ไม่ฟังอันครับ เพราะฉะนั้นการจ่ายเงินนี้เป็นการข่มขู่เพียง
จริง ๆ เป็นการที่ไม่มีความจริงเป็นเลย ความจริงมีวิธีแก้ที่จะทำได้ ความมุ่งหมายของ
รัฐบาลจริง ๆ นั้นก็เพื่อจะเพิ่มรายได้ให้แก่ชาวนาชาวนาชนบทอันนี้เป็นข้อเท็จจริงซึ่งรัฐบาลก็
รับอยู่แล้ว แต่ทำไมจะต้องรีบใช้จ่ายเร็ว ๆ ให้หมดไปเร็ว ๆ ไม่มีความจำเป็นที่จะทำ
อย่างนั้น ทางแก้ที่เราจะสนับสนุนให้ชาวนาชนบทมีรายได้เพิ่มขึ้นนั้น ก็ทางทำโดยวิธีอื่น
นักการคลังก็เคยพูดอยู่ว่า ถ้าเลิกค่าหัวไร่เมี่ยมข้าวชาออก เลิกภาษีข้าวชาออกแล้ว ก็
สามารถที่จะทำให้ราคาข้าวขึ้นสูงขึ้น ๒,๕๐๐ ล้านบาทที่จ่ายไปแล้วนั้น กับ ๓,๕๐๐
ล้านบาทครั้งนี้เป็น ๖,๐๐๐ ล้านบาทนั้น ถ้าเทียบแต่ละปีงบประมาณจากภาษีข้าว ชาออก
และค่าหัวไร่เมี่ยมชาออกก็จะตกประมาณเดียวกัน ถ้าเราเลิกค่าหัวไร่เมี่ยมเสียภาษีข้าวชาออก
เสีย ราคาข้าวก็อาจจะสูงขึ้นไม่เป็นที่เดือดร้อนแก่การที่จะเอาภาษีส่วนกลางของ
ประชาชนทั้งประเทศไปใช้สนับสนุนโครงการเหล่านี้อย่างเดียว เลิกภาษีนี้นี่เสียทั้งสองอย่าง
รวมทั้งเงินค่าหัวไร่เมี่ยมอีกด้วย ชาวนาก็จะได้รับราคาข้าวสูงขึ้นเองโดยไม่ต้องเดือดร้อน
เพราะชาวนาชนบทนั้นเราก็คงทราบอยู่แล้วว่า ส่วนมากคือชาวนานั่นเอง นี่เป็นวิธีแก้วิธีหนึ่ง
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังพักอยู่ในสภาพแผนราษฎรอยู่เสมอว่า มีแก้ค่าหัว
ไร่เมี่ยมอยู่แต่จะว่าควรจะใช้วิธีการอย่างไรในการแก้ปัญหานี้ อันนี้ก็ขึ้นอยู่กับเสนอข้อเท็จ
ที่รัฐบาลจะนำไปคิดว่าควรจะใช้วิธีเลิกค่าหัวไร่เมี่ยมข้าวกับภาษีข้าวชาออกหรือไม่ เพื่อ
ช่วยให้ชาวนามีรายได้มากขึ้น แต่ก็มีอีกวิธีหนึ่งซึ่งรัฐบาลจะทำได้โดยใช้เงินนั้น ๓,๕๐๐

LIPT

ล้านบาทนี้แหละครับ ทำให้เป็นโครงการพัฒนาเศรษฐกิจ ให้สภาพการณ์เศรษฐกิจ หรือคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม มีส่วนร่วมด้วยในการวางแผนการและโครงการ ทำเป็นโครงการพัฒนาเสีย เงิน ๓,๕๐๐ ล้านบาทที่เราใช้ไม่มีเป้าหมายว่า จะต้องการให้พัฒนาในกี่เปอร์เซ็นต์ ๕ เปอร์เซ็นต์ ๖ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ อะไรก็ว่าไป วิธีนี้ก็แก้ปัญหาก็เมื่อมีโครงการพัฒนาใช้เงินไปตามแผนแล้วตามระยะเวลา ที่ถูกต้องแล้ว ก็จะมีกิจกรรมการดำเนินงานขึ้นในชนบท ทุกคนก็จะมีความได้เพิ่มขึ้น การพัฒนา ก็จะเงินไปโดยถูกต้อง การประมูล การประกวดราคาเรื่องข้อข้าวของ จ้างแรงงาน อะไรต่าง ๆ ก็เป็นไปตามระเบียบแผนแผน ไม่ควรจะเอาเงินจำนวนมากอย่างนี้หลงไป ในบ้านและที่หายไปเลย ๆ ผู้ที่ไปประโยชน์ก็มีอยู่เป็นจำนวนไม่มากนัก ยิ่งกว่านั้นก็เป็นที่ทราบกันอยู่ว่ามีมีการทุจริตเกิดขึ้นในหลายอย่าง ๆ เป็นจำนวนมาก เมื่อคณะกรรมการบริหาร เศรษฐกิจได้เชิญรองผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณมาชี้แจงต่อคณะกรรมการนั้น ท่าน รองผู้อำนวยการก็ยืนยันและรับว่ามีความจริงอยู่เป็นอันมากที่มีการทุจริตเกิดขึ้นในหลายอย่าง ๆ เกี่ยวกับการเงินเงิน และเมื่อประมาณ ๓ - ๔ สัปดาห์นี้เอง ท่านที่ปรึกษาของรัฐบาล ก็ได้เรียกประชุมที่ปรึกษาทั้งหลายเพื่อจะหาทางแก้ไขข้อบกพร่องในเรื่องนี้ นั่นก็แสดง อยู่แล้วว่า เพราะไม่มีแผนในการใช้เงิน ไม่เป็นโครงการพัฒนาตามที่ควรจะเป็น จึง ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ จนถึงขณะนี้ปรึกษาของรัฐบาลก็พยายามที่จะหาทางแก้ไข ทำเสีย ปีนี้เด็กกริบ อยู่่าปล่อยไปทำถึงปีหน้าเลย คือว่าทำให้เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจขึ้น แล้วก็จะไปแก้ไขปัญหานี้ได้ เงินนี้จะไม่รั่วไหลหรือรั่วไหลน้อยที่สุด ยังมีเวลาครับ ถ้าไม่ ทำตามแผนไม่แน่นอนแล้ว กระผมเกรงว่าเงิน ๓,๕๐๐ ล้านบาทนี้จะจ่ายไปโดยเร็วที่สุด ภายใน ๓ เดือน ๔ เดือน ก็หมดเกลี้ยงไปแล้ว ถ้าคิดย้อนหลังถึงเงิน ๖,๕๐๐ ล้านบาทนั้น รัฐบาลรับบกหักเสียเกิน ๓ เดือนเท่านั้นจ่ายเกลี้ยงไปแล้ว และก็หลังจากนั้นก็มีการงานจากรัฐบาล มีผลงานเยอะแยะทำเป็นเอกสารแจกแก่สมาชิกสภาทั้งสองนี้เป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว แต่ว่าทุกความนั้นจริง ๆ แล้ว จะเห็นว่าเงินตัวเลขซึ่งไม่มาเชื่อถือเลย ไม่อาจจะเป็นไปได้ เพราะฉะนั้นเงิน ๓,๕๐๐ ล้านบาทสำหรับปีก็มีกระหมึกโคร่ขอ

LIRT

กราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการวางแผนเสียดีกว่า อย่าให้เงินรั่วไหลไปอีกเลยโดยไม่
จำเป็น นี่เป็นทางแก้ ๒ ประการ ซึ่งคณะกรรมการทางรัฐบาลอาจจะเลือกทางใดทางหนึ่ง
ถ้าจะจ่ายก็ขอให้มันแผน ถ้าไม่จ่ายเงิน ๓,๕๐๐ ล้านบาท คือไม่ทั้งงบประมาณไว้ใน
ต่อไป ก็ควรจะเลิกเก็บค่าฟรีมีเงินแล้วและภาษีข้าวราดออกเสียก็จะเป็นการช่วยให้ชาวนา
มีรายได้น่าขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องใช้วิธีขึ้นเงินอีกประการหนึ่ง รัฐบาลได้ตั้ง
งบประมาณไว้สำหรับเป็นค่ารักษาพยาบาลของอุษากจนฟรีเป็นจำนวนถึงประมาณ ๕๐๐
ล้านบาทนั้น คณะกรรมการรัฐบาลไม่จำเป็นต้องใช้วิธีได้รับ ประเทศทั่วโลกเวลานี้เขาใช้
ระบบประกันสังคมกันทั้งนั้น มีประเทศไทยไม่ใช้ แม้แต่ประเทศที่เขาอ้างหลังกว่าเรา
มากในทางเศรษฐกิจเขาก็มีระบบประกันสังคม คือให้พนักงาน นายจ้าง และรัฐบาล
มีส่วนในการที่จะช่วยจากเงินส่วนหนึ่งถึงเป็นกองทุนไว้ แล้วก็เอาเงินส่วนนี้ไปช่วยเหลือ
ผู้ที่ยากจน การรักษาพยาบาล การเจ็บป่วย การว่างงาน อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เรา
อาจจะเริ่มต้นด้วยกรุงเทพมหานครก่อนก็ได้ แล้วก็ขยายไปตามลำดับ อันนี้โครงการอันนี้
เป็นเหมือนของทั่วโลก เป็นโครงการที่ดีที่สุดในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ของเราควรจะ
เริ่มต้นเสียที ไม่ควรที่จะจ่ายเงินจากภาษีส่วนกลางไปเป็นวิธีการแก้ที่ยากจนอย่างที่ทำนั้น
จะเป็นวิธีที่คิดว่า ไม่ควรเอาเงินภาษีส่วนกลาง เอาจากเงินกองทุนซึ่งเป็นกองทุน
ประกันสังคมมันจะดีกว่า ที่คณะกรรมการเรื่องนี้ไม่ได้มีความประสงค์ที่จะคัดค้านการใช้เงิน
เพื่อประโยชน์ของชนยากจนกรมเห็นด้วย แต่รัฐบาลควรจะเริ่มเสียที่ระบบประกันสังคม
มีกองทุนมันคงตั้งอยู่ในกรมประชาสงเคราะห์มานานแล้วตั้ง ๕๐ ปีแล้ว ควรจะ
พยายามทำให้กรมนี้ทำหน้าที่มีประโยชน์และนำโครงการประกันสังคมออกมาใช้โดยเร็วที่สุด
ที่จะทำได้ ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง กรมออกวางเริ่มต่อไปถึงข้อบกพร่องที่
กรมมองเห็นชัด ถัดในเรื่องรายได้ประชาชาติ อันนี้ถ้าเราดูตามตัวเลขที่รัฐบาล
เสนอขึ้นมาเทียบกับรายได้และรายจ่ายของรัฐบาลที่ออกมาแล้ว ก็จะเห็นว่าไม่เป็นการ
เหมาะสมและถูกต้องเลย เมื่อคำนึงถึงว่างบประมาณรายจ่ายเทียบกับรายได้ประชาชาติ
ปี ๒๕๖๕ แล้ว จะปรากฏว่ามีประมาณร้อยละ ๒๐.๕ สักราบเรียนอย่างนี้ก็ออกวางเรียน

ทางวิชาการเล็กน้อยเพื่อประโยชน์ในความเข้าใจกับรายได้ประชาชาตินั้น เราก็
 หมายความว่ารายได้ของประชาชนทั้งประเทศซึ่งเกิดจากการผลิต และการให้บริการ
 ต่าง ๆ นั้นเอง และในทางวิชาการเราถือว่าเงินส่วนหนึ่งจากรายได้ประชาชาติตกไป
 เป็นภาษีอากรของรัฐบาล อันที่รัฐบาลได้แสดงตัวเลขบอกว่าเมื่อกระแสมันหมดแล้วก็จะตก
 ประมาณ ๒๐.๕ เปอร์เซ็นต์ อันนี้ก็ปรากฏอยู่ในหน้า ๔ ของเล่มที่ ๑ นี้เอง นับว่า
 เป็นตัวเลขที่สูงที่สุดตั้งแต่ประเทศไทยตั้งมา ถ้าเราเทียบดูและครับ เพราะในอิตาลีตัวเลข
 จะตกอยู่ประมาณ ๔ - ๒๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น แต่ตัวเลขอันที่สูงมากนั้นก็แสดงให้เห็น
 อยู่ว่าเป็นการอธิบายหัวข้อแรกที่กระแสมันเวียนว่างประมาณรายจ่าย รัฐบาลตั้งไว้
 สูงมาก เพราะฉะนั้นเมื่อตัวเลขนี้สูงเกินไป ก็นับว่าเป็นอันตรายที่จะทำให้ไม่มีเงินเหลือ
 มากขึ้น กระแสมันเห็นว่าภาษีอากรที่รัฐบาลคิดว่าจะเก็บได้ ๔๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ไม่
 จะเป็นจริง เพราะถ้าเราคิดว่ารายได้ประชาชาติที่สูงอย่างนี้เห็น ความจริงในการ
 คลาดเคลื่อน รายได้ประชาชาติที่คำนวณโดยวิธีที่เราคิดได้ในประเทศนี้เอง เวลา
 นี้จะเห็นว่ารายได้ครัวเรือนมาก ผลิตน้ำกลั่นได้มาก แล้วยังขายก็ตกลงไปเรื่อย ๆ จน
 เวลาขายไม่ออกแล้ว น้อยๆเยอะเยอะ น้ำตาลก็ตกลงไป สินค้าอื่น ๆ ก็ตกลงไปเรื่อย ๆ
 และไปคำนวณรายได้ประชาชาติสูงขึ้นมาโคงขึ้นมาอย่างนี้ กระแสมันคิดว่ามันจะต้อง
 ถ้าตามตัวเลขในการรับเงิน รัฐบาลคิดว่าจะมีรายได้จากภาษีอากร การขายหลักทรัพย์
 และทรัพย์สิน ขยายบริการรัฐพาณิชย์อื่น ๆ ในปี ๒๕๐๕ นี้ เป็นจำนวน ๔๔,๖๗๕ ล้านบาท
 สูงกว่าปี ๒๕๐๔ ๑๐,๖๗๕.๐ ล้านบาท คือเพิ่มขึ้น ๑๐.๖ ต่อ ๑๔ ซึ่งประมาณเท่า ๒๔
 เปอร์เซ็นต์ของรายได้ประชาชาติที่สูงขึ้น คือรายได้ที่รัฐบาลคำนวณกัน
 บอกว่าจะสูงขึ้นประมาณ ๕.๔ เปอร์เซ็นต์ แต่เมื่อถึงจริงๆ แล้ว มันจะขึ้นไถ่อย่างนั้น
 ถ้าตามตัวเลข ซึ่งเอาไว้การคณะกรรมการศึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้สัมภาษณ์
 ไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ รายได้ประชาชาติจะสูงขึ้นประมาณ ๓.๔ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น แต่
 งบประมาณฉบับนี้ที่รัฐบาลแสดงมานั้นเมื่อคำนวณแล้วจะตกประมาณ ๕.๔ เปอร์เซ็นต์ อันนี้
 ก็แสดงให้เห็นว่า รัฐบาลอาจจะคำนวณผิดพลาด หรือถ้าไม่คำนวณผิดพลาดก็หมายความว่า

การประสานงานระหว่างรัฐบาลกับคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติไม่เป็นการถูกต้อง
 ที่นี้ถ้าเรามาดูก็ถึงกับอับจนรายทาง ๆ ที่อยู่รอบประเทศเรา เพราะเป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว
 แล้วว่า ประเทศชาติจะเจริญพัฒนาก้าวหน้าไปได้อย่างไรในทางการเมือง ทางสังคมหรือ
 ความปลอดภัยของประเทศชาติก็จะต้องพึ่งเรื่องเศรษฐกิจนี้เป็นหลักใหญ่ กระทั่งได้
 การเรียนไว้ในตอนต้นแล้วว่า เป็นที่น่าวิตกอย่างยิ่ง ถ้าการบริหารการคลัง การ
 บริหารงานทางเศรษฐกิจบกพร่องแล้ว สิ่งอื่นที่จะพัฒนาไปได้กระมังมองไม่เห็นทางเลยกับ
 หลักการใหญ่ ๆ ในเรื่องนี้จึงมีอยู่ว่า เราควรจะให้ความเห็นชอบในการที่จะให้รัฐบาล
 ใช้จ่ายเงินอย่างฟุ่มเฟือย ทั้งเงินงบประมาณไว้อย่างไรต่อไปหรือไม่กับอันตรายของ
 คอมมิวนิสต์ที่คุกคามประเทศไทยอยู่ในขณะนี้ เราก็กว้านซื้ออยู่แล้ว มีทั้งการแทรกซึม
 บ่อนทำลายและก่อวินาศกรรม ซึ่งอยู่ในเขตมณฑลกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ทั้งภาคใต้และ
 ภาคเหนือและภาคอีสาน สาเหตุทั้งสองประการนี้ ประกอบด้วยความพยายามของพรรค
 คอมมิวนิสต์ซึ่งมีอยู่ในประเทศไทยซึ่งได้รับการสนับสนุนจากพรรคคอมมิวนิสต์ในต่างประเทศ
 นั้น ซึ่งเป็นที่ทราบกันอยู่แล้วทำให้เสถียรภาพของรัฐบาลในระบอบประชาธิปไตยอัน
 อยู่เป็นอันมาก กระทั่งมีความเห็นว่าเมื่อคำนวณถึงรายได้ประชาชาติ ถ้าจนถึงรายรับ
 ของรัฐบาล รายจ่ายของรัฐบาลแล้ว จะทำให้เสถียรภาพของประเทศชาติของเราในทาง
 เศรษฐกิจนั้นเสียไปเป็นอันมาก ที่นี้หันไปจูนบป้องกันประเทศของรัฐบาล ซึ่งได้ทั้งไว้กระ
 มาก็เห็นว่ามีความบกพร่องเป็นอันมากอยู่เหมือนกัน ในขณะนี้กับกำลังคุกคามประเทศ
 ทั้งภายในและภายนอกนั้น ตัวเลขในการป้องกันประเทศเพิ่มขึ้นจากปีก่อน ๕ เปอร์เซ็นต์
 เท่านั้น ถ้าคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของขนาดรวม ๐.๘ เปอร์เซ็นต์ ถ้าเราตัวเล็กเพิ่มขึ้น
 ๒,๐๐๐ ล้านบาท ภูมิธนะ แต่ ๒,๒๐๐ ล้านบาทนี้เท่ากับประมาณร้อยละสองของจีดีพี
 เงินจำนวนนี้ถ้าสมมุติว่าเราจะไปปรับปรุงกองทัพ ซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์ให้แก่ประเทศชาติ
 ให้แก่กองทหารในการที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศนั้นไม่เกี่ยวข้อง เราควรจะคำนึงถึง
 ในเรื่องนี้ด้วย อันนี้เกี่ยวข้องกับด้านสหภาพกับเกียรติ คืออุตสาหกรรมใดแล้ว
 เรายังไม่พร้อมเลย เราไล่ทหารอเมริกันออกไปเสียแล้ว เราควรจะใช้อาวุธที่เรา

กับทั้งสหรัฐอเมริกาประเทศเพื่อนบ้าน ก่อนที่เราจะไล่ทหารอเมริกันออกไปเราคงพยายามที่จะด่วงดูลงใจให้มีการถูกระหว่างอภิมหาอำนาจทั้งสามเสียก่อนที่เราจะตัดสินใจอะไรลงไป โอ้นี้เราก็คัดสินใจไปแล้ว แต่กระนั้นก็ตามไม่เป็นการสายเกินไปถ้าหากการจะรื้อฟื้นทวนนโยบายนี้เสียใหม่ ในการที่จะแก้ปัญหานี้ เมื่อก่อนนี้รัฐบาลสหรัฐได้ให้อาวุธยุทโธปกรณ์แก่ประเทศของเราโดยไม่ต้องเสียเงินซื้อ แต่ต่อไปถ้าเราได้เขาไปแล้ว เราจะต้องใช้เงินซื้อประมาณที่เพิ่มขึ้นจะด้วยประการใดก็ตาม ๑๐๐ ล้านดอลลาร์นี้ จะไปซื้ออาวุธอะไรก็ได้ก็ขึ้น ขอให้ลองคิดดู ในขณะที่เกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งสามซึ่งกลายเป็นคอมมิวนิสต์ไปแล้ว ก็พยายามที่จะไฮโซเลท (isolate) พยายามที่จะแยกประเทศไทยออกไปต่างหาก แม้แต่ในประเทศอาหรับที่เราพยายามที่จะแยกเราออกไป กระนั้นหมายความว่าประเทศคอมมิวนิสต์พยายามที่จะแยกเราออกไปจากประเทศกลุ่มอาหรับ เมื่อสัปดาห์ที่แล้วนี้เองรัฐบาลมาเลเซียก็บอกว่า ประเทศไทยให้ความร่วมมือเข้าไปในการที่จะปราบปรามคอมมิวนิสต์ทางภาคใต้ อันนี้ก็เป็นเรื่องฮือฮามาก เราอ่อนแอมาก ในทางป้องกันเพื่อจะรักษาความปลอดภัยของประเทศชาติ ในระหว่างประเทศ ที่เห็นมากในเรื่องการรักษาความปลอดภัยภายในก็ปรากฏว่าแทบทั้งประเทศจะเพิ่มขึ้นจาก ๕.๖ เปอร์เซ็นต์ของรายจ่ายทั้งหมดเหลือเพียง ๕.๔ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ภัยอันตรายในประเทศมีมากเหลือเกินครับ เรากลับไปลดอัตราการเพิ่มลงไป ถึงแม้จะเพิ่มจริง ๕๐๕ ล้านบาทก็จริง แต่ถ้าคิดเงินเพื่อคิดถึงเรื่องรายจ่ายคิดถึงเรื่องอะไรต่าง ๆ แล้ว ไม่มีความหมายอะไรเลย การที่เราเพิ่ม ๕๐๕ ล้านบาทนี้เป็นตัวเลขระยะสั้นที่กระทรวงจึงคิดว่าในเรื่องนี้รัฐบาลควรจะไต่สวน และพยายามที่จะแปรและพยายามที่จะปรับปรุงโอนเงินประเภทใดประเภทหนึ่ง ส่งเสริมกำลังในการป้องกันความปลอดภัยของประเทศชาติทั้งภายนอกและภายในให้ดีขึ้น ...

ประธานวุฒิสภา : ขอประทานโทษครับ ถ้ามีข้อที่เกี่ยวกับรายละเอียดของแต่ละกระทรวงผมคิดว่าขอไว้โอกาสที่เรามาตราจะเหมาะกว่า ถ้าหากว่าทั่ว ๆ ไปแล้วก็รายละเอียดก็ควาไม่ต่างกันเป็นเท่าครั้งที่หลังคิไผ่

นายบุญชนะ อัครถาวร : ขอประทานกราบเรียนว่า เป็นรายนามที่เรามา
 จำเป็นจะต้องพูดเพราะเราไม่สามารถจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงอะไรได้ เราควรจะวิจารณ์
 และวิเคราะห์ทั้งประมาณนี้เป็นการทั่วไป ทั้งรายรับและรายจ่ายเป็นการเฉพาะสมัย
 กระบะพยายามที่จะให้สภาของเราซึ่งเป็นสภาที่ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ทราบที่เรา
 ไม่ควรที่จะให้ความเห็นชอบกับร่างกฎหมายฉบับนี้ ถ้าเราให้ความเห็นชอบแล้วก็หมายความว่า
 เราสนับสนุนให้รัฐบาลใช้จ่ายเงินโดยฟุ่มเฟือย ข้อที่กระผมกล่าวนั้นเป็นการสนับสนุนว่า
 งบประมาณที่มีข้อบกพร่องอยู่เป็นอันมาก กรรมการได้ชี้มา ๔ ข้อ แต่กระผมคิดว่า
 ที่กรรมการชี้มานั้น เป็นแต่เพียงหัวข้อใหญ่ ๆ ส่วนรายละเอียดไม่ได้พูดเลยกระผม
 พยายามชี้รายละเอียดให้เห็นว่าบกพร่องอะไรบ้าง แต่ท่านประธานเห็นว่ากระผม
 ไม่ได้ทำหน้าที่นั้น กระผมก็ไม่รู้ข้อที่จะหยิบพูดในขณะนี้

ประธานวุฒิสภา : ขอขอบคุณ คุณบุญชนะไว้

นายบุญฤทธิ์ ธรรมทอง : ประธานโทษ ท่านประธานที่เคารพ คือว่า
 ตามที่ท่านบุญชนะ ได้กล่าวเมื่อสักครู่ คือกฎหมายนี้เราจะไม่มีการจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบเท่านั้น แล้วก็จะไม่มีการพิจารณา ๓ วาระ หรือว่าเราแปรญัตติไม่ได้
 เพราะฉะนั้นไม่มีการพิจารณาเรียงมาตราครบถ้วน คือเท่าที่ข้อบังคับของเราว่าไว้
 เพราะฉะนั้นการอภิปรายมันก็จะแล้วแต่สมาชิกจะอภิปรายในแง่ไหน คือว่าสำหรับกระผม
 เป็นกรรมการร่วมอยู่ด้วยในคณะกรรมาธิการ เพราะฉะนั้นอย่างท่านบุญชนะอีกท่าน
 และอีกหลายคน ซึ่งถามที่ประธานกรรมาธิการแสดงมาว่ากรรมาธิการหลายคนนะ ส่วนมาก
 มีความเห็นว่าเห็นชอบ แต่ส่วนน้อยมีความเห็นไม่ชอบ เพราะฉะนั้นผู้ที่ไม่เห็นด้วย
 นะได้มาอภิปรายอยู่ที่นี่ข้างล่าง ไม่ได้ขึ้นไปบนโน้น เพราะฉะนั้นกระผมกราบเรียน
 ว่าเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายฉบับนี้จะไม่มีการพิจารณาในวันแปรญัตติ หรือว่าเรียงมาตรา
 กระผมเข้าใจถูกไม่ถูกท่านประธานกรุณาพิจารณาดู ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : คือที่ผมพูดถึงว่าเรียงมาตราไม่ได้หมายความว่า เรา
 จะแปรญัตติ หมายความว่าในขั้นต้นเรากว่าครึ่งทั่วไป ขึ้นถ้าหากจะมีรายละเอียด

ที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับมาตราใดนั้นไปพูดกันในตอนต่อไปมันก็จะเป็นที่เข้าใจกัน
ดีกว่า เพราะฉะนั้นในชั้นนี้ก็มีเรื่องที่จะพูดกันทั่ว ๆ ไป มันอาจจะเกี่ยวข้องกับถึงแต่ละมาตรา
นั้นด้วยไม่ได้ครับ นี่ก็เป็นไปตามสภาพของปัญหา ก็ขอความเข้าใจเท่านั้นครับ

นายเชื้อ คงกกุล : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน
กระผมขอให้ทุกท่านคำนึงถึงมาตรา ๑๒๗ แห่งรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ว่าวุฒิสมาชิกก็เป็นผู้แทน
ของปวงชนชาวไทย และมาตรา ๑๒๔ แห่งรัฐธรรมนูญฉบับเก่า เราโดยปฏิญญาตนแล้วว่า
ความคิดเห็นอันบริสุทธิ์ เราจะต้องให้ของเราไว้เพื่อประโยชน์ของปวงชนชาวไทย ข้อนี้
แหละครับ ขอให้ท่านฟังไว้ เพราะฉะนั้นกระผมก็จะไม่กล่าวให้เป็นที่รบกวนเวลาของ
บรรดาสมาชิก ท่านประธานครับ กระผมกล่าววันนี้ก็เพราะความเป็นห่วง ความจริง
เมื่อได้พิจารณาพิเคราะห์รายงานงบประมาณที่คณะกรรมการบริหารการของวุฒิสภา ได้พิจารณา
เสร็จสิ้นโดยรวดเร็ว มีรายการรายละเอียดของประมาณ และรายงานชี้แจงของเจ้าหน้าที่
ผู้ชำนาญการเพิ่มเติมที่คณะกรรมการบางท่านได้ขอร้องให้เข้ามาชี้แจง ตอนที่ประชุม
คณะกรรมการบริหาร กระผมมีข้อเป็นห่วงก็เพราะเหตุที่ว่า งบประมาณปี ๒๕๔๔ สูง ๒๒,๒๕๐
ล้านบาท นั่นแหละครับก็จำเป็นอยู่เอง เพราะว่าเมื่อรัฐบาลมีมติที่จะพัฒนาประเทศ
ให้เจริญทันตาเห็นทุก ๆ ด้าน ถ้าจะไม่ให้มีงบประมาณสูงขึ้นแล้วก็ไปรักใคร่กันเองละครับ
ว่า เมื่อก่อนสงครามโลกครั้งที่สองเราเคยมีประมาณใช้ไปของละ ๐ สตางค์ก็ได้อีก แต่
บัดนี้มีทองหนึ่งจะซื้อไก่ ๑ บาท หรือต่ำกว่าก็เล็กน้อย ท่านลองคิดถึงวันเวลาที่เข้า
เพราะฉะนั้นความเป็นห่วงในเรื่องของงบประมาณสูงนั้น ก็ต้องให้กาลเวลารัฐบาลท่านทั้งสอง
ถ้าท่านไม่ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศได้รับความเดือดร้อน ในเรื่องภาษีเงิน
เกินแบบแล้ว ก็เอาภัย แต่ว่าข้อที่กระผมเป็นห่วงก็ในด้านการงบประมาณที่สูงไว้ให้แก่
กระทรวงเกษตร ฯ จะไม่มากเท่าไรก็ ประมาณ ๕,๐๐๐ ล้านบาทเศษ ซึ่งกระผม
ไม่ต้องการถึงจำนวนรายละเอียดก็เห็นจะมันไปได้อย่างไรงบประมาณของกระทรวงเกษตร ฯ
มีเงินที่ถึงหลักสิบล้านบาท ประการแรกก็คือการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร อันนี้แหละครับ
เป็นจุดที่จะช่วยชาวนาเพื่อให้ได้พื้นที่ทำกิน กระผมเห็นว่างบที่สำนักงานปฏิรูปที่ดิน
เพื่อเกษตรกรนั้นน่าจะค่อยไป เขาจะสามารถดำเนินการให้เกษตรกรได้ไม่ช้านัก กระผม

สงสัยมาก เพราะเหตุว่าถึงวาระหรือยังไม่ทราบครับ ที่ว่าน่าได้รับความเดือดร้อน ถึงกับมาร้องเรียนในกรุงเทพฯ ก็บ่อยครั้ง ก็ได้รับการนัดเฝ้าไป แต่ว่าเมื่อถึงประมาณ ปี ๒๕๐๕ ผ่านไป ถ้าการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมไม่ยังผลเกิดให้นานาได้รับความเดือดร้อน เพิ่มแล้ว ความเดือดร้อนจะบังเกิดขึ้นมาก กระผมจะไม่รบกวนเวลาของสภาใหม่มากนัก มีอีกจุดเดียวเท่านั้นที่กระผมเป็นห่วง คือทูลเกล้าฯ ทูลเกล้าฯ แล้วว่า โจทย์ร้ายๆ ของผม ถึงกับกล่าวได้ว่า จะซื้อทั้งสี่พันล้านหรือว่าจะทั้งวิทยุก็ได้อีกแล้ว แต่ว่าราษฎร ผู้สุจริตชนนอนตาไม่หลับกัน เพราะประเดี๋ยวก็มีข่าวปลัดใหม่ จี๊นี่ สักก็ตายเพื่อชิงทรัพย์สิน ที่ไหนที่นี้ เพราะเหตุนี้แหละครับ กระผมเป็นห่วงว่าจะมีประมาณที่จะมาจับทุกขันธ์สูงสุด ของกระทรวงมหาดไทยนั้น โด่งดังให้แก่อกรมหาโจร สงสัยว่าจะน้อยเกินกำลังที่ตำรวจ จะคุ้มครองดูแลทุกส่วนของประชาชน ข้อที่ว่าเป็นห่วงก็เพราะเหตุที่ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจแม้แต่ ผู้บังคับบัญชาชั้นผู้ใหญ่กับเราอยู่ตลอดเวลา เมื่อไปชักถามกับบอกว่าทำอะไรอย่างไร ได้ละคุณในเมื่อใกล้ประมาณไม่พอที่จะเห็นอัตรากำลังตำรวจ เพื่อจะคุ้มครองดูแลของ ประชาชน ข้อนี้แหละครับ กระผมจึงกราบวิงวอนขอให้รัฐบาลคำนึงถึงทุกข์สุขของ ประชาชนในด้านการรักษาความสงบให้มากด้วยครับ เพราะเหตุที่ว่าถ้าเมื่อสุจริตชน ถูกภัยรบกวนจากพวกทุจริตเหล่านี้แล้ว เศรษฐกิจของบ้านเมืองก็ย่อมไม่ได้รับความคุ้มครอง พอสมควร และก็จะไม่เจริญก้าวหน้าอย่างที่เราปรารถนาหวัง กระผมขอกล่าวหาในที่ รบกวนเวลาท่านทั้งหลายเพียงเท่านี้แหละครับ ขอบพระคุณครับ

พลตำรวจโท ทอดกึก งามนาค : ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอเรียน ให้ความเข้าใจกันว่า ตามที่ท่านประธานได้หาหรือว่าเราจะอภิปรายกันเป็นรายมาตรา หรือจะรวม กระผมเองเป็นกรรมาธิการผู้หนึ่งและก็ได้ขออนุญาตท่านประธานกรรมาธิการ ลงมานั่งก็เพื่อจะอภิปรายในข้อสังเกตนางประการที่กระผมได้ตั้งข้อสังเกตเอาไว้โดยเฉพาะ อย่างยิ่ง ถ้าหากว่าท่านประธานจะอนุญาตให้ได้อภิปรายรวม ๆ กันไป โดยที่ไม่ต้องรอให้ อภิปรายเป็นรายมาตราแล้ว กระผมเชื่อว่าคงจะทำให้เวลาการพิจารณางานประมาณของ วุฒิสภาสมาชิกก็ได้เสร็จลุล่วงไปด้วยเร็ว เพราะเหตุว่าหน้าที่ของวุฒิสภาหรือวุฒิสภา

ไม่มีหน้าที่จะไปปฏิบัติที่จะเอางบประมาณเดิม ๆ ไปใช้หรือไปช่วยในทางอื่นใดเหมือน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กระผมเห็นว่าควรระงับการใช้จ่ายสมาชิกโดยปริยายหรือของทางรัฐบาลในสิ่งที่ เป็นห่วงอยู่นั้นเสียก่อน เพื่อประหยัดเวลาโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับ กระผมนั้น กระผมอยากจะขออนุญาตทำประธานอนุญาตให้กระผมอภิปรายในข้อที่กระผม มีข้อสังเกตแล้ว กระผมก็จะโดยปริยายต่อไป ถ้าหากว่าเห็นว่าควรระงับไป ข้อนี้ถึงมาตราใดมาตราหนึ่งแล้วก็จะถึงจะอภิปรายได้ กระผมก็จะรอ

ประธานวุฒิสภา : เชิญเลยครับ

พลตำรวจโท ศอศักดิ์ ยมมาก : ขอบขอบคุณท่านประธาน กระผมเองก็เป็น ผู้หนึ่งซึ่งเป็นห่วงในเรื่องเกี่ยวกับที่ทางรัฐบาลได้ตั้งงบประมาณไว้สูง **และก็เป็นห่วง** เหมือนกับเพื่อนสมาชิกอีกหลาย ๆ ท่าน ทั้งนี้ผมก็รู้ว่าเราจะไม่เห็นด้วยกับผลของงาน ที่รัฐบาลนี้ได้ดำเนินการมาแล้วและจะดำเนินการต่อไป ผมมีข้อสังเกตที่ควรจะวิงวอน ทางรัฐบาลให้ช่วยปฏิบัติ หรือให้ช่วยเหลือปัญหาบางอย่างซึ่งวุฒิสภาอีกหลายท่านได้เป็น ห่วงอยู่ ที่เป็นห่วงอยู่นั้นก็หมายถึงว่า อยากรู้ให้รัฐบาลได้ใช้เงินงบประมาณที่ตั้งไว้ สูงนี้ไปในทางที่ไม่ประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผม สนับสนุนข้ออภิปรายของอภิธรรมศรีบุญชนะที่เป็นห่วงในเรื่องเกี่ยวกับการเงิน และกระผม จะไม่ไปพูดในเรื่องการเงินอีก สิ่งทีกระผมเป็นห่วงมากที่สุดก็ในขณะนี้นั้นก็คือว่างประมาณ ที่ท่านได้ให้ไว้กับการป้องกันประเทศชาตินั้นน้อย น้อยเกือบจะเรียกว่าไม่ก่อให้เกิดการป้องกัน ประเทศเลย กระผมกล้าพูดว่าเงินนี้แหละเพราะเหตุว่า อันตราหนึ่งจะมีมากับ ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์นั้น เราทำทุกต้นกั่มพรหมแล้วว่าจะมีทุกกามอยู่ทั่ว ๆ ไป เหตุการณ์ภายนอกประเทศ กระผมเองเชื่อว่ารัฐบาลจะรู้ดี หรือทราบดีกว่ากระผม ซึ่งหลังจากที่ทราบการแล้วได้ยื่นได้สั่งมาแล้วก็เป็นห่วง ภายนอกประเทศนั้นกระผมเอง ก็เชื่อว่าที่กระผมได้ทราบมาว่า ทางคอมมิวนิสต์พยายามที่จะเอา ๑๖ จังหวัดในภาคอีสาน ไปเป็นของเขา แล้วก็จะพยายามที่จะทำให้เสร็จ ก็อาจจะเอาไปได้ภายใน ๒ ปี ใน ขณะเดียวกันทางภาคใต้ก็มีการก่อวินาศกรรมเป็นนโยบายของพรรคคอมมิวนิสต์ที่จะ

ให้ทางฝ่ายเราหันไปสนใจทางภาคใต้ แต่ความเข้าใจของกรมในขณะนั้นเห็น ทางภาคอีสานมีอันตรายมากที่สุด การเคลื่อนไหวใต้ดินมีมากที่สุด สมาชิกของสภานี้ได้ไปเยี่ยมทหารที่ทำการรบที่ห้วยโกร๋น และได้เห็นทุกอย่างที่ทหารได้ทำการสู้รบเพื่อประเทศชาติ เราเห็นใจทหาร เราต้องประจบทหาร เราได้เข้ามาแล้ว กรมจะไม่ขอถือโอกาสกล่าวอีกในเรื่องทหารของทหาร เพราะเหตุว่ากระผมตั้งใจที่ าวธฯ นายท่านได้ออก ที่.วี. และทางใต้พูดไว้ในคืนวันนั้นว่า สำหรับงบประมาณประเทศทั้งภายในและภายนอกนั้นท่านคิดจะให้เพิ่มให้ และกรมก็เชื่อว่าท่านคงจะพิจารณาที่ท่านได้ออก ที่.วี. ไว้ในคืนวันนั้น ส่วนความสงบเรียบร้อยภายในประเทศนั้น ซึ่งกระผมคิดว่าส่วนมากก็จะเป็นหน้าที่ของตำรวจ และฝ่ายมหาดไทย ซึ่งตำรวจนั้นจะถูกติและถูกว่าอยู่เสมอว่าไร้สมรรถภาพ ความจริงนั้นตำรวจบอกอยู่เสมอว่า ตำรวจไม่มีคน ตำรวจขาดอาวุธที่จะต่อสู้กับคนร้าย ไม่ใช่เพราะเหตุว่าตำรวจไม่มีสมรรถภาพ ตำรวจมีโรงเรียนสืบสวนสอบสวนเป็นชั้นเป็นตอน ตำรวจที่จะออกมาเป็นนายตำรวจได้ ส่วนมากผ่านจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ถ้าหากว่าเป็นผู้ที่สำเร็จจากนิติศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ก็ต้องเข้ารับการอบรมจากทางกรมตำรวจอีกครั้งหนึ่ง กระผมเองก็ถึงความสงสัยอยู่กระผมต้องขอประทานอนุญาตที่คงพูดออกไปถึงเรื่องนี้ว่า ไม่ควรจะมีการแบ่งแยกให้ว่าถ้าเป็นตำรวจชั้นหรือตำรวจบ้านนอกแล้วสอบสวนไม่ไ้หรือไม่อย่างไร ให้ตำรวจนครบาลสอบสวนได้ ตำรวจพวกนี้เริ่มมาแห่งเดียวก็มีความรู้ความสามารถเหมือนกัน แต่ก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งงบประมาณซึ่งกรมได้รับเอกสารในฐานะที่เป็นกรณีการในตอนที่มีการติด และเพิ่มในชั้นกรณีการ ได้มีเพิ่มงบประมาณให้กับกรมการปกครองเพื่อเป็นการเตรียมสำหรับกรมการปกครองไว้รับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งอันนั้นก็ยังอยู่ในชั้นกรณีการ และกระผมเองก็ได้ไปตรวจดูจากร่างอันนี้ปรากฏว่าถ้ากฎหมายนี้เข้ามาถึงสภาสูงหรือผ่านสภาล่างจะผ่านหรือไม่กระผมเองก็ยังไม่ทราบ และก็ถ้าเข้ามาถึงสภาสูงกระผมอยู่ที่ไล่ละก็จะขอคัดค้าน ความจริงนี้ทางด้านการสอบสวนห้องที่ในต่างประเทศนั้นขณะนั้นกำลังควบคู่อยู่แล้ว ทางตำรวจและทางฝ่ายอาเภอหรือจังหวัดก็ร่วมกัน

ทำหน้าที่ในเรื่องการสอบสวนที่อยู่แล้ว ในกฎหมายก็ไม่ได้บอกว่าจะให้เพิ่มพนักงานสอบสวน
แต่ถ้าไปเพิ่มงบประมาณเงินเดือน ๑๕,๔๕๐,๐๐๐ บาท เพื่อเพิ่มอัตราขึ้น ๑,๗๕๐ บาท
จำนวน ๑,๕๔๔ อัตรา อันนี้ที่แรกคณะกรรมการในทำกฎหมายก็โอนการสอบสวนจากตำรวจ
ไปให้พลเรือน แต่ไปอยู่แล้วในกฎหมายไม่ได้บอกเลย แล้วถ้าเขาทำกันมาในขณะนั้น
ก็ทำกันมาด้วยความสงบเรียบร้อยและสามัคคีกันดีมีหน้ามีตา ถ้ากระผมจำไม่ผิดรัฐบาลนี้
โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีมหาดไทย กระทรวงชลประทานโดย
ที่ปรึกษากลางกรมท่าน ท่านเป็นผู้ออกคำสั่งในเรื่องการปฏิบัติงานนี้เมื่อเดือนมิถุนายนนี้เอง
เพราะฉะนั้นเงินที่คณะกรรมการวิสามัญได้เก็บไว้ให้กับกรมการปกครองโดยเฉพาะเงินเดือน
๑,๕๔๔ อัตราเพื่อรับกฎหมายนี้ขึ้น เป็นเงิน ๑๕ ล้าน ๔ แสนกว่าบาท หมายความว่า
เมื่อจะแต่งตั้งพนักงานสอบสวนเพิ่มเติม นอกจากนั้นแล้วยังมีเงินเดือนอีก ๑,๗๕๐,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย ๕,๗๗๓,๐๐๐ บาท ค่าวัสดุอีก ๑,๕๕๖,๐๐๐ บาท ครุภัณฑ์ โต๊ะชั้นตรี ๑,๔๔๔ ชุด
เป็นเงิน ๑,๖๖๐,๐๐๐ บาท เครื่องพิมพ์ดีดแล่นยาว ๖๖๖ เครื่อง เฉพาะซื้อเครื่องพิมพ์ดีด
๔,๖๖๐,๐๐๐ บาท ตู้เก็บเอกสารอีก ๖๖๖ ตู้ ๕๕๔,๔๐๐ บาท โครงการพัฒนาสอบสวน
ค่าตอบแทนอีก ๒๖๐,๐๐๐ บาท ค่าใช้สอย ๒,๔๖๖,๐๐๐ บาท ค่าวัสดุ ๔๖๐,๐๐๐ บาท
รวมทั้งสิ้น ๔๖,๔๕๖,๐๐๐ บาท เงินเหล่านี้ถ้ากระผมเป็นสมาชิกที่สามารถจะประจักษ์ชัดคือให้
เอาเงินอันนี้ไปช่วยในการป้องกันประเทศจะเป็นประโยชน์และภายนอกได้ กระผมก็อยากจะขอ
แปรญัตติ แต่ก็น่าเสียดายที่กระผมทำไม่ได้และก็ขอวิงวอนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ซึ่งท่านได้สนใจในการป้องกันประเทศชาติและได้เดินทางไปตรวจราชการในต่าง จังหวัด
อยู่เสมอ ได้กรุณาเห็นความจำเป็นในเรื่องนี้ด้วย แล้วก็ตามว่าจำเป็นในเรื่องที่จะอบรม
พนักงานสอบสวนเพื่อรับกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งยังไม่ผ่านนี้ ขอได้โปรดนำเอา
เงินนี้ไปใช้ได้ให้เป็นที่ประโยชน์แก่การปฏิบัติที่กล่าว นอกจากนั้นแล้วกระผมก็มีเรื่อง
เกี่ยวกับทางศาลากลางใหม่กระผมจะไม่พูด เพราะเหตุว่าแต่กระผมได้กล่าวแล้วว่า เป็นเรื่อง
ที่ทางรัฐบาลได้ทราบเรื่องนี้ ส่วนอีกเรื่องหนึ่งก็คือ เรื่องเกี่ยวกับสำนักงานเขาวงกตแห่งชาติ
กระผมได้สั่งจากวิทยุในระหว่างที่มีการประชุมเกี่ยวกับงบประมาณของสภาผู้แทนราษฎรว่า

คนแรกก็เข้าใจไปว่าจะเลิกสำนักงานเขาวงกตนี้ สำนักงานเขาวงกตนี้กระผมได้เคยไป
 ดูงานหลายประเทศเขารวมอยู่ในกระทรวงศึกษา ซึ่งประกอบด้วยการศึกษา วัฒนธรรมและเขาวงกต
 เพราะสามอันนี้ต้องเกี่ยวโยงกัน และกระผมเองก็เห็นว่าสำนักงานเขาวงกตนี้มีประโยชน์มาก
 และกระผมเชื่อว่านโยบายของสำนักงานเขาวงกตจะต้องปฏิบัติตาม นโยบายของรัฐบาล
 เมื่อรัฐบาลเห็นว่าควรจะทำไปเพื่อเป็นการส่งเสริมให้เขาวงกตของชาติเป็นคนที่มีรู้จัก
 ความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ การเป็นผู้นำต่าง ๆ เช่นเดียวกับต่างประเทศ
 เขาทำแล้วเขาก็จะมีประโยชน์ มีใจว่าจะไปส่งเสริมเขาวงกตที่อยู่ต่างจังหวัดเท่าใน
 เขาวงกตต่าง ๆ ที่อยู่จังหวัดพระนครในขณะนี้มีจำนวนมากยังไม่ทันได้เล่น ยังไม่มีผู้ใด
 ที่จะเมตตากรุณาเขาให้เขาได้เข้าไปร่วมเป็นสมาชิกในศูนย์เขาวงกตต่าง ๆ ให้เขาได้เป็น
 นักกีฬา และให้เขาเป็นคนที่ไม่เห็นแก่ตัว ไม่เห็นแก่ได้ เป็นนักกีฬาที่รู้จักแพ้ รู้จักชนะ
 รู้จักให้อภัย ถ้าหากโครงการอันนี้ได้เข้าไปร่วมนั้น กระผมต้องขอประทานโทษด้วยที่
 กระผมจะต้องกลับมากล่าวถึงว่า กระผมขอไว้ว่ารัฐบาลนี้โดยรัฐบาลนี้ว่าการสาธารณสุข
 กระผมต้องขอเรียนถามท่านว่า คุณประชุม ท่านเป็นผู้ที่ทราบในเรื่องการศึกษา และที่กระผม
 ได้ทราบจากทางหนังสือพิมพ์ว่าท่านจะเสนอให้รวมศึกษากับวัฒนธรรมเข้าไปด้วย แต่กระผม
 เห็นว่าสำนักงานเขาวงกตไม่ควรจะปล่อยให้อยู่กันอย่างที่กรมการศึกษาทรงประมาณออกมาจะ
 ให้หาไปอีกปีหนึ่งแล้วก็จะไปเปลี่ยนนโยบายหรือจะให้เลิกไปท่านเองนี้ กระผมเห็นว่าควร
 ให้อยู่ แล้วขอให้ได้เปลี่ยนวิธีปฏิบัติงานให้เป็นไปเช่นประเทศอื่น ๆ เขาปฏิบัติอยู่
 และกระผมเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ท่านมณเฑียร โรจนเสถียร ท่านเคย
 เป็นกรรมการที่มากก่อน แล้วท่านเป็นกรรมการที่รักที่รักศึกษา กระผมก็คิดว่าท่านคงจะ
 ทราบว่าท่านได้ส่งเสริมการศึกษาทุกชนิดทุกอย่างมากเท่าที่ท่านจะเป็นรัฐมนตรี และโดยขณะนี้
 ท่านเป็นผู้ที่ควรจะได้ช่วยในการศึกษาของชาติดำเนินไปได้อย่างดีและเรียบร้อย กระผมก็
 หวังว่าเงินที่ได้ตั้งและที่พอที่จะเอาไปทำประโยชน์ได้ ก็อย่ากระขอของจังหวัดทางรัฐบาล
 ได้ช่วยพิจารณาด้วย โดยเฉพาะอีกเรื่องหนึ่งนั้นเกี่ยวกับงบประมาณกัน ไม่ว่าเป็นที่จะต้อง
 งบประมาณเลย เพราะเห็นว่าหน่วยต่าง ๆ ที่จะต้องมาทำกันอยู่นั้นมีงบประมาณสองตัว

ไร้อยู่แล้ว เป็นแค่เพียงให้รวมกันเข้ามาปฏิบัติงานเท่านั้นก็คงพอ สิ่งที่จะกระตือรือร้นที่จะ
เรียนเท่านั้น รัฐมนตรีคมนาคม อันนี้กระตือรือร้นความจริงถ้าหากว่าเรให้ความกระตือรือร้นแก่
กระตือรือร้น เพราะกระตือรือร้นไม่คงประมาณแล้ว ในเรื่องเกี่ยวกับการคมนาคมได้ตั้งไว้เพื่อให้
ถนนรัชฎาภิเศกให้เสร็จสิ้นไปตามโครงการตามเดิม กระตือรือร้นได้ว่าเมื่อปี ๒๕๑๕
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงวางศิลาฤกษ์ถนนนี้ไว้ และจนบัดนี้ถนนก็เปิดทางลง
จากสะพานกรุงเทพ กระตือรือร้นไปเสร็จแล้วกระตือรือร้นก็แปลกใจว่า โครงการอันนี้ก่อนที่จะ
เริ่มได้มีร่างมูขำนาจากประเทศญี่ปุ่น กรมทางหลวงแผ่นดินเป็นเจ้าหน้าที่โครงการนี้
โดยทรงเพื่อจะวางฟรีเวย์ (free way) เป็นวงแหวนรอบนอกหรือรอบใน กระตือรือร้น
จำไม่ได้ เพื่อจะให้รถต่าง ๆ ที่มาจากสายใต้หรือสายอื่นได้เข้ามาออกไปโดยไม่ต้องเข้ามา
ในกรุง จริงอยู่ขณะนี้เท่าที่กระตือรือร้นได้เรียนถามท่านกรรมการวิสามัญ ท่านบอกว่ามี
งบประมาณให้กับ กทม. แล้วเป็นการซ่อมหรือการสร้าง กระตือรือร้นไม่ได้ว่าอยู่แถวในเมือง
นี้เอง เพราะฉะนั้นกระตือรือร้นสงสัยก็หมายความว่าโครงการที่เราได้มีการสำรวจแล้ว เสียค่า
สำรวจไป ๓ ล้านบาท ก็เวลานี้ได้เปลี่ยนเข้ามาอยู่ในที่แออัดอีกแล้วไม่ได้สร้างให้ออกไป
ภายนอกไปให้เบียดเข้ามาในให้รถมาแออัด ในขณะนี้ถ้าหากว่าหาเข้ามาในทางถนนเจริญกรุง
ตอนตั้งแต่สะพานสารสินไปถึงจาก ๑๐.๐๐ นาฬิกาแล้วจะมีรถบรรทุกเข้ามาแล้วแน่นอน
กระตือรือร้นอื่นไม่ได้ คิดกันอยู่ด้วยกันเป็นชั่วโมง ถ้าหากว่าถนนนี้สามารถที่จะทำได
มีงบประมาณที่จะให้เข้ามาออกไปเป็นถนนวงแหวนที่ไม่ต้องเข้ามาในที่แออัด กระตือรือร้นเชื่อว่า
เราจะมีเซฟ (safe) เงินไว้ก็เกี่ยวกับน้ำมัน ส่วนอื่นที่กระตือรือร้นสงสัยอยู่
ก็เรื่องเกี่ยวกับเงินอุดหนุนทางสภาตำบลหรือที่เรียกว่าเงินไปสู่ตำบลต่าง ๆ ๓,๕๐๐
ล้านบาทนั้น คือกระตือรือร้นเป็นห่วงอยู่ว่าเงินอันนี้ ถ้าหากว่าไปประโยชน์มาสมกับที่วางไว้
ได้ตั้งใจไว้แล้วเราก็ดี ถ้าหากว่าปรากฏว่าผลที่ได้รับมันไม่เรียบร้อย พวกเราก็ต้อง
เสียใจแล้วสิ่งที่เราจะจะต้องได้รับคือภาพลักษณ์ที่จะต้องเพิ่มขึ้น อันนี้กระตือรือร้นเองได้เคยพูด
ในที่ประชุมของกรรมการวิสามัญ งานเทคนิคต่าง ๆ ที่จะไปทำในสายหรือหม้อน้ำคั้น
เช่น สะพาน ถนน เหมือง หรือฝ่ายต่าง ๆ หรือการรถประทุนราษฎร หรือ

ชดเชยขาดหาย อันใดที่เป็นหน้าที่เทคโนโลยีโดยตรงของกระทรวงหรือกรมนั้น ๆ น่าจะให้เขา
ไต่ถามพิจารณาว่าจำเป็นประการใด ไม่เข้าใจงบประมาณไปตามโครงการของเขาแล้ว
ไม่มีเจ้าหน้าที่เทคนิคไปตรวจสอบหรือเห็นด้วย เมื่อสร้างเสร็จแล้วก็ทิ้ง อย่างที่สมาชิก
ผู้มีเกียรติบางท่านเป็นห่วงว่าเงิน ๓,๐๐๐ ล้านบาทนี้จะใช้ไปไหนเกี่ยวกับเงินสมทบการดับ
คือไม่คงมีอะไรกลับคืนมา ถ้าเป็นอย่างนี้แล้ว มันก็ยิ่งจะทำให้เงินมันสูญหาย แทนที่
จะได้ของกลับคืนมา อันนี้มันก็เป็นเรื่องที่กระผมมีข้อวิตกและเป็นห่วง และก็ถ้าหากว่า
ทางรัฐบาลได้ชี้แจงให้ทางกระผมได้เข้าใจและหายความเป็นห่วง กระผมก็ยินดีที่จะรับ
หลักการเห็นชอบด้วย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมได้กล่าวไว้ว่า กระผมขอความกรุณาจ้อง
รัฐบาลสักเรื่องประโยชน์ของประเทศชาติ ขอคุณครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านวุฒิสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผมขอถือโอกาสแสดงความดีใจแก่ท่านของใจ บาง
ประการของท่านวุฒิสมาชิกทำให้ได้ข้อปราชญ์ไปแล้ว เกี่ยวกับจุดหมายของงบประมาณฉบับที่ท่าน
กำลังพิจารณาอยู่ ซึ่งรัฐบาลนี้เรียกว่างบประมาณประชาชน และขอของงบประมาณนี้
ที่ท่านกล่าวว่ามันชอบกพร่องอยู่หลายประการในงบประมาณฉบับนี้ อันก็เป็นการกล่าวใน
ทรรศนะซึ่งอาจจะไม่ขัดแย้งกับจุดมุ่งหมายของงบประมาณนั้น หรือกล่าวโดยทรรศนะ
ที่ท่านว่างบประมาณนี้จะเกิดผลเสียทางเศรษฐกิจประการต่าง ๆ อย่างที่ท่านยกขึ้นมากล่าว
ข้อแรกทำให้ท่านสมาชิกเป็นห่วงเป็นอย่างมากที่สุดนั่นก็คือจำนวนเงินของงบประมาณ เพราะ
ของมันใหญ่ ทางรัฐบาลเห็นว่า ถ้าจะทำงานหรือทำงบประมาณเพื่อประชาชนยกต้อง
ใหญ่แน่ และถ้าหากว่าท่านคิดว่าออกใหญ่นั้น จะเป็นเหตุของเงินเพื่อเสมอไปความมันก็ผิด
ถ้าพูดกันในลักษณะนักวิชาการด้วยกัน เพราะการจ่ายเงินออกโดยไม่เหตุที่จะทำให้เกิด
ภาวะเงินเฟ้อแน่นอน มันอยู่ที่ว่าจ่ายเพื่อการใด ได้เงินมาจากไหนในการจ่ายเงิน
ข้อนี้คงหากสิ่งที่จะต้องพิจารณา ถ้าท่านพิจารณาอย่างเป็นธรรม รายละเอียดทุกคำถลง
ของรัฐบาลที่ให้อีกหนึ่งเล่มว่า เหตุไคร้รัฐบาลจึงขยายตัวเลวของงบประมาณรายจ่ายให้ของ
ขึ้นไป ท่านต้องการที่จะให้เกิดอะไรจากการขยายตัวเลวรายจ่ายให้สูงขึ้น ท่านก็

เห็นจะต้องยอมรับไว้ว่าเจตนานั้นเป็นเจตนาที่สมเหตุสมผล เพราะว่าในช่วงระยะเวลา
 หานานา สภาพเศรษฐกิจทั่ว ๆ แสดงให้เห็นชัดว่ามีอาการระงับกันทางด้านการประกอบ
 ธุรกิจของทางเอกชน และเหตุที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่าเกิดมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง
 รอบ ๆ ประเทศของเรา แล้วเหตุอีกประการหนึ่งก็เป็นสภาวะเปลี่ยนแปลงของโลก
 เนื่องจากผลสะท้อนทางวิกฤติทางน้ำมัน สิ่งเหล่านี้ท่านยอมรับท่านรู้อยู่แล้วไม่ว่า
 เป็นเหตุที่ทำให้จิตใจของคนเกิดความรู้สึกไม่แน่นอน การขยายธุรกิจต่าง ๆ ก็ต้องลดลง
 ต่ำลง แต่รัฐบาลมีหน้าที่ที่จะต้องช่วยให้ประชาชนทรงตัวอยู่ได้ในระหว่างซึ่งมีภาวะที่ไม่
 สมบูรณ์อย่างนี้ นั่นก็คือต้องหาทางสร้างงานให้คนจำนวนมากขึ้น จะต้องหาทางขยายการผลิต
 ให้เพิ่มขึ้นให้ได้ ขณะที่เอกชนลดลงต่ำลง รัฐบาลต้องใช้รายมากขึ้น นั่นคือจุดมุ่งหมายที่ได้
 กำหนดหมายไว้ในการทำให้งบประมาณที่ของตัว เงินนั้นมาจากไหน รัฐบาลได้แถลงแล้วว่า
 จำนวนเงินนี้จะไปมาในการใช้จ่ายนี้ เราได้หาทางเพิ่มรายได้ทางค่าภาษีอากร
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษีทางตรงเพื่อให้ได้เกิดความเป็นธรรมขึ้นในค่านของภาษี ผลของ
 ภาษีที่แลนามุ่งหน้าเก็บภาษีทางอ้อมก็มากเกินไป นี่ก็แสดงให้เห็นว่ารายได้ที่รัฐบาลจะ
 เอามาใช้มันมุ่งไปทางค่าภาษีและเป็นภาษีในทางซึ่งจะช่วยให้มีฐานะที่ดีขึ้นได้รับการระบ
 มากขึ้น ในขณะที่ยังไม่สามารถจะเพิ่มประสิทธิภาพในการเก็บภาษีให้รวดเร็ว เพราะว่า
 เราไม่เคยคิดจะเปลี่ยนอัตราภาษี ภาษียังได้รับการเก็บในอัตราเดิม และเป็นอัตราที่รัฐบาล
 ให้ต่อประชาชนด้วย ฉะนั้นทางที่จะให้ได้ภาษีเพิ่มขึ้นนั้น ก็คือเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บ
 ให้มีการรั่วไหลน้อยที่สุด ซึ่งรัฐบาลกำลังทำอยู่ต้องใช้เวลากว่าที่เงินภาษีที่รั่วไหลนั้นจะ
 กลับเข้ามาได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย โดยไม่ต้องเปลี่ยนแปลงอัตราภาษี นอกจากนั้นเพื่อ
 ความเป็นธรรมในค่านเกี่ยวกับการภาษีซึ่งจะมีผลในทางลดช่องว่างระหว่างมีกับชน รัฐบาล
 ได้คิดจะขยายฐานของภาษีในรูปเกี่ยวกับภาษีทรัพย์สิน ท่านมีความคิดเห็นต่าง ๆ ว่ามันจะ
 มีหลักอีกเกณฑ์ ท่านเห็นแก่คิดมีทัศนซึ่งยอมรับจะเกิดขึ้นได้ ถ้าหากว่าท่านยังไม่ทราบคิดว่า
 รัฐบาลจะทำอย่างไร ท่านก็ยอมรับสัญญาไปตามแนวความคิดและข่าวสารที่เกิดขึ้นเท่านั้น
 แล้วท่านรับรองว่าภาษีทรัพย์สินเป็นภาษีสถิติขั้นหนึ่ง ซึ่งจะไม่ทำให้เกิดปัญหาเป็นการ

แย่งรายได้ของท้องถิ่น ขอรับรองไม่ต้องเป็นห่วง และภาวश्यकที่สร้างขึ้นจะไม่ทำให้ยุ่งมีหนี้เจ็บปวดทรมานอย่างที่ท่านเข้าใจ จะมีแต่ความรู้สึกรู้ว่ามีภาระภาษีเพิ่มขึ้นบ้างในอีกแบบหนึ่งเท่านั้น จะไม่ทำให้เกิดความเจ็บปวดทรมานที่คิดว่าอัตราภาษีนั้นจะสูงมหาศาล แล้วที่ท่านพูดว่าจะเก็บเป็นหนี้เสียพันล้านมาทำอะไรกัน กระผมก็ไม่ทราบว่าจะเอาตัวเลขมาจากไหน เพราะไม่เคยมีความจำเป็นเช่นนั้น ทางด้านที่เกี่ยวข้องกับรายได้ก็ประการหนึ่งซึ่งรัฐบาลก็พร้อมที่จะต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ในขณะที่ยังไม่สามารถจะปรับปรุงประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีได้เร็วทันใจ ก็หาทางที่จะให้รายได้อื่น ๆ ที่พึงได้เข้ามาใช้เป็นประโยชน์ของแผ่นดินของธุรกิจ งานการซึ่งจำเป็นจะต้องทำในยามนี้ เพื่อความถูกต้องของประมาณอย่างที่ได้กล่าวแล้วนั่นก็คือเราเอาทรัพย์สินต่าง ๆ ที่รัฐได้ลงทุนไปแล้วมหาศาลในการประกอบธุรกิจร้อยแปดพันประการทั้งนี้และทั้งแล้ว ผลที่หักออกเป็นว่าเงินที่รัฐบาลได้เรียกจากงบประมาณแผ่นดินไปลงทุนเพื่อประกอบธุรกิจใน รูปรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ นั้น เกิดผลเป็นรายได้ให้แก่แผ่นดินไม่คุ้มกับการลงทุน หน้าซ้ายจึงจะต้องหึ่งเงินงบประมาณแผ่นดินเพิ่มขึ้นอยู่เรื่อย ๆ จำเป็นจะต้องมีการปรับปรุงประสิทธิภาพของรัฐวิสาหกิจเหล่านี้ แต่เงินที่ลงทุนไปก็ยังไม่ครบประมาณแผ่นดินตลอดระยะเวลาหลายสิบปีแล้ว พึงเอากลับคืนมาเสียบ้าง การขายรัฐวิสาหกิจตามรูปแบบที่รัฐบาลกำหนดนั้นไม่ใช่ขายขาดไปเลย ขายในส่วนหนึ่งที่จะสิ่งทำให้เกิดมีรายได้เอามาลงทุนทางด้านอื่นซึ่งเป็นประโยชน์ต่อประชาชนมากกว่า และกำหนดหมายไว้ว่าจะขายหุ้นสองร้อยล้าน ในจำนวนทรัพย์สินที่มีอยู่เป็นหมื่น ๆ ล้าน ไม่ใช่ขายขาดให้หมดทั้งตัวอย่างที่ได้ทำให้ทางกฤษฎีกาสั่งว่ามากจนคุณธุรกิจของรัฐอย่างที่ท่านเข้าใจ รัฐบาลนี้ไม่ใช่ที่จะทำเช่นนั้น และการขายนี้ยังมีอำนาจควบคุมอยู่ทุกประการ ท่านยังไม่ทราบว่า จะขายอย่างไรที่เป็นธรรมที่ท่านต้องคิดไปต่าง ๆ นานาได้ กระผมเห็นใจทั้งหมดจากการพยายามต่าง ๆ ที่จะเพิ่มรายได้ทางด้านการบริหารงานด้านการขายทรัพย์สินขายทรัพย์สินเห็นว่าขายทรัพย์สินของผู้ที่ถูกยกมาขึ้นนั้นมันเงินอยู่ในคลังแล้ว นั่นเป็นเรื่องของเงินสด แต่ทรัพย์สินที่ถึงไม่ได้ขายเป็นเงินสดเงินนั้นยังมีเงินอีกเยอะก็มองลงไปหาราย

ด้วยว่าฉันไม่ใช่เกี่ยวกับว่าเขาเงินในคลังอะไรเข้ามาโอนเข้ามาเป็นรายได้หรือ ความ
 จริงชายทรัพย์สินที่เป็นของฉันเองเป็นรายได้ของแผ่นดิน ในช่วงปี ๒๕๐๘ ต่อไปความพยายาม
 ต่าง ๆ อย่างที่กระผมพยายามจะสรุปอย่างย่อให้ถึงว่ารัฐบาลได้ให้ทรัพยากร
 อย่างยิ่งที่จะหารายได้เข้ามาไว้ทำไมโลกที่เรากำลังจะเจอเงินมาใช้ทำอะไรบ้าง ถึงแม้กระนั้นจำนวน
 รายจ่ายที่กำหนดขึ้นในขณะนั้นบ้านเมืองยังจำเป็นจะต้องใช้จ่ายทางการเงินเกี่ยวกับ การ ร ี ่ง กัน
 ประเทอยู่มากเราไม่สามารถที่จะหารายได้เข้ามาให้พอเพียงกับจำนวนรายจ่ายที่เพิ่มขึ้นจึง
 จำเป็นต้องถูกกำหนดกฎหมายที่จะกู้เงินของแผ่นดินนั้น ท่านพิจารณาด้วยความเป็นธรรม
 อำนาจงานของรัฐบาลที่กำหนดไว้ ท่านจะเห็นว่าเงินขึ้นสองพันกว่าล้านบาทที่กำหนด
 หมายไว้จะยังไม่ได้นับว่าเราจะกู้เงินให้มันยังอีกเรื่องหนึ่ง แต่ว่าจำนวนที่จะกู้เงินนี้ยังต่ำกว่า
 อัตราที่ที่จะกู้ได้ในกฎหมายที่กำหนดไว้ แล้วยิ่งกว่านั้นจำนวนที่กฎหมายขึ้นสองพันล้านบาท
 กำหนดหมายไว้ว่าจะกู้เงินจะต้องเอาไปชำระหนี้ถึง ๘ พันกว่าล้านบาท นั่นก็ ไรจริง ๆ
 เมื่อการงานในปี ๒๕๐๘ นั้นมันแค่ ๕ พันล้านบาท ท่านพิจารณาด้วยความเป็นธรรม
 ท่านจะเห็นว่ารัฐบาลนี้เกิดการในการที่จะใช้เงินงบประมาณ โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบ
 กระทั่งที่จะเกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจการเงินของประเทศอย่างนั้นหรือ ถ้า
 การกระทำต่าง ๆ เหล่านี้ด้วยเหตุผลอย่างที่เราเรียนแล้ว นี่มันใช้ถึงสมเหตุสมผล
 หรือครับ อะไรเล่าในขณะที่บ้านเมืองจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้จ่ายเงินเพื่อพัฒนาเพื่อช่วย
 ประชาชนผู้ยากไร้ จำนวนมากให้มีโอกาสลืมหน้าอ้าปากกันได้บ้าง เงินคลังที่เข้ามา
 ใช้นั้นกระผมเห็นว่าหาประธานกรรมการการเงินเองคงหมด จังไม่ได้เลยเรื่องนี้
 ว่าความจริงนั้นงบประมาณแผ่นดินที่ตั้งไว้เป็นรายจ่ายว่าไม่เกินเท่านี้เท่านั้นจริง ๆ แล้ว
 จ่ายก็เท่าใดในที่สุดเท่าที่เข้ามาแล้วในจำนวนเงินที่จ่ายจริง ๆ นี่ไม่เกิน ๔๒
 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนรายจ่ายทั้งหมด เพราะว่าความล่าช้าความไร้ประสิทธิภาพ
 ในการทำงานที่ทำได้ช้าลงอย่างนี้ล่าช้าตลอดหมด งบประมาณตั้งไว้เท่าไรก็ไม่ทำให้
 ความนั้น มาตอนปลาย ๆ จึงเริ่มไรกันเป็นการใหญ่ นี่เป็นเรื่องซึ่งใคร ๆ ก็รู้ที่เป็น
 ข้าราชการด้วยกันในตอนนี้รู้ก็อยู่เต็มอก ฉะนั้นเงินคลังที่เข้ามานั้นตามจริงแล้วก็
 ส่วนหนึ่งของเงินที่จะไม่จ่ายนั้นเอง เอามาทำไว้ให้พอใช้ในรูปของวิธีงบประมาณให้บุคคล

ถามหาประโยชน์การมาพิจารณาในเรื่องนี้ท่านยอมรับได้แน่ว่าเป็นจริงอย่างนั้นเสมอ แต่
 อย่างไรก็ตามเงินคงคลังนั้นคืออะไร ก็คือเงินสดในมือที่รัฐบาลเก็บเอาไว้หลังจากที่ไป
 เก็บภาษีอากรมาแล้วจ่ายไปไม่ครบถ้วน ไม่ได้ใช้จ่ายไปตามจำนวนที่ได้กำหนดหมายไว้
 คงเหลืออยู่ เงินของใคร การที่คลังเก็บเอาเงินจำนวนมาก ๆ ไว้ไม่เกิดประโยชน์
 อย่างใดถูกต้องไหม **ผมเห็นว่าในเมื่อเงินคงคลังคาดว่าจะมีถึง พันพันกว่าล้าน**
เมื่อสิ้นปีงบประมาณปี ๒๕๐๕ แล้วจะปล่อยให้มันมากขนาดนั้นเห็นจะไม่เป็นเรื่องจำเป็น
 เพราะว่าเงินจำนวนที่กำหนดหมายไว้ว่าจะคงเหลือนั้น คงจะต้องรับกับภาวะการต่าง ๆ
 ที่คาดไม่ถึงได้ สำหรับจำนวนเงินคงคลังที่เงินหนึ่งพันพันกว่าล้านที่กำหนดไว้นี้ รัฐบาล
 ถือว่าเพียงพอแล้วที่จะรับกับภาวะการต่าง ๆ ที่ไม่คาดกันว่าจะเกิดขึ้นมีมากไปกว่านี้
 ก็เสียประโยชน์ จึงเอามาใช้ เราอย่าลืมว่ารัฐบาลนี้เองได้เอาเงินคงคลังของอนุมัติจ่าย
 ไปแล้ว ๒,๕๐๐ ล้านบาทในปีงบประมาณ ๒๕๐๔ เงินคงคลังก็ยังเหลืออยู่หนึ่งพันกว่าล้านบาท
 นี่ก็แสดงให้เห็นชัดว่ารัฐบาลนี้ไม่ระมัดระวังการคลังนี้ตลอดมาไม่ให้มีผลสะท้อน
 ฉะนั้นโปรดอย่าได้เป็นห่วงว่ารัฐบาลนี้จะดำเนินการต่าง ๆ โดยไม่คำนึงถึงผลเสีย รัฐบาล
 นี้คำนึงอยู่ตลอดเวลาว่าจะเป็นผลเสียทางด้านเศรษฐกิจการเงิน และการคลังของ
 ประเทศ จึงได้ระมัดระวังที่สุดแม้ในช่วงปี ๒๕๐๔ ซึ่งมีทางที่จะกู้เงินได้มากกว่า
 เพื่อให้เงินคงคลังมีเหลือที่จะใช้จ่ายต่อไปในปี ๒๕๐๕ รัฐบาลนี้ก็ไม่ว่า มีสิทธิ์ที่จะกู้ได้อีก
 แต่ไม่ยอมกู้ ก็ก็เป็นเพราะความสำคัญในความรับผิดชอบนั้น ซึ่งความสำคัญที่ผมเชื่อว่า
 ไม่น้อยกว่าท่าน ในเรื่องเกี่ยวกับเงินอุดหนุนก็คือ เงินประกันสังคมในตำแหน่งเกี่ยวกับ
 สวัสดิการที่ท่านเคยมาว่าควรจะทำเช่นนั้นเองนี้ ผมขอพระคุณที่ท่านได้เสนอแนะวิธี การ
 แล้วว่าเงินอุดหนุนสภาพเช่นนั้น จุดมุ่งหมายท่านทราบก็อยู่แล้วว่านอกจากที่จะไปประมาณ
 มีโอกาสได้ใช้แรงงานในระยะเวลาที่ว่างงานให้เป็นประโยชน์เป็นรายได้ของตัวเอง และ
 เป็นผลในทางปรับปรุงแก้ไขภาวะความเป็นอยู่และภาวะการดำรงชีพของเขา การใช้จ่าย
 เงินจำนวน ๓,๕๐๐ ล้านบาท หรือ ๒,๕๐๐ ล้านบาทในอดีต ในปีที่แล้วนั้น ถ้าหากว่า
 ไม่ได้ไปก่อให้เกิดด้วยตัวท่านเองว่าอะไรมันเกิดขึ้น ท่านย่อมจะพูดได้เสมอว่ามันเป็น

การกระจายเงิน ปล่อยให้เงินไปเปล่า ๆ กระผมอยากให้อุทธรณ์ไว้ก่อน ได้โปรดใช้เวลาเมื่อใดก็ตามได้เข้าไปในสมบท ไอ้สิ่งใดที่มันเกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาที่เราใช้เงิน ๒,๕๐๐ ล้าน กับ ๓,๕๐๐ ล้านบาท เป็นผลดีหรือไม่ดีเป็นประการใดก็ตาม ได้โปรดจกว่าแล้วนำมาสู่รัฐบาลนี้ รัฐบาลนี้พร้อมเสมอที่จะฟังความคิดเห็นของท่านว่าการกระทำต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้ทำไปแล้วในนโยบาย ทางด้านนี้มันถึงอย่างไรที่จะต้องแก้ไขหรือระงับยับยั้งอยู่ ถ้าหากว่าท่านได้ข้อพิสูจน์ให้เห็นชัดว่าผลนั้น ไม่คุ้มกับเงินที่เสียไป แล้วยกเอาคดีในขณะนั้นท่านยังไม่ได้เห็นผลของงานนั้นอย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อคิดเห็นที่ว่า การใช้จ่ายเงินในกรณีนี้ไม่เป็นผลดีทางด้านการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยนั้น กระผมเสียใจที่ต้องคัดค้านอย่างยิ่ง เพราะขณะนั้นกำลังสัมพันธ์กับรสนิยมของประชาชนไทยเนื่องจาก

การกระทำของรัฐบาลในกรณีนี้ ในลักษณะซึ่งยากเหลือเกินที่จะดึงเอาสิทธิอันมีกลับคืนมา เพราะเขาเริ่มมีความรู้สึกผิดว่าสิทธิทางการเมืองที่ปรากฏขึ้นอย่างชัดเจนได้เกิดขึ้นในแง่ของการบริหารของรัฐบาลในจุดนี้ซึ่งไม่เคยเห็นมาก่อน ไม่เคยประสบมาก่อน การที่จะเอาเงินฟรีเมียมนำมาใช้เป็นเครื่องมือแผนการพัฒนาคำล อย่างที่กระผมได้เรียนแล้วนั้น มันเป็นคนละเรื่อง เพราะจุดหมายมีอยู่แล้วว่า เราต้องการที่จะใช้แรงงานของคนต่าง ในขณะนั้น ไอ้เรื่องฟรีเมียมนั้นเขาก็เอาแล้วกับ ว่าควรจะทำอย่างไร รัฐบาลนี้แถลงไว้ตั้งแต่ต้นว่าไม่เคยคิดที่จะเอาฟรีเมียมนั้นเป็นรายได้ในงบประมาณแต่เดิมนั้นก็ได้เขียนจบไว้ให้เห็นชัดว่ารายได้จากฟรีเมียมนั้นมันเกือบจะสูญไม่คิดที่จะเอาไป ท่านหาเอาเรื่องนี้อีกทำไม ประเด็นสังคมก็เหมือนกัน สังคมเราประกอบไปด้วยประชาชนกลุ่มใดเป็นกลุ่มใหญ่ที่สุด ท่านจะประกันชีวิตความเป็นอยู่ของเขาให้มีเสถียรภาพนี้ ด้วยการกระทำอย่างใดกับชาวไร่ ชาวนาที่อยู่กระจัดกระจายอยู่ทั่วประเทศ วิธีการของประเทศอื่น เขาทำแบบอย่างไร ไม่ใช่ว่าประกันสังคมอย่างที่ท่านเห็นที่อื่น ประเทศอื่นเขาทำอย่างนั้น มันไม่ใช่เป็นสิ่งที่

ที่จะกระทำได้ในประเทศเรา ทำได้เหมือนกัน แต่ทำได้ในจุดอื่นในขณะนั้นประชาชนของเรา เนื้ออาศัยการขยายแรงงานในเมืองนั้นเพียงเล็กน้อย ข้าราชการเป็นส่วนใหญ่ ประชาชนยังกระจัดกระจายอยู่ในชนบทหากินด้วยการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ ถ้าเรายังไม่ทำที่ประกัน

สวัสดิภาพของคนกลุ่มใหญ่ไม่ได้ดีแล้วอย่าไประแวงสังคมในจุดนี้ เพราะนี่มันจะไม่มีความเป็นธรรม แต่ขณะนี้ที่เราให้สวัสดิการกับคนที่มียาโคเคนนี่ เจตนาของรัฐบาลบอกไว้ชัดตั้งแต่ต้นว่า ต้องการที่จะช่วยลดการกระจายของเข่าในชนชั้นกลางรองขึ้นมานั้นเอง มันสูง เราไม่สามารถจะเพิ่มรายได้เขาได้ทันกับค่าครองชีพนั้น จึงพยายามหาทางลดการกระจายนั้น ทำเท่าไรจะลืมนึกถึงเรื่องนี้กับไปอยู่เรื่อย ๆ บ้างว่ามันก็ละเรื่องกัน เจตนาอันนี้มันไม่ใช่เรื่องประกันสังคมอย่างที่ท่านคิดมีอีกเรื่องหนึ่ง เรื่องลดการกระจายรายได้ในการที่จะครองชีพอยู่ได้ในยามที่บานเมืองยังมีภาวะค่าครองชีพสูงไม่สามารถที่จะปรับปรุงรายได้ของคนกลุ่มนี้ได้เร็วทันต่อที่เขาระหวังตัวอยู่ได้โดยมีความล่าเล็ดน้อยลงละนั้น มันคนละเรื่องกันรายได้ของประชาชนที่ท่านว่าท่านคำนวณเวลานั้นนะ ผมขอเรียกว่ารัฐบาลนี้คำนวณแล้วแถลงไว้ในคำแถลงนโยบายของนายกรัฐมนตรีแล้วว่า เรากำหนดหมายให้รายได้ของประชาชนในปี ๒๕๑๕ หลังจากการใช้งบประมาณนี้ได้สูงขึ้น ๑๐.๓ เปอร์เซ็นต์ จะมีรายได้เป็นมูลค่ารวมทั้งหมดไม่น้อยกว่า ๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาท การใช้จ่ายเงินก้อนนี้เป็นการลงทุนถึง ๘,๐๐๐ กว่าล้านบาท เงินที่ตั้งไว้ว่าจะกู้เพียง ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท ท่านบอกว่าสร้างหนี้ให้ลูกหลาน ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท ใ้ชำระหนี้กันไป ๙,๐๐๐ กว่าล้านบาท ขยายจริง ๆ เป็นหนี้เพิ่มไปอีก ๕,๐๐๐ ล้านบาทเท่านั้น แต่ลงทุน ๘,๐๐๐ กว่าล้านบาท การลงทุนต่าง ๆ นั้นเพื่ออะไรไม่ใช่เพื่อลูกหลานอย่างนั้นหรือ สาคัญที่ดูกันมาเพื่ออะไร ท่านจะไรบ้าง ไปรศพิจารณาการจะเอื้ออภัยให้ตั้งเห็นว่ารัฐบาลนี้ ได้ใช้เงินจำนวนก้อนใหญ่เพื่อการลงทุนในกันใด สิ่งที่จะลงทุนนี้จะลงเป็นประโยชน์ต่อชนชั้นลูกหลานต่อไปหรือไม่ ขอความเป็นธรรมได้พิจารณาทั้งอย่างรอบคอบละเอียดถี่ถ้วนเรื่องนี้เสียก่อน ก่อนที่จะว่าว่า รัฐบาลนี้สร้างหนี้สินให้ลูกหลาน เรื่องนโยบายจริงมีมากกว่านั้นแน่นอน แล้วก็ต้องรวมบ้านก็มีเยอะ แต่การที่จะใช้จ่ายเงินเพื่อปรามปรามประการเกียตินั้น รัฐบาลนี้ได้ความถี่ไม่ใช่วิธีถูกต้องและไม่ใช่วิธีที่จะแก้ปัญหานี้ได้ การแก้ปัญหาจะสำเร็จเมื่อ เราสร้างอำนาจการต่อต้าน อำนาจการทำงานทางสันติทางงานเศรษฐกิจเป็นสำคัญ นอกจากนี้เราต้องใช้วิธีการที่เกี่ยวกับการเมืองระหว่างประเทศเข้าช่วย เพราะเหตุนี้เราจึงไม่ได้คิดที่จะตั้ง

งบประมาณรายจ่ายทางด้านการปรามปรามหรือการป้องกันเป็นกรณีใหญ่ เราตั้งเท่าที่ฟัง จะทำให้ในสภาพภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน แต่คงหาทางแก้ทางอื่นร่วมกันด้วย ขโมยโจร จะมีน้อยลง ถ้าหากว่าทุกคนมีงานทำ มีรายได้ก็พอที่จะอยู่ทรงตัวอยู่ได้ ผมขอให้ได้โปรดทราบเจตนาของงบประมาณฉบับนี้เป็นอย่างดีแล้ว และผลต่าง ๆ ที่ผมได้ขียนยก ขึ้นมากล่าวเพื่อให้เกิดความเข้าใจขึ้นว่าผมตั้งท่านเป็นห่วง เป็นโยนหิน ทานหายห่วงได้ รัฐบาลนี้ได้กำหนดใจไว้ว่าจะสร้างสภาวะของบ้านเมืองไปในทางที่จะมีความมั่นคงมากขึ้น มิใช่จะปล่อยให้บ้านเมืองนี้แตกฉานทรุดโทรม โดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจ ขอบพระคุณครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา : ท่านประธานที่เคารพครับ การอภิปรายข้ออภิปราย ได้ทุกกระทรงไว้ใหม่ครับ กระผมขอใช้เวลาประมาณสัก ๔๐ นาทีนะครับผม

ประธานวุฒิสภา : ๔๐ นาทีจะนานไปหน่อยละกระมัง สั้นกว่านั้นสักหน่อย ขอเวลาประกอบครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา : อย่างนั้น กระผมขอยกทุกหลักการของสองกระทรง แล้วก็จะไปสรุปในตอนท้ายครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผม บรรหาร ศิลปอาชา กราบขอแสดงความขอคิดเห็นกับงบประมาณประจำปี ๒๕๑๕ ที่รัฐบาลได้ส่งให้วุฒิสภาพิจารณาในวันนี้ก็คงเป็นไปตามที่ท่านประธานคณะกรรมการพิจารณาของวุฒิสภาได้แถลงไว้ เมื่อสักครู่ว่าความประพฤติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๐๑ ในมาตรา ๑๕๔(๒) วุฒิสภาไม่สามารถที่จะมีมติการแปรญัตติร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้ได้ ฉะนั้นสภาจึงมีอยู่เพียงแค่สองทาง คือจะรับหรือไม่รับเท่านั้นเอง เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้ ในเมื่อเป็นเช่นนี้ ในฐานะที่กระผมเองมีอำนาจตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๖ ซึ่งระบุว่า วุฒิสภามีอำนาจควบคุมการบริหารราชการของแผ่นดิน ฉะนั้นฉบับแรกที่กระผมได้จะขออภิปรายก็คือมาตรา ๓ ซึ่งมาตรานี้เป็นมาตราที่รัฐบาลได้ตั้งเงินงบประมาณประจำปี ๒๕๑๕ เป็นวงเงินถึง ๒๒,๖๕๐ ล้านบาท โดยที่ค่าทดแทนการรายได้เป็นจำนวนเงิน ๔๔,๖๑๕ ล้านบาท และจะได้มาจากเงินกู้ ๑,๖๕๕ ล้านบาท ได้มาจากเงินลงดลถึง ๑,๔๔๐ ล้านบาท ก็เป็นไปอย่างที่ผมท่าน

สมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อสักครู่นี้ก็กล่าวว่า ถ้าหากว่าเราจะพิจารณาเกี่ยวกับแล้ว ในงบประมาณประจำปี ๒๕๔๔ แล้ว จะเห็นว่างบประมาณประจำปี ๒๕๔๕ นั้น เพิ่มขึ้นอีก ๓๐ เปอร์เซ็นต์ จริยอยู่ครับ รัฐบาลอาจจะมีความสนใจและเป็นห่วงในการที่จะต้องจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายและรายได้สูงถึงขนาดเช่นนี้ เป็นหลักฐานที่บ่งชี้ว่าเมื่อรัฐบาลตั้งรายจ่ายไว้สูง รายได้มีอัตราจำกัดเก็บที่แน่นอนไม่ได้สูงตามไปด้วย มีอยู่ทางเดียวก็คือต้องใช้เงินเข้ามาในตัวเอง นี่มันเป็นเรื่องธรรมดาครับ เพราะเหตุว่าประเทศของเราเนี่ย ไม่ใช่เป็นประเทศที่ร่ำรวยหรือว่าเก็บไปขายทรัพยากรธรรมชาติอันมากมายในการที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศ ไม่ว่าจะเป็นทางตรงทางอ้อมก็ตาม ประเทศของเราเนี่ยกำลังจะเริ่มเป็นประเทศที่พัฒนา มีความจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายเงินทองต่าง ๆ เพื่อความยากลำบากของประชาชนและเพื่อความเจริญรุ่งเรืองของบ้านเมือง แต่หากว่าเงินดังกล่าวที่เข้ามาเนี่ย รวบรวมเงินในงบประมาณไปถูกใช้ไปในทางที่ถูกต้อง ถูกใช้ไปในทางที่มีการพัฒนาการทางเกษตรกรรมหรือการคมนาคมเป็นต้น เพื่อให้รูปเงินที่ไปลงทุนไปนั้น จะเป็นสิ่งผลตอบแทนย้อนกลับต่อไปในอนาคตในการที่จะเพิ่มทุนรายได้ให้แก่ประเทศชาติ อันนี้เป็นประเด็นสำคัญ ที่นักกระดุมควรจะชั่งชั่งอย่างง่าย ๆ สมมุติตัวกระดุมเองมีกิจการค้าประกอบอยู่ ปีหนึ่งกระดุมสามารถดำเนินการ สมมุติว่าภายในวงเงิน ๑ แสนบาท กระดุมจะหาอย่างไรที่สามารถให้กิจการค้าของกระดุมนั้นสามารถขยายให้กว้างขวางและมีความเจริญยิ่งกว่าเดิมอีก ในเมื่อทุนกระดุมมีจำกัด กระดุมก็จำเป็นต้องไปกู้ แต่ก่อนที่จะไปกู้เนี่ย กระดุมก็ต้องคิดว่าเงินที่กู้นั้นสามารถที่จะหาเงินคืน และดอกเบี้ยไปลดใช้ลดใช้คืนให้แก่เจ้าที่ไปกู้หรือไม่ ที่มันอยู่ที่อะไรครับ มันอยู่ที่ตัวกระดุม ตัวกระดุมเองจะมีความสามารถใหม่ในการที่จะควบคุมกิจการงานบริหารในบริษัท ในที่มีความรู้มีความรอบคอบไม่ไหวแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ที่ทำงานภายในบริษัทที่มีความซื่อสัตย์สุจริตไม่โกงและจำเป็นที่จะต้องดูกันว่าเงินที่กู้นั้นจะมาจากไหนในบริษัทนั้น ใช้จ่ายในทางที่จะทำไม่ให้เกิดประโยชน์ต่อบริษัทหรือไม่ แล้วจำเป็นจะต้องมีการคำนวณภาระเศรษฐกิจในวงนี้ด้วยว่าที่ใดแล้วไหน นี่ประเด็นที่สำคัญ ที่นักกระดุมจะใคร่ชั่งชั่งอย่างง่าย ๆ

เหตุนี้กล่าวมานี้

ก็เปรียบเสมือนรัฐบาลไปกู้เงินเขามา ก็ขึ้นอยู่กับว่าตัวพ่อบ้านก็คือ ชาติ นายกรัฐมนตรี ตัวแม่บ้านก็คือ ชาติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ว่าท่านจะสามารถดำเนินการให้จ่ายเงินที่กู้และเงินในงบประมาณนั้นให้เป็นประโยชน์อย่างจริงจังต่ออาณานิคมประชาราษฎร์ ใค้อย่างไร อันนี้เป็นประเด็นที่สำคัญครับ ซึ่งมีบางสิ่งบางอย่างในงบประมาณฉบับนี้ กระทบเห็นว่าบางอย่างก็ไม่น่าเป็นสิ่งที่จำเป็นและความสำคัญต่อประชาชน ในการที่รัฐบาลได้จัดตั้งเงินงบประมาณโดยคำนึงเอาการใช้จ่ายมาเป็นหลัก ไม่ได้คำนึงเอารายได้มาเป็นหลัก เพราะรายได้มันเรามีอัตราการจัดเก็บที่แน่นอนทั้งที่กระทบไม่ได้การเปลี่ยนแปลงแล้ว คือในการจัดเก็บภาษีอากรต่าง ๆ และรวมทั้งการขายทรัพย์สินของรัฐบาล ในการที่ได้ไปลงทุนตามรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ นี่แหละครับเป็นสิ่งที่กระทบวิกฤต เอาละครับ กระทบอะไร เรื่องการก่อหนี้ แต่กระทบเพราะเป็นเรื่องการผูกพันแก่ประชาชนต่อไป ถ้าหากเราเงินผูกพันทุกสภาก็ในงบประมาณไม่ได้ถูกใช้ไปในทางที่ถูก ไม่ได้ถูกใช้ไปในทางที่มีความจำเป็นต่อประชาชนทั้งหลายแล้ว อันนี้เป็นประเด็นที่สำคัญในการจัดตั้งงบประมาณของทางรัฐบาลนี้ที่ประเด็นหนึ่งครับที่มีนโยบายที่สอง กระทบจะใคร่ขอกล่าวถึงการปฏิรูปที่ดินของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพราะเห็นว่ากระทบโดยตรงงบประมาณของสำนักงานปฏิรูปที่ดินแล้ว ไม่เห็นว่ารัฐบาลได้มีการจัดสรรเงินงบประมาณในการที่จะจัดที่ดินทำกินหรือว่าเวนคืนที่ดิน หรือว่าจะมีการจัดตั้งเงินงบประมาณในการปรับปรุงที่ดิน เพื่อการเหล่านี้เลย แล้วตัวกระทบเองก็ไม่ทราบว่าในปี ๒๕๑๙ นี้ รัฐบาลเองสามารถที่จะดำเนินการจัดสรรที่ดินให้แก่ราษฎรที่ไม่มีที่ทำกินนั้น ตามที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายไว้ต่อประชาชนทั่วประเทศว่าได้หรือไม่ เพราะการจัดสรรที่ดินให้แก่ราษฎรที่ไม่มีที่ทำกินนั้น กระทบเองได้เคยสั่ง ชาติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ใค้ใจเร่งต่อสู้ขานยันราษฎรว่า ที่ดินที่จะจัดสรรให้แก่ราษฎรที่ไม่มีที่ทำกินนั้นจำเป็นจะต้องมีองค์ประกอบอยู่หลายอย่างที่ดินที่จะจัดสรรจะต้องมีความสมบูรณ์เพียงพอในที่ดินนั้น ๆ อาทิเช่น การคมนาคมท้องที่ การชลประทานท้องที่ และจะต้องมีไฟฟ้าแสงสว่างที่เพียงพอ กระทบเองไม่ทราบว่าสิ่งต่าง ๆ ตามที่กระทบได้กราบเรียนมาแล้วนี้ รัฐบาลเองได้มีการตระเตรียมพร้อมไปกับการสำรวจปฏิรูปที่ดิน

หรือเปล่า ก็ถ้าหากว่ามีได้ดำเนินการจัดสรรไว้ ณ กระทรวงใดบ้างเพราะตัวกรมเอง ได้ตั้งจากสำนักงานปฏิรูปที่ดินได้กล่าวว่า ในปี ๒๕๑๕ นี้ จะได้มีการดำเนินการปฏิรูปที่ดิน ในเขตภาคกลางก่อน เช่น

๑. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๒. จังหวัดปราจีนบุรี
๓. จังหวัดนครนายก
๔. จังหวัดอุทัยธานี

ท่านประธานที่เคารพ กรมเองมีความคิดเห็นว่า รัฐบาลน่าจะดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องปฏิรูปที่ดินอย่างจริงจัง มีความจำเป็นจะต้องทุ่มเทเงินงบประมาณรวมทั้งอัตราค่าที่ดินให้แก่สำนักงานปฏิรูปที่ดิน เพื่อไปดำเนินการให้บังเกิดความรวดเร็ว และให้เป็นไปตามเป้าหมายตามที่รัฐบาลได้กำหนดเอาไว้ ไม่ใช่เป็นการไม่ตัดเงินของสำนักงานปฏิรูปที่ดินออก ซึ่งการตัดเงินของสำนักงานปฏิรูปที่ดินออกนั้น กรมจะใคร่ขออภิปรายเหตุผลภายหลัง รัฐบาลเองกรมมีความเห็นว่าควรที่จะเร่งระดมกำลังเงินและอัตราค่าที่ดินให้แก่หน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น กรมชลประทาน ให้ได้มีการดำเนินการขุดคลองส่งน้ำหรือเราจะเรียกว่า เป็นการขุดคลองขอยเข้าไปในที่ที่จะต้องจัดสรรไม่ใช่แต่เพียงเท่านั้น รัฐบาลจะต้องดำเนินการขุดคลองหรือจะเรียกว่าคลองขอยนั้นให้กรมชลประทานชาวชาวไร่ที่มีทำกินอยู่แล้วด้วย และจะต้องระดมทั้งกำลังเงิน และกำลังคนให้แก่หน่วยราชการ อาทิเช่น กรมทางหลวง หน่วยงานทางหลวงท้องถิ่น สำนักงานรังวัด-พัฒนาชนบท และองค์การบริหารส่วนจังหวัด เขาไปดำเนินการปฏิรูปที่ดินดังกล่าว ถ้าหากว่าหน่วยราชการต่าง ๆ ตามที่กรมได้กราบเรียนมาแล้วนั้น ได้รับเงินงบประมาณอย่างเพียงพอและมีการประสานงานอย่างดีแล้ว กรมมีความเชื่อมั่นว่า การดำเนินการปฏิรูปที่ดินของรัฐบาลนี้จะต้องสำเร็จเรียบร้อยไปโดยเร็ว

ท่านประธานที่เคารพ กรมเองอาจจะได้แจ้งกล่าวจากทางรัฐบาลว่า รัฐบาลอาจจะกล่าวว่าโครงการต่าง ๆ ตามที่กรมได้กราบเรียนมาแล้วนี้เป็นโครงการที่ใหญ่มาก รัฐบาลไม่สามารถที่จะ

กระทำทำให้เสร็จได้โดยเร็ว เพราะเหตุว่ามีความจำเป็นจะต้องใช้เงินเป็นพัน ๆ ล้าน
หมื่น ๆ ล้าน กระผมมีความคิดเห็นว่าถ้ารัฐบาลไม่เริ่มดำเนินการในขณะนี้ จะดำเนินการ
เมื่อไร กระผมเองมีความเชื่อมั่นในความสามารถของรัฐบาลชุดนี้ ภายใต้การนำของ
ฯพณฯ หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ซึ่งท่านเป็นนายกรัฐมนตรี ว่าท่านมีความสามารถ
เพราะเหตุว่าบางสิ่งบางอย่างที่เกินความคาดหมายของประชาชนโดยทั่วไป และเกินความ
คาดหมายของกระผมเองแล้ว ท่านก็ยังทำได้ อาทิเช่น การขึ้นเงินจากส่วนกลาง
ออกไปสู่ส่วนต่าง ๆ ท่านก็ทำได้ การบริกรรมรณณรงค์ การรักษาพยาบาลฟรี ท่าน
ก็ทำได้เช่นเดียวกัน ถ้าหากว่ารัฐบาลได้ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องการบริหารที่ดินอย่างจริงจัง
แล้ว กระผมมีความเชื่อมั่นว่าจะต้องมีความสำเร็จอย่างแน่นอน ที่นี้กระผมจะใคร่
ขอกล่าวถึงเงินจำนวน ๑๐ ล้านบาทที่สำนักงานปฏิรูปที่ดินถูกตัดออกไปนั้น เพราะเหตุอะไร
เงินจำนวนนี้ส่วนหนึ่งนั้นเป็นเงินจำนวนที่เป็นค่าตอบแทนให้แก่บรรดาวิทยากรที่ไปซื้อที่ดิน
มาช่วยในการปฏิรูปที่ดิน และเป็นเงินส่วนหนึ่งให้แก่บรรดาภักดีและอยู่ในชุมชน ในการที่ได้
เล็งดูความจำเป็นมาช่วยในการซื้อเขต อาณาเขตที่ดินของราษฎรที่จะต้องทำการปฏิรูปที่ดินเพราะ
เหตุว่าประชาชนที่อยู่ตามชนบทนั้นไม่ค่อยจะทราบอาณาเขตที่ดินของตนว่าอยู่ ณ ที่ใดบ้าง
อยู่ที่ไร เรื่องนี้ก็ถือบรรดาภักดีและอยู่ในชุมชน ก็ในเมื่อสำนักงานปฏิรูปที่ดินถูกตัดเงินออกไป
จากคณะกรรมการพิจารณาประมาณของสภาผู้แทนราษฎร กระผมไม่แน่ใจรับว่า
โครงการต่าง ๆ ของสำนักงานปฏิรูปที่ดินที่กำหนดไว้ว่าระเบียบปี ๒๕๑๕ ในภาคกลาง
ก่อนนี้จะสำเร็จ เรียบร้อยได้อย่างไร และกระผมก็ไม่ทราบว่า ทำไมรัฐบาลไม่จัดตั้งเงิน
เกี่ยวกับการปฏิรูปที่ดิน เอาละครับไม่ตั้งถึง ๑,๐๐๐ ล้านบาท ตั้งเพียง ๕๐๐ ล้านบาท
ก็ยิ่งดี เพื่อให้ประชาชนที่ยากจนที่ไม่มีที่ทำกินนั้น เขาจะได้มีความรู้สึกนึกคิดว่ารัฐบาลนี้
มีความห่วงใยต่อเขา ถึงแม้ว่าเงินดังกล่าวนี้จะไม่หมด เราก็สามารถที่จะตัดจากในปี
ต่อไปได้ หรือถึงเป็นเงินงบประมาณทดแทนไปก็ได้ ปีละครั้งเป็นสิ่งที่กระผมวิตก
และวorryอย่างยิ่งแล ๑ เดือนเท่านั้นเอง ในการที่สำนักงานปฏิรูปที่ดินได้ประกาศออกมาว่า
ราษฎรใดที่ไม่มีที่ทำกินขอไหม้แจ้ง เดือนเดียว ๒,๓๐๐ รายครับ และถ้าหากไปถึง

หน้าแล่งประมาณเดือนมีนาคม เมษายน ปีหน้านั้นอีกก็เดือนธันวาคมที่จะต้องมาของเวียนไม้
ที่ทำกินนั้นจะมีอีกมากมายแต่ไหน นี่ละครับ จะเป็นการก่อให้เกิดเหตุแก่บุคคลบางกลุ่มที่กำลัง
จะเดือดร้อนนี้เป็นจุดชนวนก่อสร้างความวุ่นวายให้แก่บ้านเมือง ฉะนั้นกระผมเองจึงใคร่
ขอประทานความเรียนต่อทางรัฐบาลว่า

๑. ในปี ๒๔๔๕ นี้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยสำนักงานปฏิรูปที่ดินจะดำเนินการ
ปฏิรูปที่ดินในเขตจังหวัดภาคกลาง ๕ จังหวัดและตามตำบลต่าง ๆ นั้น จะเสร็จเรียบร้อยแล้ว
ก็ตำบลครับ

แล้วประการที่ ๒. ในปีใด ราษฎรไม่มีที่ทำกินนั้น จะสามารถมีหรือถือกรรมสิทธิ์
ในที่ดินของตนเองได้ ขอขอบคุตครับ ขอบคุต

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผมขอประทานชี้แจงข้อข้องใจของท่านสมาชิกผู้เกียรติ ซึ่งได้ตั้งลงไปเมื่อตะกี้นี้
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการปฏิรูปที่ดิน คือสิ่งแรกที่อยากขอประทานชี้แจงก็คือจำนวน
เงินที่จะใช้ในการปฏิรูปที่ดิน ถ้าเราดูแต่เงิน ๆ กันั้นจะตั้งประมาณไว้เป็นพัน ๆ ล้าน
ข้อที่ตามมาจากรายการ แต่มันมีไม่ใช่เป็นการปฏิรูปที่ดิน เราจะหาอย่างนั้นไม่ได้เงินที่จะใช้
ในการปฏิรูปที่ดินมันไม่ได้ปรากฏอยู่ในงบประมาณ เพราะรัฐบาลได้กำหนดไว้ว่า จะใช้จาก
เงินทุนสงเคราะห์เกษตรกรซึ่งเป็นทุนหมุนเวียนผ่านมาใช้ได้ แล้วการปฏิรูปที่ดินมันก็จะ
ทั้งรายไครายจ่าย สำหรับคนที่ดินที่จะนำเอามาปฏิรูปนั้น ก็ไม่ใช่ว่าจะต้องวางเงินสด
ร่างพระราชบัญญัติปฏิรูปที่ดินก็ไม่ได้ออกไว้เช่นกัน รัฐบาลอาจจะจำให้แก่เจ้าของที่ดิน
เป็นหนี้ค้ำประกันได้หรือเป็นในรูปสินเชื่ออันใดจะมีเงินสดบ้าง ซึ่งรัฐบาลหาเงินจำนวน
ที่คาดหมายไว้คือในเงินกองทุนสงเคราะห์การเกษตรซึ่งถึถึงจะมีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ นั้น เวลา
นี้เมื่อ ๔๐๐ ล้านบาท ก็อาจจะพอแก่ความประสงค์ สำหรับปี ๒๔๔๕ เงินงบประมาณที่ตั้งไว้
ซึ่งขณะนี้เป็น ๔๐ ล้านบาทและที่ท่านสมาชิกได้กล่าวไว้คือออกไป ๑๐ ล้านบาทนั้น ถัดใน
ข้อคิดการการสำรวจ คือว่าได้ตั้งไว้จะมีอัตราราชการสำหรับออกสำรวจที่ดิน เมื่อถึง
ขั้นการมาวิธีการของสภาผู้แทนราษฎร ได้ปรึกษาหารือกัน ก็ตกลงกันว่าความจริง

การสำรวจที่ดินนั้น กรมที่ดินเขาทำอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องไปตั้งข้าราชการไปตั้งอัตราเพิ่ม ให้มันเป็นงานซ้ำซ้อนกันโดยไม่เหตุ งบประมาณที่เหลืออีก ๕๐ ล้านบาท ก็แบ่งมรดกสำหรับตั้งสำนักงานปฏิรูปที่ดินและการวางแผนในการนี้ก็ได้ตั้งอย่างประหยัดที่สุด ซึ่งเข้าใจว่าจะตรงกับความต้องการของทางสมาชิกทั้งหลาย ความจริงงานปฏิรูปที่ดินนั้น ไม่ใช่ที่เราจะไม่ตั้งอัตราข้าราชการใหม่ทั้งหมด เพื่อทำการปฏิรูปที่ดินแต่อย่างเดียว ข้าราชการที่มีอยู่แล้วก็ต้องเอามาใช้มีประสานงานกัน เช่นข้าราชการกรมที่ดิน ข้าราชการกรมเกษตร ข้าราชการกรมพัฒนาที่ดินและอื่น ๆ ซึ่งจะได้ประสานงานทำงานนี้ให้คล่องไป กระผมขอเป็นยืนยันว่า รัฐบาลถือว่าเรื่องการปฏิรูปที่ดินนี้เป็นเรื่องใหญ่ ความจริงได้เริ่มดำเนินการแล้ว คือจะไปประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตภาคกลาง ๔ จังหวัด ที่ทางสมาชิกผู้มีเกียรติได้กรุณากล่าวถึงมาแล้วนั้น เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน ตามพระราชบัญญัติปฏิรูปที่ดินและกฎกฤษฎีกานั้น คงจะออกในวันสองวันนี้ เมื่อได้มาออกแล้ว รัฐบาลก็จะได้เริ่มดำเนินการต่อไปทันทีที่กว่าในเขต ๔ จังหวัดนี้ที่ทางถามว่าจะได้ทำสำเร็จภายในกี่ตำบลนั้น กระผมไม่สามารถจะตอบได้ แต่ตอบได้ว่าเนื้อที่ที่ดินที่จะปฏิรูปได้ใน ๔ จังหวัดนี้มีทั้งหมดประมาณ ๕ แสนไร่ ซึ่งรัฐบาลคงหมายความว่าจะเป็นผลสำรวจสำหรับเรื่องประชาชนที่ไม่ที่ดินทำกิน แล้วก็จะมาร้องเรียนต่อรัฐบาลขอที่ดินทำกินนั้น รัฐบาลไม่ได้คิดว่าจะเริ่มช่วยเหลือ หลังจากที่ได้ใช้มาตรการตามพระราชบัญญัติปฏิรูปที่ดิน ความจริงรัฐบาลได้ช่วยเหลือมาแล้วโดยตลอดเฉพาะเวลาที่รัฐบาลได้เข้ามารับตำแหน่งเป็นเวลาประมาณ ๗ เดือน ทางกรรมการช่วยเหลือชาวไร่ชาวนาที่อยู่ที่สำคัญนายกรัฐมนตรีได้ช่วยเหลือไปประชาชนที่ไม่ที่ดินทำกิน ไม่ที่ดินทำกินไปแล้ว ประมาณ ๒,๓๐๐ ราย ในจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งถ้าคุณเห็น ๆ ก็อาจจะเห็นว่าไม่มาก แต่ความจริงนั้นเป็นจำนวนที่มากพอๆ หมายความว่า คนในครอบครัวก็จะได้อีกจำนวนคนเป็นแสน ๆ คน และเนื้อที่ที่ดินที่เอามาใช้จัดที่ทำกินได้ก็ไม่ใช่น้อยเป็นแสน ๆ ไร่ เช่นเดียวกัน กับวิธีที่จัดนิคมสร้างตนเอง ตกลงกับเจ้าของที่ดิน ซึ่งเป็นปัญหาทะเลาะเบาะแว้งกันอยู่ประปรายระดมกันโดยยอมความกันได้ จัดสรรด้วยวิธีต่าง ๆ หลายวิธีให้ราษฎรได้ที่ดินทำกินมาแล้ว และรัฐบาลก็ถึงแม้ว่าจะปฏิรูปที่ดินขึ้นมาแล้วก็ยังจะดำเนินการ

ช่วยเหลือในเรื่องนี้ต่อไป คือช่วยทั้งในทางด้านการปฏิรูปที่ดินและช่วยทั้งในทางจัดหาที่ดินหากิน
 ให้ในลักษณะอื่น ๆ เท่าที่เห็นว่าเหมาะสมและเป็นประโยชน์แก่ประชาชน งบประมาณ
 ที่ได้ไป ๔๐ ล้านบาทนี้ กระผมได้ไต่ถามเรียบร้อยแล้ว สำหรับจัดตั้งสำนักงานปฏิรูปที่ดิน
 และเพื่อใช้ในการวางแผนเงินขนาดนี้ควรจะให้เป็นเงินจำนวนน้อย ในงบประมาณตั้ง
 งบประมาณ แต่ถ้าคิด สำหรับจัดตั้งสำนักงานและวางแผนนั้น สำนักงานที่ตั้งขึ้นมาไม่ใช่
 สำนักงานเล็ก แต่จะวางต่อไปก็ไม่ใช่แผนเล็ก ต้องใช้เงินถึง ๔๐ ล้านบาทเมื่อมี
 สำนักงานใหม่มีอัตราข้าราชการพอสมควรตลอดจนมีข้าราชการกรมกองอื่น ที่พื้นที่ที่
 เกี่ยวข้องมาช่วยด้วยแล้ว การปฏิรูปที่ดินของรัฐบาลที่จะทำต่อไปจริงเป็นงานใหญ่ อย่างที่
 ท่านสมาชิกต้องการให้เป็น รัฐบาลไม่ได้มีงบเงินได้เฟิกเฉยในเรื่องนี้แต่อย่างใดเลย
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้รับพระมหากรุณาพระราชทานที่ดินมา ๕ หมื่นไร่ รัฐบาลก็รู้สึก
 สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสนองพระเดชพระคุณ ให้สมกับ
 พระราชประสงค์ เป็นการริเริ่มที่เป็นกำลังใจแก่รัฐบาลและเป็นกำลังใจแก่ประชาชนทั่วไป
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าของที่ดินรายใหญ่ ๆ นักกลาง ๆ ที่จะมีที่ดินมากมายไว้กระผม
 เข้าใจว่าจะมีแน่นอน ก็การชักแย้งระหว่างเจ้าของที่ดินและรัฐบาลและผู้ที่จะมาปรับที่ดิน
 รายเล็กย่อยต่อไป เหล่านี้เป็นเรื่องที่เป็นปัญหาที่จะสามารถแก้ไขได้ลงต่อไปโดยที่ได้
 สำหรับ ๔ จังหวัดภาคกลางนั้น รัฐบาลได้วางแผนไว้แล้วโดยกรมถวน และจะได้เริ่ม
 ดำเนินการทันทีหลังจากที่ประกาศพระราชกฤษฎีกาแล้ว ขอขอบพระคุณครับ

พลเอก ทวีชัย เสนีวงศ์ ณ อยุธยา : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง
 เห็นว่าสภาผู้รั้งตัวที่จะทำหน้าที่ของตนได้แต่เพียง เห็นชอบหรือไม่เห็นชอบเท่านั้นกรจึงแล้ว
 เสียของวุฒิสภาอีกจะเป็นเรื่องเดือนสติรัฐบาล เดือนสติสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 และให้ขอเปรียบเทียบกับความคิดเห็นในงบประมาณนี้แก่ประชาชนอย่าง ๆ น้อยในเวลานี้
 รัฐบาลก็จะให้ความคิดเห็นในด้านการป้องกันประเทศไปจากสภาเห็นว่า ท่านคำนึงถึงน้อยไป
 ในข้อนี้แต่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะได้ออกข้อแจ้งแก่สภาแล้วก็ตาม ซึ่ง
 กระผมทั้ง ๆ ถูกกล้าย ๆ ก็ว่าจุดมุ่งในการป้องกันประเทศนั้นท่านได้ให้เพียงเท่าที่

เพราะเห็นการอื่นสำคัญกว่า ถ้ากระผมเข้าใจผิดไปจากนี้ขอประทานภัยแก่กระผมด้วย
 กระผมเองในส่วนตัวยืนยันว่า กระผมเห็นด้วยกับกรมการ ทั้งที่กระผมจะได้
 กราบเรียนให้ทราบในข้อนี้ คณะกรรมการบริหารการศึกษาว่าพระราชบัญญัติงบประมาณ
 รายจ่ายของสภาไม่มีจำนวนถึงหก ๒๕ ล้าน มีทหารรวมอยู่ด้วยเพียงสามแสนเท่านั้น
 ดังนั้นข้อสังเกตของกรมการจึงอยู่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันประเทศ จึงเป็นข้อสังเกต
 ซึ่งเกือบจะพูดได้ว่า เป็นความรู้สึกลึกซึ้งของฝ่ายพลเรือนที่มีต่อการป้องกันประเทศโดยที่
 ข้อสังเกตนี้ก็เป็นอย่างที่ท่านประธานคณะกรรมการบริหารงานได้ชี้แจงแล้วก็คือว่า สมควร
 ที่จะเพิ่มงบในด้านการป้องกันประเทศให้มากขึ้นทั้งภายในและภายนอก เพราะเราจะต้อง
 หักตนเองก่อน ซึ่งกระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ท่านอาจารย์ ไพจิตร เอื้อทวีกุล
 คณะกึ่งคณะพัฒนาการเศรษฐกิจสถาบันนิติศาสตร์บริหารศาสตร์ เป็นผู้ที่พูดขึ้นหนึ่ง
 ที่คณะกรรมการการเศรษฐกิจของวุฒิสภาได้เชิญมาบรรยาย และให้ข้อเท็จจริงและ
 ข้อคิดเห็น ท่านผู้นี้ได้จำแนกแยกแยะให้เห็นงบประมาณของกระทรวงกลาโหมว่าได้เพิ่มขึ้นจาก
 ปี ๒๔๘๘ เป็นเงิน ๒,๗๓๐ ล้านบาท นับเป็นที่สองของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้เพิ่มขึ้นถึง
 ๒,๒๕๐ ล้านบาท ในส่วนของงบกลาโหมนี้แล้วเท่ากับได้เพิ่มขึ้นถึง ๘ เปอร์เซ็นต์ ดังที่
 ท่านเพื่อนวุฒิสมาชิกท่านใดกล่าวแล้ว และท่านผู้นี้ยังชี้ให้เราเห็นอีกว่า จำนวนเงินที่
 เพิ่มขึ้นนี้เป็นรายจ่ายที่เพิ่มขึ้นตามรายการผูกพันงบประมาณกองทัพอากาศและ เงินทดรองการสภให้
 ความช่วยเหลือของสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นเงินประมาณ ๘๗๓ ล้านบาท ส่วนที่เหลืออีกเกือบ
 ๑,๒๐๐ ล้านบาท ท่านอาจารย์ผู้นี้บอกกล่าวไม่เรียบร้อยละเอียดในเอกสารงบประมาณจึงไม่
 อารจะบอกได้ กระผมก็ได้อาศัยความสะดวกจากท่านอาจารย์ไพจิตรที่ท่านได้สรุปชี้แจง
 ก่อให้เกิดประโยชน์แก่กระผมเป็นอย่างมาก แต่ถึงอย่างไรก็ตาม เท่าที่กระผมได้ฟัง
 การอภิปรายของสภาผู้แทนราษฎรและจากข่าวการประชุมสภาในหนังสือพิมพ์แล้ว เป็นที่
 สรุปลงได้แน่นอนอย่างหนึ่งว่า งบประมาณนี้ของงบกลาโหมจะไม่มีการซื้ออาวุธ ไม่ว่าใหม่หรือ
 เก่า ถ้าจะเป็นการซื้อประเภทเครื่องอะไหล่มาซ่อมแซมของเก่าให้กลายเป็นของใหม่ เอา
 ใช้ในการป้องกันประเทศ เมื่อเป็นดังนี้จึงทำให้กระผมรู้สึกกังวลต่อการเพิ่มขึ้น

ประสิทธิภาพของกองทัพเป็นอย่างยิ่ง ทั้งๆ ที่รัฐบาลได้ใช้งบประมาณมากขึ้นกว่าปี ๒๕๐๔ ก็ตาม ท่านประธานครับ ๒ ปีต่อจากนี้ไปเป็น ๒ ปีที่เราควรจะเตรียมตัวให้พร้อมให้มากที่สุด ไม่เช่นนั้นชาติไทย กองทัพไทยจะประสบความลำบาก นี่เป็นความวิตกกังวลของกระผม บางท่านได้เคยพิจารณาเห็นว่ากับกรณีในเรื่องนี้ก็ได้ให้เวลาน้อยกว่าที่กระผมให้ไว้ อีก กระผมได้ให้ถึง ๒ ปี แต่บางท่านบอกปีหนึ่ง บางท่านบอกว่า ๖ เดือนเท่านั้น จึงเป็นที่น่าวิตก และนำห่วงใยเป็นอันมากครับ ท่านประธาน ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น กระผมห่วงใยอะไร นักหนา ในฐานะที่กระผมเป็นคนไทยคนหนึ่ง เหมือน ๆ กับเขาทั้งหลาย เมื่อสักครู่ก็มีสมาชิกสองท่านท่านได้พูดแล้ว คือแผนการที่จะยึดคืนแถบภาคอีสาน ๑๖ จังหวัด ใครก็ตามที่ว่าเป็นแผนที่ได้สร้างอันโดย ซี.ไอ.เอ. ถ้าไปกระผมไม่ว่าอะไร แต่กระผมไม่เชื่อว่าจะเป็น อย่างนั้น เพราะกระผมมีหลักฐานยืนยัน นอกจากนั้นได้รวบรวมไว้ด้วยความสนใจ กระผมเชื่อว่าแผนที่นั้นเป็นความจริง ท่านประธานครับ ขณะนี้ตามฝั่งโขงมีอะไรตั้งจำก่ายอยู่ เป็นที่รู้กันอยู่ทั่ว เว้นแต่บุคคลที่แกล้งทำเป็นไม่รู้ สิ่งนั้นคือปืนใหญ่และปืนต่อสู้จากสถานโยธินทศ อย่างยิ่งปืนใหญ่ ท่านประธาน กระผมใครจะทราบเรียนต่อสภาว่า เป็นแผนที่ที่ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นใหญ่ที่ฝ่ายเรามีอยู่ ยิ่งได้ไกลถึง ๒ กิโลเมตรของเรายิ่งไม่ได้เท่านี้ พหุรไทยได้เคยรู้ถึงสิ่งของมีปืนใหญ่นั้นแล้ว อย่างนี้กองทัพไทยควรจะใคร่ครวญหาไว้ไว้เพื่อให้มีประสิทธิภาพพิกัดเห็นกับประเทศเพื่อนบ้านโดยเร็วที่สุด กระผมจึงขอฝากให้เป็นข้อสังเกตแก่รัฐบาล รอดัง ประเทศเพื่อนบ้านมีอยู่แล้ว และมีแบบโดยได้รับการช่วยเหลือจากภายนอก จะมีแบบใดเหนือกว่าเราเพียงใดนั้น กระผมขอฝากให้เป็นข้อสังเกตแก่รัฐบาลไว้เช่นกัน เอลิออปเตอร์สิ่งนี้สำคัญมาก เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐ ที่พุทธภูมิบ้านเชียงกลาง อำเภอยาง่าง จังหวัดน่าน เราจากแถบคนเอลิออปเตอร์อย่างไร ณ พุทธภูมิบ้านห้วยโก๋น จังหวัดน่าน เมื่อไม่กี่ขวบมานี้ เอลิออปเตอร์ยังไม่ค่อยมีอยู่อย่างเดิม กระผมจึงขอฝาก รัฐบาลไว้อีกเป็นเรื่องหนึ่ง นี่ก็อาจารุชโยปภคที่กระผมเห็นควร รัฐบาลควรจะได้กำกับการรักษาโดยรีบด่วนที่สุด และก็เสียใจ เป็นที่น่าเสียใจที่ว่าในปี ๒๕๐๔ นี้คงจะกระทำอะไรไม่ได้ เพราะเราไม่มีสิทธิที่จะหารายได้ของตนโดยง่ายโดยน่ายินดี

อย่างนี้ได้ ท่านประธานครับ การพิจารณาของกระทรวงกลาโหมนี้ นอกจาก
 กระผมจะคำนึงถึงเป้าหมายทางทหารของรัฐบาลนี้แล้ว กระผมก็คำนึงถึงคำยืนยันของ
 อาทมา นายกรัฐมนตรี ทางสถานีโทรทัศน์เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๑๔ ประกอบด้วย
 อาทมา ได้ยืนยันว่าอย่างไรต่อหน้าประชาชน ท่านได้ยืนยันว่าจะได้ดำเนินนโยบายทางการทูต
 ดังที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านได้พูดแล้วเมื่อคืนนี้ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์
 ที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อหลีกเลี่ยงการปะทะกันด้วยกำลัง แต่หากหลีกเลี่ยงไม่ได้ ก็จะต้องให้
 ต่อสู้ กระผมเห็นด้วยกับท่าน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ และขอสนับสนุน ปัญหาที่วาลิจจึงมีอยู่ว่า
 เราจะต่อสู้อย่างไร จะปล่อยให้ทหารของเราสู้ทั้งที่ไม่มีความรู้สึโง่เกรงต่อยกกว่าเรา
 อย่างนั้นหรือ ถึงที่กระผมได้เรียนมาแล้วเมื่อสักครู่นี้ ท่านประธานครับ ด้วยเหตุนี้แหละครับ
 กระผมจึงบอกว่าการผมเห็นด้วยกับข้อสังเกตของกรรมาธิการที่เห็นว่าควรที่จะเพิ่มงบประมาณ
 ป้องกันประเทศให้มากขึ้นกว่าที่รัฐบาลได้ให้แล้ว กระผมมีความเห็นเพิ่มเติมลงไปว่า
 รัฐบาลนี้หรือจะเป็นรัฐบาลไหนก็ตาม ไม่ควรคำนึงพวกหัวน้ต้อค่าผู้ที่ชอบพูดกันว่าควรให้
 งบประมาณแก่ทหารมาก ๆ นั้น เป็นการให้เพื่อเอาไปปรามปรามประชาชน น้ชอบพูดก็มัก
 ปรามปรามประชาชน เพื่อเอาไปปฏิบัติรัฐประหาร น้ก็ชอบพูดก็มักหนาเพื่อเอาไปเป็น
 ฐานอำนาจของรัฐบาล สิ่งเหล่านั้นครับ กระผมเห็นว่าล้าสมัยเกินที่กับ ล้าสมัยครับ
 และทหารในยุคประชาธิปไตยเฟื่องฟูอย่างกระผมนี้ กระผมรับรองครับ ทหารไม่เคยคิดเลย
 เลิกคิดแล้วครับ มันหมดแล้วครับ ทหารเวลานี้เป็นทหารประชาธิปไตย กระทำงานทุกอย่าง
 ตามคำสั่งของรัฐบาล ตามรัฐธรรมนูญ เพราะอะไร กระผมจึงเรียนเช่นนี้ ก็เพราะว่า
 นโยบายป้องกันประเทศนั้น เเม่แต่ของพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยเองก็ยังคงกำหนดไว้ว่า
 กระผมขอประธานอนุญาคาน "ต้องหันมาคำนึงในการป้องกันประเทศให้เป็นกองทัพน้แห่งชาติ
 ทำหน้าที่ป้องกันประเทศชาติและระบบสังคมนิยมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นพลังรวม
 ในขบวนการผลิตแห่งชาติ" น้ครับนโยบายของพรรคสังคมนิยม ถ้าพรรคสังคมนิยมได้เป็น
 รัฐบาล กระผมก็คิดว่าพรรคสังคมนิยมก็จะคงปฏิบัติตามนโยบายนี้ คือส่งเสริมประสิทธิภาพ
 ของกองทัพอย่างไม่มีปัญหา เพราะฉะนั้นใครเขาจะพูดว่าอย่างไร เขามีสิทธิพูดได้

ระบบประชาธิปไตย เหมือนอย่างที่เราเคยทำกันอยู่ที่นี่ ท่านประธานครับ กระผมอยากจะ
เรียนต่อสภาและต่อประชาชนว่า ใครก็ตามที่หลงเชื่อในขีดความสามารถของงาน
กำลังทหารและความเก่งกาจของเราแล้ว กระผมคิดว่านั่นเป็นการเขลาอย่างยิ่ง เขา
จริง ๆ ครับ ไม่รักเชื่อกระผม นอกจากนั้นกรมสรรพาวุธทหารบกได้วิจัยพัฒนาจรวดไว้แล้ว
หลายปี มีจรวดอยู่แบบหนึ่งคือจรวดขนาด ๑๐๕ มิลลิเมตร ที่สามารถจะใช้ทดแทนกำลัง
ยิงของปืนใหญ่ได้ มีความแม่นยำปรากฏเฉพาะพระพักตร์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และ
สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถแล้วว่ามี ความแม่นยำดีมาก กระผมจึงเห็นสมควร
เสนอต่อรัฐบาลนี้ได้รับเร่งจัดหาเครื่องจักร เครื่องกลไกแก่กรมสรรพาวุธทหารบกถ้าเป็นการ
ผลิตโดยคนไทย รวมถึงสร้างฐานยิงด้วย อย่าให้รั่วอะไรต่อไปอีกเลย เวลาไม่ค่อยทำ
แล้วครับ นี่เป็นข้อสังเกตที่กระผมขอมอบให้แก่รัฐบาลด้วยใจจริงด้วยความบริสุทธิ์ใจ ส่วน
รัฐบาลก็จะรับไว้หรือไม่รับก็ก็เป็นเรื่องของรัฐบาลในนี้ไม่ได้ ถ้าท่านเห็นด้วยในนี้ท่าน
ก็อาจจะทำได้ ที่ท่านประธานครับ กระผมขอประพาดอนาคตของเวลาที่เกี่ยวกับ
งบกลาโหมสักเล็กน้อย จะว่าเข้าประเด็นหรือไม่เข้าประเด็นก็อีกนั่น คือในการอภิปราย
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติรายจ่ายงบประมาณของสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่แล้วมานั้น สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรท่านหนึ่งก็พูดแล้ว นรปดิ ขอประธานโทษที่กระผมจำต้องเอ่ยนาม
หัวหน้าพรรคแนวร่วมสังคมนิยม ท่านได้อภิปรายเกี่ยวกับงบประมาณกลาโหมที่ขาดไปถึง
กระผมเป็นที่เสียหาย กระผมต้องขอประธานโทษ กระผมจะไม่พูดในสิ่งแรงนั้นไม่ได้
เพราะประชาชนฟังคุณแล้วพูดทางวิทยุกระจายเสียงที่บ้านทั่วเมืองว่าเห็นมีการกระจายเสียง
หรือแปลว่ากระผมก็ไม่ทราบ ท่านผู้ใดก็อภิปรายว่าอย่างนี้ครับ ทางกรมช่างแสงสรรพาวุธ
ทหารบกได้เซ็นสัญญากับบริษัทขายอาวุธจากประเทศเยอรมันนี ซึ่งได้เกิดขึ้นในสมัยของ
พลเอก หวิฐ ท่านว่าอย่างนั้น แต่การปรากฏว่าภายหลังที่ได้ทำสัญญากับแล้วก็ไม่สามารถ
จะผลิตอาวุธได้ หาเวรมาใหม่ หาเวร ๆ จริง ๆ **เรื่องโรงงานผลิตอาวุธเบา**
เฮ. เก. ๓๓ นี่ครับ ตั้งแต่กระผมเป็นรัฐมนตรีกลาโหมมานี้ แหม ถูกใจจริง ๆ ครับ
ขนาดพวกหัวตัวเมือเรอ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมคอร์รัปชั่น หัวขยาชาติก็ยังมี

นะครับ แต่ทว่านี่ก็อย่งชั่วขณะครับ ไม่ใช่ชั่วชีวิต โดยเฉพาะชั่วขณะชั่วครู่ อ่าน ๆ แล้วนะ ยังสงสัยว่า เอ๊ะ หิวไหน แต่ไม่ใช่หิว เสน่ห์ศรัทธานะ ในเนื้อหาเขาเป็นอย่างนั้น กระผมเองก็ถึงเลยเสีย เพราะกระผมเป็นทหารประชาธิปไตย ใครใคร่พูดพูด ใครใคร่ คำคำ ทหารประชาธิปไตยต้องทนได้ครับ ต้องทนได้ ไม่ใช่ว่าต้องเลือกกระผมเป็น นายกรัฐมนตรีครับ ทนได้จริง ๆ ครับ เมื่อมันเป็นอย่างนี้แล้ว กระผมจำเป็นต้อง ขอกราบเรียนแจ้งนะครับ คือตามที่ผมได้แล้วเข้าใจว่าสัญญาที่เซ็นโดยกรมสรรพาวุธทหารบก ไม่ถูกต้อง ที่ถูกนั้นคือกองทัพบกเป็นผู้เซ็นสัญญากับบริษัท เฮกเกอร์ แอนด์ คอรัค แห่งประเทศ เยอรมนี กรมสรรพาวุธทหารบกมีหน้าที่แค่เพียงรับอึกซอบให้การทุกอย่างจำเป็น การ ไปตาม สัญญาทุกประการ อึกไม่ได้ คือดำเนินการแทนกองทัพบก ทั้งนี้หาสำคัญมันเกิดขึ้นว่า เมื่อเซ็นสัญญาแล้วนี่ะโรงงานมันผลิตอาวุธไม่ได้ นี่แหละเป็นความเสียหายร้ายแรงแก่ ตัวกระผมอย่างยิ่ง เพราะเอาข้อเสียที่ว่าสัญญานี้ทำในสมัยพลเอก หวิห ความเป็นอย่างนั้น นะครับในเรื่องผลิตได้หรือไม่ได้ กระผมก็ไม่อยากจะเรียนอะไรมาหรอก อยากจะขอ กราบเรียนเชิญคุณแล้ว นรปติ ซึ่งกระผมทราบว่าท่านเป็นคณะกรรมการธิการทหาร อยู่ด้วยผู้หนึ่ง ขอเชิญคณะกรรมการธิการทหารของสภาผู้แทนราษฎรทั้งชุดได้โปรด ขออนุญาตต่อท่านรัฐมนตรีว่าการกลาโหมขอเข้าชมโรงงานนี้เสียก่อนที่ท่านนายต ฯ ท่าน จะประกาศปิดสมัยประชุมวิสามัญ ยังมีเวลาครับ ไปดูเสียให้เห็นกับตาแล้วท่านจะได้รู้เอง ว่าผลิตได้หรือไม่ได้ ไม่จำเป็นต้องมีคำอธิบายอย่างอื่นครับ และยิ่งกว่านั้นกระผมเป็น ปลารองเกี่ยวกับวุฒิสมาชิก เมื่อกระผมเห็น ท่านวุฒิสมาชิกเห็นด้วยนะครับ ท่านเห็น ด้วยนะครับเวลานี้ะ กระผมเองนั้นเคยตั้งใจจะลาออกจากวุฒิสมาชิกด้วยซ้ำไปครับ เมื่อ ถูกโจมตี แต่ได้ผู้พิทักษ์กระผมไว้ว่าไม่สมควร ให้ต่อสู้ กระผมก็ชอบต่อสู้เสียด้วย ก็สู้ยี่เกียนี้แหละครับ จึงขอความกรุณาท่านประธานวุฒิสภาโปรดเรียนขออนุญาตรัฐมนตรี ว่าการกลาโหมวุฒิสมาชิกทั้งสภาไปชมโรงงานนี้ในระยะเวลาเดียวกัน หรือจะคน ละเวลาก็ได้ แต่อย่าเอาคณะกรรมการธิการทหารไปนะครับ มันไม่เหมือนกัน สภาผู้แทนราษฎร เขา เพราะสภาผู้แทนราษฎรมีคณะกรรมการธิการทหารส่วนมาก เป็น

พลเรือน แต่ของวุฒิสภาอีกส่วนมากเป็นทหาร จะมีแปลกปลอมเข้ามาที่ कुछ เอื่อนทิพย์
คนเดียวเป็นผู้หญิงด้วยเท่าที่กระผมจำได้ ฉะนั้นถ้าไปอยู่แล้วเดี๋ยวก็มาบอก อ้อ ชูเอียนทิพย์
พวกเดียวกัน ไม่ก็ครับ ไปก็ตั้งสถานที่แหละครับ กระผมจะขอเสนออย่างนี้ แล้วก็
หวังว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกลาโหมที่ท่านไม่ได้อยู่ในที่นี้กำลังประชุมสภากลาโหมอยู่ ถ้าท่าน
ได้ฟังกระผมแล้วกรุณาอนุญาตด้วยเถิดครับ เพื่อเป็นการพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตัวกระผมเอง
กระผมมีข้อใดตอบคุณแล้ว นรปติ หัวหนาพรรคแนวร่วมสังคมนิยมแต่เพียงเท่านี้ ความจริง
กระผมมีเรื่องจะพูดในโรงงานนี้อีกมากครับ แต่ว่าเสียเวลาของสภา ไม่สมควรอย่างยิ่ง
เพราะจะได้พิจารณาตามประมาณนี้กันต่อไป ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมขอยุติสัปดาห์ก่อนเช้าเพียงแค่นี้ครับ แล้วจะเริ่มใหม่

๑๕.๐๐ นาฬิกา

พักการประชุมเวลา ๑๒.๓๐ นาฬิกา .

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา : ผมขอประธานเปิดประชุมต่อจากเมื่อเช้า เชิญคุณเอื่อนทิพย์

ครับ

นางเอื่อนทิพย์ เปรมโยธิน : ท่านประธานที่เคารพ ที่ฉัน เอื่อนทิพย์

เปรมโยธิน ที่ฉันขอพระคุณท่านประธานที่พอเข้ามาที่ฉันก็ได้พูด ความจริงเรื่องงบประมาณ
๒๕๑๑ นี้ แม้ที่ฉันจะเป็นประธานธรรมดาฉันก็ไม่อยากการธนาคาร ไม่อยากการคลังและ

ก็ไม่ใช่สักเศรษฐกิจแต่ที่ฉันก็ได้ติดตามเรื่องเกี่ยวกับงบประมาณนี้ตลอดมา สภาผู้แทนราษฎร
และได้ฟังการอภิปรายมาตลอดทั้งวัน ที่ฉันจะไม่พูดกับท่านเหล่านี้ให้เสียเวลา แต่ว่า

ที่ฉันแม้จะทราบว่าพูดไปก็ไม่เป็นประโยชน์เพราะอย่างไรเราก็ทำได้แล้วหรือได้รับเท่านั้น แต่

ก็ใครจะขอฝากข้อสังเกตแก่รัฐบาลในการที่จะใช้จ่ายงบประมาณนี้ เมื่อพูดถึงรายรับ

งบประมาณนี้ได้แสดงรายรับไว้ว่าได้จากเงินคงคลังจำนวนเท่านี้ ๆ ได้จากเงินสด

ที่คิดมาจาก จอมพล สฤษดิ์ เป็นจำนวนเท่านั้น ได้รับมาจากการขายทรัพย์สินของ
 จอมพล ถนอม และคณะจำนวนเท่านั้น ๆ สิ่งเหล่านี้แม้คิดจะไม่ใช่นักการธนาคาร ก็
 ก็เข้าใจว่ามันเป็นรายได้ชั่วคราว คือมันเป็นรายได้ครั้งเดียว คือไปจะมีนายกรัฐมน
 ตรีคนไหนที่จะมีเงินมาให้ยืมอีก ก็มันก็ยังมองไม่ออก และคงไม่ใช่ นายกรัฐมนตรีคนไหน
 เงินเหล่านี้เมื่อเราตั้งไว้ในบัญชีที่ไม่มีปัญหาเพราะมีเงินอยู่ แต่พูดถึงเรื่องของงบประมาณ
 แล้วไปต่อ ๆ ไปก็คงจะต้องเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีปัญหา แล้วเราจะเอาโครงการที่จะเอา
 ทรัพย์สินไปขายที่จะเอามารวมอีกประการหนึ่ง เงินคงคลัง เงินคงคลังนี้หาว่ารัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงการคลังทำงานกับออกยังมีอยู่พอที่จะใช้ ท่านพูดว่าหมิ่นล้าน คิดถึงถึงล้าน ๆ
 ว่า จะอ่านตัวเลขผิดอาจจะเป็นพันล้าน เงินคงคลังนี้อาจพูดได้ว่าเราจะมานับเอาเป็น
 รายวัน คิดถึงคิดว่าไม่ว่ารัฐบาลไหนทำได้คือเรื่องหยิบเงินคงคลังออกมาใช้ก็เหมือนเงินใน
 กระเป๋าเรา เราอยากจะใช้เมื่อไรเราก็หยิบออกมา แต่ถ้าจะให้มันมีมือกันจริง ๆ แล้วก็
 ควรจะหาเงินจากแหล่งหนึ่งแหล่งใด ก็อาจด้วยวิธีการใดก็ตาม ไม่ใช่หยิบเงินในกระเป๋า
 ของเราไปใช้ในกระเป๋าแล้วเงินคงคลังนี้ก็เป็นเงินซึ่งมีไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน อาจจะ
 เป็นเงินที่จะใช้สำหรับมีศึกเสียเหนือไต หรือวาทภัย อุทกภัยต่าง ๆ ก็มันไม่มีความรู้
 ทางการคลัง แต่ก็มันคิดเอาเองในเรื่องของบุคคล ถ้าเราไม่มีเงินคิดตัวไว้ถึงคราวคับขัน
 เราจะเอาเงินที่ไหนใช้ อันนี้มันก็ขอประทานเสนอความคิดเห็นไว้ด้วย การเก็บภาษีรายได้
 ซึ่งเกิดจากการเก็บภาษีเช่นเก็บภาษีทรัพย์สินตามที่มันได้ทราบมา ก็จะมีการเก็บภาษี
 ทรัพย์สินกันเป็นจำนวนมากรวมเหมือนกัน แต่ที่มันไม่ใช่ขายหุ้น ก็มันเป็นคนที่มีพอกิน
 ก็มันไม่ใช่ใครอื่น แต่อย่างไรก็ตามการที่จะได้จากเรียกว่าภาษีทรัพย์สินนั้น คิดมันก็
 เหมือนการถอนหนาน คือว่ามันมีหนานของ เข้ามาก็จับถอน ๆ แล้วเมื่อหนานตัวนั้น
 หมดจนแล้วจะไปเอาที่ไหนมา การที่เราจะมีภักดีของพวกเรานั้นได้ ต่างประเทศ
 เขาก็ทำ แต่ประชาชนเขาสมบูรณ์ที่สุด เมืองไทยมีประชาชนที่อยู่ในระดับเศรษฐกิจที่จะให้
 ถอนหนานนั้นสักกี่คน โดยมากอาจจะไปติดธุรกิจ หรือมีเงินที่หนานพวกนี้จะไปไม่ทราบ
 ที่ไหน ๆ แล้วมาจนถึงขั้นนี้ก็ยังมีหลายรายล้าน แต่ถ้าประชาชนธรรมดาแล้วไม่มีที่จะเสีย

ภาษีให้มากมาย เพราะฉะนั้นที่ท่านตั้งไว้ว่าภาษีทรัพย์สินเท่านั้น ๆ ก็ฉันรู้ว่าเป็นการ
เลื่อนลอย ที่นี้เมื่อพูดถึงรายจ่าย รายจ่ายที่ติดใจก็ฉัน ก็ฉันไม่พูดตามกระทรวง ก็ฉัน
จะหยิบเป็นข้อ ๆ ที่ติดใจคือ

๑. เรื่องการขึ้นเงิน ๓,๕๐๐ ล้านบาท เมื่อวันที่พินายกรัฐมนตรีท่านมาเสนอ
ขอให้สภานี้ได้อนุมัติการขึ้นเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทโดยรวดเร็วเพื่อท่านจะได้ใช้ให้ทัน เราก็
เห็นใจและก็ได้รับอนุมัติให้ไม่รีรอ และเราก็เฝ้าดูว่าการใช้เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทนั้น
จะได้ผลสักเพียงใด ถ้าท่านไปใช้โดยเฉลี่ยแค่ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไปเราก็ยังพอใจ แต่
เท่าที่ฉันได้ติดตามและได้สลับครันสงสัยก็ว่าเป็นการใช้จ่ายที่หละหลวม ไม่จำเป็นที่จะต้อง
แยกแยะออกมาว่าเป็นอะไรบ้าง แต่อาพุดรวม ๆ เงินนี้ก็ได้ตกแก่ตำบลมากนัก ได้
ความว่าไม่ได้จ้างคนในนั้นมาทำ มีผู้รับเหมาแล้วการที่จะทำอะไรก็ได้ตรงตามเป้าหมาย
พอไปถึงตำบลก็ติดกันแล้ว คนนั้นจะเอาอย่างนั้น คนนี้จะเอาอย่างนี้ ก็เกิดมีผู้รับเหมา
เอาไปทำ และมีการร้องเรียน ซึ่งก็ฉันทราบจากสภาผู้แทนราษฎรเห็นเป็นเรื่องเล็ก
ที่มีผู้ร้องเรียนประมาณ ๕๐๐ กว่า ความจริงนั้นนะฉันคิดว่าอาจจะ ๕,๐๐๐ รายก็ได้ แต่
เขาไม่ได้ร้องมา อันนี้ก็ขอประทานผ่ากว่าเพื่อให้การใช้จ่ายเงิน ๓,๕๐๐ ล้านบาทนี้ เป็นไปตรง
เป้าหมายโดยขอให้รัฐบาลติดตามการใช้จ่าย มีคณะกรรมการตรวจสอบเพื่อให้เงินเหล่านี้
ไม่รั่วไหล จากประสบการณ์ของการใช้ ๒,๕๐๐ ล้านบาทที่ผ่านมาเป็นการป้องกันและแก้ไข
สำหรับ ๓,๕๐๐ ล้านบาทที่จะต้องออกไป อีกข้อหนึ่งคือเรื่องรถเมล์ฟรี รถเมล์ฟรีที่ฉันได้
ยินยอมก็บิปรายว่าเขาไม่บอกที่ฉัน ก็ฉันก็ไม่อยากซ้ำแต่เขื่อนั้นตรงกันที่รู้สึก คือเขาไม่ได้กัน
ไต่ตรงที่ว่าจะต้องขอฟรีเขาเพื่อชดเชยเรื่องรถเมล์ไม่พอ เรื่องไหนรถเมล์ส่วนจะตกมันได้
ลงมา เรื่องบริการอื่นไม่ใช่ของพนักงาน สิ่งเหล่านี้แต่ละที่ประชาชนเรียกร้อง ไม่มีใคร
เลยที่ฉันถามแม้แต่คนที่เขารู้จักอยากนั่งรถเมล์ฟรีใหม่ ก็บอกว่า ๘๕ สถานี หักสี่สิบก็ขาย
ขออย่าให้เบียดกันจนกระทั่งตกรถเมล์ลงมา ถ้าไม่รัฐบาลไม่ใช่ออกเงินนี้เอาไปปรับปรุง
รถเมล์ซึ่งเวลารัฐบาลก็รวมได้แล้ว แทนที่จะไปจ่ายเปล่า ๆ แล้วรถเมล์ฟรีก็เรียน
ก็เหมือนกัน มีผู้ปกครองมาร้องกับโรงเรียนว่าเด็กไม่กลับบ้าน นี่ฉันก็เห็นใจมันน่าสงสาร

แล้วเมื่อเร็ว ๆ นี้หนึ่งคือพิมพ์ทอง อาจจะเป็นลงรายเกี่ยวกับหลายรายไม่ทราบว่า
 หยอกเล่นกันอย่างไรนัก เรียนหญิงนั้นก็เรียนชายก็เลยลักตรกลงมาหายไป คือไอ้นี่นะ
 ที่ฉันก็คิดว่า เป็นความปรารถนาที่ของรัฐบาลแน่ ๆ แต่เมื่อปรารถนาก็ไปแล้วเขาไม่
 ต้องการ เพราะฉะนั้นมันจะเปลี่ยนได้ว่าเราจะควรทำอะไรในสิ่งที่เขาต้องการ การศึกษา
 พยาบาลฟรี อันนี้คนไข้ที่ยากจนเวลานี้มันอยู่สลอนในโรงพยาบาล ไม่ใช่ไม่มีสตางค์ให้ เมื่อ
 ไปโรงพยาบาลแล้วก็พาสิมาหรือมาค่ายา แต่ไม่มีหมอ ไม่มีโรงพยาบาลพอที่จะรับ
 คนไข้เหล่านี้ เวลานี้โรงพยาบาลแทบทุกแห่งถ้าท่านไปดูจะเห็นว่าคนไข้แน่นเอียดทีเดียว แต่
 ว่ามันรอกันอยู่ทั้งนั้นไม่มีใครเรียกร้องเรื่องไม่มีเงิน แล้วก็ดูเหมือนว่าโรงพยาบาลนั้น
 ถ้าไม่มีเงินให้จริง ๆ ก็ไม่ปรากฏว่าจะไปตามตำรวจที่โหมจับเขาก็ปล่อยไป เพราะฉะนั้น
 ก็เรื่องอะไรจะเอาเงินไปจ่ายเล่นฟรี ๆ โดยที่เขาไม่ได้เรียกร้อง อันนี้ซึ่งฉันเห็นว่า
 รู้สึกร่วมกันจะไม่ตรงจุดที่ต้องการ อีกประการหนึ่งจะเกิดการรั่วไหลอย่างหนัก เช่นคนไข้
 นำบัตรฟรีไปขึ้นยาไปขอยาเข้าโรงพยาบาลนี้เข้า สายหน่อยไปเข้าโรงพยาบาลโน้นฟรี บ่าย
 ไปเข้าโรงพยาบาลนี้ฟรีเอายาไปขาย ซึ่งไม่ได้คิดเลยว่า จะมีอะไรก็คิดไม่ได้มันมีเหตุอะไร
 ลึกแต่เพียงว่าให้ฟรีคนจนชอบ ให้ฟรีคนจนชอบคนที่เขามีหัวสมองนะเขาไม่ยอมยกโทษอะไร
 ฟรีละ เขาอยากจะได้ช่วยตัวเอง คนที่อยากได้อะไรฟรี ๆ นะ คนที่ไม่ได้ทำอะไรเลย
 แล้วก็รู้สึกว่ามันไม่ต้องการความช่วยเหลือ ทุกคนพร้อมที่จะจ่ายค่ารักษาพยาบาล แต่ขอให้ได้รับบริการที่ดี

อีกข้อหนึ่งที่ฉันก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานคือ เรื่องเงินอุดหนุนโรงเรียนราษฎร์
 ที่ฉันเห็นตั้งยอดไว้ดูเหมือน ๕๐๐ กว่าล้าน เงินอุดหนุนโรงเรียนราษฎร์นี้ความจริงก็ยังไม่
 ได้คิดว่า โรงเรียนราษฎร์นี้หรือว่าอีกเขาว่าเขาได้เงินเขา แต่ว่าความจริงเขา
 ไม่ต้องการเท่าไร เขาต้องการอื่นถ้าเขาเรียนแล้วเราควรจะขึ้นที่ที่เราจะช่วยตัวเอง
 ถ้ารัฐจะช่วยเหลือช่วยในด้านอุปกรณ์หรือในด้านวิชาการ แต่เงินทั้ง ๕๐๐ กว่าล้านนี้เอาไป
 สร้างโรงเรียนเพิ่มอีก เวลานี้โรงเรียนไม่พอ ถ้าไปรัฐบาลจึงตั้งงบประมาณช่วย
 โรงเรียนราษฎร์ไว้ ก็เพราะตัวไม่มีปัญญาที่จะทำโรงเรียนที่จะมีโรงเรียนให้ทุกคนที่เด็ก
 จะเข้าเรียน โรงเรียนราษฎร์ใหม่ก็เก็บค่าเล่าเรียนแพงเขาไม่ไปเอง ผู้ปกครอง

ก็ไม่ไปบอกมันแพงสู้เข้าโรงเรียนรัฐบาลไม่ได้ บ่อยเขาไปเขาไม่มีคนเรียนเอง ที่นี้
 รัฐบาลไม่ยอมจะไปอุดหนุนเขาทำมาคดียาวแล้ว ไม่ยอมให้เขาขึ้นค่าเล่าเรียนนะ ก็เพราะ
 รัฐบาลไม่สามารถที่จะจัดที่เรียนให้แก่เด็กหรือแก่เยาวชนของเราเพียงพอ อันนี้คิดนั้นก็
 ขอบประธานเสนอเป็นข้อสังเกต

ที่ฉันเองก็ไม่อยากจะพูดมาก แต่ใครจะขอสรุปในตอนท้ายว่าการใช้จ่ายงบประมาณ
 แฉกไหน โดยเฉพาะของหน่วยราชการนี้เป็นการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยที่สุด ก็ฉันเป็นข้าราชการ
 ก็ไม่เล็กนักและก็ไม่ใหญ่นัก ทำหน้าที่ใหญ่ข้างบนท่ามกลางไม่เห็นว่าเขาใช้อะไรกันบ้าง เพราะ
 ท่านเซ็นแต่ชื่อลงมา แล้วเลิกกันไปก็ไม่เห็น กลาง ๆ อย่างก็ฉันไม่เห็น เห็นว่ามันรถ
 อย่างนั้นก็เราก็ก่อระเบียบไปว่าฉันนั้นหลงมันรถค่าแห่งไม่คงใช้ ใช้แต่รถส่วนกลาง
 เห็นรถค่าแห่งนี้เห็นว่ามันหลงกันทั้งนั้น ถ้าทำประธานอยากทราบก็ควรจะบอกให้ทราบว่า
 ที่ไหน แล้วส่วนมากก็เดิมเนื่องด้วยลูกน้องจะเอาใจนาย ท่านครับไม่ต้องหรอกครับ กระผม
 เติบโต เพราะมันมีมันอยู่ข้างในที่ราชการนั้น อันนี้เป็นการรั่วไหลโดยที่บุคคลเหล่านี้มี
 เงินเดือนมากพอที่จะช่วยตัวเองได้ ก็เฉยเสีย แล้วก็การไรตราชการก็ทำเพื่อเพื่อเหลือเกิน
 รถราชการซึ่งเป็นรถกลางนี้เอาไปไว้นานเกิน แต่เวลานี้ฉันก็ทราบว่าทางรัฐบาลนั้น
 ก็ได้เปลี่ยนฝ่ายเปลี่ยนอะไรหมดแล้ว แต่ฉันยังไม่เชื่อ ถ้าหากว่าไม่มีการติดตามที่มี
 ประสิทธิภาพพอ ถ้าหากว่ารัฐบาลจะพยายามปราบคอร์รัปชัน เช่นในการก่อสร้างในการซื้อ
 ครุภัณฑ์การก่อสร้างนี้เป็นที่ทราบที่ทุกหน่วยราชการ เขาต้องมาถามก่อนว่าใช้งบประมาณ
 เท่าไร พอตอบไปว่างบประมาณเท่านั้น ๆ เขาก็เสนอมาตรงกับงบประมาณเปื้อนหรือ
 หย่อนกว่ากันนิด ๆ แล้วก็ประมูลเอาไป แล้วก็อีกมากที่เจ้าก็ตามไปตกลงกันเสร็จแล้ว
 แบ่งกำไรกัน โอ้นี่เป็นมาทุกยุคทุกสมัย ที่ฉันก็หวังว่ารัฐบาลนี้จะได้ติดตามเรื่องอย่างนี้
 แต่ก็ไม่ปรากฏว่าหนักลงไปกว่าเดิมอีก เพราะรัฐบาลปัจจุบันนี้ฉันเชื่อใน พทพ นายกรัฐมนตรี
 และคณะว่ามีสัธยาศัยและพยายามที่สุดที่จะไม่แต่ละองค์ให้มันล้นเกิน แต่ข้าราชการประจำ
 เลยสบายใหญ่ เพราะไม่คงแบ่งให้นายเลยเอาเองหมด ไม่ได้ว่าจะเลิกกะละกับทหาร
 เองหมดโดยไม่คงแบ่งให้นาย นี่เป็นความจริง ถ้าท่านประธานอยากทราบก็ฉันเรียนให้

ก็ได้ เพราะฉะนั้นก็คิดไม่คิดเลยว่ารัฐบาลนี้จะปราบคอร์รัปชันได้ เพราะห่านมันอยู่ในที่สูง แล้วบุคคลทั้งแต่ผู้บังคับบัญชาลงมาไม่ได้เปลี่ยนแล้ว เขาก็ทำอยู่อย่างนั้น เขาชอบใจเสียอีก เขาบอกรัฐบาลทะเลาะกันเราก็กินสับขาย มันก็ออกมาเป็นรูปนี้ เพราะฉะนั้นอันนี้แหละ ที่ที่ฉันใคร่จะขอประจานฝากไว้ว่าควรที่จะได้คิดตามบ้าง การรั่วไหลของงบประมาณนั้น มีมากมายเหลือเกิน ถ้าหากว่ากระหม่อมกระหม่อมเราจะได้เงินมาชดเชยมีอีกเยอะ

อีกอย่างหนึ่งก็คือว่าการที่ ๓๗๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง บอกว่าไม่มีเงินเพื่อหรือว่าเงินเพื่อนักก็ จะได้ออกไปเมื่อแต่ตัว ๆ ไป ความจริงเวลานั้นเงินเพื่อนั้น เพราะเขาออกมาเหลือเกินตั้ง ๖ หมื่นกว่าล้านบาท แต่มันเป็นเพื่อพิเศษของเมืองไทย คือเพื่อนแล้วไม่มีเงินในท้องตลาด ถ้ามันเพื่อนอย่างเขรมันสมัยสงครามเขาขายใคร่ไปจ่ายกับข้าวอย่างนั้นซึ่งก็ว่า นี่เพื่อนจริง ๆ ออกมาเยอะหายไปไหนหมดไม่ทราบ ยิ่งออกมามากของก็บึงแพง คนก็อิงจนลงไม่มีจะซื้อ ไม่มีเงินจะซื้อ อันนี้ฉันเรียกว่าเงินเพื่อนแต่เป็นเงินผิด ที่ที่ฉันกราบเรียนมาไม่มีอะไรในฐานะนักการทูตเชี่ยวชาญอะไร แต่ในฐานะของประชาชนคนหนึ่ง ก็ฉันขอขอบคุณท่านประธาน ก็ฉันขออภิปรายแค่นี้ก่อน ขอมพระคุณ

ประธานวุฒิสภา : คุณบรรหารมีอะไรค้างอีกคะ เชิญครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา : กระหม่อมค้างเมื่อเช้านี้ครับ ท่านประธานที่เคารพ กระหม่อม นายบรรหาร ศิลปอาชา กระหม่อมใคร่ขอแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการกระจายเงินคือเรียกว่าการยืมเงินจากส่วนกลางของรัฐบาลออกไปสู่ตามตำบลต่าง ๆ ทุกตำบลในประเทศไทย การที่ช่วยเหลือผู้ที่ไม่มีรายได้ขอยืมใหม่งานทำและเป็นการเพิ่มพูนรายได้ให้แก่ครอบครัวนั้น รวมทั้งเป็นการสะกิดกันไม่ให้ราษฎรที่อยู่มากทางจังหวัดใดหลังใดเลยเข้ายังกรุงเทพมหานครเพื่อหางานทำ กระหม่อมคิดว่าเป็นสิ่งที่ดี เพราะการช่วยเหลือผู้ที่ไม่มีรายได้น้อยให้มางานทำ และการที่ส่งเสริมให้ทุกตำบลมีการพัฒนาทำให้มีความเจริญรุ่งเรืองนั้น กระหม่อมคิดว่าเป็นสิ่งที่ควรยกย่องและให้ความสนับสนุน เพราะทุกคนต่างก็ปรารถนาดีเหมือนกัน ก็คือการอยู่กินดีของประชาชนที่ยากจนอาศัยอยู่ตามชนบท ซึ่งมีมานานเป็นเวลายาวนานแล้ว กระหม่อมคิดว่าเรื่องนี้น่าจะไม่มีการล้าถักถักเป็นอย่างอื่นแบบ ท่านประธานที่เคารพ การ

เงินของรัฐบาลเมื่อตอนที่ี้แล้วเป็นจำนวน ๒,๕๐๐ ล้านบาทนั้น รัฐบาลเองยอมรับว่า
 อยู่ว่าได้รับการคัดค้าน และหักทอนอย่างหนักจากสมาชิกรัฐสภาอยู่หลายท่านซึ่งไม่เห็นด้วย
 เพราะเห็นว่าเป็นการใช้เงินของประชาชนในทางที่ไม่ถูก เป็นการฟ่าน้ำฟริกละลายแม่น้ำ
 ไม่ได้ก่อให้เกิดสิ่งดีแก่สังคม และเป็นการที่สร้างความแตกแยกและแตกความสามัคคีแก่
 มวลหมู่ของสมาชิกสภาควมและของราษฎรในตำบลนั้น ๆ ผลงานและคุณภาพของผลงาน
 ที่ออกมานั้นก็ไม่มีประสิทธิภาพอย่างเพียงพอ อายุของการใช้สอยก็ไมยาวนาน สิ่งต่าง ๆ
 นี้เป็นความคิดเห็นของผู้ที่ไม่เห็นด้วยในการที่รัฐบาลย่นเงินในครั้งกระนั้น ส่วนตัวกระผมเอง
 นั้นได้ยกมือให้การสนับสนุนต่อรัฐบาล แต่กระผมก็ได้ตั้งข้อสังเกตว่า การย่นเงินของรัฐบาล
 เมื่อต้นปีรัฐบาลเองควรที่จะไต่ถามมาตรการควบคุมการใช้จ่ายเงินให้รอบคอบ และมี
 ความละเอียดเพียงพอไม่ให้รั่วไหล และสิ่งใดถ้าหากว่าทำได้ คือมีการประกวดราคา
 หรือว่าถ้าหากว่าทำไม่ได้ขอให้มีการสอบราคา และควรที่จะให้สภาจังหวัดเข้าไป
 ดำเนินการมีส่วนร่วมรับผิดชอบ และรับไว้ในโครงการต่าง ๆ ของท้องถิ่นตนเองที่ได้
 ดำเนินการ เพราะราษฎรเลือกเข้ามาเป็นตัวแทน ทำหน้าที่เคารพ แต่รัฐบาล
 ก็ไม่ไต่ถามว่า รัฐบาลปล่อยให้ราษฎรไปดำเนินการเอง โดยอ้างเหตุผลว่าเป็นการสนอง
 ประชาธิปไตยให้แก่ประชาชน และเป็นการที่จะให้ราษฎรนั้นได้รู้จักกับการปกครองหรือ
 การบริหารงานในท้องถิ่นของตนเอง ทว่าผลงานต่าง ๆ ที่ปรากฏออกมานั้น ไม่ว่าจะเป็น
 การทำถนนก่ดี การขุดคูก่ดี การสร้างทำนบก่ดี โดยผลงานไม่คุ้มค่ากับเงินที่ไต่ลงทุนไป
 ทำนบระชาที่เคารพ บังเอิญ ๆ พอดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านไม่อยู่ ตอนบ่าย
 วันนี้ เพราะเมื่อเช้านี้เองท่านพูดออกมาเองว่า ท่านพูดในลักษณะที่ว่าสมาชิกวุฒิสภานี้
 ไม่ประสีประสาควรที่จะไต่ถามโอกาสหาเวลาไปงานท้องถิ่นต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้ย่นเงิน
 ไปเมื่อครั้งที่แล้ว ท่านกล่าวอย่างนี้ ท่านกล่าวอย่างนี้แล้วท่านยืนยันอีกว่า ถ้าหากว่ามีใคร
 มีหลักฐานว่าเงินที่ย่นไปนั้นไม่ได้ผลอย่างเต็มที่ กระผมก็ขออภัยด้วยครับ กระผมก็เองไม่ได้
 มาเองครับ กระผมจะใคร่ขอกล่าวในจังหวัดสระบุรี เส้นทางจากพุทไธสงไปเขาวง
 อ่าเภอพระพุทธบาท เส้นทางนี้เดิมเป็นถนนดิน มีความยาว ๘ กิโลเมตรเศษ ในเมื่อราษฎร

ในเวลานั้นเขาได้เงินที่จากรัฐบาลไต้หวันไป ก็ได้รับไปซื้อลูกรังมาลงบนถนนเส้นนี้เพื่อให้เกิดความสะดวกในการสัญจรไปมาของราษฎรในเวลานั้น ท่านประธานที่เคารพ ถนนนี้เสร็จแล้วเป็นอย่างไรครับ ใช้ไม่ได้ ใช้ไม่ได้เพราะอะไร น้ำมันท่วม ทำให้น้ำถึงท่วม เพราะวาระกับถนนที่มันผ่านมันต่ำกว่าระดับน้ำข้างเกือบ ๐ เมตร แล้วมันจะใช้ได้อย่างไร นี่ก็แสดงให้เห็นว่าราษฎรนั้นเขาไม่มีความรู้ทางด้านการทำถนนแบบนี้มันจะต้องมีการสำรวจข้อมูลต่าง ๆ จะต้องหาระดับของถนนว่าจะต้องสูงค่าแค่ไหน ให้พ้นระดับน้ำ ความมั่นคงแข็งแรงของถนนจะต้องมีอย่างไร จะต้องทำอย่างไร อันนี้เป็นประเด็นที่สำคัญนี้แหละครับคือข้อเสียหาย ที่กระผมใคร่ขอเรียนต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่า ท่านว่าไม่เสียหาย ท่านประธานที่เคารพลองกรุณาคิดดูครับ ทาง ๑ กิโลเมตรเศษ ความกว้าง ๔ เมตร ลูกรังหนาประมาณ ๒๐ เซนติเมตร คิดเป็นลูกรัง ๕ หักกว่าคิว ๖ หักคิว คิวละ ๔๐ บาท นี่เสียหายเงินประมาณ ๒ แสนบาทหรือ ๓ แสนบาท นี่แหละครับคือข้อบกพร่องแล้วในปี ๒๕๔๕ นี้ เส้นทางดังกล่าวนี้หน่วยงานของทางหลวงท้องถิ่นต้องไปดำเนินการยกถนนเส้นนี้ให้สูงขึ้น ๐ เมตร โดยนำดินไปถมบนลูกรัง นี่แหละครับคือข้อเสียหาย ที่กระผมใคร่ขอเรียนต่อทางรัฐบาล นี่คือการทำถนนยกระดับ ส่วนการขุดคูก็ มันก็ต้องมีความรู้ทางด้านช่างพอสมควร ไม่ใช่ว่าสัก ๆ แต่ว่าจะขุดคูไปแล้วก็ให้เป็นรูปคู น้ำมันต้องไหลง่าย สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นข้อบกพร่องของรัฐบาลในการจ่ายเงินเมื่อตอนที่แล้ว นี่ก็ข้อบกพร่องซึ่งกระผมก็ให้ความเห็นใจต่อรัฐบาล เพราะเหตุว่าตอนนั้น รัฐบาลยังเข้ามาบริหารงานเพียงแค่นี้ไม่กี่เดือน การขึ้นเงินก็มีระยะช่วงระยะเวลาจำกัด ฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ ข้อบกพร่องนี้จำเป็นก็ต้องมีอย่างแน่นอน กระผมก็ไม่อยากจะเถียง แต่ในเชิงประมาณ ๒๕๐๕ นี้ รัฐบาลเองมีระยะเวลาพอสมควรพอสมควรในการที่จะจัดทำโครงการให้มีความละเอียด มีมาตรการทางควบคุมทางด้านค่าใช้จ่ายและมาตรฐานของการทำงาน ซึ่งกระผมเองจะใคร่ขอแนะต่อทางรัฐบาลไว้ ๓ ประการ

ในประการที่ ๑ สภาพและความต้องการของแต่ละตำบลนั้นไม่เหมือนกัน สภาพและความต้องการของตำบลทั่วประเทศไม่เหมือนกัน ความจำเป็นทางด้านเศรษฐกิจที่

การครองชีพที่ ทุกตำบลไม่เหมือนกัน บางตำบลที่เป็นตำบลใหญ่ ๆ มีหมู่บ้านมาก ๑๐ กว่าตำบล ความต้องการเงินที่จะจับไปนั้นต้องมีมากเป็นธรรมดา บางตำบลเป็นตำบลเล็ก มีหมู่บ้านเพียงแค่ว่า ๓ บ้าน แต่เงินนั้นได้ไปเท่ากัน โครงการก็ไม่มีเอาไว่ว่าอย่างใด รับมันก็จำเป็นจะต้องใช้เงินอันนั้นให้หมดไป ถึงแม้ว่าจะไปในทางที่ผิดหรือที่ถูกก็แล้วแต่ เงินก็ต้องใช้ให้หมดไป นี่แหละครับก็ข้อเสียหายไม่มั่งเกิดผลก็แก่ทางรัฐบาล ฉะนั้นนี่เมื่อมีหน้ารัฐบาลเองมีเวลาควรที่จะได้เร่งรัดให้ตามตำบลต่าง ๆ จัดการดำเนินโครงการรักษากับความสำคัญก่อนหลังว่าโครงการนั้น ๆ มีความจำเป็นอันยาวนานมากที่สุดให้แก่ราษฎรในท้องถิ่นนั้นได้อย่างไรและข้อสำคัญที่สุดซึ่งเรื่องนี้รัฐบาลยังไม่ได้แก้ไขเท่าที่ควรเพราะการที่จะให้สภาจังหวัดนั้นซึ่งเขาเป็นตัวแทนของราษฎรได้เลือกมา ได้เข้าไปมีส่วนรับผิดชอบไปคอยช่วยควบคุมการดำเนินงานของสภาตำบล เท่าที่ควรเพราะในขณะนั้นะครับ สภาจังหวัดไม่มีอำนาจเป็นแต่เพียงรับรู้เท่านั้นเอง นี่ถือประเด็นสำคัญที่รัฐบาลควรจะควรเร่งแก้ไขเสีย ถือประเด็นที่ ๑

ส่วนในประเด็นที่ ๒ นั้น ก็คือการควบคุมการใช้จ่ายเงิน งบประมาณโดยรวบรวมนั้นแล้วเมื่อตอนต้นปีว่าถ้าหากว่างานใดควรที่จะได้มีการประกาศราคาถึงแม้ว่าจะไม่ไปประกาศราคา สอปรราคาก็ยังดี เพื่อเป็นการป้องกันภาระหนี้ จะได้สร้างความสบายอกสบายใจให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง และจะได้สร้างความเป็นธรรมให้แก่ทุกฝ่าย ผลงานออกมาทั้งนี้และราคาก็จะถูกด้วย นี่ถือประเด็นที่ ๒

ส่วนในประเด็นที่ ๓ ครับ ความมั่นคงแข็งแรงของงานที่จะปรากฏออกมา นั้น งบประมาณมีความมั่นใจว่า ในขณะนี้ ทุกตำบลย่อมมีโครงการของตนเองอยู่แล้ว ต้องมีอยู่แน่ ๆ โครงการต่าง ๆ นั้นจะต้องรวมไปถึงการกำหนด การอุดหนุนรายวัน การสร้างสะพาน งบประมาณมีความคิดเห็นว่า การที่จะได้มีการออกแบบ ถึงแม้ว่าเราจะได้แบบที่ไม่ละเอียดนัก และชัดเจนนัก เอาเพียงคร่าว ๆ ก็ยังดี เพื่อที่เราจะได้มีมาตรฐานของงานควบคุมการก่อสร้างมาตรฐานของการใช้วัสดุการก่อสร้าง เพื่อความมั่นคงของงานนั้น ๆ รัฐบาลเองการที่จะส่งผู้ที่มีความรู้ทางด้านช่างไปให้ความช่วยเหลือแก่ราษฎรตามตำบลต่าง ๆ

รัฐบาลมีพร้อมแล้ว กระผมใคร่ขอยกตัวอย่าง อาทิเช่น กรมทางหลวงแผ่นดินก็มี
 แผนการทางแผนทุกจังหวัด บางแห่งก็ยังมีกองการทวงจ่ายครับ กรมโยธาธิการก็มี
 หน่วยของทางหลวงท้องถิ่น และมีสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท ซึ่งขึ้นสังกัดอยู่กระทรวง
 มหาดไทย กรมชลประทานก็มีหน่วยชลประทานหลวงทุกตำบลและทุกอำเภอ รัฐบาลสามารถ
 ที่จะขอความร่วมมือไปยังบรรดาหน่วยราชการต่าง ๆ เหล่านี้ เพื่อไปอำนวยความสะดวก
 ให้ความรู้ทางบ้านข้างแก่เขา กระผมคิดว่างานดังกล่าวนี้ถ้าหากว่าทำได้อย่างนี้มันจะบังเกิด
 ความเรียบร้อยเป็นอย่างดี นี่แหละครับ สิ่งทีกระผมใคร่จะกล่าวถึง

ทีนี้กระผมจะใคร่กล่าวอีกประเด็นหนึ่งก็คือ ถนนต่าง ๆ ที่มีอยู่ภายในตัวจังหวัด
 บางส่วนจะขึ้นอยู่กับหน่วยงานทางหลวงท้องถิ่นซึ่งขึ้นอยู่กับกรมโยธาธิการ บางหน่วยขึ้นอยู่กับ
 องค์การบริหารส่วนจังหวัด กระผมเองมีความคิดเห็นว่ารัฐบาลน่าจะไ้คิดเสียแต่เอาใจใส่
 ทำนุบำรุงถนนต่าง ๆ ที่มีอยู่ภายในตัวจังหวัดให้มาก ควรที่จะให้มีการระดมการสร้างถนน
 เส้นทางสายใหญ่ ๆ เอาไว้สักปีหนึ่งสองปี เพราะเราได้เร่งรัดกระหน่ำตั้งปี ๆ หนึ่งเป็น
 เงินหลายพันล้านบาทในการสร้างทางหลวงสายใหญ่ ๆ แต่ทางหลวงสายเล็กและภายใน
 ตัวจังหวัดรัฐบาลไม่ได้ดำเนินการเลย กระผมจะใคร่ขอยกตัวอย่างครับ **เส้นทางจาก**
พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี สมเด็จพระนเรศวรมหาราชได้ไปยัง
 อำเภอสระกระโจม เส้นทางอันนี้หน่วยงานทางหลวงท้องถิ่นก็ก่อสร้างมาเป็นระยะเวลา
 ประมาณ ๕ ปีแล้ว แต่ไม่ได้มีการทำนุบำรุง เพราะหน่วยงานนี้ได้แต่เงินมาดำเนินการ
 ก่อสร้างถนน ส่วนการทำนุบำรุงนี้รัฐบาลไม่ได้ให้เขา สภาท้องถิ่นเช่นนี้ในขณะนี้
 เป็นอย่างไรครับ หลุดๆ เลเป็นหลุมเป็นบ่อสร้างความเดือดร้อน และก่อให้เกิดอันตราย
 แก่ราษฎรที่หากินที่จะใช้เส้นทางนี้สัญจรไปมาไม่ว่าจะเป็นค้าขนานนามหรือการค้าสิ่งของต่าง
 ต่าง ๆ เหล่านี้ และกระผมยังมีความเห็นอีกว่า ถนนแบบนี้ไม่ได้มีแต่เฉพาะอยู่ในจังหวัด
 สุพรรณบุรีเท่านั้น จังหวัดอื่น ๆ ก็อีกหลาย กระผมจึงมีความเห็นว่า รัฐบาลน่าจะกรุณา
 แจกจ่ายเงินงบประมาณบ้างพอสมควร กอปรกับค่าที่ดินต่าง ๆ เหล่านี้ ได้มีโอกาส
 ลากยางเสียทีหนึ่งเพื่อที่จะได้เป็นจุดประโยชน์ให้แก่ราษฎรที่ยากจน เพราะรายได้ของถนน

ต่าง ๆ เหล่านี้ กระฉกกระชอนกระรอนแล้วประชาชนว่าไม่ใช่ผู้ที่มิฐานะที่ร่ำรวย
ส่วนใหญ่มิฐานะเพียงแต่ปานกลางและยากจนเท่านั้นที่ไ้ชกนบนเส้นนี้ในตัวจังหวัด ฉะนั้น
รัฐบาลควรที่จะต้องเหลียวแลถนนต่าง ๆ เหล่านี้บ้าง ควรจะได้มีการบูรณะถนนจากหลุม
ไปหมู่บ้าน จากตำบลไปตำบล จากอำเภอไปอำเภอ **โฆบงเกศกาทอญิโนตมกัถิ**
พอสมควร และจะได้เป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจภายในตัวจังหวัดให้ดีขึ้นด้วย ให้เป็น
การสร้างภาพพจน์สังคมของชนบทให้ดีขึ้นเพื่อให้ชาวบ้านนั้นเขาเกิดความรักถิ่นที่อยู่อาศัย
และกระแอมเองก็มีความเชื่อมั่นว่า รัฐมนตรีทุกท่านที่อยู่ในรัฐบาลชุดนี้หากได้ผ่าน
การเลือกตั้งมาแล้ว ท่านเองยอมรับว่าท่านก็อยู่ในตอนไปหาเสียงนั้นสภาพถนนของใน
จังหวัดของท่านนั้นเป็นอย่างไร ท่านทราบที่อยู่ ฉะนั้นขอได้โปรดกรุณาทำเนิการจัดการ
เหลียวแลถนนต่าง ๆ ที่อยู่ภายในตัวจังหวัดบ้างพอสมควรก็จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ในสุดท้ายนี้กระแอมจะไ้กระชอนกระรอนเป็นเรื่องราวที่สำคัญครับ เป็นเรื่องที่
ราษฎรเขาต้องเรียนมา ซึ่งเขาไม่สามารถจะร้องเรียนให้กับใครเขาถ้ามาร้องเรียนกับ
กระแอมเป็นราษฎรของตำบลสามมะขามล้ม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี
กระแอมก็ว่าชื่อเสียงของตำบลนั้นคงเป็นที่ทราบที่จากบรรดาท่านสมาชิกผู้มิ่เกียรติ และ
ต่อรัฐบาลว่าตำบลนี้เป็นตำบลแห่งแรกในประเทศไทย ได้มีการริเริ่มชักชวนให้ราษฎร
ในตำบลได้มีการเลี้ยงปลาถูกขึ้น ในขณะนั้นปลาคูที่ตำบลมะขามล้มมีจำนวนทั้งสิ้น ๑,๖๐๐
กว่าตัว มีปลาคูอยู่ประมาณ ๑๖๐ ถึง ๑๘๐ ล้านตัว การเงินหมุนเวียนของตำบลนี้
ปีหนึ่ง ๆ ประมาณ ๓๐๐ ถึง ๕๐๐ ล้านบาท ท่านประชาชนที่เคารพ ตัวเลขดังกล่าวนี
อนับตัวเลขที่ราษฎรให้ความสนใจเป็นกรณีพิเศษ **โฆบงเกศกาทอญิโนตมกัถิ**
ของเขาคืออะไรครับ สิ่งเกิดครอนของเขาคือเส้นทางคมนาคมจากตัวจังหวัดมาายัง
ตำบลมะขามล้ม เส้นทางอันนี้จังหวัดเป็นผู้ริเริ่มทำเนิการ เส้นทางดังกล่าวนี
ชาวบ้านตำบลมะขามล้มไ้ใช้เป็นถนนลำเค็ญปลาถูกออกไปจำหน่ายยัง ทุกจังหวัดใน
ประเทศไทย บางขณะก็นำออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศก็มี แต่ทว่าสภาพถนนเส้นนี้
เป็นระยะเวลาชยาวนานแล้วไ้ไ้มีการบำรุงรักษา ขณะที่ยังในบางฤดูฝนก็ยังพอที่จะใช้

รถยนต์บรรทุกก็อาจจะไปไหนได้อย่างสะดวกคนที่โรสภาพของถนนจะเป็นหลุมเป็นบ่อจะ
 ขรุขระไม่สามารถที่จะทำให้รถวิ่งได้ ในบางขณะเส้นทางเส้นนี้รถยนต์บรรทุกวัน ๆ หนึ่ง
 วิ่งประมาณเกือบร้อยคัน ถ้าบางวันเกิดฉุกเฉินยามขึ้นที่รถไปตกหลุมเข้าขวางถนน รถ
 คันอื่นไม่สามารถจะผ่านไปได้ รถบรรทุกต่าง ๆ เหล่านี้บางขณะลำเลียงอาหาร
 ของปลาลูกเขาเรียกว่าเหยื่อของปลาลูกทะเลก็เอาไปเลี้ยงปลาลูก เกิดเข้าไปไม่ได้
 ปลาลูกตายกันพอที่ นี่แหละครับคือความเดือดร้อนของเขา ฉะนั้นในขณะนั้นผมจึงกล่าวนี้
 เกิดจากความสามารถของทางจังหวัดที่จะดำเนินการได้ จึงได้ดำเนินการมอบให้แก่
 กรมทางหลวง กระทรวงจึงไปขอประธานกรมเรียนฝากไว้ให้ต่อ ททท. รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงคมนาคมได้ไปรบกวนสั่งการให้กรมทางหลวงได้มีการพิจารณาการ
 บูรณะเส้นทางดังกล่าวนี้ให้มั่นคงเป็นที่มาครุฐานและได้มีการลาดยางเสียที่ท่าประชาน
 ครับ สิ่งต่าง ๆ ในข้อที่กระผมอภิปรายนี้ ที่จริงแล้วกระผมเองก็จะเป็นเรื่อง
 อภิปรายกันให้สภาผู้แทนราษฎร แต่แปลกครับ ราษฎรเขามาร้องเรียนต่อกระผม
 กระผมบอกกระผมไม่ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กระผมเป็นวุฒิสภา เขาก็ไม่ฟัง
 เขามอบว่าคุณบรรหาร เป็นสมาชิกวุฒิสภาก็ถือว่าเป็นตัวแทนของเขา เขามอบว่าเรา
 ไม่นิยมวิธีการที่จะยกพวกมาสามสี่ร้อยคนมาขึ้นยังค้นรัฐบาล เขาไม่ชอบ ฉะนั้นกระผม
 จึงไปขอประธานกรมเรียนที่กระผมพูดมานี้เพราะเหตุว่าราษฎรเขาเดือดร้อนจริง ๆ
 เขาไม่รู้จักเรียนกับใคร นี่แหละครับคือประเด็นสำคัญ สุดท้ายนี้กระผมไปขอ
 เรียนว่าเกี่ยวกับเรื่องการเงินของรัฐบาลนั้น กระผมก็เห็นว่ามีส่วนที่อยู่บาง
 เพราะเหตุว่าเป็นการช่วยเหลือที่ราษฎรที่มีรายได้น้อยให้มีความรู้สึกว่าไม่มีเสียเลย แต่
 ถ้าหากว่ารัฐบาลสามารถดำเนินการวางแผนการควบคุมการใช้จ่ายเงินให้ไหม การคน
 อำนาจกันโดยให้สภาจังหวัดเขาไม่มีส่วนรับผิดชอบหรือควบคุมเกี่ยวกับการเงินครั้งนี้
 แล้ว กระผมคิดว่าก็จะยังเกิดผลก็แก่ทางรัฐบาลอย่างมากมาย เพราะกระผมเองมี
 ความมั่นใจว่าเมื่อต่อไปรัฐบาลจะต้องยับยั้งเงินอย่างนี้ในลักษณะอย่างนี้ต่อไปอีก อาจจะ
 ถึงจำนวนเงิน ๕,๐๐๐ ล้านบาทก็เป็นไปได้ ขอขอบคุณครับ

LIRT

นายมานะ พิศายากรณ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม มานะ พิศายากรณ์
 เมื่อเข้านี้ พดธฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกล่าวว่า งบประมาณฉบับนี้เป็น
 งบประมาณของประชาชน แต่กระผมจะใคร่ขอเติมว่างบประมาณฉบับนี้เป็นงบประมาณ
 ของคนหนุ่ม ถ้าหากว่ากระผมไม่เคยรู้จัก พดธฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมาก่อน
 กระผมจะต้องทายว่าท่านรัฐมนตรีผู้นี้จะมีอายุเพียง ๒๕ หรือ ๒๖ ปี เพิ่งจบมาจาก
 ลอนดอนสกูล อีเอฟ อีไลโนนิต หรือจาก เอ็ม. ไอ. ที. เหตุใดกระผมจึงพูดเช่นนั้น
 ก็เพราะเหตุที่ว่างบประมาณฉบับนี้เป็นงบประมาณซึ่งแปลก และแตกต่างจากงบประมาณ
 ก่อน ๆ เป็นอันมาก มีทั้งส่วนที่และส่วนเสีย เป็นงบประมาณของคนที่กล้าหาญกล้าที่จะเสี่ยง
 กล้าที่จะท้าทายต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลว เมื่อเขาได้อธิกรัฐมนตรีผู้นี้ อะถการ
 ท่านใดกล่าววิจารณ์งบประมาณฉบับนี้ไว้เป็นอันมาก กระผมก็เห็นว่าท่านปฏิบัติหน้าที่
 ของท่านโดยถูกต้อง ท่านได้วิจารณ์และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงบประมาณฉบับนี้ทั้งหมดแม้
 กระผมเองจะไม่เห็นด้วยกับท่านเป็นจำนวนมากในหลายข้อ แต่กระผมก็รู้สึกว่าคุณุดม
 ซึ่งได้วิจารณ์วิจารณ์งบประมาณฉบับนี้โดยถูกต้องตามหลักเกณฑ์ สำหรับในชั้นนี้กระผม
 จะขอวิจารณ์งบประมาณฉบับนี้แต่เพียงสั้น ๆ เชื่อมโยงกับสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย
 ซึ่งได้อภิปรายเกี่ยวกับงบประมาณฉบับนี้แล้ว

ประการแรก ในข้อที่ที่กระผมเห็นว่าสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านได้วิจารณ์ว่า
 งบประมาณฉบับนี้ใช้จ่ายเงินมากเกินไป ๖ หมื่นกว่าล้านบาท กระผมก็เห็นเป็นไปในทาง
 ตรงกันข้าม งบประมาณฉบับนี้ใช้จ่ายเงินเพียง ๖ หมื่นกว่าล้านบาท หรือประมาณ
 ๑,๕๐๐ บาทต่อประชาชน ๑ คน ขอให้ท่านนึกดูว่ารัฐบาลในฐานะคล้าย ๆ กับพ่อแม่ ใช้จ่าย
 เงิน ๑,๕๐๐ บาท สำหรับท่านแต่ละคน ๆ จะมากหรือน้อยเพียงใด กระผมเห็นว่า
 ยังเป็นการน้อยเสียอีกและอีกประการหนึ่ง เมื่อรัฐบาลท่านรับว่าท่านจะใช้เงินจำนวนนี้
 ก็ไม่ใช่เรื่องของเร่ที่จะไปวิตกหรือว่าท่านจะหาเงินจำนวนนี้ไม่ได้ กระผมเชื่อใน
 ความสามารถของท่านว่าท่านจะหาเงินจำนวนนี้มาได้ ส่วนที่บางท่านท่านบอกว่า
 เก็บภาษีหนักหนาหรือเพิ่มการเก็บภาษีให้หนักขึ้น เรื่องนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

การคลังก็ได้รับรองกับเขาแล้วว่าจะไม่เพิ่มอัตราภาษีขึ้นท่านรับรองก่อนหน้าสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายว่าจะไม่เพิ่มอัตราภาษีขึ้น ท่านเพียงจะเพิ่มฐานภาษีก็จะเก็บภาษีทรัพย์สินแล้วที่ท่านบอกว่าจะไม่ให้เป็นที่เดือดร้อน ท่านสมาชิกบางท่านก็อาจจะวิตกกังวลไปก็ว่าการที่จะเก็บภาษีของท่านได้อย่างไร เรื่องนี้กระผมเคยดูกระผมก็สอกรูสอกรูเห็นบ้างเล็กน้อยกระผมมีเพื่อนอยู่ที่กรมสรรพากร กรมสรรพสามิตและกรมศุลกากรอยู่เป็นจำนวนมาก กระผมมักจะไปแสดงความยินดีกับเขาอยู่เสมอว่า แหม บิ๊นนะท่านหัวหน้ากองท่านอธิบดีเก็บเงินได้เยอะเหลือเกิน เกินงบประมาณ ถ้าคนที่เขารู้จักกระผมจริง ๆ เขาก็กระหมอบถนอมกระผม บอกว่าไม่ใช่ออย่างนั้นหรอก คุณมานะ ความจริงเขาคงงบประมาณไว้แล้ว ๆ นี้ รัฐบาลอย่างไรก็ต้องเก็บเงิน ถ้าเก็บจากเขาจะค่าทิปเอนั้นเป็นค่าธรรมเนียมการตั้งงบประมาณในปีก่อน ๆ แต่สำหรับปีนี้กระผมเข้าใจว่าคงไม่ใช่วิธีนั้น คงจะต้องพยายามเข้มงวดและเก็บเงินค่าภาษีได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เพื่อที่จะให้ได้เงินมาใช้ครบถ้วนตามงบประมาณที่ท่านได้ตั้งไว้ ข้อที่สองของงบประมาณนี้ก็คือว่าการกระจายรายได้ของบุคคลไปยังชนบท กระผมไม่ให้ศทางทฤษฎีกระผมเพิ่งเห็นทางกัมมจากจังหวัดสุรินทร์ แล้วก็ได้ไปสอบถามประชาชนที่จังหวัดสุรินทร์ว่า ตามที่ทางรัฐบาลได้ยื่นเงินมาสู่ท้องถิ่นต่าง ๆ นี้เป็นอย่างไร ท่านเห็นดีเห็นชอบด้วยหรือไม่ ก็รู้สึกว่าการประชาชนส่วนมากก็เห็นดีด้วยกระผมเองนอกจากเห็นดีในการที่ทางรัฐบาลได้ยื่นเงินไปสู่ชนบท ทำให้เกิดรายได้ต่อชาวชนบทและเป็นการอุดหนุนของว่างระหว่างคนรวยกับคนจนแล้ว กระผมยังมองเห็นผลดียิ่งกว่านั้นอีกอย่างหนึ่ง ก็คือการป้องกันภัยคอมมิวนิสต์อย่างที่ท่านทราบก็อยู่แล้วว่าประชาชนจะนิยมคอมมิวนิสต์ก็ต่อเมื่อประชาชนนั้นอด ๆ อยาก ๆ ไม่มีอะไรกิน ถ้าหากว่ารัฐบาลจะพยายามอุดหนุนให้คนจนเหล่านี้มีฐานะดีขึ้น กระผมเชื่อเหลือเกินว่าประชาชนชาวไทยทั้ง ๘๐ กว่าล้านคนซึ่งมีอยู่ในองค์กรประมุข และศาสนิกชน จะไม่มีใครหันไปไปสู่ลัทธิคอมมิวนิสต์เป็นแน่ ตามที่กระผมได้กราบเรียนมานี้เป็นข้อดีของงบประมาณของรัฐบาล ส่วนข้อเสียก็ยังเล็กน้อย ทั้งกระผมใคร่ขอกราบเรียนแต่เพียงข้อสองข้อ ก่อนที่กระผมจะพูดถึงข้อเสียที่ กระผมใคร่ขอกราบเรียนทางรัฐบาล ก็คือ

กระทรวงการคลังไม่อยู่ ณ ที่นี้ ว่าความสำคัญองงบประมาณมีความสำคัญเป็นอันมาก ถ้าหากจัดสรรงบประมาณก็จะต้องทำให้ประชาชนได้รับความสุข แต่หากว่าจัดสรรงบประมาณไม่ถูกต้องจะเป็นการปล้นสะดม ประทานโทษนะครึ้ม ต้องใช้คำว่า "ปล้นสะดม" เป็นการปล้นเงินจากบุคคลส่วนหนึ่งไปให้บุคคลอีกส่วนหนึ่งโดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นการปล้นสะดมโดยชอบด้วยกฎหมาย ทั้งที่กระทำความผิดอย่างให้ฟัง ในเรื่องการผันเงินในคราวที่แล้วมีการผันเงินไปสู่สถาบันต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย แต่การผันคราวที่แล้วทางรัฐบาลได้ผันเงินไปให้ทุกตำบล ๆ ละเท่า ๆ กัน ปรากฏว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ได้ร้องเอะอะโวยวายมาก จังหวัดสุรินทร์มีผู้แทนอยู่ ๒ คน ปรากฏว่าได้แจ้งทั้งหมดมาว่ารูปตำบลทุกตำบลในจังหวัดสุรินทร์เพียงครึ่งหนึ่งของจังหวัดซึ่งมีผู้แทนเพียง ๔ คน กระผมจะไม่เอ่ยชื่อว่าจังหวัดนั้นคืออะไร แต่ว่าสถิติมีแน่นอน เป็นสถิติซึ่งทางรัฐบาลได้แจกจ่ายออกมา การกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำซึ่งผิดพลาด ซึ่งกระผมคิดว่าทางรัฐบาลก็คงจะระหนักในข้อนี้ และควรจะคิดแก้ไขในเรื่องจำนวนเงิน ซึ่งจะแจกจ่ายไปยังตำบลต่าง ๆ ว่าให้เป็นธรรมกว่านี้

ประการที่ ๒ สำหรับการปฏิรูปที่ดิน พทผ นายกรัฐมนตรีได้กล่าวเมื่อเข้าน้ำว่า จะจัดการปฏิรูปที่ดินในจังหวัด ๔ จังหวัดในภาคกลางและภาคตะวันออก กระผมเห็นว่าที่ผ่านมามีปัญหา เพราะว่าตามสถิติเท่าที่กระผมทราบมา ปรากฏว่าชาวนาหรือประชาชนที่ยากจนในจังหวัดภาคกลางนี้ไม่ค่อยมีที่ดิน เมื่อเปรียบเทียบกับภาคอื่นแล้วอยู่ในฐานะแย่กว่าภาคอื่น ในเรื่องเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในที่ดิน แต่เมื่อคิดในอีกแง่หนึ่งจะเห็นได้ว่าชาวนาในจังหวัดภาคกลางนี้ยังมีฐานะดีกว่าในภาคอื่น ๆ และนอกจากนั้นเราจะต้องคิดถึงปัญหาอื่นอีกด้วย โดยเฉพาะในภาคอีสาน ซึ่งเป็นแหล่งซึ่งรัฐบาลกำหนดว่าท้ายทางคอมมิวนิสต์ได้แทรกซึมเข้ามาในจังหวัดนครพนมเป็นแห่งแรกของประเทศไทย ในเวลานี้ในจังหวัดสุรินทร์เท่าที่กระผมทราบจากคณะกรรมการจังหวัดก็มีการแทรกซึมเข้ามาและคณะกรรมการจังหวัดในจังหวัดนั้น ก็ได้ปรารภกับกระผมว่าเมื่อไรการปฏิรูปที่ดินจะได้มาถึงในจังหวัดภาคอีสานบ้าง ถ้าหากเราคิดจะแก้ไขแต่เพียงปัญหาในทางเศรษฐกิจ ไม่นึก

ถึงปัญหาในทางการเมืองก็อาจจะเป็นการสายเกินไปในการที่จะแก้ปัญหามิฉะนั้น การเมือง
เกี่ยวกับการป้องกันคอมมิวนิสต์ ดังที่กระผมได้กราบเรียนมานี้ กระผมขอฝากข้อคิดเห็น
ดังกล่าวนี้ให้ทางรัฐบาลได้โปรดนำไปพิจารณาประกอบกับการปฏิบัติตามงบประมาณสมัยนี้
และขอขอบคุณล่วงหน้า ณ ที่นี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

คุณหญิงสิริกิติ์ : ท่านประธานที่เคารพ ที่ฉันเป็นผู้หนึ่งอยู่ใน
คณะกรรมการพิจารณาการพิจารณาแผนดิน และได้พิจารณาด้วยความหนักใจเป็นอย่างยิ่ง
โดยประการแรกท่านตั้งงบประมาณไว้สูงนั้น อันที่จริงก็ไม่ใช่เรื่องที่เราจะหนักใจ แต่ว่า
ที่ฉันในฐานะเป็นผู้ที่ต้องเสียภาษีย่อมต้องคิดถึงการที่รัฐบาลจะหาเงินมาเพื่อ เป็น รายได้
อันนี้เป็นอย่างมากที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านบอกไว้ว่า ท่านจะเก็บตามอัตรา
เดิม แต่ว่าที่ฉันก็เสียความไม่อยู่เสียแล้ว ไม่อย่างนั้นก็จะได้เรียนถามท่านอย่างอื่น
ต่อไป เพราะว่าท่านตั้งงบประมาณนี้อากรไว้สูงทีเดียว และที่จะเก็บภาษีทรัพย์สินนั้น
ที่ฉันคำนวณดูแล้วรู้สึกว่าจะไม่เป็นธรรมหรือจะหาความลำบากให้กับคนบางส่วน คือ
คนไทยหลายสิบเปอร์เซ็นต์ถือตัวว่าเป็นเจ้าของที่ดินเป็นเจ้าของประเทศไทย เพราะฉะนั้น
เราไม่จำเป็นต้องถามว่าเราไม่คิด แต่ว่าไม่ใช่มีมากมายจะละ บุคคลเหล่านี้จะลำบากมาก
เพราะว่าทรัพย์สินนั้นส่วนหนึ่ง แต่เงินสักระยะมาเสียภาษีไปนั้นอีกส่วนหนึ่ง เรายังอยู่ใน
ระยะพัฒนา ทุกคนยังอยู่ในระยะพัฒนาทั้งสิ้น เจ้าของที่ดินก็ยังจะต้องพัฒนา เพราะฉะนั้น
ที่ฉันคิดว่าจะเป็นความลำบากส่วนหนึ่ง แล้วที่ฉันทราบว่ามีประกอบธุรกิจเล็ก ๆ น้อย
ที่อยู่ในฐานะที่ลำบากที่จะเสียภาษี ส่วนเงินช่วยเหลือราษฎรที่รัฐบาลท่านบอกว่า
ท่านตั้งงบประมาณเพื่อประชาชนนั้น ที่ฉันไม่เห็นด้วยเลยใน ๓ รายการของท่าน รายการ
พิเศษ คือ

๑. รายการรักษาพยาบาลฟรี
๒. รายการรถเมล์ฟรี และ
๓. เงินสนับสนุนสถาบัน

เงินรักษาพยาบาลนั้น ที่ฉันได้ยินจากแพทย์บางคนว่าเป็นการดีกว่าที่จะเก็บจาก

ผู้ที่สามารถจะเสียได้ ถึงแม้ว่าเขามีรายได้น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท เพราะเขาอาจจะเสียให้ได้ ส่วนผู้ที่เสียไม่ได้นั้น เขารักษาพยาบาลฟรีอยู่แล้ว จะเป็นการดีกว่าที่จะให้ราษฎรทุกคนรับผิดชอบในตนเองแทนที่จะคลุมไปเช่นนั้น เพราะว่าเงินมันจะไม่พอ ส่วนรถเมล์ฟรีก็เหมือนกัน สถานีแทนราษฎรก็คอยปรัยกันมานานแล้ว ก็มันรู้ดีกว่าส่วนใหญ่ของประชาชนต้องการให้มีการรถเมล์ที่ดีและเพียงพอมากกว่าที่จะขึ้นรถเมล์ฟรี หรือถ้าเมื่อท่านจะพิจารณาข้อการรถเมล์ก็ยังจะเป็นการดี แต่จะให้ขึ้นรถเมล์ฟรีทั่วไป เงินมันสู่สภาตำบลเป็นเรื่องที่ไต่พังกันหลายปากหลายทาง บางท่านก็บอกว่าก็ ไปซื้อแล้วก็ได้มันก็มากมายว่าเขาเอาเงินไปแจก ก็มันขอพูดตามคำที่ดิฉันมา เขาแจกเงินกับความสบาย นี่คงจะเป็นเพียงบางท้องถิ่น แต่บางท้องถิ่นที่มันไปเห็นนั้น ประการแรกโครงการจัดไว้ไม่ทันพอ ประการที่ ๒ ไม่มีฝ่ายวิชาการเข้าไปช่วยเหลือพอ ประการที่ ๓ วัสดุขึ้นราคา และประการที่ ๔ ก็มีกรณีเงินไปสู่สถานเจริญวัฒนา ออม อาน นาค ในตัวจังหวัด เป็นอันว่าควรปรับปรุงมันไปสู่สภาตำบล อันนี้เป็นข้อเสียหลายซึ่งรัฐบาลควรจะพิจารณา เพราะฉะนั้นถ้าเมื่อท่านจะมีบริการที่รักคุณจริง ๆ ก็มันไม่ทราบว่ามันจะทำได้ไหม เพราะว่าวงการที่จะปกครองคนจำนวนมากนั้นเป็นเรื่องยาก อย่างโรคที่ถาม ก็มันคิดว่า การปฏิรูปที่ดินและจัดสรรที่ดินเป็นเรื่องที่ท่านอาจจะพิจารณา วางงบประมาณไว้มากกว่าจะขึ้นเงินไปสู่สภาตำบล เมื่อเขาให้ท่านนายกรัฐมนตรีท่านแจ้งว่า คิดว่านี่จะปฏิรูปที่ดินเป็นจำนวน ๕ แสนไร่ แต่ท่านวางงบประมาณไว้เพียง ๕๐ ล้านบาท เพื่อจัดบริการเท่านั้นเอง มิได้วางเงินเลยที่จะชดเชยเงินให้แก่เจ้าของที่ดิน ก็มันคิดว่ารัฐบาลจะให้ความเป็นธรรมแก่ราษฎรทุกเหลาแล้ว ควรที่จะพิจารณาให้เงินแก่เจ้าของที่ดินบ้าง ถ้าเมื่อว่าเราก็คิดถึง ๕ แสนไร่ แต่ก่อนนี้ก็มีราคาประมาณไร่ละ ๓,๐๐๐ บาทโดยเฉลี่ย นะละ ๓,๐๐๐ บาท ๕ แสนไร่ ก็มันคำนวณก็ ๑,๕๐๐ ล้านบาท ๑,๕๐๐ ล้านบาท ถ้าสมมุติว่ารัฐบาลจะให้เงินเพียง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ก็จะต้องจัดสรรเงินไว้ ๑๕๐ ล้านบาทแล้ว แต่ท่านมิได้มีเงินเลย ท่านคิดว่าจะให้แต่ที่มันมี ที่จริงราษฎรของท่านก็ล้วนแต่ไม่ใช่ว่ามันมีมากมาย เจ้าของที่ดินมันก็จะอยากจะได้เงินบ้าง อย่างน้อยก็เอาไปเสียภาษี

สำหรับการช่วยเหลือคนจนนั้น คิฉิมคิดว่าก็และขอบคุณรัฐบาลเป็นอย่างยิ่งที่คิดถึงคนจน แต่
 คิฉิมขอเรียนสะกิดไว้กับหนึ่งว่า การช่วยเหลือคนนั้น ควรที่จะมุ่งพัฒนาคนให้เขาสามารถ
 ช่วยตนเอง ไม่ใช่จะยัดเงินไปแล้วก็เขาจะใช้อย่างไรก็ตามที คือว่า ๒,๕๐๐ ล้านบาท
 ที่ยืมมาแล้ว ทุกคนจะต้องยอมรับ แม้แต่รัฐบาลว่ามีส่วนเสียหลาย ๑๐ เปอร์เซนต์
 ๓,๕๐๐ ล้านบาทที่จะยืมนี้ ก็ไม่ทราบว่าจะเสียไปกี่เปอร์เซนต์. เรายังเป็นประเทศที่
 ต้องการพัฒนา คิฉิมไม่คิดว่าเราสามารถที่จะปล่อยให้เงินสูญไปเช่นนั้นได้ สำหรับการที่
 รัฐบาลจะช่วยเหลือราษฎรนั้น คิฉิมคิดว่าท่านอาจจะพิจารณางานสังคมสงเคราะห์ให้เพิ่มขึ้น
 การสังคมสงเคราะห์นั้นต้องการเงินมากทีเดียว และท่านอาจจะทำให้ในหลายระดับ
 โดยประการแรกในด้านลึกลงจะมีประชาสงเคราะห์ หรือบริการประชาสงเคราะห์เพิ่มเติม
 เท่าที่ทำได้เดินทางออกไปในฐานะนักสังคมสงเคราะห์ พบว่าการสังคมสงเคราะห์หรือ
 ประชาสงเคราะห์ยังเป็นไปได้น้อยมากทีเดียว เพราะฉะนั้นเงินที่ท่านจะให้ไว้ราษฎร
 ใช้นั้น ท่านอาจจะเอามาเป็นส่วนตัวก็ยังได้ อีกประการหนึ่งในกรุงเทพฯ นี่เอง ซึ่ง
 คนคิดว่าเป็นเมืองที่พัฒนามากแล้ว อันที่จริงเป็นเมืองที่แออัด ถ้าเราไปจากถนนใหญ่ ๆ
 เราจะเห็นแหล่งเสื่อมโทรมที่มีอยู่ ๑๐ กว่าแห่งในกรุงเทพฯ ซึ่งมีการอยู่
 แหล่งเสื่อมโทรมนี้เท่าที่คิฉิมทราบ ประมาณ ๑ ล้านคน ในแหล่งเสื่อมโทรมที่ใหญ่ที่สุดคือ
 สลัมคลองเตย ก็มีราษฎรอยู่ประมาณ ๔,๐๐๐ คน อันนี้เป็นเรื่องที่หนักมาก แต่ว่ารัฐบาล
 มิได้เหลียวแลไม่ได้อุปการะขนาดเลย คิฉิมไม่ทราบว่าท่านจะทำประการใด แต่เรื่อง
 แหล่งเสื่อมโทรมนี้เป็นปัญหาสำคัญ เพราะว่าเป็นที่เพาะของอาชญากรรมทั้งหลาย
 เป็นที่เพาะของบูญาเสพติก ขอบระหนทางของโสเภณีด้วย และเด็กที่เกิดในแหล่ง
 เสื่อมโทรมนั้นมีมือนอกคื เขาเกิดในที่แออัด บ้านของเขาอยู่บนน้ำคร่ำ ถ้าว่ารัฐบาล
 ไม่ทำเสียแต่บัดนี้ คิฉิมไม่ทราบว่าเมื่อรัฐบาลจะทำได้ การที่จะพัฒนาแหล่งเสื่อมโทรม
 นั้น จะต้องพิจารณากันหลายทาง อาจจะสร้างอาคารที่อยู่อาศัยให้ใหม่แก่คนบางคนที่
 แหล่งเสื่อมโทรมบางแห่ง แต่ว่าอาจจะทำไม่ได้ทั้งหมด หรืออาจจะอพยพย้ายไปอยู่ใน
 แหล่งเสื่อมโทรมออกไปตามชานเมืองบ้าง หรืออพยพเขาเข้าไปสู่ชนบทตามเดิมบ้าง โดยที่

รัฐบาลอาจจะจ้ะจกสรรเงินเพิ่มขึ้นให้แก่คนสร้างตนเอง คือกรมประมงสงเคราะห์ ทั้งหมดนี้
 ละคะเป็นเหตุให้คิดร้อบใจเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องที่หนักใจ ก็ขอขอบพระคุณ
 ที่ท่านประธานให้โอกาสให้ฉันพูด เท่านั้นละ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณสุธรรมครับ

นายสุธรรม อิศโร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็ควรจะขอกราบเรียน
 ว่ากระผมว่าเป็นที่ที่จะต้องขออภิปราย ทั้งที่ความจริงแล้ว กระผมเองนั้นก็เป็นสามัญชน
 คนทำสวนธรรมดา ไม่ได้เป็นนักเศรษฐศาสตร์หรือไม่ก็เป็นนักการเมืองอะไรทั้งสิ้น ทั้งนี้
 เนื่องจากในสภานั้นก็มีสามัญชนคนทำสวน คือเกษตรกรนี้แค่ ๒ ท่านเท่านี้ขอประทานโทษ
 ที่ต้องเอ่ยนาม คือนายพันธุเลิศ บุรณศิริและกระผมเอง กระผมก็ได้นั่งฟังมานาน
 ที่ได้กล่าวอภิปรายทางเรื่องเศรษฐศาสตร์ต่าง ๆ เกี่ยวกับงบประมาณ กระผมก็ใคร่อยาก
 ขออภิปรายโดยจะไม่เกี่ยวข้องกับเศรษฐศาสตร์มากนัก เพราะกระผมไม่ได้เป็น
 นักเศรษฐศาสตร์ แต่อยากจะทำอภิปรายในฐานะที่ได้ใกล้ชิดและคุ้นเคยกับบทบาทในท้องถิ่นที่อยู่
 อย่างไรก็ตามวุฒิสภาอีกท่านหนึ่ง ขอประทานโทษที่ต้องเอ่ยนาม ก็คือคุณมานะ โค้วถาวร
 ยกของชมเชยคำชี้แจงของ ๗๗๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่า เหมือนกับเสด
 ทฤษฎีใหม่เอี่ยมทางเศรษฐศาสตร์ เจริญมาจาก เอ็ม. ไอ. ที. หรือที่ในกัมพูชาแต่
 ยังหนุ่มพ่อนั้นเป็นผู้ที่กล้าเสี่ยงกล้าทำสิ่งใหม่ ๆ เข้ามาในงบประมาณนี้ กระผมก็ใคร่จะขอ
 อภิปรายคัดค้านว่ากระผมไม่เห็นด้วยว่าเราจะเอาเรื่องพระราชบัญญัติงบประมาณการใช้จ่าย
 ของประเทศชาตินี้ไปเสี่ยงต่อการพิสูจน์ทฤษฎีใหม่ ๆ อย่างนั้นหรือ เรื่องระบอบการ
 ของประเทศชาติไม่ใช่เป็นเรื่องที่เราต้องเสี่ยงกัน เราควรเดินสายกลางเอาสิ่งที่แน่นอน
 เพราะฉะนั้นกระผมด้วยความเคารพในความไม่ไว้วางใจของรัฐบาล กระผมก็จำเป็นต้อง
 ขออภิปรายคัดค้านเล็กน้อย ความจริงนั้นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังบอก
 ว่าไม่ต้องห่วง ๆ เงินไม่พออย่างนั้นอย่างนี้ กระผมก็ไม่ห่วงหรอกครับ แต่ ๖๐,๐๐๐
 กว่าล้าน ยิ่งใช้มากเท่าไรยิ่งมีความทฤษฎีของท่าน ความทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การ
 ทฤษฎีแห่งการหมุนเงิน ทฤษฎีแห่งการลงทุน เพราะฉะนั้นกระผมก็ไม่ห่วง แต่ผมไม่

ก็ยิ่งดี แส่นล้านก็ยิ่งดี จะไม่มีการเงินหมุนเวียนมากกับทฤษฎีแห่งการค้าเป็นอย่างนั้น
แก่ประเทศชาติเรานั้นจะไม่ใช่ว่าประเทศที่การค้าเหมือนอย่างฮ่องกง หรือไม่ใช่ประเทศชาติ
ที่เป็นประเทศอุตสาหกรรม อย่างที่ไต้หวันแล้ว เราจะใช้ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การค้า
แต่อย่างเดียว กระผมเห็นว่าน่าจะไม่ถูกต้อง น่าจะเป็นทฤษฎีเศรษฐศาสตร์สังเคราะห์
ซึ่งก็เป็นทฤษฎีไม่ใช่ว่าใหม่ไม่ใช่ว่าเก่ามากกว่า เพราะเนื่องจากอะไร เพราะพื้นฐาน
ประเทศชาติเรานั้นคือเกษตรกรรม ท่านสมาชิกรัฐสภาทั้งหลาย ถึงเราจะพบความจริงอยู่เสมอ
ว่า รายได้ส่วนใหญ่ของประเทศนั้นมาจากอากรเกษตร และกระผมเข้าใจที่ท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลังต้องการทุนเงินก้อนใหญ่ ทุนมาที่เดียว ทั้งนี้กระผมพึ่งท่านพูดแล้ว
ก็เข้าใจว่าท่านคงจะหมายถึงว่ากระผมอาจจะฟังผิดก็ได้ แต่เข้าใจที่ความว่าท่านคงจะ
หมายถึงว่าการทุ่มเงินก้อนใหญ่เข้ามาใน เพื่อที่จะแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินหรือ
เศรษฐกิจตกต่ำเวลานี้ เป็นการกระตุ้นขึ้นมา นั่นเป็นทฤษฎีเศรษฐศาสตร์อันหนึ่ง
กระผมพอจะรูปร่าง ถึงแม้ไม่มากนัก แต่ว่ามันเหมาะหรือครับที่จะมากระตุ้นใน
ประเทศเกษตรกรรมอย่างเรา มีพื้นฐานทางเกษตร เพราะการเกษตรมันเป็นเรื่อง
ของการเสียสละกินฟ้าอากาศ เสียสละตลาดภาวะซึ่งไม่แน่นอน กระผมเป็นเกษตรกร
กระผมยอมรับว่า ผลไม้มันถึงแม้จะออกแล้ว เกษตรกรนั้นยังคอยไม่ไถ่ว่ามีอะไรได้
ก็หมั่นก็พัน จนกว่าเงินจะใส่กระเป๋าก็จะพูดไปจากกิจการเกษตรเป็นอย่างนั้น เสีย
ทั้งแต่ปลูกจนกระทั่งเก็บผลจนกระทั่งการขาย เพราะฉะนั้นในการประเมินรายรับของ
รัฐบาลนั้นที่ประเมินว่าจะจะเป็นเท่านี้หมื่นล้านเท่านี้หมื่นล้าน คิดแล้วมากกว่านี้แล้ว
หลายเปอร์เซ็นต์ทีเดียวนั้น กระผมก็ยังสงสัยอยู่ว่าจะเป็นไต้หวัน เพราะเนื่องจากว่า
ผลผลิตเกษตรนั้นไม่แน่นอนดังกล่าแล้ว ยิ่งในนี้ขึ้น กระผมบอกกล่าวไว้ว่าจะมี
การเสียหายมีขึ้นอยู่ เนื่องจากน้ำท่วมในภาคเหนือที่กระผมอยู่นั้นน้ำท่วมมาแล้ว ๓ ครั้ง
ติด ๆ กัน น้ำท่วมกรุงเทพฯ ๓ เวลานั้นเป็นน้ำท่วมครั้งหนึ่งของภาคเหนือ เพราะ
ภาคกลางท่วมอีก ๒ ครั้งในเวลาไม่นานนี้ซึ่งไล่หลังกันมา เพราะฉะนั้นนอกจากนั้น
ถึงแม้ว่าผลผลิตไม่เสีย เอาละ ทั้งที่เสียไปล้านไร่แต่ถือว่าไม่เสีย เราคิดหรือว่าเรา

จะได้เงินจากการเกษตรเท่ากับนี้แล้ว เพราะว่ารายรับของรัฐบาลนั้นประมาณ ๕๐
เปอร์เซ็นต์มาจากอากรขาออกและขาเข้า ขาออก คือสินค้าเกษตรเสียส่วนใหญ่ **เรา**ก็
หรือว่าเราจะได้รายได้ซึ่งที่รัฐบาลประเมิน เพราะว่าสินค้าเกษตรในตลาดโลกเวลานี้
ลดต่ำลงอย่างมากมาอย่างทุกทศวรรษแล้ว อย่างน้ำตาลเมื่อปีที่แล้วตลาดโลก
ตันละ ๓๐,๐๐๐ บาท เทียบกับเมื่อไม่ถึงหนึ่งทศวรรษมาแล้ว ส่วนข้าวนี้เมื่อปีที่แล้วหนึ่งทศวรรษมาแล้ว
ก็นับ ๖,๐๐๐ บาทเศษ ๆ เพราะฉะนั้นอากรขาออกก็ย่อมลดลงไปตามส่วน แม้แต่
ทรัพย์สินก็หวังไม่ได้ เพราะฉะนั้นเรื่องรายรับของรัฐบาลประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์นั้น
กระผมเชื่อว่าไม่เป็นไปตามที่ประมาณการเป็นอย่างแน่นอน ส่วนรายรับที่ทางทรัพย์สินนั้น
ท่านสมาชิกก็เคยไปรายได้แล้ว ว่าเป็นรายรับที่เลื่อนลอยเหลือเกินกฎหมายยังไม่ออกมา
เลย เอาละครับ ก็ยอมรับไป กระผมจะไม่หวังเลย ๒๐,๐๐๐ ล้าน ๔๐,๐๐๐ ล้าน
ที่กล่าวแล้ว ถ้ารัฐบาลไม่จำเป็นที่จะต้องขายของเก๋ามาสมทบ คือขายทรัพย์สิน
ต้องและกรงูกลูกสาวลูกชายมาสมทบ ยิ่งกุ่มกวม กระผมก็จะไม่หวังทั้งสิ้น ตามที่
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่า แต่หาได้เป็นเช่นนั้นไม่ แต่อย่างไรก็ตาม กระผม
ก็บอกกล่าวแล้วว่ากระผมจะไม่กล่าวอภิปรายทางก้านเศรษฐศาสตร์ กระผมไม่มีทางนั้น
แต่กระผมจึงพูดแล้วกระผมยังพอใจ และเชื่อในการอภิปรายของ **ชอประทานไทย**
าพาฯ บุณชนะ เพราะฉะนั้นกระผมก็ไม่อยากจะได้เห็นชอบได้ ในแง่ทางเศรษฐศาสตร์ของ
รัฐบาลที่เสนอมา แต่นอกจากนั้นแล้วกระผมก็รู้สึกว่าการที่ท่านสมาชิกท่านหนึ่งกล่าวว่า เป็น
งบประมาณที่แปลกทำให้พวกเราชักจูงงง ชักจะไม่รู้อะไรก็แล้วแต่ กระผมคิดว่าเป็น
งบประมาณธรรมดา งบประมาณนี้เหมือนทุกที่ที่เข้ามา ก็คือการตั้งนี้ทำให้แผนก
ต่าง ๆ เสนอมา ต้องการอะไร ๆ ทางกองก็รวมมา กองก็เสนอต่อไปยังกรม
กรมก็ไปยังกระทรวง กระทรวงก็มาขึ้นสำนักงานงบประมาณ แล้วแปลกนิดเดียวก็ว่า
เพิ่มงบพิเศษของรัฐบาลโดยเฉพาะทั้งที่บอกกล่าวแล้ว คืองบเงิน งบรถเมล์ งบอะไร
ต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งทำให้งบสูงเกินกว่าธรรมดา ไม่ได้แปลกอะไรขึ้นนักหนา นอกจาก
นั้นก็ยิ่งเหมือนเดิม ก็ข่มเขี้ยวอย่างไร ข่มเขี้ยวอย่างนั้น ถ้าท่านได้มีโอกาสศึกษา

รายละเอียด จะรู้ว่าพูดเพี้ยนอย่างนั้น เรื่องรถยนต์ก็อย่างนั้น พูดเพี้ยนอย่างนั้น เครื่องทำความเย็นก็อยู่ นอกจากมีการใช้ชื่อแมลง ๆ เปลี่ยนไปบ้าง อย่างที่เพี้ยนนี้ อาจจะพูดเพี้ยนเล่นอยู่เพี้ยนกันแล้วสำหรับประมาณคิด ก็เสนอชื่อว่า ขอนุนนี่ก็อยู่ตอน ขึ้นตอนหนึ่งตัวอย่างนั้นเป็นต้น พังดู มันเครื่องมีวิทยาศาสตร์ สำหรับประมาณ ก็โอเค (O.K.) ออกลง แต่ถึงเวลาที่ต้องพูดเพี้ยนนั้นเอง ยี่.อี. นั้นเอง เป็นอย่างนั้น ก็ไม่ได้ มีอะไรเปลี่ยนแปลงครับ นอกจากนั้นแล้ว กระผมก็จะขอลงความจริงมีหลายประเด็น มาก ๑๐ กว่าประเด็นที่กระผมเห็นว่าไม่สมควรเห็นชอบด้วยในงบประมาณฉบับนี้ แต่เนื่องจากเห็นว่าท่านสมาชิกสนใจกันมาก กระผมก็อาจจะใช้เวลา กระผมจะกล่าวใน ประเด็นสำคัญ ซึ่งจำเป็นจะต้องกล่าวครับ เพราะเนื่องจาก ๖๖๖ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลังเมื่อเช้านี้ไปพูดถึงเรื่องการขึ้นเงินอุดหนุนทว่า ขอให้ท่านวุฒิสมาชิกนี้ ไล่ออกไปดู มีตัวอย่างหรือจะขึ้นใจอย่างนั้นอย่างนี้ ทำให้กระผมทราบทันทีเลยว่า ๖๖๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือรัฐบาลก็แล้วแต่ ยังเหมือนเดิมเหมือนกับ รัฐสภาเก่า ๆ คือดูจากรายงานที่เจ้าหน้าที่ทั้งหลายแหล่ไปส่งเข้ามา ๆ ส่วนการ ร้องเรียน ๕๐๐ กว่าราย ๕๐๐ กว่ารายนั้น ไม่ทราบว่าใครอ่านหรือไม่ แต่อย่างไรก็ดี ที่ไม่ร้องเรียนมาอีกมากนัก กระผมก็เลยเนื่องจากมาจากชนบท และที่ทางไกลจาก กรุงเทพฯ ๆ มาก จังหวัดกาญจนบุรี ก็โดยหน้าที่สำคัญในหน้าที่ ก็จำเป็นจะต้องออกไปเที่ยว ตระเวนบ้างอะไรบ้าง กระผมยังอยากจะยืนยันครับว่า ถ้าท่านสมาชิกท่านใดที่ไม่เคย ได้เห็น ถ้าไปเห็นแล้วแล้ว ไม่ได้สนใจครับ จะเศร้าใจอย่างเหลือเกินในงบประมาณที่ผ่าน ไปแล้วนั้น กระผมก็ไม่อยากจะกล่าวมาก เพราะอย่างที่ท่านได้กล่าวมาบ้างแล้ว แต่เมื่อ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังพูดมาก่อน กระผมก็จำเป็นที่จะต้องชี้แจงว่า เห็นแล้วเศร้าใจ อย่างตัวอย่างแกล้ง ๒ ตัวอย่างครับ คือตัวอย่างหนึ่งนั้น กระผม ได้เห็นกับตา เป็นดูกับตา ถนนลูกรังที่จ้างพ่อค้าบรรทุกมาเท ๆ โดยขาดหลักวิชาการ ใช้เงินซื้อไปเท ๆ นั้นนะ ตัวที่แปรสัณฐานลูกแกล้งก็เลย ถนนเส้นนั้นก็หายไปกับสายตา น้ำในภาชนะเพื่อพัดหายไป ไปไหนลูกรังครับ ก็ไม่แน่ว่าภายในโรงน้ำประปา

ก่อความเดือดร้อนแก่เราในระยยะใกล้ ๆ ถนนั้น และที่ประสูติลูกที่สองมาอีก
 เอาต่อไป เอาลูกทั้งนั้นต่อไป ไปไหนครับ ก็ไปลงบ่อเข้าที่เงินกับชุดนั้นแหละ บ่อก็เต็ม
 ด้วยลูกทั้ง สิบแปดคนก็ไม่ได้ บ่อน้ำก็ไม่ได้ ที่นี้มีบ่ออะไรขึ้นมา แต่อย่างนั้นยาว
 ได้ค่าแรงชาวบ้านวันละ ๒๐ บาท อันนี้เป็นข้อเสียอย่างยิ่ง เพราะทองถิ่นแต่ละทองถิ่นนั้น
 ค่าแรงย่อมไม่เหมือนกัน ในบางแห่งโดยปกติวิสัยเกษตรกรนั้น ไม่ใช่จะสามารถทำได้
 ด้วยตัวเองหรือครอบครัวทั้งหมด ในบางฤดูต้องฉลัดกันจ้างไปจ้างมาในฤดูเก็บเกี่ยว ก็
 จ้างในฐานอย่างภาคเหนือนี้ ๑๕ บาท ถือว่าดีแล้ว เมื่อรับจ้าง ๒๐ บาท ก็เลยขอให้
 เกิดความเคยตัวแก่ประชาชน จากนั้นก็เลยมีจู่โจมนี้ ใครจ้างต่ำกว่า ๒๐ บาทไม่ยอมทำ
 เมื่อไม่ยอมทำก็ว่างงาน เมื่อว่างงานก็เกิดขโมยเล็กขโมยน้อย เคียนนี้แม่เต็กการปลูกพริก
 นี้ครับ ต้องอดหัดบอดนอนเผ่ากัน ก็ไปเผ่าพริกหาย แล้วกลางวันจะเอาแรงที่ไหนไปทำงาน
 มั่วแต่นั่งนอนกลางคืน นอกจากนั้นกระผมเห็นว่าบางสายอย่างสายคอยสะเท็กเรียงใหม่
 กระผมก็ข้ามเขตจากลำพูนไปเชียงใหม่ไปดูก็เห็นเกี่ยว ปรากฏว่าแต่เดิมมันเส้นทางสามชั้น
 เข้าสู่นานได้โดยรถเก๋งก็เข้าได้ เพราะเนื่องจากเป็นถนนเก่าแต่บัดนั้น เมื่อมีเงินขึ้น
 ก็ถมเข้าปลูกทั้ง เคียนนี้รถแล่นคึกคักต้องเกี่ยวโล่วถึงจะเข้าได้ มันก็อะไรขึ้นมาจะครับ
 เอาละครับ ความจริงมีอีกมากนัก แต่อย่างไรก็ดี กระผมขอถอนที่ระยยะนั้น
 กระผมขอกล่าวอีกนิดหนึ่งซึ่งยังไม่เห็นผู้ใดกล่าวไว้ ว่าผลเสียจากเงินขึ้นอย่างปัจจุบัน
 หันควนนั้นคืออะไร กระผมจะกล่าวเฉพาะในทองถิ่นที่กระผมชำนาญเท่านั้นเพียงใน
 ภาคเหนือ เงินขึ้นเพียง ๒,๕๐๐ ล้านพานั้น ตำบลละ ๔ แสนพานนั้น **กบิลทิพย์**
 ผลเสียหายในระยะยาวเป็นอย่างยิ่งครับ คือเงินจำนวนนี้เริ่มไปทำลายวัฒนธรรมประเพณี
 อันดีงามของชาวเมืองเหนือ เราหรือชาวไทยก็ว่าได้ ประเพณีของเกษตรกรแต่
 ก็นั้นมาขึ้น ทางภาคกลางเรียกว่า "ลงแขก" ภาคเหนือเรียก "เอววัน" **เวา**
 ประเพณีมาแต่ดั้งเดิม เหมืองฝ่ายเล็กฝ่ายน้อยนั้นใครสร้าง **กักราย**นี้สร้างโดย
 จ้างหรือไม่ก็เปล่า โดยการเอววันหรือลงแขก ใครแต่ละบ้านที่มีผลได้ก็เอาเงินนี้
 ต้องเอาไม่ไผ่มากละ ๓ ลำ ในเดือนนี้ละครับ นำไปปักคานไปแล้ว เดือนนี้เอวมากจนละ

๓ ถ้า ใครมีไม่ ๓ ถ้า ก็เอาแรงงานของตัวเอง ๑ วัน มาซ่อมฝ่ายเพื่อหน้าแล้ง
 จะมีน้ำใช้ เคียงนี้เหมือนฝ่ายภาคเหนือเล็กน้อยเหล่านี้ทั้งไปบ้าง จารุทไปบ้างยังไม่มี
 ใครซ่อม ทุกคนคอยเงินนั้น เพราะเคยเสียแล้ว และรู้จากวิทยุด้วยว่า เงินมันกำลัง
 จะมา ไม่มีใครยอมทำอะไร เพราะฉะนั้นจากนี้อีก ๓,๐๐๐ ล้าน ไม่ก็จะไปทำลาย
 วัฒนธรรมอันดีงามนี้ไปเรื่อย ๆ กระผมไม่อยากจะเห็นอย่างนั้น ถูกละครับ รัฐสภาอาจจะ
 ว่าอย่างเคยก็ไต่ถามมติเถียงไป กับออกมาซิ กระผมเห็นด้วยเรื่องการขึ้นสู่ชนบทนั้น
 โดยความต้องการของเกษตรกรคืออะไร เราควรจะต้องทราบเสียก่อน สมัยก่อน ๆ นี้
 จนกระทั่งเดี๋ยวนี้เราก็มีอยู่ว่าเรามีโครงการช่วยเหลือเกษตรกรมากมายหลายหน่วยงาน
 กรมประชาสัมพันธ์ กรมนี้กรมนี้ โครงการช่วยเหลือชาวนา แต่ในที่สุดจาก
 ประสบการณ์ที่ผ่านมามันไม่ใช่โครงการช่วยเหลือชาวนา กลายเป็นโครงการชาวนา
 อุดมถึงทั้งนั้น ก็อยู่ที่เกี่ยวข้องกับโครงการมีฐานะดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเลยค่าเปลี่ยน แต่
 ชาวนาเองก็มีนะ มีฐานะดีขึ้นเล็กน้อยซึ่งไม่อาจจะเห็นได้ชัดเลยค่าเปลี่ยน ว่าอีกเล็กน้อย
 จากเอกสารราชการเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าเราอาจจะเข้าใจว่าความ
 ต้องการเป็นอย่างไร ในบางสมัยบางยุคช่วยเหลือชาวนานี้ให้แจกเครื่องสูบน้ำ ในท้องที่
 ภาคเหนือหลายตำบลไม่ต้องการเครื่องสูบน้ำเพราะน้ำเหนือไหลมาเอง แต่เขาต้องการ
 อะไรครับ ต้องการควาย ควายไถนาเท่านั้นแหละ ก็ไม่ได้แค่เครื่องสูบน้ำ นี่เป็น
 การช่วยเหลือที่ไม่ตรงต่อความต้องการ แต่กระผมคิดว่าเงิน ๓,๕๐๐ ล้านบาทนี้จะทำให้
 ตรงความต้องการของเกษตรกรแล้วอะไรครับ มีมากมาย ๑ - ๒ ประการ แต่กระผม
 ขอกล่าวประการเดียวซึ่งเป็นหลักสำคัญ คือเกษตรกรไทยนั้นมิใช่ตัว มีความสามารถ
 พอดีทีเดียว แต่ขาดเงินทุน ๓,๕๐๐ ล้านบาทนี้จะนำไปเข้า ธ.ก.ส. ธนาคารเพื่อ
 เกษตรกรและสหกรณ์ให้เกษตรกรได้กู้ เกษตรกรไทยเวลานี้ทั่วประเทศมีหนี้คอกเบี้ย
 ร้อยละ ๓๖ ถึง ๖๐ ต่อปี ไม่ก็ร้อยละ ๕ หรือร้อยละ ๓ คอเคือนั้น ประมาณ ๔,๐๐๐
 กว่าล้าน ๓,๕๐๐ ล้านบวกกับของเก่า ธ.ก.ส. อีกพันกว่าล้าน มันก็จะปลดปล่อยหนี้
 คอกเบี้ยราคาแพงได้ให้กู้ยืมคอกเบี้ยราคาถูก มีจำนวนนี้แม้แต่นิดๆ คือร้อยละ ๑๒ ก็ถูกละ

ถูกฉ้อฉลจนหมดไป แต่ไม่ได้ถูก เพราะอะไร เพราะเหตุว่า ข.ก.ส. พยายามขึ้นห้อง
ไปทุกทางชาติ เมื่อเร็ว ๆ นี้ถูกจากญี่ปุ่นอีกเป็นพันล้านเยน หรืออีกหนึ่ง ๕๐๐ กว่าล้านบาท
ซึ่งญี่ปุ่นคิดดอกเบี้ย ๓.๕ เปอร์เซ็นต์ ที่เสียว่า ๔ เปอร์เซ็นต์ ข.ก.ส. ก็ต้องมาให้ชวามา
กู้ ๑๒ เปอร์เซ็นต์หรือ ๔ เปอร์เซ็นต์โครงการระยะยาว ซึ่งก็ไม่ใช่เงินที่ถูกต้อง
ในทางเกษตรเลย เวลาที่ธนาคารนี้ให้กูยลด ๒ ยังกำลังคำวิปริตจะให้กูยลด
๓ ถ้าเราเอา ๓,๕๐๐ ล้านเข้า ข.ก.ส. เราให้กูยลด ๓ ปลดปล่อยหนี้สิน
อย่างมากและเป็นทุน อย่างนี้เงินก็ไม่สูญหายไปไหน ๒,๕๐๐ ล้านบาท ยังอยู่ และเป็น
การสนับสนุนโดยให้คนมาช่วยตัวเองโดยให้ทุนในการช่วยตัวเอง เพราะฉะนั้น
ก็จะเป็นการที่จะแก้ปลดปล่อยหนี้สินชาวไร่ชาวนา และถูกต้องตามความประสงค์มากกว่า
แต่มีกรณีในชนบทที่ต้องการเงินต้น กระผมไม่เถียง ในหลายแห่ง ๆ มีคนมีหนี้มีกัน
ต้องการเงินต้นจนมาลาไปหนี้ไม่เกิน ๓๐ คน และก็มีพ่อค้าในเมืองต้องการเงินต้นนี้
ไม่กี่คน ๓ - ๔ คน แคอย่างไรก็ดี กระผมก็พอจะทราบอย่างว่า จากหลักเศรษฐกิจ
ม.๓ ก็พออยู่แล้วว่า เงินอะไรก็ตามที่ออกไปลักษณะอย่างนี้แล้วไม่เกิน ๑ เดือน มันก็จะ
กลับคืนเข้าธนาคารสาขา ซึ่งมีทั่วประเทศไทย ธนาคารสาขานี้มันส่งเงินนี้เอากลับเข้า
ธนาคารใหญ่ แล้วเงินนั้นเองก็มาเป็นทุนของพ่อค้า หรือนักธุรกิจต่าง ๆ ในเมืองใหญ่ ๆ
มากกว่าจะที่ยังยืนในชนบท กระผมถึงอยากขอเสนอไว้แต่เพียงแค่นี้ในกรณีนี้ ขอ
ประทานโทษครับ ท่านประธานครับ กระผมขอเวลาอีกสักเล็กน้อยเนื่องจากกระผม
ก็บอกแล้วว่าในเกษตรกรน้อยมากเหลือเกินในกรณีนี้ กระผมก็จำเป็นต้องตอบสักเล็กน้อย
คือเรื่องโครงการขึ้นรถเมล์ฟรี ๔๐๐ ล้านบาท ๕๐๐ ล้านบาท ของรัฐบาล กระผมใน
ฐานะเกษตรกรไม่ได้วิจารณ์เมือง และเท่าที่คุยกับเพื่อนฝูงมาแล้ว ก็ไม่เห็นเขาวิจารณ์
เพราะในเมืองนี้ะ เกษตรกรเองไม่อยากจะอยู่กันกับสภากลางข้างล่างทั้งข้างบน แต่
อย่างไรก็ดี เมื่อได้ทราบว่ามีการขึ้นฟรีอย่างนี้ กระผมก็อยากจะไปขอฝากรัฐบาล
ไว้ว่าเตรียมแก้ไขกฎหมายไว้ ถ้าร่างพระราชบัญญัติผ่านงบประมาณ เนื่องจากชาวชนบท
เห็นว่าคนในเมืองสามารถขึ้นรถเมล์ได้ ทั้ง ๆ ที่รัฐบาลเองต้องใช้เงินหลายร้อยล้านบาท

LIPT

ไปเช่ารถจากพ่อค้าวันละหลายร้อยบาทเอามาให้ฟรี ถนนเมื่อนั้นเวลานั้นหลายหมู่บ้าน
 เสนอที่เดียวที่ค่อนข้างไกลจากบ้านนั้น ไปหาไร่ไถนาห่างจากบ้าน ๑๕ ถึง ๒๐ กิโลเมตรมีมาก
 และทำมาจนถึงเป็นอย่างนั้น ทำไม่ไปตั้งบ้านอยู่ที่นี่ ตั้งไม่ได้ครับ ที่หาไร่ไถนาเป็น
 บ้างสวน แต่ก็ยังไม่ได้ ตั้งโรงเรียนไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็ต้องอยู่บ้านเดิม แต่
 เดินเข้าไปเยี่ยมกับ ๑๕ ถึง ๒๐ กิโลเมตร มีจำนวนมาก และจำนวนมากเดินตาม
 ทางรถไฟอยู่ จำนวนมากเดินตามถนนอยู่ ชาวชนบทที่นั่นอยู่กำลังเริ่มมีความคิดว่า
 อย่างนั้นเราควรรวบรวมตัวกับเรียกร้องให้ขึ้นรถไฟฟรีในฐานะเราขายได้ไม่ถึง ๑,๐๐๐
 บาทต่อเดือน และเขาไม่ไต่ขึ้นไปเที่ยว เขาขึ้นไปเพื่อทำงาน เพื่อสร้างผลผลิต เพราะ
 เช่นเดียวกับคนยากคนจนในกรุงเทพฯ เพราะฉะนั้นควรจะขึ้นรถไฟฟรี และ บ.ข.ส.

ก็ควรจะฟรี ควรจะฟรียิ่งกว่าคนในกรุงเทพฯ อีก เพราะรัฐไม่ต้องเพิ่มงบประมาณใดเลย
 รถไฟเป็นของหลวงอยู่แล้ว องค์การรัฐวิสาหกิจทั่วไป ราษฎรชนบทไม่เข้าใจ
 เข้าใจว่าของหลวง บ.ข.ส. ก็ของหลวง หลวงก็ไม่ได้เพิ่มงบประมาณอะไร ทำไม่รถไฟ
 ไม่ได้ แล้วขึ้นไปเพื่อจะหาไร่ไถนา ไปสร้างผลผลิต กระผมก็ขอว่าขอฝากข้อสังเกต
 รัฐบาลเตรียมตัวที่จะรับมือกับเรื่องนี้ ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้ในไม่ช้า หลังจากเพิ่มประมาณนี้
 ผ่านไป นอกจากนั้นกระผมมีความคิดเห็นอีกประการหนึ่งซึ่งความจริงแล้ว ก็เกี่ยวกับ
 งบประมาณน้อยบ้าง แต่ไม่มากนัก คือเรื่องการปฏิรูปที่ดินซึ่งมีท่านสมาชิกหลายท่าน
 ได้อภิปรายเป็นเสี้ยว รัฐบาลนี้ให้เงินน้อยไป ๔๐ ล้านบาทอย่างนั้นเป็นต้น กระผม

ในฐานะเกษตรกรแท้ ๆ กลับมีความเห็นตรงกันข้ามว่างบประมาณนี้太少 ๔๐
 ล้านบาทนี้ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปให้ถึง ๔๐ ล้านบาท เราควรจะมีปฏิรูปที่ดิน
 อย่างแน่นอน แต่เรามีทางนี้ครับ ที่จะปฏิรูปที่ดินโดยให้เงินไปโดยอัตโนมัติ โดยไม่ต้อง
 ไปใช้เงินหลวงไปซื้อจากนายทุน แต่นายทุนเองก็ไม่จำเป็นต้องไม่ได้เงิน ได้เงิน
 แค่นี้มีวิธีการ ซึ่งเหล่านั้นเป็นเรื่องของวิธีการนี้ครับเข้าใจว่า รัฐบาลที่ฉลาดที่ว่า
 เมื่อเขาเห็นถึงจะเข้าใจ นอกจากจะไม่ตั้งใจทำเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่า
 งบประมาณการปฏิรูปที่ดินนั้น ต้องมีงบประมาณ เนื่องจากว่าแม้ว่าพระราชาธิบดีปฏิรูปที่ดิน

ต้องตั้งสำนักงาน แต่ก็ไม่มีความจำเป็นต้องมีงบประมาณมากมายอย่าง ๕๐ ล้านบาท
 ยิ่งมากเกินไปด้วยซ้ำไป นอกจากนั้นนั้น งบประมาณที่จะขอเวลาอีกหนึ่งนาทีเป็น
 ประการสุดท้าย งบประมาณเห็นด้วยกับทานกรรมาธิการของวุฒิสภาในเรื่องความมั่นคง
 ปลอกภัยของประเทศไทย เรื่องงบประมาณป้องกันประเทศ ที่ว่าน้อยนั้น งบประมาณเห็นด้วย
 อย่างยิ่ง ถึงแม้จะเพิ่มมา ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท ทำไมงบประมาณเห็นด้วย เพราะเนื่องจาก
 ว่าเรากำลังจะต้องขึ้นบนเวทีของเราเองเป็นระยะแรกเหมือนกับการอุตสาหกรรม ปีแรก
 ต้องลงทุนมหาศาลอย่างแน่นอน ถ้าเราจะค่อย ๆ ลงทุนไปนั้นนั้น ก็คงจะไม่มีการเพิ่มทุน
 ประสิทธิภาพในกองทัพลีไอทั้งสิ้น นอกจากให้ทหารหาญของชาติก็ถือใคร ส่วนใหญ่ก็คือ
 เกษตรกรเพื่อนของงบประมาณแหละ งบประมาณที่สนใจและลงมือทำด้วยตนเอง
 ด้วยซ้ำไป เพราะอาหารการกินของทหารของเรานั้นเคยวิเคราะห์ด้วยตนเอง ก็พบว่า
 มันมีแคลอรีต่อวันนั้นไม่ถึง ๒,๐๐๐ แคลอรีต่อวัน ตามหลักสากลแล้วนะคนเราต้องกิน
 อาหารประมาณ ๒,๐๐๐ แคลอรีจึงจะมีแรงอยู่ได้ และมีแรงประกอบการทำงาน นี่ไม่ถึง
 ๒,๐๐๐ แคลอรี แต่โรคภัยไข้เจ็บของไทยเราเป็นเด็กหนุ่มที่เข้มแข็งกว่าจิตใจด้วยหัวใจ
 ยังพอจะแข็งแรงได้บ้าง แต่นั่นแหละกองทัพต้องเดินด้วยท้อง งบประมาณจึงได้คิดวางแผน
 กลาใหม่ น่าจะมากขึ้น เพื่อสร้างขวัญของทหารให้ร่างกายแข็งแรงด้วยทำให้ทหารการกิน
 ไขมันโคเลสเตอรอล อย่างน้อย ๆ ๒,๕๐๐ แคลอรีและสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เสียหายไปไหน สองปี
 เมื่อออกมาเป็นเกษตรกรที่เข้มแข็งและแข็งแรง ปัจจุบันนี้เกษตรกรเราได้นะ
 ต้องอ่อนแอเสียหายไปมากทางด้านอนามัยสุขภาพ งบประมาณจึงเป็นที่รัฐบาลจะมีโครงการ
 รักษาพยาบาลฟรี แต่กันนี้แหละครับ อยากจะขอให้รัฐบาลได้สำรวจความต้องการที่แท้จริง
 ของชาวชนบทเสียก่อนว่า เขาต้องการรักษาพยาบาลฟรี หรือว่าเขาต้องการทำให้
 เสียค่ายา ไม่ว่ารถคันนี้อะยาคิด คำนี้อะยาคิด และไปถึงแล้วให้มันสะดวกและ
 ให้การต้อนรับสมกับเป็นมนุษย์คนหนึ่ง หรือเป็นคนไทยคนหนึ่ง ในบางครั้งบางคราว
 ประเด็นการจากงบประมาณ ที่กระผมเป็นเกษตรกรไม่โรงพยาบาลในจังหวัดนั้น
 เหมือนกับว่าจะเป็นคนในท้องถิ่นครับ ส่วนคุณหมอหรือข้าราชการทั้งหลายเหล่านี้

เป็นพวกชาวอังกฤษมาปกครอง เข้าลักษณะนี้จะมากกว่า ทำให้ชาวชนบทรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ
การรักษายาบาลฟรีนั้นมันไม่ควรจะกระจายไปสู่ชนบทให้ได้อยู่ในเมือง ดังนั้นกระผม
เข้าใจว่าแต่อย่างไว้ก็ตามงั้น ๆ นี่กระผมเห็นว่าในลักษณะโดยส่วนตัว **เพราะเนื่องจาก**
จะช่วยเหลือให้แรงงานเกษตรกรรมในการเพิ่มผลผลิตได้เข้มแข็งขึ้น กระผมมีอีกมาก
แต่ว่าการขอขุดแต่เพียงเท่านั้น หวังว่าท่านสมาชิกอื่นจะได้อีกโอกาสได้อภิปราย
ขอพระคุณครับ ท่านประธาน

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ
และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมได้สัปดาห์ตั้งแต่เข้ามาตลอดเวลาด้วยความตั้งใจและ
กระผมก็คิดว่ารัฐบาลนี้พร้อมที่จะรับทั้งเหตุและผลที่บรรดาที่ท่านผู้มีเกียรติได้กล่าวมาทุกสิ่ง
ทุกอย่างตั้งแต่เขาโดยตามลำดับ แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าหากว่าจะสรุปประเด็นต่าง ๆ ใน
การที่ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายได้อภิปรายมานั้น กระผมก็รู้สึกว่าทั้งเหตุและทั้งผลและ
จุดหมายปลายทางของเรานั้นคล้ายคลึงกัน หากแต่อาจยังไม่ได้เข้าใจกันเท่านั้น ที่ไม่เข้าใจ
กันนั้นอาจเพราะว่าการที่ทำความเข้าใจกันในสภานี้กับรัฐบาลอาจจะค่อยไปหน่อยหนึ่ง และ
ในการพิจารณาตามประเด็น ในรายละเอียดไม่ได้พิจารณาในชั้นตัวแรก ๆ อย่างที่
สภาผู้แทนราษฎรได้กระทำก็ได้ เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอกราบเรียนชี้แจงเพื่อ
ความเข้าใจในบางสิ่งบางอย่างดังต่อไปนี้ คือว่าที่สรุปแล้วที่ท่านผู้มีเกียรติได้อภิปรายว่า
นโยบายที่มุ่งเพื่อหรือบางทีอาจจะไม่จำเป็นนั้นเกี่ยวกับการขยายการผลิต รถมอเตอร์
ก็ถาม หรือเงินสนับสนุนค่ารถจักรยาน ทั้งสามประการนี้ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายก็เห็น
กล่าวว่าทุกก็มากมายและหลายอย่าง แต่อยากจะกราบเรียนให้สงวนใจให้ทราบว่เรื่องนี้
รัฐบาลนี้ถือว่าเป็นนโยบายของรัฐบาลได้กล่าวแถลงไว้วันแถลงนโยบายแล้วว่า รัฐบาลนี้จะ
ช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย โดยการให้ขยายการศึกษาฟรี การขึ้นรถเมล์ฟรีรวมทั้งการตัดเงิน
สนับสนุนค่ารถ เมื่อเป็นนโยบาย รัฐบาลนี้มีความจำเป็นในการที่จะต้องกระทำเพื่อไปสู่
ผลสำเร็จตามที่ได้กราบเรียนต่อรัฐสภาไปแล้ว และก็ในขณะเดียวกัน กระผมก็เข้าใจ
ขอประทานโทษ คุณหญิงกษัตริย์ ๖ ได้กล่าวไว้ว่าชีวิตของสังคมในกรุงเทพฯ นี่มันมาก

มีในเขตสลัมที่คลองเตย มีคนยากจนอยู่ในเขตสลัม แล้วถ้ารัฐบาลไม่เริ่มเมื่อเข้าไป
อุปการะช่วยเหลือแล้วจะไปอุปการะช่วยเหลือเมื่อไร อันนี้เราเข้าใจครับ เรื่อง
ความยุติธรรมของคนในสังคมนี้ อย่าว่าแต่การที่เมื่อเข้าไปให้ทั่วถึงเลย แม้แต่สายลมและ
แสงแดดบางทีก็ไม่ได้ให้ความยุติธรรมแก่คนในเขตสลัมด้วยเหมือนกัน เราที่เป็น
นักสังคมสงเคราะห์หัดกับได้เข้าไปเผชิญกับเหตุการณสังคมนี้ด้วยกัน เพราะฉะนั้น
ด้วยเหตุอย่างนี้เองถ้าเรามาพิจารณาว่าบางคนที่อาจจะกล่าวว่าคนในกรุงเทพฯ มีแสนสุข
แสนสบาย มีถนนลาดยางมีไฟฟ้า มีน้ำประปา แต่นั่นสำหรับคนที่มีเงินครับผม แต่ถ้าสำหรับ
คนยากจนแล้ว ในการที่จะมีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างกรุงเทพฯ นี่มันแสนลำบากและ
ทรมานขึ้นขึ้นต่อความรู้สึกของคนเหลือเกิน เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้เอง ถ้าเราจะไป
เมืองหลังของคนที่อยู่ในเขตสลัม อะไรที่อยู่ในเขตสลัม อาชีพไม่พอกินใช้ไม่ครบ
เมื่ออาชีพไม่พอกินจึงจำเป็นต้องไปทำนอກที่ย้อยู่ออย่างนั้น เรื่องการเคหะหรืออย่างอื่น
รัฐบาลได้แถลงมาแล้ว เพราะฉะนั้นเมืองหลังของการไม่พอกิน ก็ถือว่าอาชีพที่เขา
ประกอบอยู่นั้นไม่สามารถจะเลี้ยงดูครอบครัวและตัวเขาเองได้ จึงต้องพาตัวไปตั้งอยู่ใน
เขตสลัม เพราะฉะนั้นรัฐบาลได้ศึกษาหลายอย่างในฐานะทางเศรษฐกิจได้กล่าวไว้ว่า คน
ที่มีรายได้ต่ำกว่า ๑,๒๐๐ บาทต่อเดือนนั้น ยากเหลือเกินในการที่จะดำรงชีวิตอยู่ในกรุงเทพฯ
เพราะสังคมกรุงเทพฯ เป็นสังคมอีกแบบหนึ่งที่ต่างจากชนบท รัฐบาลนี้ให้ความสำคัญ
นโยบายแยกแยะอย่างละเอียดถึงการพัฒนาในเขตตัวเมือง และพัฒนาในเขตชนบท
แยกออกไปแล้วให้กระทำพร้อม ๆ กัน เพราะฉะนั้นโอกาสที่บางท่านได้พูดถึงการพัฒนา
ในเขตชนบท สลักรับรองในแง่ที่ว่าเราจุดใจที่ในแง่ที่ว่ารัฐบาลมาพัฒนาในเขตตัวเมืองและ
บางคนที่พูดในการที่พูดไปบ้างภาคบางแห่ง เขายากี่ล้าน อาจจะกล่าวได้ว่าการพัฒนา
ในเรื่องน้ำนี้เป็นจำนวนพิเศษกว่า ๕๐๐ ล้านเสียอีก บางคนที่พูดอีกก็ถามว่าเงินทองอย่างนี้
เป็นต้น แต่ในฐานะรัฐบาลเราจะต้องตั้งรับสถานการณ์ และแก้สถานการณ์
อย่างทั่วถึง อันไหนที่จะต้องทำได้ พอรับสถานการณ์ได้ก็เข้าไปช่วยเหลือ อะไรที่เป็นการ
หนักประชาชนได้รับความเดือดร้อนมาก เราจำเป็นต้องแก้สถานการณ์

รัฐบาลก็จำเป็นต้องทุ่มเทลงไปเพื่อแก้สถานการณ์ ในเมื่อพลเมืองทั้ง ๔๐ ล้านคน
 เขาเป็นประชาชนคนไทยเหมือนกัน เขาคงมีสิทธิที่จะได้รับเฉลี่ยความสุขและเฉลี่ย
 ความทุกข์ซึ่งกันและกัน เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้เอง ถ้าหากว่าเราจะยกระดับรายได้
 ของประชาชนในสังคมของกรุงเทพฯ ให้ได้เดือนละ ๑,๒๐๐ บาททุกคนนี้ เราเคย
 เพิ่มเงินเดือนข้าราชการมาแล้ว เราเคยเห็นผลแล้วว่าการเพิ่มเงินเดือนข้าราชการ
 เพื่อให้พออยู่นั้น บางทีจิตสำนึกและนิสัยของคนนั้นไม่ให้นำเงินเม็ดเงินที่เพิ่มไปใช้
 ประโยชน์แก่ตัวเองและครอบครัว กลับไปทำในสิ่งที่ผิด เพิ่มเท่าไรจึงไม่พอ **เพิ่มเท่าไร**
จึงไม่พอ รวมทั้งสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ด้วย ทำให้คนมีความอยากและไม่รู้จักในการปรับปรุง
 ตัวเองเพื่อให้เหมาะสมกับสังคมด้วยเหตุนี้เองรัฐบาลจึงคิดว่า เพราะว่าถ้าหากเราเพิ่ม
 เม็ดเงินให้คนไม่ได้เพราะว่าราชการยังปรับปรุงตัวเองไม่พอประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง
 ในบางอาชีพที่ไม่พร้อมในการที่จะยกระดับรายได้ของประชาชนในอาชีพต่าง ๆ ขึ้นมาได้
 เนื่องจากความไม่พร้อมอย่างนี้เองรัฐบาลจึงได้ยื่นมือเข้าไปบริการในการรักษาพยาบาลฟรี
 ในการให้ค่าเล่าเรียนฟรีและการขึ้นรถเมล์ฟรี เพื่อแทนที่เราจะต้องกวักสตาจ
 ออกมาจ่าย แต่เป็นการทุ่นรายจ่ายของเขา ซึ่งตรงกับความเป็นในการครองชีวิต
 ไม่ว่าเขาจะร่ำรวย ไม่ว่าเขาจะเป็นนักการพนัน ไม่ว่าเขาจะเที่ยวเตร่อย่างไร แต่รุ่งขึ้น
 ถ้าเขามีรายได้ต่ำกว่าที่มากที่สมควรที่จะมีรถเมล์ขึ้นไม่ทำงานได้ สามารถเมื่อลูกเมีย
 เจ็บป่วยก็ไปรักษาพยาบาลได้ ลูกของเขาซึ่งเกิดในเขตสลัมที่มีพ่อแม่อยู่ยากลำบากจะ
 ห้อยโหนรถเมล์ไปโรงเรียนได้เหมือนกัน **ดีกว่าที่ตนขึ้นมาเต็มไปด้วยคำย่ำแย่**
เต็มไปด้วยนั่งกอดเข่า เงินก็ไม่ให้ลูกจะขึ้นรถเมล์ไปโรงเรียน เงินก็ไม่ให้ให้
รักษาพยาบาลลูกและเมีย เงินก็ไม่มีการที่จะช่วยตัวเองโดยทุกประการ เพราะฉะนั้น
 การบริการอันนี้เป็นบริการที่ตรงกับความเป็นในการครองชีพของคนที่มียาได้น้อย จริง
 อยู่เท่าที่โครงการเราอาจจะมองเห็นว่าเงินที่ผิด ๆ น้อย ๆ ไม่สำคัญ แต่มันสำคัญกับ
 สำคัญสำหรับคนไม่มีเงิน สำหรับคนที่หัวแล้วไม่มีอะไรจะไปหาความหวัง ความบางที่
 เราอาจจะมองไปว่าในแง่รถเมล์ทำไมไม่หารถเมล์ให้ก็เสียก่อน **ทำไมไม่หารถเมล์**

ให้สะดวกเสียก่อน ราษฎรต้องการอย่างนั้น อันนี้รัฐบาลนี้ทำพร้อมกันทั้ง ๒ อย่าง ทำ
พร้อมกันสำหรับช่วยประชาชนผู้มีรายได้น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาทและในขณะเดียวกันก็คำนึงถึง
สังคมที่เข้มแข็งเพื่อทุกคนนี้ ประชาชนจำเป็นต้องใช้รถยนต์ส่งลูกไปโรงเรียน จำเป็นต้องมีย
รถไปทำงานต่าง ๆ ที่ฐานะของตัวเองยังไม่ควรจะมียก็เพราะว่าตัวเขาเองนั้น ไม่ได้รับ
ความสะดวกในการบริการรถเมล์ ด้วยเหตุนี้เองรัฐบาลจึงรวมรถเมล์ซึ่งเดิมเคยมีอยู่ ๒๔
บริษัทในกรุงเทพมหานครนี้ให้เหลือเป็นเพียงบริษัทเดียวเพื่อจะปรับปรุงต่อไป เมื่อรวมเป็น
บริษัทเดียวแล้ว รัฐบาลจะได้วางมาตรการเสียใหม่ เส้นทางเดินรถ รูปร่างลักษณะ
ของรถ การจัดการวินรถให้เพียงพอ ไม่ใช่เส้นทางทับกันอย่างยุ่งเหยิงทุกวันนี้
ท่านที่เคารพที่อยู่ในสังคมในกรุงเทพ ฯ ก็ทราบอยู่แล้วว่าการรวมรถเมล์นี้ได้คิดกันมา
แต่ก็คิดว่าบรรพ แต่ไม่มีใครสามารถจะทำได้ เกินไปด้วยความลำบาก เกินไปด้วยการ
ชักชวนนานาประการจากบรรดาผู้ที่มีผลประโยชน์อยู่ รัฐบาลนี้ได้คิดค้นหนทางหาเงินหา
ค่าใช้จ่าย และความที่ไม่ได้รับความยุติธรรมตลอดมาต่าง ๆ จนรวมรถเมล์มาได้
เมื่อรวมแล้วในขั้นต่อไปเราจะปรับปรุงเส้นทางเราก็คงจะแก้ปัญหาจราจรที่มีอยู่ทุกวันนี้ซึ่ง
จะได้แก้ปัญหาคือเรื่อง คาร์พาส (car - path) จัดในเรื่องระบบการทางเดินรถ
จาก วันเวย์ (one way) ต่าง ๆ เพราะเป็นวิธีที่เดียวและจะทำได้ และเนื่องจาก
นั้นยังจะได้นำสนับสนุนรถเมล์ให้สะดวกต่อประชาชนต่อไป เพราะเป็นรัฐวิสาหกิจ สิ่งเหล่านี้
รัฐบาลไม่ได้นิ่งนอนใจอย่างที่ท่านต้องการ กระนั้นจึงกราบเรียนว่าเรามาทำความเข้าใจกัน
สิ่งที่ท่านต้องการคือความสะดวก เราก็ทำด้วยความสะดวก แต่ในขณะเดียวกันเราจะไม่
ทอดทิ้งประชาชนที่อยู่ในเขตสลัมอย่างคุณหญิงกล่าเสียเลย ให้เขาทำเองความไม่สะดวก
ทนต่อความร้อนทนทนต่อความอดอยาก ตัวเขาอดอยากไม่พอแล้วลูกหลานเขาต้อง
อดอยากด้วย เพราะฉะนั้นเราอุปการะเขาขึ้นมาให้สวัสดิการเราก็มีหวังบ้าง โครงการ
บุญราษฎร์กลุ่ม คนเราซาพันก็ใช้อย่าง เป็นนัยเป็นปลาเพราะอารมณ์ของคนที่ไม่ได้รับความดูแล
และเหลียวแลมนุษยธรรมมันจึงเสื่อม แต่ถ้าวเราทำให้เขามีความหวังว่าในโลกนี้มี
มนุษยธรรมอยู่บ้าง รัฐบาลยังเหลียวแลประชาชนผู้มีรายได้น้อยอยู่บ้าง ก็ทำให้เขามี

ความหวัง วันนี้มีโอกาสจะไม่เห็นผลทั้งใจจากท่านที่เคารพทั้งหลาย แต่ในวันข้างหน้าและ
 ค่ำต่อไปในเขตของชนบทหรือในเขตสลัมทั้งหลายแล้ว เราจะเห็นสิ่งเหล่านี้อย่างชัดเจน
 ในเมื่อเรามีความหวัง แต่เกี่ยวเราไปซื้อได้ แต่พวกหนึ่งก็หัวแฉกไม่มีใครจะโปรยปราย
 ไม่มีสตางค์หรือ เป็นบุญคุณเหลือเกินนักสังคมสงเคราะห์อย่างคุณหญิงที่ไปกระทำความ
 เพราะฉะนั้นเรื่องโครงการนี้จะไม่ยากจะกล่าวซ้ำ ก็ยากจะทราบเรียบที่ว่า เพราะฉะนั้น
 ในหลักการพื้นฐานอย่างนี้เอง เราจึงทุ่มเทการพยายามสหรี รอนเมล์ฟรี รวมทั้งค่าเล่าเรียน
 ฟรี ส่วนเงินต้นอยู่ส่วนค่าสนั้น เมื่อเขาได้ผ่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ได้อ
 กล่าวแล้ว และท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้สั่งในสภาผู้แทนราษฎรมาแล้ว ในคำบอกต่าง ๆ
 ที่ราชอาณาจักอย่างมากมายนั้น ยังมีหลายพันคำล้นด้วยกัน และเป็นครั้งแรกที่เรา
 ยื่นเงินไปสู่ท่านเขา ประชาชนยังเพิ่งได้มีความรู้สึกครั้งแรกในชีวิตประชาธิปไตย
 ของเมืองไทย ว่ารัฐบาลได้ยื่นเงินค่าสนละ ๔ แสนไปถึงทุกตำบล ท่านสมาชิกที่เคารพ
 โคกล่าว่าอีกครึ่งหนึ่งว่า มีบางจังหวัดซึ่งไม่ยากจะกล่าวว่าการยื่นเงินไปทั่วถึงตามจำนวน
 ผู้แทนราษฎร เราไม่ได้ก็จำนวนผู้แทนราษฎร เราก็จำนวนตำบลแต่ละตำบลได้เงิน
 เท่ากันหมด ๔ แสน ๕ หมื่นกว่าบาท มีตำบลหนึ่ง ๆ ก็จ่ายเงินไปตามตำบลนั้นเป็นหลักการ
 จริยอยู่เมื่อมันเป็นครั้งแรกในความคุ้นเคยกันใจของตำบลที่มีความรักใคร่ชอบและใจจะเริ่ม
 ใช้ความคิดนี้เอง ข้อบกพร่องมันก็มีมาบ้าง แต่ชาวตำบลนั้น รู้ว่าเขาต้องการอะไร
 ท่านที่เคารพที่มีเกียรติโคกล่ามาเมื่อครั้งนั้น ความต้องการของ ๔ หมื่นกว่าตำบลหรือ
 ๕ หมื่นตำบลนี้ ความต้องการไม่ใช่ ๕ พันกว่าตำบล ไม่เหมือนกัน อย่างเช่นกรณี
 เคยไปบิขุได้ ไปพบตำบลหนึ่งที่มีบิขุได้ เราก็อยากจะทำอะไรเรา คือตำบลหนึ่งที่มีบิขุได้
 ที่กระผมไปมาเคยไปตรวจราชการตลอดไปเรื่อยมาทั้ง ๆ ไม่ใช่หน้าที่ของกระผม ชาวตำบล
 นั้นก็ลงแขกอย่างวัฒนธรรมของชาวภาคเหนือ ไม่เอาสตางค์เลย สละค่าแรงฟรีเอาข้าว
 เครื่องอุปน้ำ เอาแรงของตัวนั้นลงแขกกับทำสารางสิ่งน้ำ และเอาเงินที่ได้วันละ ๒๐ บาท
 นั้นรวมกันซื้อเครื่องอุปน้ำ เพราะฉะนั้นการยื่นเงินนั้นถ้าหากว่าไม่มีผู้นำของตำบลที่
 ใช้ความคิด ไม่จำเป็นที่จะทำลายวัฒนธรรมของชน

และแก้ไขที่ถูกต้องอย่างบางคำบางตัวที่ผิดแล้ว กระผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์ และนอกจากนั้น การขึ้นเงินในรอบที่สอง ๓,๕๐๐ ล้านบาทมีประชาชนเคยชิน เวลาที่ทุกศาลได้ทำโครงการไว้แล้ว และทางรัฐบาลได้แก้ไขปัญหาค้าง ๆ ระเบียบแบบแผนในการจ่ายเงิน หรือการป้องกันวัดคุกคามในการที่จะไปใช้ เช่นผมจะขึ้นราคาก็ได้ว่ามาตรการกีดกันป้องกันไว้อย่างคิดว่าเรียนร้อยที่สุดแล้ว และกำลังจะมอบให้ทางสภาจังหวัดได้เข้ามาช่วยควบคุมดูแลอีกด้วย และในขณะที่แก้ปัญหานี้ก็จะต้องหาเงินมาชดเชย เช่นอยู่ในความรับผิดชอบของกระผม แลวงการทางจังหวัดทุกแห่งให้เป็นที่ยอมรับของข้าราชการจังหวัด ในการที่จะช่วยแนะนำว่าถนนควรจะทำอย่างไร รวมทั้งชลประทานด้วยแนะนำว่าคลองควรจะทำอย่างไร รัฐบาลก็ได้พิจารณาและได้ปรับปรุงเรื่องเหล่านี้อยู่โดยตลอด กระผมจึงกล่าวแล้วว่าไม่ใช่คำขึ้นต้นด้วยการที่จะมาเอาใจซึ่งกันและกันว่า เรายังขาดการอธิบายกันให้เข้าใจเท่านั้น ถ้าอธิบายกันให้เข้าใจอย่างนี้แล้ว กระผมก็เชื่อว่าท่านทั้งหลายก็คิดว่าเราคงจะได้พยายาม รัฐบาลได้พยายามหาสิ่งที่ดีที่สุดเท่าที่คิดว่าจะทำได้ และอีกประการหนึ่ง กระผมก็อาจจะทราบ เรียนกับท่านอธิบดีผู้บังคับบัญชาของกรมที่ขอประทานโทษที่จะลาตามคือพอเอก ทวีศ เพราะท่านเคยเป็นนายกระผมมา และก็เคยแนะนำสั่งสอนกระผม ท่านเป็นลักษณะของนายทหารที่สุจริตที่มีเหตุผลโดยไม่คิดแคะอะไรทั้งสิ้น หัวใจประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นหลัก กระผมก็ได้คิดเอาแบบฉบับของท่านมาในการปฏิบัติตนอยู่เสมอว่า ในเรื่องบางประการป้องกันกันบ้างทั้งรัฐบาลเราก็ได้พูดกันมากในเรื่องการป้องกันประเทศประเทศอยู่ได้เท่านี้เป็นอย่างอื่นจึงจะอยู่ได้ เรายังประชุมกันในสภาอยู่ขณะนี้เพราะว่าประเทศอยู่ได้ เราคำนึงอยู่เสมอ แต่อะไรก็ตามมันก็เป็นเหตุ สิ่งทุกอย่างมันเปลี่ยนแปลงมาอะไรเป็นเหตุ การเปลี่ยนภาพพจน์สิ่งแวดล้อมนอกประเทศ สิ่งผลักดันภายในประเทศหลาย ๆ อย่างประกอบกันทำให้ทุกอย่างในสังคมที่เราเคยจะปรับตัวเราเองนั้น ให้เข้ากับภาวะการณ์ยุ่งยากเต็มพินันเต็มไปด้วยความสับสนอลหม่าน แม้แต่บรรดาเราท่านทั้งหลายที่อยู่ในที่นี้บางครั้งยังไม่แน่ใจตัวเองเลยบางท่านที่เคยคุยกับกระผม แล้วที่ประชาชนก็เหมือนกัน และรัฐบาลก็ต้องคิดอย่างกรมทราบเรียบร้อยแล้ว เราจะต้องทำงานทั้งรับ

สถานการณ์และแก้สถานการณ์อะไรที่มันหนักก็ต้องรับแก้ อะไรที่เราจะรับเราก็ต้องรับ เพราะฉะนั้นเรากำลังเหมือนกับว่าการป้องกันประเทศนี่เป็นเรื่องสำคัญ เราต้องขึ้นอยู่กับ
 มนุษย์ของเรา รัฐบาลก็โศก นอกจากเงินของงบประมาณในเรื่องกระทรวงกลาโหม
 แล้วเรายังพยายามที่จะหาเงินอื่นมาทำหรือเสริมตามลำดับด้วย อย่างเช่นท่านที่เคารพ
 ที่นั่งไปเนื่อก็กกล่าวว่า ทหารนั้นก็เป็นกำลังของเกษตรกรเป็นส่วนใหญ่ แคลลอรี่ประจำวัน
 ไม่พอ ก็ปล่อยปละละเลยกันมาจนกันแตกจนไหนบ่ไม่พอ รัฐบาลนี้โคตรกล่งเมื่อวันอังคารแล้ว
 กระผมจำไม่ได้ว่าเพิ่มเบี้ยเลี้ยงทหารอีก พลทหารก็เพิ่มเบี้ยเลี้ยง นายสิบก็เพิ่มเบี้ยเลี้ยง
 เพิ่มอีกเป็นเงินประมาณ ๓๐๐ กว่าล้านบาท อย่างนี้เป็นต้น เราคิดถึงอยู่ แต่ว่าอะไรหลาย ๆ
 อย่างที่เราต้องทำนี่แหละครับ ทว่าอะไรเป็นเหตุ เมื่อเรารู้ที่เหตุแล้ว ก็ทำให้เราไม่ต้อง
 แก้ปัญหาทุกอย่างพร้อม ๆ กัน ก็ไปรื้อโคให้ใจเออะครับ เราแก้ปัญหาก็อย่าง
 พร้อม ๆ กัน เพราะฉะนั้นการป้องกันประเทศนั้นเราต้องคำนึงถึงว่าไม่ใช่ทหารอย่างเดียว
 เป็นผู้ป้องกันประเทศ ประชาชนทั้งประเทศนี่แหละเป็นผู้ป้องกันประเทศ แต่ทว่าอย่างไรละ
 ครับจริงจะไม่ไหม้ ผกก. เราพูดกันแต่ปัญหาการร้าย เรายังไม่เคยพูดถึงปัญหาการที่ดี
 ลึกค่าหนึ่งถึงแต่ก็คิดว่าพัฒนาแล้ว เพราะฉะนั้นการที่จะสร้างผู้ก่อการดีก็จะต้องทำให้
 ประชาชนมีความสำนึกอยู่ตลอดเวลาเกิดมาเป็นคนไทยมีบุญวาสนาที่สุดแล้ว ประเทศนี้
 ได้รับความยุติธรรมจากการปกครอง ได้รับความผาสุกจากการอาศัยอยู่ ถ้าเราทำให้
 เขามีความสำนึกว่าเราได้รับความยุติธรรมและมีความผาสุกแล้ว เขาก็จะห่วงแหนแผ่นดิน
 ทุกตารางนิ้ว แล้วทุกคนจะจับอาวุธขึ้นต่อสู้ นั่นแหละครับคือทหารของชาติ เพราะฉะนั้น
 การแก้ปัญหานี้เองรัฐบาลนี้ท่านก็กล่าวมาแล้ว เพียงแต่ถึงงบประมาณหกหมื่นล้านท่านก็ว่า
 มากไป แต่บางขณะท่านว่าไอ้เงินน้อยไป ไอ้เงินไปติดใจก็ไม่ได้ ไอ้เงินน้อย ไอ้เงินน้อย แต่
 งบประมาณท่านว่ามาก รัฐบาลโคจิกโดยสุกกำลังแล้วว่าหกหมื่นกว่าล้านในงบนี้เงิน
 ที่เพิ่มกำลังของรัฐบาลชุดนี้ที่สามารถจะทำได้ เมื่อเพิ่มกำลังก็ต้องกระจายไป กระจายไป
 ตามความจำเป็นเพื่อรับสถานการณ์และแก้สถานการณ์ให้คนทั้ง ๘๐ ล้านคนได้มีงบประมาณ

ในการช่วยรับและช่วยแก้ และให้แผ่นดินทุกตารางนิ้วของประเทศไทยนั้นได้รับความคุ้มครอง
ทั่วราชอาณาจักรว่าเป็นเอกราช รัฐบาลคำนึงอยู่เสมอ คำนึงทั้งค่าน้ำค่าประเทศ
คำนึงถึงค่าน้ำภายในประเทศ ทั่วทุก ๆ อย่างเท่าที่จะทำได้ เพื่อรับสถานการณ์และแก้
สถานการณ์ ส่วนนอกนั้นที่ท่านกล่าวนั้นเป็นเรื่อง เบิกเกล็ดหลายอย่างที่ผมจะไม่กล่าว
รวมทั้งคุณมรรหาร ศิลปอาชา ที่กล่าวว่าที่ถนนที่สุพรรณบุรี อำเภอบางปลาม้าของท่านนั้น
ยังเต็มไปด้วยโคลนถนนนั้นก็จะยากจะกราบเรียนว่า เพราะเพิ่งจะมอบให้กรมทางหลวง
เมื่อ ๒ - ๓ วันนี้เอง ถ้ามอบให้ตั้งแต่ปีกลายแล้วก็มีมันก็แล้วครับ เพราะฉะนั้นเชื่อว่า
ปีหน้าคงจะดี ขอขอบพระคุณ

(สมาชิกในที่ประชุมปรามมือ)

ประธานวุฒิสภา : คุณพระวินครับ

พลอากาศเอก หะริน หงสกุล : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
ขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมที่พูดพอสังเขปพอสังเขป แต่ก็ยังไม่เห็นด้วย
อยู่ที่ในเรื่องงบประมาณ ที่ขอขอบพระคุณก็เพราะว่าท่านไม่ได้พูดอย่างรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลัง เมื่อเขาให้พูดในท่านองว่า สมาชิกวุฒิสภานี้ไม่ได้ความ ใจเอาจัง ไม่รู้เรื่อง
อะไร เพราะฉะนั้นที่ท่านพูดพอจะรู้เรื่องนี้กระผมก็ขอบพระคุณ แต่ว่ากระผมเสียใจ
อยู่ประการหนึ่งก็อย่างเดียวกันที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้พูดมาแล้วว่า วุฒิสภานี้หาประโยชน์
ได้น้อยมากในเรื่องงบประมาณ เพราะว่ามันถึงระยะนี้แล้ว เราไม่มีทางทำอย่างอื่น
นอกจากจะรับหรือไปรับเท่านั้น กระผมรู้สึกว่าเรายังยังไม่สำเร็จสำหรับงบประมาณนี้
แต่ถ้าขอกราบเรียนว่าความริษชาติมันผูกขาดกันไม่ได้ เมื่อไม่เห็นด้วยเราก็ต้องถกถกถก
หักทวง ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดมามากแล้ว กระผมจะไม่พูดในรายละเอียดอีก หักหรือ
ไปอีก และก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็ท่านอดีตรัฐมนตรี บุณชณะโกธิชัยนัยหิกละเศรษฐศาสตร์
ให้เรารวบรวมแล้วก็เป็นที่แจ่มแจ้งกันดีในเมื่อตอนเช้า แต่พอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ซึ่งรวยมากท่านพูดอย่างอาเสีย พังเท่าไร ๆ ก็ยังไม่เข้าใจ กระผมก็เกรงว่ากระผมจะถาม
ท่านในตอนนี้ว่าวันนี้ บังเอิญตอนบ่ายท่านก็ไม่มา กระผมก็เลยหนักใจอาสที่จะขอยืมถ้อยคำ

ของท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรมาขอรองต่อท่านว่า คุณชายเอาก็ดี แต่ท่านไม่ให้
 ให้เอาก็แล้ว การตั้งงบประมาณรายจ่ายตั้ง ๒๒,๐๐๐ ล้าน แล้วก็มีรายได้ตั้งไว้เพียง
 ๘๘,๐๐๐ ล้าน กระผมเห็นว่า เป็นการขาดดุลอย่างน่าเป็นอันตราย แล้วไม่ประมาณตนด้วย
 ในการทำอย่างนั้นนี้ โคนี้ผู้พูดมานานแล้วว่าจะต้องกู้เงินเอาไว้ให้เป็นภาระแก่ลูกหลาน
 ๒๒,๐๐๐ ล้าน ต้องเอาทรัพย์สินมรดกของเกาเอกมาขายกินถึงประมาณ ๒,๐๐๐ ล้าน
 แตกเป็นกระทรวงการคลังของรัฐบาลชุกน้อยอย่างหนึ่งที่ยังอยู่ใกล้ๆจาก ๓ รวมพล
 เป็นเงินถึง ๑๐๐ กว่าล้านหรืออะไรในกระผมจำไม่ได้ นอกจากนั้นก็ยังเอาเงินคงคลัง
 มาใช้อีกประมาณ ๒,๐๐๐ ล้านทำให้มากกว่าเอาไปอะไรอะไรกินในของรัฐบาลอยู่แล้ว ถ้า
 ครอบงำทั้งนี้ทุกวันนี้ แล้วจึงจะมาสร้างภาระให้ลูกหลานทั้งรัฐบาลทั้งเอกชนอีกด้วย ทำ
 ประการหนึ่งว่ารัฐบาลนี้จะถึงไหน เพราะว่าถ้าจากไปแล้วก็ไม่มีใครสาน รจะมาเป็นรัฐบาลไป
 เพราะว่าเป็นเงินคงคลังก็เอาไปใช้ ทรัพย์สินมรดกของเกาเอกไปขายกิน แต่ก็ยังสร้างหนี้
 ไว้ให้รับช่วงต่อไปอีก ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเมื่อเช้านี้ ท่านบอกว่าไม่คิด
 ห่วงในเรื่องเงินคงคลังหรือในเรื่องทรัพย์สิน เพราะว่าท่านคิดว่าเอาไป ในการที่ท่านคิดว่า
 เงินคงคลังมีพอใช้ในที่นี้ท่านคิดในด้านการธนาคาร นักการเงิน แต่ไม่ได้คิดว่า
 ไปว่าภัยของประเทศไทยเราเวลานี้มันมีอะไรบ้าง ก็นอกประเทศจะมาถึงในอีกกี่
 ข้างหน้า ท่านที่สนใจในวิทยาศาสตร์ก็จะทราบแล้วว่า การอะไรมันดีอะไร มันไม่ดี
 ก็มายัง แล้วก็หลักฐานก็มีอยู่แน่นอนแล้วอยู่ในมือของรัฐบาล กระผมทราบว่ารัฐมนตรีทุก
 คนจะทราบแล้วว่า ก็จากภายนอกนั้นจะคิดกลาณาอะไรเราแต่ไหน ท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงการคลังท่านทราบหรือไม่ว่างบประมาณใน การทำสงครามนั้นสิ้นไปวันละเท่าไร
 เมื่อไม่คิดทุนเท่าที่ธนาคารกรุงเทพ หรือเท่าที่ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การมี
 ไม่พอที่จะเผชิญหน้ากับสงครามที่จะต้องทำในเวลาอันสั้น ถ้าภายนอกประเทศเขาเข้า
 ทุกราณจริง ๆ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดมาหลายเรื่องแล้ว แล้วก็ท่านรัฐมนตรีว่า
 กระทรวงการคลังท่านก็พูดแล้วว่าท่านมีวิธีหาเงิน แต่ท่านก็ไม่บอกละเอียดว่าจะ
 อย่างไร และกระผมไม่ใคร่รวบรวม ไม่ได้เป็นเจ้าส่วนตัว การอย่างท่านรัฐมนตรีว่า

LIPT

กระทรวงการคลัง เพราะฉะนั้นงบประมาณจะไม่พูดเรื่องใหญ่ ๆ แล้วก็เรื่องใหญ่ ๆ ก็ไม่มี
สมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดมาแล้วหลายท่าน งบประมาณจะพูดแต่เรื่องเล็ก ๆ ว่าทำไมเราไม่
ใช้จ่ายอย่างประมาณตัวเอง อย่างประหยัดและก็มีผลประโยชน์ คือว่าเมื่อเรามีรายได้
๔๔,๐๐๐ ล้านบาท เราก็พยายามใช้จ่ายภายใน ๔๔,๐๐๐ ล้านบาท งบประมาณคิดว่ารัฐบาล
เราทำได้หรือทำไม่ได้จริง ๆ ค่าย โดยที่ไม่ต้องไปสร้างภาระหนี้สินให้ลูกหลาน แล้วก็
ไม่ต้องไปพักของเก่าและกระปุกออกมาอีก ทางที่มีพอทำได้ก็คือการประหยัดให้มาก
เช่นการยุบหน่วยงานที่มีซ้อนกัน เป็นต้นว่า เรามีกรมประชาสัมพันธ์อยู่แล้ว ซึ่งมีหน้าที่
เป็นกระบอกเสียงของรัฐบาล แล้วเราไปตั้งโฆษณประจำทำเนียบนายกรัฐมนตรีขึ้นมาทำไม
โฆษณประจำทำเนียบ ๆ ก็แถลงแต่ข่าวการประชุมคณะรัฐมนตรี ที่ไหนจะแถลง
ข่าวต่างประเทศก็ต้องมีกรมสารนิเทศ กระทรวงการต่างประเทศขึ้นมาอีก หน่วยงาน
มีซ้ำซ้อนกันอยู่มาก นอกจากนั้นก็มีกระทรวงพิเศษซึ่งใช้งบประมาณในปีถึง ๑๐๐ ล้านบาท
ก็เรามีกรมทางหลวงอยู่แล้ว แล้วไปสร้างการทางพิเศษมากขึ้นเงินอีกร้อยกว่าล้านบาท นี่
มันเรื่องอะไร อีกอย่างหนึ่งก็เรามีกระทรวงอุตสาหกรรมอยู่แล้ว แต่ยังไม่
การนิคมอุตสาหกรรมใช้เงินอีก ๗๗ ล้านบาท ถ้าอย่างนั้นหน้าที่ของกระทรวงอุตสาหกรรม
มีทำไม เรายังมีองค์การส่งเสริมกิจการโคนม ทั้ง ๆ ที่เรามีกรมปศุสัตว์อยู่แล้ว ถ้า
กรมปศุสัตว์ส่งเสริมโคนมไม่ได้ อีกหน่วยงานประมงก็ส่งเสริมอะไรไม่ได้ จะต้องตั้ง
องค์การหอย องค์การปูขึ้นมาอีก อันนี้กระผมเห็นว่ามันซ้ำซ้อนกันอยู่มาก นอกจากนั้น
หน่วยงานที่ไม่จำเป็นยังมีอีกหลายหน่วยก็ถ้าพิจารณาเสียบ้างจะได้หรือเปล่า แต่กระผม
เคยเห็นทางไปต่างประเทศอะไรเขานิยามแล้วก็ไปถามอุปทูตว่า ในกรณีที่เรามีสถานทูต
อยู่ที่ไหนคนไทยอยู่กี่คน ทำอุปทูตท่านมากกว่ามี ๑๐ คน กระผมถามว่ามาทำอะไร มาเรียน
หรือว่ามาค้าขายอะไร ท่านบอก เปล่า เป็นครอบครัวข้าราชการสถานทูตทั้งนั้นแหละ
แล้วก็ถามว่าอย่างนั้นตั้งสถานทูตไว้ทำอะไรให้มันเสียเงินเสียทอง ท่านบอกว่าเอาไว้
เนรเทศข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ แล้วก็ความจริงก็ปรากฏมาแล้ว ท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการต่างประเทศในรัฐบาลชุดนี้เอง บอกว่าท่านถนัดรัฐบาลเผด็จการ เนรเทศท่านไป

เป็นเวลากว่า ๑๐ ปี แล้วหลังจากนั้นท่านก็ทราบว่าสถานเอกอัครราชทูตนั้นก็ได้รับเอา
 อคติมากมายเหมือนกันทั่วประเทศ ฯ อีกท่านหนึ่ง เพราะฉะนั้นในการตั้งสถานเอกอัครราชทูต
 ซึ่งใช้เงินเป็นจำนวนมากนี้ สำหรับเอาไว้เนรเทศข้าราชการชั้นผู้ใหญ่เพียง ๒ - ๓ คนนี้
 กระผมเห็นว่ามันไม่คุ้มค่า ถ้าจะพูดก็คุ้มเสีย คือไปนั้นก็ยังมีหน่วยงานที่ไม่มีกฎหมายรับรอง
 ยังมีอีกหลายหน่วยที่อยู่ในรายละเอียดของงบประมาณนี้ แต่กระผมไม่อยากจะเอามา
 ประจานในที่นี้ เพราะว่าถ้าเมื่อว่ารัฐบาลอาจจะทราบว่ามีหน่วยงานไหนบ้างที่ไม่มีกฎหมาย
 รับรองละก็กระผมจะกระซิบบอกให้ทราบภายหลังก็ได้ รัฐวิสาหกิจที่จากทุนเก็บเอาไว้ทำไม
 ก็ควรจะยุบเสีย อย่างการรถไฟ ฯ นี่เราต้องเสียเงินถึง ๔๐ ล้านบาทถ้าเป็นวิธีที่เอกชน
 เขาก็ไม่ช้าหรอกอย่างนี้ ก็สามารถจะดำเนินการไปได้ก็อยู่แล้ว นอกจากนั้นองค์การที่ผูกขาด
 ก็มาตั้ง อย่างองค์การเชื้อเพลิงเป็นต้น รัฐบาลบังคับให้หน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจ
 ซื้อเชื้อเพลิงจากองค์การเชื้อเพลิง แต่หาองค์การเชื้อเพลิงกลับไม่ขายเชื้อเพลิง
 ให้หน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจในราคาถูกเลย กลับไปซื้อเชื้อเพลิงจากบริษัทเอกชนมา
 แล้วมาขึ้นราคาเอา ทำให้หน่วยรัฐวิสาหกิจหรือองค์การของรัฐอื่น ๆ เสียประโยชน์
 ไปเป็นอันมาก ในเรื่องเชื้อเพลิงอากาศยานอย่างเดียว บริษัทเดินอากาศต้องจ่ายเงิน
 โดยไม่จำเป็นไม่ป๊ะไม่ย่อยกว่า ๒ ล้านบาท เพราะว่าซื้อเชื้อเพลิงจากองค์การเชื้อเพลิง
 แพงกว่าราคาถูกเท่ากันเป็นแสนอนกินอยู่เลย ฯ นอกจากนั้นกระผมเห็นว่าข้าราชการ
 ในเวลานี้ล้นงานเป็นอันมาก เหตุใดจึงไม่พิจารณาปรับปรุงเสียให้เหลือพอดี ฯ เวลานี้
 ขอให้ท่านคิดว่าข้าราชการที่ประจำกรมก็ดี ประจำกระทรวงก็ดี มีงานอะไรทำบ้าง
 เปลืองเงินเดือน อยู่เปล่า ๆ นอกจากนั้นในคำสั่งใหม่ ๆ ก็ออกมาได้เมื่อก่อน ๆ ก็เคยบอก
 อนุญาตให้เลิกกันพัก่อนได้ ๑ ใน ๓ ปี ๑ ปีให้ราชการเสีย ก็ในเมื่อ ๒ ใน ๓ ของ
 ข้าราชการสามารถปลื้มใจได้โดยไม่ต้องไม่เสียงาน แล้วท่านจะจ้าง ๑ ใน ๓ ไว้ทำไม
 ๑ ปี... ๑ ปีปรับปรุงเสียให้เรียบร้อยไม่ดีกว่าหรือ ส่วนวันที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี กระผม
 ก็ไม่อยากจะพูดให้กระเทือน เพราะว่าเห็นเขาพูดกันมาในสภาผู้แทนราษฎรมาอยู่แล้ว แล้ว
 ตัวกระผมเองนั้นเคารพหมิ่น ๗๗๗ นายกรัฐมนตรีเป็นอันมากว่าท่านเป็นอัจฉริยะบุคคล มี

ความสามารถทุกอย่างโดยไม่จำเป็นต้องมีปริญญา ถึงแม้ว่าท่านต้องการมือดีนี้ใช้
ในการบริหารประเทศ ก็มีข้าราชการอยู่ทั้งหลายแสนคนที่จะให้ท่านใช้ได้ ที่นี้ต่อมา
ก็ทราบว่าท่านเห็นกับหนังสือพิมพ์ว่า ในกรณีที่ถึงขั้นปริญญาเป็นจำนวนมากก็ให้มาเรียน
งานบริหารในระบอบประชาธิปไตย เพื่อจะรับช่วงปกครองบ้านเมืองต่อไปในระบอบนี้กระผม
เห็นว่าในการเข้ามาเรียนรู้งานบริหารเพื่อให้เป็นรัฐมนตรีในโอกาสต่อไปด้วยการจ้างเข้ามา
เรียนด้วยเงินเดือนสูงอย่างนี้เป็น การไม่คุ้มค่าอย่างยิ่ง สำหรับในเรื่องเงินราชการลับ
กระผมเห็นด้วยว่าจำเป็นจะต้องมี แต่ความรู้สึกว่าจะมากเกินไป เพราะว่ากระผมเคยรับราชการ
อยู่ในตำแหน่งสูงพอที่จะรู้ว่าเขาจ่ายเงินราชการลับกันอย่างไร นอกจากนั้นยังมีวิธีเสียอีก
คือว่าพอจนจะสิ้นปีงบประมาณ หน่วยราชการต่าง ๆ ที่มีสิทธิใช้เงินราชการลับก็ขอโอน
เปลี่ยนประเภทเงินค่าใช้สอยที่เหลือใช้ในตอนสิ้นปีงบประมาณมาเป็นเงินราชการลับ เพื่อจะ
ใช้จ่ายกันต่อไปโดยสะดวก ไม่ต้องมีใบสำคัญให้ คตง. ตรวจสอบ เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอ
กราบเรียนฝ่ายรัฐบาลไว้ด้วยว่า เมื่อยังมีเงินราชการลับอยู่แล้วก็กระผมตั้งข้อสงสัยเกินกว่านั้น
เป็นจำนวนสูงมาก ก็ขอได้โปรดระมัดระวังอย่าให้มันเป็นไปอย่างที่แล้ว ๆ มาอีก สำหรับ
งบหลักของรัฐบาลซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมทุกปีในนามรัฐบาลว่า เป็นนโยบาย
เปลี่ยนแปลงไม่ตก กระผมก็ไม่อยากจะไรหรอกเมื่อเปลี่ยนแปลงไม่ได้ก็ไม่ได้ ก็เราจำเป็น
จะต้องปล่อยไป แต่กระผมอยากจะเรียนว่าเป็นงบประมาณเสียหายมากกว่า เงินนี้มันยังเงิน
๓,๕๐๕ ล้านบาท ที่สมาชิกรัฐสภาแน่นอนก็ ท่านสมาชิกวุฒิสภานักดี ได้พูดมาแล้วว่าใคร
ไม่คุมค่า จริงอยู่มันไม่ผล แต่มันคุมค่ากับเงินของเราหรือเปล่า แล้วก็ในการที่ท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังทำเมื่อเขานำออกไปยืนยันกันว่าที่ใหม่ไม่ใช่อะไรแล้ว
เพื่อนสมาชิกของกระผมคนหนึ่งที่ได้พูดมาเมื่อจะขึ้น ก็คือคุณบรรหาร ศิลปอาชา ก็ได้รับ
คำท้าอันนี้ กระผมเองก็ว่าจะขึ้นคือขึ้นคุณบรรหาร จะหาท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลังไปดูตามสำเนาไม่ได้รับผล แล้วที่มันรั่วไหล ไปเมื่อไรก็ไปกัน สำหรับเรื่อง
รถนักเรียน ๕๐๐ ล้านบาท ก็พูดกันมากแล้ว กระผมจะไม่พูดซ้ำอีกว่ามีผลหรือไม่มีผล
แต่ไหน แต่จะขอกราบเรียนเพียงว่า ประเทศไทยไม่ใช่กรุงเก่า ๆ ถ้าจะถามวิธีการ

เฉพาะคนในกรุงเทพฯ โดยไม่คิดถึงควมลำบากของคนในชนบทแล้ว กระผมไม่เห็นด้วย
 สำหรับคำรักษายามาลดมีรายได้น้อย ๕๐๐ ล้านบาท กระผมเห็นว่าไม่คุ้มค่าอีกนั้นแหละ
 เพราะว่าโรงพยาบาลทุกแห่งในเวลานี้คนยากจนจนคนมีรายได้น้อย เขาไม่ไ้ศึกษา
 รักษาพยาบาล ไม่ไ้ศึกษาอยู่แล้ว ไม่ว่าโรงพยาบาลของพลเรือนหรือโรงพยาบาล
 ของทหาร ถ้าเป็นคนอนาถาเข้ามา เขาก็รับรักษาให้ฟรีอยู่แล้ว จะมาหาเสียกันทำไม
 ค่ายเงิน ๕๐๐ ล้านนี้ สำหรับคนยากจนอยู่ในชนบทจริง ๆ นั้นไม่มีปัญหาหรอกครับที่จะไป
 คัดเลือก เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าการใช้เงินอย่างนี้กับไม่คุ้มค่า รวมเงินที่เรียกว่า
 งบหาเสียงนี้ในปีเขาไป ๔,๕๕๓ ล้าน ถ้ารวมกับงบต้นเงินเมื่อคราวที่แล้ว ๒,๕๐๐ ล้าน
 ก็เป็น ๗,๐๕๓ ล้าน เงิน ๗ พันกว่าล้านนี้จะเอาไปทำประโยชน์อื่นที่คุ้มค่ากว่าไ้มาก
 ตามประกาศที่ไม่ไ้ซ่อนรอยอย่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เราพูดกันภาษาจน ๆ
 เราอาจจะเอาเงิน ๗ พันกว่าล้านนี้ไปปฏิรูปที่ดินไปหาอาวุธดี ๆ ให้ทหาร ตำรวจชายแดน
 เวลาที่ทหารคืนแล้ว ผู้ก่อการร้ายใช้อาวุธดีแค่ไหน แล้วเมื่อเขานำหน้าอดีตรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงกลาโหมกับบอกแล้วว่า ประเทศที่อยู่ติดกับเราไม่ใช่อาวุธดีที่เราแต่ไหน แล้วก็
 อาวุธที่ตำรวจชายแดน ที่ทหารมีใช้อยู่ในเวลานั้นะมีไ้ไม่ไ้ได้เลยจริง ๆ มันไม่สามารถ
 จะเทียบกับเขาได้เลย แล้วเราจะไปป้องกันประเทศชาติไ้ไ้โดยังไร นอกจากเงินที่จะ
 อุดหนุนในการรักษาพยาบาลมีรายได้น้อยนั้น ขอให้กระทรวงแพทย์เข้าถึงประชาชนจริง ๆ
 ในชนบทอย่างเช่นหน่วยแพทย์อาสาของสมเด็จพระบรมราชชนนี นั้นท่านเอาหมอเอายา
 เข้าไปถึงตัวประชาชนยากจนจริง ๆ ไม่ใช่ว่าไปประชาชนเคินทางเข้ามาที่คลินิก ซึ่ง
 รัฐบาลจะอุดหนุนค่ายเงินถึง ๕๐๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าเงิน ๕๐๐ ล้านบาท
 นั้นจำเป็นและเหมาะสมที่จะช่วยคนจนในเรื่องการรักษาพยาบาล แต่ขอให้เอาหมอเอายาไป
 ถึงตัวคนยากจน อย่าให้คนยากจนต้องเดินทางมากราบกรานที่คลินิกในเมือง ที่กระผมพูดมา
 ทั้งหมดนี้ก็ด้วยความหวังดี ความจริงยังมีอีกมาก แต่กระผมหมดเวลาแล้วจะหมดแล้ว แล้ว
 ก็ยังมีสมาชิกอีกหลายท่านต้องการจะพูด กระผมเป็นห่วงอยู่อย่างเดียวที่จำเป็นจะต้องพูด
 นี้เพราะไ้กรรมาเรียนมาถึงแต่แรกแล้วว่ากระผมเลิกรับผิดไ้ในความ เป็นอธิบดีของ

าตมา นายกรัฐมนตรี แต่เมื่อสองสามวันนี้กระผมได้อ่านหนังสือพิมพ์เคลื่อนไหวสมัยเขียนไว้ชื่อว่า
โกวิท สัตยาธิมัน นอกนั้นก็เปิดหนังสือเก่า ๆ ที่หาไม่ค่อยได้ เขียนไว้เมื่อ ๕ ปีก่อน
มีข้อความว่า "ฉันเองนั้นถ้าเป็นนายกรัฐมนตรีก็ลงมือหาย ถึงนั้นเมืองในมือหาย
ตัวเองก็หาย" กระผมก็ได้แต่ภาวนาว่าขออย่าให้คำพยากรณ์ของท่านเป็นความจริง
เลยครับ ขอขอบคุณ

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ
ความจริง ถ้าท่านสมาชิกจะสงสัยแล้วจะเห็นว่านี่ คณะรัฐมนตรีมาประชุมร่วมประชุมที่
วุฒิสภาอยู่อย่างเด่นชัดก็พิศุขพิศุข ที่เป็นอย่างนี้ก็ด้วยความเคารพในความคิดเห็นของสภา
อันสูงส่งนี้ ต้องการจะมาร่วมคัดค้าน ต้องการจะมาร่วมความคิดเห็นที่มีคุณค่าของ
ท่านสมาชิกวุฒิสภาซึ่งรัฐบาลนี้ถือว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเสริฐมาในทางราชการ และ
ในทางอื่น ๆ หลายสาขาอาชีพ ภัยความเคารพนี้จึงได้พากันมานั่งอยู่หลายกระทรวง
หลายท่าน กระผมเองก็มาทั้งเช้าทั้งบ่าย แต่เมื่อใดอันคำอธิบายของท่านสมาชิกบางท่าน
แล้วก็รู้สึกว่ามีกรรม รัฐบาลนี้ มีกรรมเพราะรัฐบาลนี้ประกอบด้วยบุคคลซึ่งมีสวาทกันก่อนมี
กรรมเท่านั้น เงินที่มีก็ไม่เคยปรากฏหลักฐานว่าไปโกงใคร เขามา เติบโตขึ้นมาหาได้
หางานธนาคารกรุงเทพ และกรุงเทพพาณิชย์การกรับ ที่ท่านได้เอ่ยถึงนั้นแหละ ธนาคาร
ทั้งสองก็ไม่เคยปรากฏชื่อเสียว่าไปโกงไปโกงใคร พนักงานธนาคารก็พากันมาจนกระทั่ง
แก่เขา ถ้าทำทุจริตก็มอบคดีไปอยู่ปล่อยให้งานธนาคารเขาเสีย เขาก็คงไปนอน
นานแล้วไม่อยู่กับเขาจนมาเป็นนายกรัฐมนตรีหรือมาเป็นรัฐมนตรีได้ แต่คำหนึ่งก็
ธนาคารกรุงเทพ สองคำก็ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ สามคำก็สามมั่งคั่งมี ทำอะไรไม่มีถูก
มันก็มีมาอย่างไรหรือที่มีสวาท มันมีอย่างไร จนยากขึ้น ก็อาจจะมิได้โกงของคอตม
ต้องเสียสละ ต้องรู้จักแสวงหา ต้องเก็บต้องงำ ต้องควบคุมใจตนเอง ต้องมีสันนิบาตทำไร
เงินที่มีมันน้อยกว่าไหนขอเวลาไม่เกินไปก็ควรจะหาให้หมดใหญ่ มันยากขึ้นที่จนนะ
เราเลิกพูดกันดีกว่าเรื่องนี้มีเรื่องจน พูดกันถึงประโยชน์ของคนอื่น พูดถึงประโยชน์ของ
ประเทศชาติ อย่าให้ความขมขื่นในใจที่ว่ามีสวาทก็อย่าคิดว่าโกงมาเป็นเครื่อง

วินิจฉัยปัญหา อย่างนี้กระผมเห็นว่าไม่ถูก พูดถึงความจนของคนอื่นดีกว่าว่าเราจะแก้
 ความจนของเราให้ได้อย่างไร อย่างนี้พูดว่าคิดกับคนละระดับ เพราะฝ่ายหนึ่งมีฝ่ายหนึ่ง
 จน พูดกับไม่รู้อะไร อย่างนี้กระผมเห็นว่าไม่ถูก กระผมไม่ใช่อธิบดีบุคคลครับ ถ้าใคร
 นับถือกระผมเห็นแก่เงินถือผิด และที่เคยพยากรณ์ไว้ว่า ถ้ากระผมเป็นนายกรัฐมนตรีเมื่อไร
 ถ้าตัวเองไม่ล้มหายบ้านเมืองล้มหาย ก็ถูก ๘ เดือนล้มหายเข้าไปแล้วมาก แล้ว
 บ้านเมืองไม่ล้มหาย เพราะยอมล้มหายด้วยตัวเองดีกว่า ขอกราบเรียนให้ทราบไว้ในที่
 รัฐบาลใครแข็งแรงแล้ว กระผมก็ยอมรับว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังของกระผม ก็
 เป็นคนมีกรรมอีก พูดไม่ถูกพูดน วาจาเป็นกาลสิทธิ์ ใครฟังแล้วไม่ถูกใจสักคนไม่ว่าสภาสูง
 สภาต่ำ สภาล่าง สภาบน นี่เป็นกรรม ไม่รู้จะแก้อย่างไร เพราะฉะนั้นก็อยาก
 ขอประธานแจ้งเพิ่มเติมว่าสมาชิกได้กังวลอยู่มากในเรื่องการกู้ยืมเงินรัฐบาลใช้เงินตัว
 เกินรายได้ ในระยะ ๔๐ ปีมานี้ กระผมอยากขอประธานกราบเรียนถามมีรัฐบาล
 ไหนบ้างไหมที่ตั้งงบประมาณแผ่นดินมาแล้วขอตัว มีไหม บางท่านตั้งนี้ก็ดูเหมือนเคย
 เป็นรัฐมนตรีมาบ้างแล้วก็มี รัฐบาลของท่านกู้เงินมาใช้หรือเปล่าในการตั้งงบประมาณ
 ก็กู้ยืมกับต่างประเทศครับ ถ้าจะวางงบประมาณนี้มากกว่าปีอื่น ๆ นี่เป็นธรรมดา
 กระผมจะขอกราบเรียนให้ฟัง เพราะการเศรษฐกิจมันขยายตัวขึ้นมากกว่าเมื่อ ๒๐ ปี
 มาแล้ว แต่ถ้าจะดูเป็นส่วนร้อยละของงบประมาณรายจ่ายแล้ว เราก็กู้เพียงร้อยละ ๒๐ ของ
 งบประมาณรายจ่ายทั้งหมด ก็ไม่ได้มากอะไรไปกว่านี้เท่า ๆ แต่กิจการขยายตัวขึ้น
 การเศรษฐกิจมันขยายตัวขึ้น และงบประมาณถ้าจะคงประมาณด้วยความรอบคอบแล้วก็จะ
 เห็นได้ว่าเงินที่กู้มาไปใช้ในงบลงทุน เพราะงบประมาณฉบับพุทธศักราช ๒๕๑๔^{๕๕} มี
 งบลงทุนสูงถึง ๔,๓๕๕ ล้านบาท กู้มา ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท ก็เอามาลงทุน แล้วก็ลงทุน
 ด้วยเงินของตัวเองอีก การลงทุนนั้นยอมเกิดผล เราทำชอมพวกนี้ว่าเงินต้น^{๕๖} ไม่หมด
 ไว้ให้ลูกหลานใช้ กระผมอยากจะได้ยินตรง ๆ ว่า กระผมทำหน้าที่การปกครอง
 กระผมอยู่แน่ที่ว่า เมื่อก่อนกระผมเกิดที่ดินและสหกรณ์รายไร่ละสิบสิ่ง ทำไม่ทาน
 ไม่เอาไว้ให้กระผมใช้ กระผมยินดีจะให้ที่ดินทำกินแก่เป็นมรดกของกระผม^{๕๗} มันก็

หลักเกี่ยวกับ รัฐบาลกู้เงินมาใช้จ่ายลงทุนในการเศรษฐกิจ ผลไม่ได้เกิดขึ้นแก่
 ตัวผู้เสียภาษีในปัจจุบัน **เพราะการลงทุนนั้นต้องกินเวลาก่อนที่จะได้ผล** คนที่จะมารับผล
 คืออนุชนรุ่นหลัง รัฐบาลก็เห็นว่า เป็นธรรมกับผู้ที่ได้รับประโยชน์ที่เข้ามาใหม่ นั่นก็ควรจะได้
 แบ่งเบากภาระไปบ้าง ไม่ใช่จะผลักภาระแก่คนปัจจุบัน ซึ่งเขายังไม่เห็นผลอะไร
 จากการลงทุน ไม่ได้ได้รับประโยชน์จากการลงทุนนั้น เอาไปจ่ายลงทุนเพื่อลูกหลานจะม
 รับประโยชน์จริง ๆ มันก็ต้องเฉลี่ยการกันไม่บ้าง ก็ด้วยความที่เป็นธรรมในคนระหว่างยุค
 ผู้ที่จะรับประโยชน์ แต่ว่าในขณะที่เราเป็นกลุ่มอยู่ในยุคปัจจุบัน เราก็ต้องทำางานทำการ
 เอาไว้เพื่อหวังผลในอนาคต ถึงแม้ว่าตัวเราตายไปแล้วคนข้างหน้าเขาก็จะได้ รับผล
 และเราก็ต้องคิดถึงกาลข้างหน้าให้ไกล ถ้าจะคิดถึงกาลข้างหน้าก็ถึงสิ่งที่จะต้องทำ
 ต้องลงทุนแล้ว ไรแต่เพียงรายได้ที่มีอยู่ประจำในขณะนั้นไม่พอ ทำนองกว่าพวกกระแ
 วยอย่างน้อยก็รู้สมควรที่ว่าการกระทรวงการคลัง ตัวกระแวยเป็นนายธนาคาร กระแ
 ยก็ยอมรับละครับ ที่รวยก็เสียได้เพราะกระแวยเป็นหนี้เขา ถ้ากระแวยอย่างท่านรับ
เงินเดือนราชการแล้วพอเงินพอใช้เฉพาะเดือนแล้ว กระแวยก็เป็นอย่างท่านก็ต้องมานั่งใน
 วุฒิสภาว่า กระแวยจน นี่เรื่องมันอย่างนี้ มันเรื่องการรู้จักลงทุนรู้จักการใช้จ่ายให้เป็น
 ประโยชน์ รู้จักว่าหนี้คืออะไร เราอยู่ในภาวะจะขึ้นหนี้ใหม่ ประโยชน์ที่เกิดขึ้นนั้นใหม่
 เมื่อเห็นว่าคุณแล้วจึงได้ทำไป นี่เป็นเหตุผลของรายการเงินกู้ ที่ขึ้นมาถึง **เรื่องทวีปอเมริกา**
 โอ้นี้กระแวยก็ถูกกินโต๊ะมาตลอด ๕ วัน ๕ คืนในสภาผู้แทนราษฎร กระแวยก็โต้แต่
 ขอร้องหากรรมการ เรียกว่าอัตราทวีปอเมริกาทุก ๆ เชนาญการต่าง ๆ ในสำนักนายกรัฐมนตรี
 นี้ สภานิติบัญญัติเขาออกกฎหมายไว้ให้ เราตั้งอัตราเงินเดือนไว้เสร็จ มันมีอัตราวางอยู่
 ก็เรียบร้อย ๆ แล้วมันเป็นตำแหน่งการเมืองด้วย รัฐบาลในระยะงบประมาณรายจ่าย
 ก็จำเป็นต้องดึงคนในพรรคที่สนับสนุนของเขามารับตำแหน่งการเมือง ที่ไหนเขาก็ทำกัน
 ไม่ถือไปอยู่ในประเทศอื่น ๆ ที่เขาเป็นระบอบประชาธิปไตย ประเทศสหรัฐอเมริกา
 เขาเลือกประธานาธิบดีกันเดียว เขามาดึงคนอื่นที่สนับสนุนเขามารับตำแหน่งทางการเมือง
 เขาก็ทำได้ ทำไมไม่มีใครไปว่า ของกระแวยมี ๒๐ กว่าคน กระแวยก็ตั้งไปตามอัตราแล้ว

ก็บอกกับทางหนังสือพิมพ์ว่าเขาจะมาการบริหารก็มา เราเรียนการบริหารนั้นก็เป็นการจริงใจ มันก็เป็นผลพลอยได้ แต่ขณะที่เขาเป็นที่ปรึกษาเขาก็ทำงาน ใช้ให้เขาทำอะไรทำ ไม่ไรเขาก็ทำ เขามีการประชุมกันตลอดเวลา มีเรื่องมีปัญหอะไร อย่างเมื่อกี้เขามากระฆิระไรอยู่ข้าง ๆ เขามาศึกษากับถึงในวุฒิสภาจะเป็นมาตายอยู่ แล้วเพราะคำปรึกษาที่เขาทำงานกันเต็มมือสุดเหวี่ยง จะไปว่าเขาไม่ได้ การที่ตั้งไม่ก็เพราะว่ายังมีกฎหมายอนุญาตให้ตั้งกรรมการให้ตามกฎหมาย ฝ่ายค้านในสภาก็โจมตีคำว่ากรรมการก็หมดหมด ก็อยากจะขอมาเปิดใจแถลงกับท่านที่เคารพในที่นี้ รู้สึกว่ากับอันตราจะน้อยกว่าที่ขอมาแสดงไว้ในที่นี้ ขณะเดียวกันกรรมการอาจจะอ้างกฎหมายอื่นได้ กรุงเทพมหานครนี้กฎหมายมีให้ข้าราชการ ๖ ซึ่งราษฎรเลือกอยู่ว่าการ ๖ ก.ท.ม. ตั้งที่ปรึกษาได้ถึง ๒๐ คน เฉพาะกรุงเทพ ๖ ท่านนั้นะ ไม่ใช่ทั่วประเทศ ตั้งหมดแล้ว เค้นอัตราเลยไปอยู่ด้วย ผู้ว่าราชการ ๖ ก.ท.ม. เป็นพรรคไหนก็มีที่ไอ้ตั้งเหมือนกัน นั่นแหละ กรรมการไม่เห็นมีใครที่จะไปดเค้นหรือ ๑๐ กว่าคนที่กรรมการได้มีคนหลายคนละครับ ที่ก่อนเขาตั้งก็หมด กรรมการเห็นว่ามันเป็นของธรรมดา เพราะฉะนั้นแล้วมันผิดทุกอย่างก็เป็นเรื่องของการปฏิบัติตามกฎหมาย กรรมการไม่ทราบว่าจะหาอย่างไรอีก ก็อยากจะขอเรียนว่าท่านเรามีจิตใจ กรรมการเห็นว่าบ้านเมืองเราทุกวันนี้อยู่ในฐานะล่อแหลม อยู่ในฐานะล่อแหลมเป็นอย่างยิ่ง เหตุการณ์มันวนไปอย่างรวดเร็ว บ้านเมืองเป็นระบอบประชาธิปไตย ไม่มีใครมีอำนาจไปกดไปง้ออะไรไว้ได้ความเดือดร้อนของประชาชนปรากฏขึ้นเห็นเด่นชัดทุกหนทุกแห่ง ขณะเดียวกันก็มีผู้ออกก๊วยแรงปลุกระดมมวลชน ชี้ให้เห็นความเดือดร้อนความยากลำบาก สมัยที่ท่านทั้งหลายปกครองบ้านเมืองมานั้นท่านได้เปรียบี่ครับ ใครถือไม้ค้ำนี้ สมัยกระผมทุกคนต่อสู้กัน คือใจฉันแน่นอน ๖ คนเดียว แล้วจะเอาอย่างไร แต่กระผมพิจารณาสถานการณ์ปัจจุบันแล้วกระผมขอเรียนตามสติจริงใจ กระผมเองก็เหมือนกับท่าน ที่ต้องการรักษาสถาบันอันสูงส่งของชาติไทย เราไว้ให้ได้ในทุกทาง คือ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ พูดอย่างนั้นคนเขาถือว่าเป็นชาวจิต แต่ว่าการที่จะรักษาสถาบันเหล่านั้นไว้ให้ได้มัน ถ้าทำเป็นอย่างชาวจิตเสีย

อีกอย่างที่ทำกันมาแล้ว ๆ นั้นจะตั้งเขตทุกสถาบันในที่สุด หรือถ้าทหารคนไหนจะมา
คิดปฏิวัติในวังนี้ เยาวชนรอบทหารกลัมน่าใช้อีก แล้วอ้างว่าเพื่อรักษาสถาบัน ทหาร
คนนั้นจะเป็นคนทำลายสถาบัน ทั้งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ หมดสิ้นไปภายในไม่กี่วัน
กระดมกล่าฟาทันได้ แล้วเราจะไม่ทำอะไรเหลือ กระดมเชื้อของกระดม นโยบายที่
ถูกต้องที่สุดในขณะนี้ เพื่อที่จะรักษาสถาบันของเราไว้ให้ได้ คือนโยบายเศรษฐกิจใน
ทางสังคมนิยมที่ฉลาด ไม่ไร้สอน ๆ แก่ ๆ สังคมนิยมที่ฉลาดรอบรู้จึงจะรักษาสถาบัน
ทั้งปวงไว้ได้ ระบอบสังคมนิยมไม่เหมือนกับกษัตริย์ทอง จะโก่งทองอ่อน ๆ โก่ง ทองแก่ ๆ โก่ง
จะเป็นอันที่ทองเป็นกัน แต่ต้องเป็นอย่างฉลาด ที่ท่านเรียกว่างานหาเสียงนั้นละครับ
เป็นมาตรการในทางสังคมนิยมของรัฐบาลนี้ในทุกทางยิ่งกว่าสังคมนิยมเราทำกันอีก รดเมล์ฟรี
สำหรับคนยากจน ทำให้โก่งได้ไหนใครเคยคิด มีว่แค่ประกับสังคมนิยมและกันไม่ก็ละกันมา
ประกับในประกับนี้ไม่ได้ช่วยกันทั้งนั้น สิบรักบานด้วยกันเป็นพื้นเท่าที่กระดมไป
เห็นมา แต่ว่าของเรานอกนี้จะไม่ทำอะไรรดเมล์มีเกิดขึ้น ไม่ให้ทำเพราะคนเจตนาดีท่อย
นายกรัฐมนตรีจึงรดเมล์มาทำงาน ถ้าปล่อยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ท่านคำของท่านให้เสรีตามแผนการ กระดมเองจะเป็นคนโก่ง กระดมโก่งได้ คนอื่นก็โก่งขึ้น
จะเรียกเป็นสังคมนิยม ยอมรับและกล้าประกาศเปิดเผยว่านี่แหละสังคมนิยม ท่านไม่ได้
เจ้ากรรมาธิการประชุมสภาผู้แทนราษฎร กรรมาธิการงบประมาณ มีท่านสมาชิกอาวุโส
ท่านหนึ่ง ท่านก็อ้างว่าท่านก็มีนโยบายสังคมนิยม ท่านค้านนโยบายรดเมล์ฟรีนี้มาโดยตลอด
ทางฝ่ายรัฐบาลก็ชี้แจงจนท่านเจ้าใจตลอด และคำถามสุดท้ายเขาก็บอกว่าท่านเมื่ออยู่ตำแหน่ง
ท่านบอกว่า "โอโฮ ทำกันอย่างนี้เขียหรือเมืองจีนเขายังไม่ทำกันเลย เขายังเก็บ
ค่ารดเมล์" กระดมก็บอกว่านั่นแหละ ไทยมันกลัวหมาที่ออกไปแล้ว ทำอย่างนี้ แล้วจะ
ทำให้ลูกค้าย การรักษาพยาบาลรายละเอียดอย่างไรประเคียวกระดมจะขอให้ท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงสาธารณสุขท่านอื่นมาชี้แจง สำหรับเรื่องการขึ้นเงินออกถนนบาท กระดม
เข้าใจว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง คงได้รู้แน่มากแล้วอย่างที่ไม่ถูกผู้ใดทั้งสิ้น
กระดมก็ขอชี้แจงข้ออีกหนึ่งข้อ ซึ่งอาจจะไม่ถูกผู้ใดอีกไหนเดียวกัน เมืองไทยเราปกครอง

กันมาเป็นเวลาช้านาน จอมพล นายพล บก เว็ อากาศ นิ่งเบืองกันมา ๔๐ ปี ทุกคน
มีเจตนาที่จะยกถวายราชสุพรรณบัตรกันนั้น แต่ในที่สุดก็มีเงินเหลือเอาไว้ว่าช่วยงบประมาณนี้ได้
อย่างที่ท่านบอกว่าเกราะหัดกับลาภลอยนั้นแหละครับ มันมาจากไหน มันก็มาจาก
งบประมาณแผ่นดินนั่นแหละ ๗ นั่นละ ในระหว่างที่ท่านยังใหญ่โตก็อยู่กันแหละ ก็เอา
มาใช้มันเสียปีนี้ แต่ระหว่าง ๔๐ ปีไม่มีบางไหมที่ใครเคยออกไปให้โอกาสแก่ราษฎรเขา
ถึงตำบลถึงหมู่บ้าน ให้เขาคัดสินใจว่าเขาต้องการอะไร และเมื่อเขาต้องการอะไร
ให้เขาได้ตามนั้น ตามที่เราจะเอาเงินให้เขา ครั้งนี้เป็นครั้งแรก สภาตำบลเป็น
ผู้นิยมนิยามว่าจะคัดคนลูกวังซึ่งตนเคยมีจะหนักก็จะชุกช่อซึ่งลูกวังกำลังจะไปรับเงินเต็ม ไม่
ใช้รัฐบาลวิจิตรชัย สภาตำบลเขาเป็นคนวิจิตรชัย ก็ยักยิดชักรวมชาติมันมีเป็นบรรพชา ถ้ามัน
หมั่นตอนลูกวังทั้งที่ลำพูน ที่อีสานมันไม่ฟัง อีกหลายแห่งมันไม่ฟัง มันก็ยังไม่เข้าใจ กระทบ
ยอมรับว่าบางตำบลโครงการผลงานมันไม่ดีเท่าที่ควรหรือมันไม่สำเร็จ ไม่ค่อยทำมัน
ไป कुछะ กระผมพาท่านไปดูดีกว่า กระผมยอมรับว่าบางตำบลมีการวิ่งไล่ แต่ความผิด
เหล่านี้มันเรื่องของบุคคล มันเรื่องของกำนันผู้ใหญ่บ้านไม่ดี ถ้ารัฐบาลจะผิดก็ครั้งที่แล้ว
๒,๕๐๐ ล้านบาทนั้น ก็ทำโดยรีบเร่งเพราะเพิ่งเข้ามารับตำแหน่ง มันยังวางแผนการ
อะไรอะไรไม่เรียบร้อย มันเป็นเหตุทำให้สภาตำบลอาจจะกำหนดโครงการผิดได้
อะไรก็ได้ ซึ่งมันก็เป็นผลเสียหาย อันนี้ยอมรับ แต่ว่าการที่เงินไป ๒,๕๐๐ ล้านบาท นั้น
รัฐบาลไม่ใช่ว่ามันไปแล้วก็นอนเล่น คิดตามทุกกระยะทุกปีกว่าความผิดพลาดมันอยู่ที่ไหน
ความเสียหายมันเกิดขึ้นได้อย่างไร อะไรมันควรจะเป็นอย่างไรบ้าง เมื่อรวบรวมไว้ทั้งหมด
ตลอดจนรับคำร้องคำชี้แจงจากประชาชนเขาเข้ามา ก็ผนวกกับประมวลไว้แล้วก็เอามา
แก้ไขระเบียบการต่าง ๆ สำหรับรักษายกเงินที่จะทำต่อไป แต่อย่างไรก็ตามการขึ้นเงิน
๒,๕๐๐ ล้านบาทนั้น เมื่อเข้ามาเสนอร่างพระราชบัญญัติขอใช้เงินไปพลาญก่อน คือ
สภาผู้แทนราษฎร รัฐบาลก็ได้แถลงแล้วแถลงอีกว่าวัตถุประสงค์นั้น คือการหางานให้คน
ในชนบทได้ทำในฤดูแล้ง ที่แถลงเป็นหลายสิบครั้ง เมื่อมาถึงสภานี้กระผมก็ได้นำ
กราวเรียนด้วยตนเองเขาเดียวกัน ถ้าถือน่ามันเป็นวัตถุประสงค์ใหญ่แล้ว วัตถุประสงค์นั้น

เกิดขึ้นแน่นอน เพราะรายจ่าย ๗๐ เปอร์เซ็นต์ของเงินที่เดินออกไปนั้น มันเป็นประเภท
 ค่าแรงทั้งหมด ค่าแรงเขาได้รับ ผลที่เกิดขึ้นปรากฏข้อเท็จจริงเป็นหลักฐานหรือเหตุผล นี่ก็
 คนในภาคอีสานมาทางเหนือในภาคกลางหรือที่กรุงเทพมหานครนี่น้อยที่สุด เกือบจะเรียกว่า
 ไม่มีความหมายเลย เขาอยู่กันลูกกับเมียเขา เขาอยู่บ้านเขามีงานทำมีเงินใช้ นอก
 ความยากลำบากไปจนถึงถูกทำนาเก็บเกี่ยวของเขาใหม่ ไม่มีใครต้องละที่นาเขาที่อยู่
 นี่เป็นวัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์ที่สองก็เพื่อให้เกิดผลในทางพัฒนา เพื่อให้เกิดความสะดวก
 ในการทำมาหากินแก่ประชาชนในชนบทนั่นเอง ก็มันก็เกิดเป็นถนนลูกรังกับมัน เป็นถนน
 เป็นเขื่อนเหมืองฝายนั้น ซึ่งส่วนใหญ่มันก็ยังอยู่ยังใช้การได้ ถ้าหากพากระผมไปดูที่ตำบล
 ที่มันไม่สำเร็จได้ กระผมก็พาท่านไปดูตำบลที่มันสำเร็จได้ มันก็เหมือนกันทุกอย่างจะ
 ให้น้ำมันสมบูรณ์รอยเปอร์เซ็นต์มันเป็นไปไม่ได้มานะ เมืองที่ปกครองกันด้วยระบอบประชาธิปไตย
 มา ๔๐ ปีมันคืออยู่หรือ มันก็อยู่หรือครับ รัฐบาลนี้เข้ามาเขาเจอปัญหาอะไรที่จะต้องแก้
 จะต้องไข มันก็หาเรื่องดีกว่าสภาตำบลหมู่บ้าน ๆ หมู่ ๆ นี่มาอีก ข้าราชการที่มีอยู่เป็น
 อย่างไร นิสัยเสียไปแล้วเท่าไร คนแต่งงานเท่าไร อย่างนี้กว่ารัฐบาลนี้ไม่ทราบ ขอมรับ
 ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกล่าวมาทุกประการ แต่ท่านจะให้กระผมทำอะไร ข้าราชการ
 มีเท่าไร ๓๐๐,๐๐๐ คน ท่านมีหรือว่ากระผมเป็นอะไร อัจฉริยะแบบไหน เข้ามาถึง
 ไม่ทัน ๗ เดือน ไม่มียอดออกไปแสนคน ทำได้หรือ พูดมันไม่ง่ายไปหรือครับ พูดอย่างนี้กะ
 รัฐวิสาหกิจอันไหนขาดทุน ขอมมันเสียเลย ขอมการรถไฟแห่งประเทศไทย เออ เอาไหมละ
 กระผมแปลกใจครับที่เขาเรียกว่าอูฐสภา เรือนทรง ๆ ว่าพูดเหมือนเด็ก **พูดออกมาได้**
 หรือครับอย่างนั้นละ ทุกอย่างมันก็ต้องมีจังหวะจะโคน มีอันมีคอน กระผมขอประทานโทษ
 กระผมเริ่มจะพูดไปถูกทุกคนละ วันนี้อย่าเป็นอัจฉริยะสักหน่อยเออะ พูดกันตรง ๆ สักที
 เออะครับ ของทุกอย่างมันไม่ใช่ว่าง่ายอย่างนั้น มันต้องมีจังหวะ มันต้องมีเวลา
 อย่างไรก็ตามรัฐบาลราชการไทยทุกวันนี้เป็นอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ ถึง
 งบประมาณทุกปีกระผมเป็นกรรมการการงบประมาณภาคสี่ปี ตั้งแต่สมัยสภานิติบัญญัติ
 ก่อนสมัยสภาร่างรัฐธรรมนูญ เป็นทุกปีมาจนเข้าคัมโป การตั้งงบประมาณแต่ละครั้ง

มันต้องทุ้มทุ้มหลาย (smelly) ของข้าราชการ ที่กำลังเกิดขึ้นในหน่วยย่อย ๆ เราถึงมหาวิทยาลัยกันขึ้นมา มันว่าอยู่ที่การส่งเสริมการศึกษา เราตั้งขึ้นมาที่มหาวิทยาลัยในที่สุดมหาวิทยาลัยเปิด มหาวิทยาลัยรวมกันแห่ง ตอนจบออกมาปละก็หัน แต่ก่อนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จ ฯ พระราชทานปริญญาบัตรนั้น ไม่กี่ชั่วโมงเสร็จแล้วแต่ละมหาวิทยาลัย ก็ยวให้ต้องพระราชทาน ถึง ๒ วัน ๓ วันกว่าจะหมด ออกมาแล้วไปทำที่ไหนครับ ท่านที่ออกจากราชการรับพระราชทานไปแล้ว ท่านไปตั้งอุตสาหกรรมที่ไหนไว้รองรับคนเหล่านั้นบ้าง ก็เปล่า เงินลงทุนต่างประเทศ เขียวชุกชวนเขามา เขาเข้ามาทำไร่ไม่ชอบใจ เลิกสัมปทานเขาเสียอย่างนั้นหรือ มันก็ส่งออกไปทั้งโลก แล้วก็ถ้าไม่เปิดโอกาสราชการอัตราในงบประมาณเอาไว้ให้เด็กที่มีเจตน์ใหม่ ไก่มารับราชการกันบ้าง จะได้มีที่ไหน นี่กระผมก็เปิดกบฏ สักวันละครั้ง ทุกวันจริง ๆ อย่างนั้นจะให้อะไรอย่างไร จะให้มันไปเดินเตะฝุ่นเป็นโจร ให้ไปถ่มสามล้อกันอย่างนั้นหรือ ขณะเดียวกันก็สร้างมหาวิทยาลัยกับเรื่อยขึ้นมา มันก็เป็นความจำเป็นเป็นการสุกวิสัยหลายอย่างที่จะต้องกระทำสำหรับการมันเงินออกไป กระผมก็เห็นด้วยครับ มันอาจจะไปทำลายขนบธรรมเนียมประเพณีบางแห่ง อันนี้ก็จริงแต่ขนบธรรมเนียมประเพณีบางแห่งนั้นมันก็ต้องเปลี่ยนแปลงไป อย่างการลงแขกเกี่ยวข้าวอะไรทำอะไรเหล่านี้ แต่ก่อนมันเป็นประเพณีของประเทศไทยเป็นส่วนรวม ภาคกลางเขาก็ทำกันทุกจังหวัด กระผมเป็นเด็ก ๆ ก็ได้เห็น ลงแขกเกี่ยวข้าวลงแขกปลูกบ้านปลูกช่อง ก็ลงแขกไปหมด ไม่มีใครเขาร้างเขาวานกัน แต่ว่าเศรษฐกิจระบบการเงินนี้ มันเทพารีย์ อีโคโนมี (monetary economy) นี่มันเข้ามาอยู่เมืองไทยแล้ว ถึงไม่มีใครไปเปลี่ยนประเพณีเหล่านั้น มันก็ต้องเปลี่ยนไปเอง ขณะที่ท่านบอกว่าคนกรุงเทพฯ ฯ ชีวิตรเบสส์ คนชนบทไม่ได้ไม่เป็นชนบท รัฐบาลสร้างความไม่เป็นชนบทเกิดขึ้น ไม่ได้ เอา ขอม ในประเทศออกไปท่านบอกว่าคนกรุงเทพฯ ฯ ได้ค่าจ้างวันละ ๒๐ บาท ไปให้ทำไม คนภาคเหนือควรจะได้แค่ ๑๕ บาทเท่านั้น มันกลายเป็นอย่างนั้นไป ไปทำให้เสียประเพณีเขา มันก็ลำบากครับ กระผมขอกราบเรียนด้วยความจริงใจ ขนบธรรมเนียมประเพณีมันเหมาะสมสำหรับ

แต่ละภาคสมัย การเข้าหากันเหนือใครก็หาว่ามีเป็นประเพณี แต่ก่อนนั้นเจ้าของที่มี
 ครอบงำใครมา เขาน่าก็เอาควายไป มีที่ดินนาแล้วก็ได้ควายเท่าไรก็แบ่งเป็น
 แบ่งครึ่งกันระหว่างเจ้าของที่กับคนพามา เขามีควายก็ไม่มี มีแต่... แล้วก็ยังจะแบ่งเป็น
 กันตลอดไป มันก็เป็นประเพณีที่หนักอยู่ยากที่คนส่วนใหญ่ในภาคเหนือมันเอง เขาจะรับได้
 เขาจะอะซีมันก็หาว่าก่อกวน หาว่าละเมิดวธนะ หาว่ากฎหมาย เรื่องมันก็เป็นอย่างนี้กระผม
 ก็ทราบเรียนมาด้วยความจริงใจ พุทธาธนะแรงไป กระผมขอประทานโทษ ความซอซอ
 พร้อมที่จะถอนทุกคำพูดในสภานี้ แกะข้อให้ทุกทีอย่างจริงจังสักครั้งหนึ่ง เพราะเหตุว่า
 คนเราอาจจะพูดกันโดยปราศจากความจริงใจต่อกันแล้ว กระผมก็ไม่รู้ว่าจะเกิด
 ผลประโยชน์อะไรขึ้นได้ รายละเอียดอยู่อีกสองสามอย่าง ซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงสาธารณสุขต้องการจะชี้แจง แล้วก็ดูเหมือนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
 ก็มีเรื่องที่จะชี้แจงด้วย กระผมก็ขอขอบพระคุณท่านครับ

นายประจวบ รัตนพิเชษฐ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมจะไม่รวมกว่นเวลาของสภานี้มาก สำหรับคำถาม
 ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเรื่องเกี่ยวกับรักษาพยาบาลฟรีนั้น กระผมอยากจะกล่าวสั้น ๆ ว่า
 ท่านอาจจะไม่ได้อ่านรัฐธรรมนูญมาตรา ๖๖ นะครับ จริงอยู่ครับ การรักษาพยาบาลฟรีนั้น
 ปัจจุบันนี้เราทำอยู่แล้ว เราสงเคราะห์ผู้มีรายได้น้อยอยู่แล้ว แต่ท่านทราบไหมว่าเรา
 สงเคราะห์ได้โดยกว้าง ที่แล้ว ๆ มา เป็นต้นว่าผู้เจ็บป่วยในการรักษาจะต้องใช้ยา
 ที่มีคุณภาพสูงราคาแพง เราก็ไม่สามารถให้ได้ อย่างผู้ที่ป่วยเข้าโรงพยาบาลทำการ
 นาคัตถ์ของใช้ยาประเภทแอดมิไนสเตรชัน เทรคาไซคลีน หรือคลอแรมเฟนิคอลต่าง ๆ เหล่านี้
 เราไม่สามารถให้ได้ เพราะที่แล้ว ๆ มา... งบประมาณการรักษาพยาบาลนั้นเรา
 มีอยู่แต่พอเพียงประมาณที่รัฐบาลให้ทางโรงพยาบาลต่างจังหวัดหรือโรงพยาบาลทั่ว ๆ
 ไปนั้น จริง ๆ แล้วที่เราใช้เงินนั้นได้เพียง ๓ ถึง ๔ เดือนเท่านั้น เพราะฉะนั้น
 การรักษาพยาบาลให้แก่ผู้ป่วยที่มีรายได้น้อยนั้น จึงต้องอาจจะแตกต่างกันไปในกรณีรักษา
 แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งมันได้ไปเมื่อไม่พอใช้ ทางโรงพยาบาลต่าง ๆ ก็ต้องเอา

ที่ไคมาโนะไปขายหมูบนเวียน จม้างครั้งผู้ป่วยไปโรงพยาบาลนั้น ทางโรงพยาบาลจะต้อง
ขอเก็บเงินเสียก่อน มิฉะนั้นให้ยาไม่ได้ ที่ไคมาโนะได้นั้นเพราะว่าถ้าให้ไปก็ไม่ได้เงินมา ก็
ไม่มีเงินมาซื้อยาหมูบนเวียนในรอนมี มันเป็นอย่างนี้ และกระผมอยากจะกราบเรียน
ท่านประธานว่าคำกล่าวของท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินี้ ความจริงท่านไม่ทราบสภาพของ

ชนบทหรือคนยากไร้จริง ๆ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่ากระผมก็เป็นคนหนึ่งซึ่ง
มาจากหมู่บ้านและมาจากตำบลและรู้สภาพความเป็นไปของราษฎรในตำบลไคเป็น อย่างที่
ท่านนั่งอยู่ในห้องแอร์ ท่านคงไม่ทราบสภาพอย่างนี้หรอกครับ ว่าผู้ยากไร้นั้นไม่จริง ๆ
แม้แต่อาหารที่จะรับประทาน แล้วเมื่อเขาเจ็บไข้ได้ป่วยอีกที่นั่นจะปล่อยปละละเลย

เขาหรือ เขาไม่ใช่คนไทยหรือ เขาไม่เคยเสียภาษีอากรให้รัฐบาลหรือ ลูกหลานไม่เคย
ป้องกันประเทศชาติหรืออย่างไร ก็ถ้าเป็นอย่างนั้น ทำไมท่านจะไปเห็นว่าการรักษา
พยาบาลผู้ยากไร้ไม่จำเป็น กระผมก็ไม่ทราบ ท่านประธานครับ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ

ที่กระผมเคารพพัฒนาจะคิดว่าผู้ที่ได้รับสิทธินี้หรือเปล่า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระผมอยาก
จะกราบเรียนท่านประธานต่อไปว่า โครงการของสาธารณสุขปัจจุบันนี้ เราต้องการจะให้
การรักษาพยาบาลไปถึงหมู่บ้านทุกตำบล เรามีโครงการที่จะทำ เราจะมีรถไปถึงไปหาเขา

เราต้องการจะให้เขาไม่เจ็บป่วย พ้นจากความทุกข์ยาก **และที่เพราะรัฐบาลคำนึงว่า**
ถ้าหากว่าประชาชนชาวไทย ราษฎรไทยมีร่างกายแข็งแรง เขาทำมาหากินได้เขาก็
ไม่ต้องไปช่วยเหลืออะไรเขา เขาช่วยตัวเองได้ แต่ขณะที่เขาไม่สามารถช่วยเหลือเขาได้
ตัวเองได้นี้ เราก็ต้องช่วยเขา เพราะถ้าเปรียบเทียบแล้ว รัฐบาลก็เปรียบเหมือน

พ่อกับแม่ ประชาชนนั้นก็เป็ลูก ซึ่งเราจะให้การอุดหนุนให้การช่วยเหลือเขาโดยตลอด

เมื่อทุกอย่างนี้ท่านสมาชิกอาจจะสงสัยว่าทำไมเราถึงไม่ทำมาแต่คนละครับ อันนี้รัฐบาล

นั้นอย่างที่ ขณก นายกรัฐมนตรีได้กราบเรียนแล้วว่า เราเพิ่งเข้ามาเป็นรัฐบาลได้เพียง

๘ เดือน ๘ เดือนนี้จะทำอะไรได้เท่าไรครับ แต่เราก็ได้ทำไปไ้มากแล้ว โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งทางด้านการทรงสาธารณสุขนั้น เราขาดบุคลากร แพทย์ พยาบาล เภสัชกร

LIRT

ทัศนแพทย์ เราชาวจำนวนมากและการมลพิษ แพทย์ พยาบาลนี้ กระผมขอกราบเรียน
 ต่อไปด้วยว่า ไม่สามารถผลิตได้ง่าย ๆ นะครับ การที่จะได้แพทย์มา ๆ กันนั้น จะต้อง
 ใช้เวลาถึง ๒๐ ปี กว่าจะมีแพทย์จบมา ๆ คนถูกแล้วครับ การศึกษาพยาบาลปัจจุบันนี้
 เราให้เรียนมากแล้วนะครับ ผู้ที่ได้รับเหรียญ มีใครต่าง ๆ นะครับ แต่ก่อนมีแล้ว ๆ มาจะ
 ก็จำเป็นไม่ว่าใครมาเป็นรัฐบาล เนื่องจากมีงบประมาณน้อย ก็จึงขอให้การศึกษานาน
 นั้นแตกต่างกันไปบ้าง ปัจจุบันนี้ครับ กระทรวงสาธารณสุขโดยรัฐบาลนั้นนะ ให้
 การศึกษาพยาบาลกับผู้เจ็บป่วย ไม่จำเป็นเป็นผู้มีรายได้น้อย รายได้น้อยก็ให้
 การศึกษาพยาบาลอย่างเดียวกัน ยากอย่างเดียวกัน เหมือนที่ทุกประการเลยครับ
 ไม่ได้แตกต่างกันแต่อย่างใดนะครับ กระผมขอเรียนด้วยความเข้าใจอย่างนี้ และ
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านสมาชิก ท่านประธานครับ กระผมอยากจะกราบเรียนว่าคำว่า
 การว่าสงเคราะห์นั้นนะ กระผมอยากจะให้ท่านสมาชิกผู้ที่เกี่ยวข้องไปเปิดหัดคำว่า
 "สงเคราะห์" ความมันแปลความหมายว่าอย่างไรนะครับ กระผมขอชี้แจงสั้น ๆ
 เพียงเท่านี้ ขอขอบพระคุณ

นายป๋วย ใจนุช : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ป๋วย ใจนุช นุช ใจนุช
 ก่อนอื่นกระผมขอแสดงความยินดีและขอบคุณคณะกรรมการพิจารณาพิจารณาพระราชบัญญัติ
 งบประมาณของวุฒิสภาในการที่ได้พิจารณาพระราชบัญญัติด้วยความรวดเร็ว และ
 ได้ตั้งข้อสังเกตอันมีคุณค่าหลายประการ ซึ่งกระผมเห็นด้วย และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ความเห็นในพารามิเตอร์แรกนี้เลยว่า กระผมเห็นด้วยกับส่วนใหญ่ของคณะกรรมการ
 ที่พิจารณาพระราชบัญญัติของรัฐบาล อย่างไรก็ตาม อยากจะขอความกรุณาฝากข้อสังเกต
 เติมเติมบางประการนอกเหนือไปจากข้อสังเกตของคณะกรรมการเป็นความเห็นที่ขอยืนยัน
 ท่านประธานได้กรุณาได้กรุณาให้เพื่อนวุฒิสภาของกระผมคือ พลอากาศเอก หรือ
 หงสกล พุกก่อกระผม เพราะฉะนั้นท่านก็ได้พูดหลายเรื่องหลายประการที่กระผม
 ตั้งใจว่าจะพูดอยู่แล้วนั้น เพราะฉะนั้นเรื่องที่จะขออภิปรายต่อไปนั้นก็คงจะ
 เป็นการสั้นมาก การตั้งของงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๘ ไปถึง ๒๕,๐๐ ล้านกว่าบาทนั้น

กระผมเห็นว่าเป็นอย่างนี้ เพราะว่ายังมีงบประมาณรายจ่ายสูง ก็จะได้มีการพัฒนาประเทศมากขึ้น การตั้งงบประมาณน้อย จะทำให้การพัฒนาไม่เป็นที่คนอุทิศหมายการกู้เงินมาช่วยงบประมาณรายรับก็จำเป็นแต่ต้องมีหลักการว่า การพัฒนาที่เกิดขึ้น จะเป็นผลให้รายได้นาชาติใช้เงินกู้ได้ ถ้าหากว่าเราไม่สามารถจะใช้ได้ ต้องกู้เงินขึ้นเรื่อย ๆ แล้วละก็จะเป็นภาระของคนรุ่นหลังในด้านการขยายผลิตภัณฑ์และทรัพย์สินบางประการของรัฐบาลนั้นกระผมก็เห็นว่าเป็นอย่างนี้ รัฐบาลไม่ควรอย่างยิ่งที่จะกระทำในสิ่งที่ประชาชนทำไม่ได้ ควรทำเฉพาะในสิ่งที่ เป็นความจำเป็น เช่น สาธารณูปโภคและสิ่งช่วยรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ รัฐวิสาหกิจหลายอย่างที่ไต่ถามมาแล้ว มีแต่ขาดทุน หรือได้กำไรแต่เพียงเล็กน้อยเป็นส่วนน้อย ถ้าขายไปได้อีกก็แล้ว แต่มีบางรายที่ขาดทุนมาก ๆ กระผมก็เกรงว่าจะไม่มีคนซื้อ และอาจจะฝากให้รัฐบาลได้ไปปรึกษาคณะกฤษฎีกา ขอบ่า ได้ตั้งโรงงาน หรือดำเนินการรัฐวิสาหกิจประเภทที่จะดำเนินการไปในลักษณะขาดทุน อย่างที่แลแล้วอีกในทางด้านหน้า สิ่งใดที่ประชาชนเขาสามารถทำได้แล้วขอให้เขาทำต่อไป บางที่ประชาชนขอให้รัฐร่วมดำเนินการก็ควรเพื่อประโยชน์ในการสร้างอิทธิพล หรือในการให้ความเชื่อถือแก่บุคคลอื่น เรื่องนี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง รัฐบาลพึงควรเสีย กระผมจะขอประกาศอนุญาตอภิปรายเฉพาะรายการ เรื่องเงินอุดหนุนสภาตำบลซึ่งตั้งไว้ถึง ๑,๐๐๐ ล้าน มากกว่านี้แล้ว และรัฐบาลนี้ได้อันยันว่าเป็นนโยบายสำคัญ กระผมเห็นด้วยกับกรมการคลังของวุฒิสภาว่า เงินส่วนนี้ส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ในการพัฒนา แต่เป็นรายจ่ายเป็นค่าแรงมากกว่า ซึ่งทางนายกรัฐมนตรีก็ได้อนุมัติแล้วว่า เป็นเช่นนั้น เป็นการช่วยให้ราษฎรมีรายได้เพิ่มขึ้นแต่ละคนเป็นจำนวนมากอย่างน้อยบ้าง แต่ส่วนมากนั้นจะเป็นการน้อยมากกว่ามาก และเป็นการกระจายเงินจำนวนมากให้แก่คนจำนวนมากจึงทำให้โดยส่วนหนึ่งในการใช้เงินที่ได้ไปสู่สภาตำบลเมื่อปีที่แล้วคือเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๔ นั้น ปรากฏว่ามีข้อบกพร่องอยู่มาก เช่นการทำให้โครงการ ของสภาตำบลไม่รัดกุมการใช้จ่ายเงินไม่มีระเบียบอันนี้ ขาดการควบคุมที่ใกล้ชิดรอบคอบ เงินที่จ่ายไปบางส่วนจึงมีลักษณะเป็นการทำนาฬิกาทรายหล่นหายไป เป็นผลที่เป็นดินเป็นดาน การตรวจรับงานก็ขาดความรอบคอบ ทางรัฐบาลก็เคยยอมรับว่า

จะถือเรื่องนี้เป็นกำไรเงินเพื่อการหาเสียงก็ได้ แต่เป็นการหาเสียงของสมาชิกสภา
 บุเตนรายนุรทุกคนและทุกพรรคเป็นการไต่ประโยชน์ร่วมกัน ผลของการปันเงินที่แล่นมา
 ปรากฏว่าทำนุใหญ่โตมาก เจ้าหน้าทีบางคนร่ำรวยขึ้นอีกพักอีกตา เงินไม่น้อยไปเลยอยู่กับ
 นายทุนที่ควรระวัง ๖ เช่นฮูร ดินแดนทราย โม เป็นคน ทว่าโดยสิ้นโดยผลแต่หน้านายท
 ก็ยืนยืนอยู่แล้วว่าท่านสามารถจะพาเราไปดูลงงานที่โดยจริง ๆ แต่เมื่อสรุปแล้วเปรียบ
 เทียบกันแล้ว ผลได้มันมีน้อยกว่าผลที่ไม่ได้ ซึ่งไม่คุ้มกันด้วยเงินที่เสียไป ๖๖๖ นายท
 โดยยอมรับ เช่นเดียวกันว่าในโครงการนี้ของเงินนี้มีการคอร์รัปชั่นกันจริง แต่ท่าน
 เปรียบเหมือนกับการวิ่งของน้ำในเขื่อน น้ำก็ไม่ไหลไม่ไหลเสีย ๖๖๖ ยอมรับว่าในโครงการ
 พัฒนาเขตประมาณ ๕,๐๐๐ ถึง ๖,๐๐๐ โครงการหรือรายการนั้น มีรูปร่างเหมือน
 ประมาณ ๕๐๐ โครงการ ซึ่งอาจจะไม่ใช่เป็นเรื่องจริงทั้งหมดก็ได้ และขณะนี้กำลังมี
 การสอบสวนกันอยู่ สมมุติเอาความที่ ๖๖๖ นายกรัฐมนตรีกล่าวว่า อาจจะมีการคอร์รัปชั่น
 ๕๐๐ โครงการใน ๕,๐๐๐ โครงการก็เท่ากับ ๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งนับว่าเป็นจำนวนสูง
 พอควร ไหม ๆ กระผมคิดว่าวุฒิสภาหรือสภาที่จะรับงบประมาณ ๖๕๕๕ กันแล้ว ทั้ง ๆ ที่
 ได้คัดค้านกันไว้เป็นอันมาก กระผมก็อยากที่จะฝากข้อสังเกตให้มีการควบคุมดูแล และ
 ทบทวนให้มีการคอร์รัปชั่นน้อยลงด้วย ซึ่งเมื่อ ๖๖๖ นายกรัฐมนตรี ก็ได้รับแล้วว่า
 จะดำเนินการเช่นนั้น กระผมขอประธานกรรมาธิการเพิ่มเติมคำว่า ประชาชนชาวไทยนั้น
 ไม่ได้อยู่เย็นเป็นสุขเท่าเทียมกัน ดังจะเห็นได้จากรายงานของคณะกรรมการ พัฒนาการ-
 เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติว่าใน พ.ศ. ๒๕๓๓ คนในภาคกลางมีรายได้คิดคนประมาณ
 ๑๐,๓๓๕ บาท ภาคใต้ ๕,๕๕๐ บาท ภาคเหนือ ๓,๕๓๕ บาท ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 ๒,๕๕๓ บาท ก็แสดงให้เห็นว่าคนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังมีรายได้คนกลางมาก
 และต่ำกว่าภาคอื่น ๆ เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงควรเร่งพัฒนาไปในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 ไหมมากขึ้น ผลของการพัฒนาที่เป็นขึ้นเป็นอัน จะเป็นไปในด้าน อินฟรา สตรักเจอร์
 (Infra Structure) หรือพื้นฐานเช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา เป็นต้น รวมทั้ง
 การเกษตรและอุตสาหกรรม ก็จะทำให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้น และสามารถช่วย

ตนเองได้ วิธีการยืมเงินของรัฐบาล เพื่อให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นคนละเล็กน้อย คล้ายๆว่าเป็นการบริจาคหรือการให้ ซึ่งถ้าจะให้กันจริง ๆ มีเท่าไรก็ไม่พอที่จะให้ได้ กระผมขอประธานยกตัวอย่าง เช่นมีรายสำรวย ๑๐ กระสอบ ถ้าเราแบ่งให้กับคนร้อยคน แต่ละคนก็จะได้ ๑ ใน ๑๐ ของกระสอบ ถ้าแบ่งไปให้แค่คน ๑,๐๐๐ คนก็จะได้ ๑ ใน ๑๐๐ ของกระสอบ ยิ่งแบ่งมากก็ยิ่งจะไม่พอถึงกินหาประโยชน์สิ่งใดมิได้ ทางที่ถูกต้องแล้วควรจะใช่วิธีการสังคมสงเคราะห์ คือช่วยให้ที่รับจนขึ้นสามารถที่จะช่วยตนเองได้ ซึ่งความจริงแล้วรัฐบาลก็ได้ดำเนินการในเรื่องนี้อยู่บ้างแล้วเหมือนกับ กระผมไม่ตำหนิ แต่เห็นว่าที่เงินจำนวนมากถึง ๓,๐๐๐ ล้านบาทนั้น ถ้าเอาไปพัฒนาในเรื่องที่เป็นอันเป็นต้น เป็นเรื่องเป็นราวให้เกิดผลผลิตมากขึ้นก็คงจะได้ประโยชน์มากกว่านี้เป็นอันมาก และจะสามารถให้คนทั้งหลายช่วยตนเองได้มากขึ้นเป็นลำดับ และรายได้แต่ละบุคคลในแต่ละภาคก็จะสูงขึ้น รายได้เฉลี่ยต่อบุคคลทั้งประเทศก็จะสูงขึ้นด้วย เป็นการเฉลี่ยความสุข ความเจริญให้แก่ประชาชนโดยทั่วกัน ถ้ารัฐบาลใช้วิธียืมเงินไปให้สถาบันสมทบที่ทำงาน ในเวลานี้ รัฐบาลก็ต้องตั้งงบประมาณไว้ทุกปี และจะต้องสูงขึ้นไปในเมื่อไปเรื่อย ๆ ถ้าหากว่ารัฐบาลใช้วิธีสังคมสงเคราะห์ตามหลักของการสังคมสงเคราะห์แล้วก็ควรช่วยให้คนที่ได้รับความช่วยเหลือสามารถช่วยตนเองได้เอง งบประมาณของงบประมาณเดิมเงินก็จะลดลงทุกปี ๆ เป็นอัตราส่วนกลับกับการพัฒนา คือเมื่อพัฒนาไปมากก็ย่อมลดมาก เงินลงทุนในเรื่องนี้ก็จะน้อยลง นอกจากนั้นผู้ที่ได้รับความช่วยเหลือก็จะสามารถไปช่วยคนอื่น ๆ ได้อีกได้ ไม่ทำคนให้เป็นปากของสังคม หรือคนที่เป็นการของรัฐบาลต่อไป รัฐก็ย่อมจะสามารถนำเงินที่เหลือไปใช้ในกิจการอื่น ๆ ที่จำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อไปด้วย กระผมจึงขอประธานฝากข้อสังเกตเหล่านี้ไว้ให้แก่รัฐบาลด้วยความเคารพ ขอบคณ

นายพันเลิศ มุรธสีลปิน : ท่านประธาน ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรี และท่านวุฒิสมาชิกที่เคารพทุกท่าน กระผมต้องขอขอบคุณเล็กน้อย ที่ให้ผู้ที่พูดนี้เพราะมีความลำบากใจมากเมื่อได้ฟังคำอภิปรายทั้งหมดแล้ว ก็เกิดความลำบากใจในการที่จะยกมือว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยทั้งสองอย่าง ทั้งนี้เนื่องจากว่าเมื่อกระผมได้ความรู้ว่างาน

ของคณะกรรมการพิจารณาการพิจารณาพระราชบัญญัติงบประมาณ และรายงานการประ-
 คณะกรรมการการเศรษฐกิจคือ ให้อ่านคำชี้แจงของท่านคณะที่คณะพัฒนาการ-
 เศรษฐกิจของสถาบันมีมติที่พัฒนาบริหารศาสตร์มาแล้ว มีความเห็นด้วยกับความเห็นเหล่านั้น
 คือไม่มีความเห็นด้วยกับความเห็นของท่านเหล่านั้นแล้ว ก็ทำให้เกิดความรู้สึกว่าไม่ว่าจะ
 ยกมือเห็นชอบด้วยกับงบประมาณประจำปีใด ที่นี้กระผมเมื่ออ่านความเห็นของ
 คณะกรรมการแล้ว ในข้อแรกกลับมีว่าสภาวจะให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติ
 งบประมาณรายจ่ายปี ๒๕๑๕ นี้ ก็ทำให้กระผมเกิดความงุนงงมาก เพราะว่ากระผมคิดว่า
 ที่ถูกแล้วกระผมควรจะยกมือทั้งสองอย่าง ทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ตามที่มีวุฒิสมาชิก
 อาจารย์บุญชนะ โคกกลางแนะนำไว้ เมื่อเป็นเช่นนั้นกระผมคิดว่า กระผมจะไม่ออกความเห็น
 อะไรเลยนั้น มันก็ทำให้ไม่เหมาะ เพราะว่าเปรียบเสมือนกระผมเป็นคนใบคนใบไป หรือ
 มือขวามือซ้ายไม่ไ้ ก็จำเป็นต้องแสดงความเห็นกับบาง ในฐานะที่กระผมคิดว่ากระผม
 นี้เป็นเสมือนตัวแทนหนึ่งของสภากทั้งประเทศ ก็เพราะว่าในสภานี้ก็มีสภากเพียงสองคน
 เท่านั้น ทั้งที่ไ้กราบเรียนมาแล้ว แล้วอีกประการหนึ่งท่านนายกรัฐมนตรีก็กล่าวว่า
 ขออนุมัติความคิดเห็นในการตั้งเคื่อน แต่อย่าถือเป็นการตั้งเคื่อนเลยครับผม แต่คิดว่า
 เป็นแต่เพียงกระผมนี้เป็นเสมือนที่ปรึกษาออกความเห็นกับแล้วกันครับ สักว่า ๑๕ นาที
 อย่างไรก็ตามเรื่องนี้กระผมจะไม่กล่าวเป็นเชิงคำพิพากษาแต่เพียงรัฐบาลหรือว่าอะไร
 อะไรเลย เพราะว่าข้อเท็จจริงแล้วนั้น กระผมนี้เข้าข้างรัฐบาลอยู่ตลอดเวลา มีความคิด
 ความเห็นมีใจในรัฐบาล ผมไม่ใช่ว่ารัฐบาลทุกรัฐบาลมา กระผมนี้เข้าข้างตลอดเวลา
 ทั้งนี้เพราะว่ากระผมมีความเชื่อว่า รัฐบาลนั้นท่านยอมไม่ไ้ ถ้าท่านไ้แล้ว ท่านยอมลง
 ไม่ไ้มาเป็นรัฐบาล แล้วกรรมการคนเรานั้น แม้จะฉลาดในบางโอกาส ก็อาจจะเข้าไ้จะ
 ผิดพลาดบ้างก็ไ้ไม่ไ้ไปเห็นเหตุการณ์ข้อเท็จจริง กระผมเองเคยเกิดขึ้นกับกระผมว่า
 สิ่งที่เราคิดว่าจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้แล้วมันไม่เป็นไปตามนั้น เพราะว่าเรารู้ว่าไม่เป็นไป
 ตามนั้นก็เสียหายไปแล้ว อันนี้ผมเสมอ ๆ เพราะว่าเราไม่ไ้เห็นเหตุการณ์นั้น ๆ
 กระผมในฐานะที่อยู่ภายนอกไ้เห็นไ้พบเหตุการณ์ต่าง ๆ มา ซึ่งกระผมคิดว่าท่านผู้ใหญ่

อาจจะมองไม่เห็นอย่างนี้จริงได้มาเสนอกราบบังคมทูลคิดเห็นมาอย่างไวในที่นี้... กระผม
 ทรงเห็นว่า อย่างไรก็ตามงบประมาณนั้นก็คงผ่านไปอย่างลอยลำ... เปรียบเหมือนเรือบรรทุก
 สำเภาที่บรรทุกเต็มอัตราหรือเกินอัตราว่างกำลังจะเคลื่อนออกจากท่าไปแล้วการที่จะไป
 ร้องไห้ทวงเหวกราบอย่าเพิ่งไปหยุดก่อนนั้นไม่ได้ ฉะนั้นวิธีที่ถูกต้องคือว่ากระโดดลงไปในเรือ
 นั้นด้วย แล้วก็ไปรู้แจ้งว่า ถ้าหากกระทบเหตุการณต่างๆ หนทางอย่างไร จะควรแก้ไขอย่างไรที่
 กระผมก็จะขอพูดในฐานะที่ว่าข้าพเจ้าข้าราชการจะรับว่าที่ถูกต้องนั้น เรื่องงบประมาณที่เป็นราย
 กระหว่งทั้งหมทที่ได้มีผู้วิจารณ์มาแล้วนั้น กระผมคิดว่าจะไม่ขอวิจารณ์เพราะว่าจำนวนเงิน
 นั้นมากมายเพียงไรก็ย่อมจะเป็นประโยชน์ ถ้าหากว่าเราใช้ให้เกิดผลผลิตการใหญ่ต้อง
 ตามนโยบายนั้นก็ย่อมได้ผลดี ที่นี้สิ่ง ๆ หนึ่ง ซึ่งเราควรจะต้องแก้ไขได้ เป็นเรื่องที่ถูกโจมตี
 มากเหลือเกินนั้นก็คือเรื่องเงินต้นและเงินที่ใช้ในการที่จะออกไปยังส่วนนอก อันนี้มานาน
 มาแล้วก็มีข้อที่ถูกวิจารณ์และถูกโจมตีมาก กระผมคิดว่าในฐานะที่กระผมข้าราชการบ้านนี้
 เราไม่มีวิธีการอย่างอื่นอีกมาก ที่เราควรจะต้องแก้ไขในการใช้เงินนี้ กระผมเห็นด้วยในการที่
 จะใช้เงินนี้ออกไป แต่นี้ไม่เพียงพอครับ ยิ่งน้อยไปด้วยซ้ำ ๓,๕๐๐ ล้านบาท มันควร
 จะมากกว่านี้ด้วย ถ้าหากจะคิดเงินว่า ๓,๕๐๐ ล้านบาทนี้ จะใช้ไปเพื่อให้เกิดประชาชน
 คนยากคนจนทั่วประเทศแล้วนั้น กระผมคิดว่าไม่พอ ต้องหารดุเดือดครับ จะได้เพียง
 ครอบครัวยุคประมาณสองร้อยถึงสามร้อยบาทเท่านั้นเอง เงินจำนวนนี้ถ้าเปรียบเหมือนฝน
 ก็แค่ตกมาเปียกกระหม่อม อย่างมากก็หยดยมาแต่ปลายจมูกก็โดนก็ถึงคอเท่านั้นเอง ไม่ได้
 เกิดประโยชน์อะไรเลย ถ้าหากจะใช้เงินนี้ให้เป็นประโยชน์เราควรใช้ให้เป็นกลุ่มเป้าหมาย
 ไล่ให้เงินนี้เกิดมีพลังของเงินขึ้นมา เงินนั้นเราทราบแล้วเหมือนกระแสน้ำ ถ้ากระจาย
 ออกไปแล้วหมดกำลัง ถ้ารวมกำลังกันแล้วจะเกิดคอกเกิดผล เพราะฉะนั้นการใช้เงิน
 เพื่อพัฒนาบ้านเมืองนี้ ควรจะใช้ให้เกิดผลผลิต การใช้เงินมีวิธีการอื่น ๆ อีกหลายอย่าง
 อย่างเช่นที่ท่านวุฒิสมาชิกอาจารย์บุญธรรม ได้กล่าวไว้เราอาจจะไม่จะต้องใช้เงินนี้เสียก็ได้
 เพียงแต่เราเลิกฟรีเมียมน้ำเสียทั้งหมด เมื่อเลิกฟรีเมียมน้ำแล้ว จำนวนเงินที่เรา
 ฟรีเมียมน้ำประมาณนี้เหมือนกัน สามพันสี่พันล้านบาทนี้เหมือนกัน ก็จะเกิดให้ส่วนนั้น

ได้ขายข้าวในราคาแพงขึ้น อาจจะใกล้เคียงกับต้นทุนแล้วด้วยซ้ำไปหนึ่ง ๓,๕๐๐ ล้านบาท
ด้วยซ้ำ นี่เป็นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง เราควรระงับเงินนี้ไปทางการบำรุงสังคม
ส่วนรวมจะดีกว่า เช่น เราควรพิจารณาว่า จุลนัยกิจของประเทศนั้นอยู่ที่ไหนบ้าง
มีความต้องการที่จะช่วยเหลือ ประเทศชาติที่เหมือนร่างกายของเรา ร่างกายคนนั้นย่อมมี
ข้อบกพร่องที่จะต้องเยียวยาซ่อมแซมอยู่ตลอดเวลา ถ้าประเทศชาติเหมือนร่างกายแล้ว
การรักษาสิ่งบกพร่องนี้ด้วยการเหวี่ยงเงินเข้าไปจำนวน ๓,๕๐๐ ล้านบาท ลงไปช่วยชนบท
นั้นก็เปรียบเหมือนการกรรน้ำมรดก ซึ่งอาจจะมิขอลให้โรคนั้นหายจริงทางจิตใจ แต่ว่าเรา
เสียมรดกไปเปล่า ๆ ไหลลงดินไปถึงมากมาย แต่เราจะใช้เรื่องนี้ให้ถูกต้อง เราต้อง
พิจารณาว่าจุดใดบ้างที่ต้องการความช่วยเหลือ เมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่าปัญหาของบ้านเมือง
เวลานี้มีอยู่ ๓ ประการ นับสำคัญมากน้อยตามลำดับลงไป

๑. ก็คือเรื่องที่ดินซึ่งเดือดร้อนกันมานาน เรื่องไม่มีที่ทำการ มีผู้สมัครเข้ารับที่ดิน
เพื่อรับความช่วยเหลือจากรัฐบาลนับเป็นหมื่น ๆ รายมาแล้ว ก็ช่วยเหลือไม่ได้

๒. ก็คือเรื่องการชลประทาน ซึ่งประเทศเรานั้นล้าสมัยมาก

๓. ก็คือเรื่องการทรัสต์ (Trust) และซื้อขายวัตถุดิบได้ ๓ ประการนี้สำคัญมาก
น้อยลดยกเว้นกันไป ถ้าคิดว่าเราจะจัดการเรื่องที่ดินนี่ก่อนเป็นประการแรก เวลานั้นก็ทราบ
อยู่แล้วเรามีเรื่องการบริหารที่ดินซึ่งทำค้างอยู่ เงินเพียงร้อยล้านห้าร้อยล้านบาทนั้นไม่มีทาง
ที่จะช่วยปฏิรูปที่ดินได้เลย ในความเห็นของกระผม กระผมเคยพูดมานานแล้วในเรื่องนี้
ว่า ที่ดินที่ต้องการในการที่จะปฏิรูปนั้นให้เพียงพอกับประชาชนที่ขาดที่ดินนั้น มีจำนวนมาก
อย่างน้อย ๆ ก็ ๑๐ ล้านไร่ขึ้นไปจึงจะเพียงพอ สำหรับประชาชนที่ขาดที่ดิน จำนวนที่ดิน
๑๐ ล้านไร่เมื่อได้ปฏิรูปแล้ว เรายังจำเป็นต้องจัดรูปที่ดินนั้นด้วย คิดแล้วไร่หนึ่ง
นี้ไม่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท ที่จะทำให้สำเร็จให้ราษฎรเช่าอยู่ได้ ทั้งนี้เพราะว่าที่ดินนั้น
ที่เหลืออยู่เวลานี้ กระผมเชื่อว่ามากกว่า ๑๐ ล้านไร่ที่ไม่ได้ประโยชน์ ที่เหลือนี้ใช้
ประโยชน์ไม่ได้ เพราะว่าเป็นที่ ๆ ไม่ดีพอ ขาดน้ำและเป็นที่ดินที่เลว ถ้าที่ดินที่เหลืออยู่
ที่เหลืออยู่เพราะว่าไม่ดี เมื่อเป็นเช่นนี้การที่จะพัฒนาที่ดินนี้ให้ดีขึ้นจึงต้องใช้เงินมาก

อย่างน้อยก็เป็นไร่ละ ๑,๐๐๐ บาท เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเงินเพียง ๑๐ ล้าน ๒๐๐ ล้านบาทไม่เพียงพอครับกระผม มันต้องเป็น ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทถึงจะพอที่จะพัฒนาที่ดินเหล่านี้ เมื่อเป็นเช่นนี้ถ้าไม่เงิน ๓ - ๔ พันล้านบาทนี้ เราจึงจะเอาไปช่วยในการเรื่องนี้ไม่ได้ วิธีง่าย ๆ ก็อาจจะโอนเข้าไปทางงานปฏิรูปที่ดินได้เลย เพื่อจะจัดการแก้ไขโดยด่วนให้ทันกับประชาชน หรืออีกประการหนึ่งถ้าไม่ทำอย่างนั้น เราอาจจะเอาเงินนี้จ่ายไปตามสภาพตามต่าง ๆ ก็ได้ อย่างที่ว่าจัดเป็นรูปของร้านสหกรณ์ที่มีการประสานงานทั่วกัน ทั้งประเทศ เพื่อให้ราษฎรมั่นทนจากอิทธิพลของพ่อค้ามันยังคับในการซื้อขาย เมื่อมีร้านสหกรณ์ทั่วทุกตำบลแล้ว ร้านสหกรณ์จะมีกำลังอันยิ่งใหญ่ที่จะหาเงินเข้ามา ให้แก่บรรดาสมาชิกมีฐานะการเป็นอยู่ดีขึ้น ค่าขายลดลงขึ้น แล้วไม่ต้องเป็นหนี้สินใคร อีกประการหนึ่งเป็นวิธีง่าย ๆ ที่จะทำได้ คือเราจะไม่กระจายเงินนี้ออกไป สมมุติว่าแต่ละจังหวัดรับเงินนี้ไปได้ประมาณจังหวัดละ ๕๐ ล้านบาทแต่ละปี ที่ดินเราว่างเปล่ามีถึงเยอะแยะที่ดินที่หาประโยชน์อะไรไม่ได้นะครับ รวบรวมกันเข้าก็ให้ตั้งบริษัทเกษตรกรรมจังหวัดขึ้นมา โดยให้เกษตรกรผู้ที่มีที่ดินเข้าเป็นสมาชิกของบริษัทเป็นหุ้นส่วนให้เป็นหุ้นลอยแก่ไปสักคนละกี่หุ้น ก็แล้วแต่ให้ได้รับประโยชน์และทำงานในถิ่นเลยทันที โดยจ้างผู้เชี่ยวชาญในการดำเนินงานนั้น ๆ เข้าไปควบคุม แล้วดำเนินการในรูปของบริษัทเกษตรกรรมขึ้นมา เกษตรกรเหล่านั้นก็จะมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นโดยที่ไม่ต้องเป็นเจ้าของที่ดิน วิธีการอย่างนี้ เพื่อจะเอาใจคณะสังคมนิยมสิ่งมีอยู่ เราอาจจะไปเอาหลักการของคอมมูน (Commune) มาก็ได้ ใจวิธีการอย่างคอมมูน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ทันทีเลย ปฏิบัติการลงไปนะครับ แต่เราอย่าเรียกชื่อว่าคอมมูนก็ได้อันนี้ เมื่อทำไปแล้วสักวันหนึ่ง ถ้าราษฎรไม่พอใจวิธีการอย่างนี้ เราอาจจะร้องไวยาวัจจณาขึ้นมา เราก็จะรู้ว่านี่คือสังคมนิยมละ อันนี้ก็เป็นการศึกษาอย่างหนึ่ง ทำให้การเรียกร้องที่ผิด การปลุกปั่นที่ผิดนั้นทำให้ราษฎรเข้าใจข้อเท็จจริงว่า อย่างไรถูกและไม่ถูก ไม่ต้องเป็นการเสียเงินในการที่จะเอาไปต่อต้านโดยวิธีอื่น คือเอาข้อเท็จจริงแสดงให้เห็นเลยว่าวิธีนี้คือสังคมนิยม แล้วก็จะเกิดประโยชน์ด้วย ถ้าหากราษฎรนั้นพอใจก็จะเกิดประโยชน์เป็นที่พอใจทั้งฝ่ายสังคมนิยมและฝ่ายขวา ว่าวิธีการอย่างนี้

เราจะไปว่าไม่ก็ได้ มันก็คิดโดยลึกลับ เงินนั้นก็สูญเสียไป เพราะว่าจะทำให้เกิดสิ่งผิด
ขึ้นมา เรื่องการใช้เงินไปในการทำถนนหนทางก็ตาม จุกจิกบ้างก็ตาม เท่าที่กระผมทราบ
กระผมอยากจะคัดค้านสักเล็กน้อย ตามที่ท่านนายก ฯ ว่าโดยลึกลับนั้น กระผมเองขอเรียน
ชี้แจงด้วยความเป็นจริง กระผมมันจะอยู่ชนบทและมีชีวิตอยู่กับถนนลูกรังมาเป็นเวลานาน ๑๐
ปี กระผมทำถนนลูกรังด้วยตัวเอง ตั้งแต่องปาดถนนเอง ขั้บรดเอง คั้นดินเอง แล้วกระผม
ขนลูกรังมาถมเองด้วยมือ ด้วยมือกระผมเองคนเดียว ๑๐ กิโลเมตร กระผมทราบดีว่า
การทำถนนลูกรังนี้ทำให้ในฤดูฝนไม่ไถ่ในการซ่อมแซม กระผมซ่อมทุกปี นี่กลับไปที่ก็จะไป
ซ่อมอีก แสดงซ่อมในระหว่างเดือนพฤศจิกายนและธันวาคม การจ่ายเงินไปคราวที่แล้ว
ทำถนนในหน้าฝน ขนลูกรังไปถมในหน้าฝน ถมลงไปแล้วถนนก็เลยเค้นไถ่โดยเค้นไม่ไถ่
เป็นหลุมพราง เพราะว่าเราถมดินลงไปหลุมที่เป็นน้ำ อันนี้เป็นเพราะว่า เราไม่เข้าใจ
วิธีการไม่เข้าใจเทคนิคในการทำงาน เมื่อจ่ายเงินไปแล้วกระผมก็เห็นด้วยว่า โดยลึกลับบ้าง
ในการที่พาให้ไปประธานนั้นได้มีรายได้ขึ้นมาในฤดูแล้ง แต่ถ้าวางกะพาดอย่างนั้นเพื่อให้
ประธานมีรายได้ในฤดูแล้งแล้วไม่จำเป็นจะต้องใช้วิธีการเช่นนี้รัฐบาลควรจะวางแผนงาน
ขึ้นเช่นอย่างงานชลประทาน งานการทำถนน และให้เจ้าหน้าที่ขึ้นไปกะแหย่ในฤดูแล้งให้
ราษฎรได้เข้ารับจ้าง โดยการวางกำหนดว่าเราจะทำของส่งน้ำที่ไหน กว้างเท่าไร แล้ว
จ้างคนงานเข้ามาแล้วก็ควบคุมทำไป ซึ่งวิธีการอย่างนี้ กระผมก็ทราบว่าทางประเทศ
สังคมนิยมเขาทำกันอยู่ในประเทศจีน และเขาก็ได้ผลดีมาก ถ้าหากเราปล่อยให้ราษฎร
นี้แกไปคิดกันเองแล้วทำเอง ไม่ว่าถนนหนทางก็ตาม หรือว่าอะไรก็ตาม มันจะเสียหายหมด
 เพราะว่าไม่รู้เท่าถึงการนี้ และไม่ทราบข้อเท็จจริงว่าหลักวิชานั้นเป็นอย่างนี้ ที่ทำกันไป
เรื่อย เงินก็เสียหายหมด อันนี้เป็นข้อเสนองานซึ่งกระผมขอแนะนำในฐานะที่คิดว่า กระผมเป็น
เพียงที่ปรึกษาบอกท่านนายกแล้วกันครับ อย่างที่ว่าเป็นการตั้งเครื่องรับน้ำ อีกประการหนึ่ง
ข้อสุดท้ายขอพูดสักเล็กน้อยครับ กระผมก็รับพูดไปหน่อยกลัวจะเสียเวลา คือว่างบประมาณที่
บางข้อกระผมก็แปลกใจอย่างเช่นในงบประมาณของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ซึ่งเรา
ถือว่าสถาบันนี้สำคัญมากเหลือเกินสำหรับประเทศไทยในขณะนี้ไม่ได้เพียง ๗ ล้านบาท

กรรมกิจไม่ว่ารับ ได้อยู่เหลือเกินครับ สำหรับเนื้อที่กินตั้งเป็นพันไร่จนอยู่ให้มันมีรอยคน
ทั้งนักเรียนทั้งเจ้าหน้าที่ แล้วก็เป็นสถาบันสร้างขึ้นมาใหม่ได้เพียง ๘ ล้านบาท นี่กระผม
สงสัยมากเหลือเกินว่าจะทำงานกันได้อย่างไรนี่ กระผมเองแน่ใจครับว่ามันไม่พอครับ
แม้แต่ว่าในเขตรัฐบาลกลาง ๆ นะครับ เนื้อที่เพียง ๕๐๐ - ๖,๐๐๐ ไร่นี้ค่าใช้จ่ายปีหนึ่งนี้

เข้าไปตั้งล้านกว่าบาทแล้วครับ ถ้าหากว่าเป็นเขตรัฐบาลแบบนครครับ สำหรับทันสมัย
ขณะนี้เงินล้านมันเล็กน้อย ใต้เงิน ๘ ล้านบาท เพื่อสร้างสถาบันเทคโนโลยีซึ่งใช้เครื่องมือ
มากมายมันไม่พอในกระผมสงสัยข้อหนึ่ง เอาจริงทั้งหมดก็จะเป็นการแสดงความคิดเห็น
กว้าง ๆ ของกระผมเกี่ยวกับการผันเงิน กระผมคิดว่าการเงินนี้จำเป็นครับ เห็นด้วย
กับรัฐบาล แต่ว่าอยากขอให้หลักการใหม่ไม่เป็นที่ถูกกฎหมาย หรือถูกว่าร้าย
รัฐบาลนี้ทำไม่ถูก กระผมเองเข้าข้างรัฐบาลตลอดเวลาคับ คอยเลี้ยงแพนเรื่อย
แต่ฉันก็รับเหลือรับครับ เพราะว่าเราเลี้ยงเราไปขึ้นว่ารัฐบาลทำถูกแล้ว ถ้าหากว่า
เพียงแก้ไขวิธีการเล็กน้อยครับ ใต้เรื่องเงินส่วนใหญ่ไม่สำคัญครับ ใต้เงินเล็กน้อยเพื่อ
เงินมันก็ละครับมันทำให้เราเสียใจไม่ได้เลย เพราะว่าว่ามันไม่อาจจะเป็นไปได้ครับ
กระผมขอขอบพระคุณที่ไต่ถามถึงกระผมมานาน ขอบพระคุณครับ

นายเนตพันธุ์ รักดีคุณแดน : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เนตพันธุ์
รักดีคุณแดน ใครจะตั้งข้อสงสัยเพิ่มเติม จากที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาทรงเกียรติได้ให้
ไว้แล้ว เกี่ยวกับงบประมาณประเทศ กระผมใคร่ขอเน้นเกี่ยวกับอาวของ ๓ กองทัพ
ซึ่งเกี่ยวกับอาวขปน เรือหรือเครื่องบิน คือต้อง เปรียบเทียบสมรรถนะระหว่างประเทศกับ
ประเทศใกล้เคียงเพื่อให้สามารถที่จะรักษาเสถียรภาพของประเทศได้ สำหรับข้อสังเกต
เกี่ยวกับงบผันเงิน งบพลเมคส์ และรักษาพยาบาล กระผมก็เห็นว่างบทั้ง ๓ งบนั้น
ไร้จำเป็นก็มีประโยชน์กับประเทศ แต่กระผมคำนึงถึงการเรียงลำดับก่อนหลัง คือ
ไพรโอริตี้ (priority) ในการที่จะพัฒนาประเทศ เพราะกระผมเห็นว่าลำดับขั้น
การเพิ่มทุนผลิตของชาติในทางเศรษฐกิจแล้ว จะถือว่าจะมีโครงการอันมีความสำคัญ
มากกว่า เพราะว่างบที่ไร้ไปในการผันเงินไม่ได้เป็นทุนผลิตโดยตรง แต่ต้องการ

ให้มีการว่าจ้างทำงานในชนบท สำหรับโครงการรับส่งช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยก็ไม่ได้เพิ่มทุนมูลนิธิโดยตรง แต่ไปปรับความเป็นอยู่ของประชาชนในชนบทให้ดีขึ้น สำหรับสิ่งที่เกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของผู้มีรายได้น้อยก็ไม่ได้เพิ่มมูลนิธิโดยตรง แต่ก็เพียงสามารถปรับปรุงความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้น ซึ่งอันนี้ถือว่ามีความสำคัญ แต่กระผมคิดว่างบประมาณตั้ง ๓ ขั้วนี้กระผมคำนึงถึงในแง่การพัฒนาระบบธุรกิจแล้ว การพัฒนาควรปฏิรูปที่ดินอะไรพวกนี้มีความสำคัญมากกว่า ข้อสังเกตข้อต่อไปเกี่ยวกับการสร้างชนชั้นกลางขึ้นภายในประเทศ ในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของชาติเพื่อลดความแตกต่างระหว่างระดับรายได้ อีกช่องว่างระหว่างคนมีกับคนจนตามนโยบายของรัฐบาลนั้น รัฐบาลจะต้องมีเป้าหมายในการแก้ปัญหาความยากไร้ของประชาชนอย่างจริงจัง นโยบายงบประมาณของรัฐบาล จะต้องมุ่งเน้นในการเร่งสร้างชนชั้นกลางขึ้นในประเทศให้มากขึ้นโดยสำคัญ ตัวอย่างเช่นนโยบายในการเก็บภาษีทรัพย์สินก็คำนึงถึงนโยบายในการสร้างชนชั้นกลาง เพราะถ้าเก็บในทางลบก็จะเป็นผลให้ประชาชนสูญเสียทรัพย์สินไปหมด สำหรับข้อสังเกตเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมขึ้นในวงการอุตสาหกรรมในปีที่ผ่านมาั้น กระผมคิดว่าไม่ควรจะมาแก้ไขในระดับของรัฐบาล ถึงท่านนายกรัฐมนตรี เพราะว่าควรจะเป็นระดับกรมแรงงาน แต่ควรจะต้องขยายปรับปรุงอำนาจการรับผิดชอบให้สูงขึ้นถึงระดับกระทรวง เช่นประเทศอื่น ๆ สำหรับข้อสังเกตเกี่ยวกับการปฏิรูปที่ดิน เพื่อการเกษตรที่จะได้กำหนดวงเงินเพื่อปฏิรูปสำนักงาน ๕๐ ล้านบาท และใช้เงินจากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร ๕๐๐ ล้านบาทนั้น กระผมคิดว่าไม่พอและอาจจะช้าไม่ทันการ เพราะชาวนาชาวไร่อาจจะหมดกรรมสิทธิ์ในที่ดินเพราะเหตุว่าเกษตรกรมีจำนวนถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของประชากรทั้งชาติ ถึงแม้ว่าจะสูง อาจจะสูงถึงขนาดขยับเงินกู้ได้ สำหรับข้อสังเกตเกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรม เนื่องจากประเทศไม่มีวัตถุดิบที่สำคัญ เหนืออื่นนั้น และผลิตภัณฑ์ที่สามารถพัฒนาประเทศได้อย่างรวดเร็ว ประเทศไทยจึงต้องพัฒนาประเทศทางการเกษตรและอุตสาหกรรมควบคู่ไป ซึ่งในการพัฒนาอุตสาหกรรมนั้นจะต้องใช้ปัจจัยในการผลิตได้แก่ที่ดิน แรงงาน ทุน ทรัพยากร รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น

ถนน ไฟฟ้า ประปา และโทรศัพท์ เพื่อให้ทุนในการผลิตต้องเกือบลดสินค้าแข่งขันกับต่างประเทศได้ ดังนั้นรัฐบาลจึงควรเห็นความสำคัญของกระทรวงอุตสาหกรรมให้มากขึ้น โดยเร่งพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ และประสานงานอย่างใกล้ชิดกับคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและพัฒนาแหล่งอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดผลผลิตทางอุตสาหกรรมอย่างไถ่ผล เพราะเท่าที่ปรากฏนั้นยังไม่ไถ่ผล สำหรับข้อสังเกตข้อที่ ๕ ซึ่งองค์ที่จะกล่าวถึงก็คือนโยบายและวิธีการควบคุมค่าใช้จ่ายของรัฐบาลให้เป็นไปตามค่าใช้จ่ายของรัฐบาล ตามพระราชบัญญัติงบประมาณ ๒๕๐๔ จะเห็นได้ว่ารายจ่ายของรัฐบาลในปีพุทธศักราช ๒๕๐๔ มีกว่า ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งต้องใช้เจ้าหน้าที่ ใช้งานในการสร้างอาคารและงบเครื่องมือ เครื่องใช้มูลค่ามหาศาล รัฐบาลจึงจะต้องเน้นให้มีการควบคุมการใช้จ่ายเงินของชาติให้เงินไม่โดยประหยัด ปราศจากการฉ้อราษฎร์บังหลวง และหากมีก็จะต้องใช้มาตรการที่รุนแรง โดยไม่กลัวล้มหน้าปะจุมในการลงโทษแก่เจ้าหน้าที่ผู้กระทำผิดความผิดตามกฎหมายทุกกราย ซึ่งจะเป็นผลดีแก่การพัฒนาประเทศ กรมขอสรุปข้อสังเกตเพียงแค่นี้ครับ ขอพระคุณ

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ กรมขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงเพิ่มเติมของเรื่องเฉพาะกระทรวงคมนาคม ที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องสนใจ และก็เพื่อขอชี้แจงความข้องใจจะได้สะดวกใจเวลาที่จะถามข้อสงสัยสนทนาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สำหรับเรื่องบริการรถเมล์ฟรีนั้นครับ เราไม่ได้นำเฉพาะในกรุงเทพ ฯ อย่างเดียว รัฐบาลได้แถลงนโยบายแล้วว่าเราจะทำในเขตตัวเมืองจังหวัด ในเขตเทศบาลและในเขตสุขาภิบาลต่อไปตามลำดับ ถ้าหากว่าใดสำราจประการและมีเครื่องมือสำหรับบริการในเขตนั้นเรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้นงบประมาณปีที่ใช้เงินงบประมาณ ๒๐๐ ล้านบาทเช่นนั้น ก็ใช้บริการรถเมล์ฟรีสำหรับนักเรียนในเขตเมืองต่างจังหวัดรวมทั้งสิ้น ๒๕ จังหวัด และอีกว่าจะทำได้ถึง ๓๗ จังหวัด เพราะเนื่องจากจากการสำรวจแล้วก็ปรากฏว่าในบางจังหวัดนั้น ได้มีบริการรถเมล์อยู่เดิมแล้วพอที่จะสนับสนุนในการกระทำได้ ส่วนประชาชนที่มีรายได้น้อยนั้น ก็จะกระทำในปีงบประมาณนี้

๕ จังหวัด เพราะจะต้องสำรวจเกี่ยวกับรายได้ เรื่องนี้จะขอทราบเริ่มต้นให้ทราบว่า ในการวางระเบียบ ที่ให้โดยสารตมเมสท์ฟริน สำหรับประชาชนนั้นเราให้สำหรับทั่วไป เทียบหนึ่งและเทียบอีกเท่าใด เพราะว่าในเขตตัวเมืองหรือสิ่งกมใหญ่นี้เราถือว่า รถเมสท์เป็นบริการที่สำคัญ เป็นชีวิตประจำวันของคนในสังคมในเขตตัวเมือง ส่วนที่ ท่านสมาชิกที่เคารพได้กล่าวถึงว่าต่อไปคนจะมาซื้อขึ้นรถไฟหรือซื้อขึ้นรถ มสส. ฟริน นั้นเป็นเรื่องของเขตนอกเมือง เพราะฉะนั้นเรื่องเขตนอกเมืองนั้น ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้ ชี้แจงอยู่แล้วว่า ในเขตชนบทนั้นชีวิตประจำวันหรือชีวิตของสังคมจะต่างกัน เพราะฉะนั้น เรื่องชีวิตประจำวันของคนต่างจังหวัดก็ขึ้นอยู่กับเรื่องการคมนาคม ส่วนการที่จะขึ้น รถเมสท์ไปไหนมาไหนนั้นเป็นกรณีพิเศษ ทำให้ชีวิตประจำวันไม่ เพราะฉะนั้นการช่วยเหลือ จึงต่างกันอย่างไรที่โครงการเริ่มมาแล้ว ทางด้านเกษตรถ้าหาจะงบประมาณให้หัก จะเห็นในเรื่องการเพิ่มผลผลิต ในเรื่องชลประทาน เรื่องไฟฟ้า ตลอดจนเรื่องการประกัน ราคาข้าว รวมทั้งการนับเงินนั้นก็ทำเฉพาะในเขตชนบท สำหรับเรื่องสหกรณ์นั้น ตัวกระผมเองได้เขียนสมาชิกได้กล่าวไปเมื่อคืน ตัวกระผมเองก็เคยเป็นรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงสหกรณ์ก็มีความสนใจในเรื่องนี้เป็นพิเศษ แต่เรื่องการสหกรณ์ที่เรา ถ่มเหลวมาความสำคัญนั้นก็เพราะเหตุที่เราเริ่มค้นคว้า เริ่มค้นก่อนนั้นสหกรณ์นั้น คือเจ้าหน้าที่ข้าราชการไปกระทำเป็นผู้ไปจัดตั้งโดยประชาชนยังไม่พร้อมจึงกลายเป็นอย่าง ที่ท่านสมาชิกพูดถึงกล่าวไปว่าเป็นสหกรณ์นั้นมาด้วยข้าราชการ แทนที่ข้าราชการหรือ สหกรณ์จะไปช่วยชาวไร่ชาวนา เพราะฉะนั้นนี่เองจะคงอาศัยเวลาในการที่จะให้ ประชาชนเห็นความสำคัญและเข้าใจเรื่องสปีริต (spirit) ของสหกรณ์เสียก่อนเพราะ สปีริตของสหกรณ์นั้น ต้องมีความสามัคคีและความเสียสละเป็นจุดใหญ่ เพราะฉะนั้นสิ่ง เหล่านี้เราจะต้องสร้างจุดขึ้นแห่ง ๆ เพื่อขยายความเข้าใจทั้งให้เห็นด้วยและได้รับการยอมรับ เพราะฉะนั้นการที่จะหาที่เดียวพวกพวกนั้น กระนั้นก็ไม่ไปว่าประชาชน ยังจะไม่เข้าใจพอ เพราะว่าชีวิตของสหกรณ์เป็นแบบอย่างไหน ท่านผู้เกียรติได้กล่าว

ไปแล้วอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นเรื่องความเข้าใจผิดที่จะมาขึ้นรถไฟหรือ ขส. นั้น
 คณะเรื่อง กระผมก็อยากจะทราบเรียนชี้แจงในเรื่องนี้เรื่องที่สองเรื่องรถไฟที่ต้อง
 ขาดทุนนั้น รถไฟเป็นรัฐวิสาหกิจ รถไฟเป็นสายเลือกใหญ่ในทางด้านการเศรษฐกิจในการที่จะ
 จนส่งสินค้า เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นของรัฐบาล ถ้าหากว่าเป็นการสนับสนุนให้เศรษฐกิจดีขึ้น
 ในการขนส่ง เมื่อจะขาดทุนรัฐบาลก็จำเป็น แต่อย่างไรก็ตาม รัฐบาลก็มีหลักเกณฑ์ว่า
 ไม่ควรจะขาดทุน เราก็ต้องแก้ไข ที่ขาดทุนมากก็เพราะว่าเนื่องจากจากรถไฟไม่ได้รับปุง
 ราคาโดยสารมาเป็นเวลา ๑๐ กว่าปี ทั้งค่าโดยสารและค่าระวางจึงเป็นสภาพอย่างนั้น
 ทั้ง ๆ ที่ขบวนนี้แรงจูงใจก็เพิ่มขึ้น น้ำมันก็เพิ่มขึ้น ตัวรถจักรก็เพิ่มขึ้น เครื่องอะไหล่ก็
 เพิ่มขึ้น รัฐบาลจึงจะต้องปรับปรุงราคาให้ใกล้เคียงราคากับการขนส่งทางอื่น อย่าง
 เรือด้วยอย่าง เมื่อวันจันทร์นี้กระผมได้รับรายงานมาหลายวันแล้ว รถไฟรายงานมาว่า
 รถไฟสายแม่กลองนี้ขาดทุน ขาดทุนประมาณปีละ ๑๐ ล้านบาท ก็จะต้องให้เลิกเสียจาก
 แม่กลองมาทางมหาชัยระยองแทนหาชัยมากรุงเทพฯ กระผมได้ไปด้วยตัวเองเมื่อวันจันทร์นี้
 พร้อมเจ้าหน้าที่หลายสาขา ได้พิจารณาว่าเราเลิกไม่ลง ทั้ง ๆ ที่ขาดทุนเล็กน้อยอย่างไร
 ครบ ราษฎรที่หมู่บ้านกาหลง ราษฎรที่หมู่บ้านนาคและหมู่บ้านอีก ๒ หมู่บ้าน ประมาณ
 เกือบ ๑๐,๐๐๐ หลังคาเรือนไม่มีทางออกเลย ต้องอาศัยรถไฟ เด็กนักเรียนต้องอาศัย
 รถไฟวันละประมาณ ๕๐๐ คนมา เพราะฉะนั้นกระผมก็บอกยังไม่เลิกได้ มันเป็นของรัฐ
 ที่พึ่งจะช่วยราษฎร เพราะฉะนั้นก่อนจะเลิกก็ได้เชิญท่านรองปลัดกระทรวงมหาดไทย
 ผู้ว่าราชการจังหวัดไป กระผมจะขอเลือกรถไฟสายนี้ และกรมการเดินรถนายกรัฐมนตรีก
 ท่านก็ได้เห็นด้วยว่าเราจะต้องหาทางออกให้ราษฎรในตำบลแม่กลองมาจนถึงแม่ใหญ่ได้รับ
 ความสะดวกทุกอย่างเสียก่อน เมื่อจะขาดทุนมันก็ต้องยอม จะยิ่งกว่านี้ก็ต้องยอม และ
 ในขณะเดียวกันทางนายก ฯ ยังสั่งกระผมเมื่อวานว่าตรงกันข้ามจะต้องปรับปรุงให้มันดีขึ้น
 ด้วย เพราะว่ากาพัฒนานั้นในคานาสาธารณูปโภคนั้น เราจะต้องให้เขาดีขึ้นได้รับ
 ความสะดวกขึ้นตามลำดับ เพราะฉะนั้นในบางกรณีนี้แหละในบางเรื่องนั้น ถ้าว่าขาดทุน
 หรือถ้าวันนั้นจะเอามาพูดเป็นเรื่องอีกทีไม่ได้ ข้อสำคัญที่สุดก็คือว่าความสะดวกและ

ความยากของประชาชนเป็นหลัก กระผมก็อยากจะกล่าวย้ำอีกทีหนึ่งว่า นโยบายรัฐบาลนี้ได้แข็งแกร่งไปแล้วว่านโยบายในเขตตัวเมืองกับในชนบท เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว การที่จะปรับปรุงให้เกิดขึ้นอย่างเช่นท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่กล่าว เป็นหัวข้อนั้น กระผมเห็นด้วยทุกประการ แต่ว่าในขณะเดียวเราทอดทิ้งเขาไม่ได้ เราเลิกไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราก็ต้องให้แกสถานการณ์เพื่อปรับระดับพื้นฐานให้เสมอเหมือนกันนั่นเอง เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมจึงใคร่ขอกราบเรียนชี้แจงเพื่อความสบายใจของท่านที่เคารพทุกท่านว่า ก็ตามในการที่จะปรับปรุงเรื่องรถเมล์ฟรีต่อไปนั้น ก็จะพยายามให้ทั่วทุกสังคม และอีกอย่างหนึ่งในนโยบาย ถ้าเราอ่านให้ละเอียดแล้วรัฐบาลจะส่งเสริมรายได้ของประชาชนให้อยู่ในระดับมาตรฐานคือ ๑,๐๐๐ บาท เมื่อใครได้ระดับมาตรฐานแล้ว การฟรีเหล่านี้มันก็เลิกไปโดยปริยาย และรัฐบาลจะปรับปรุงเรื่องบริการรถเมล์ใหม่ทั้งหมด ในการที่จะใช้เงินแต่เพียง ซับซิดี้ (subsidy) ให้รถเมล์นั้นไม่ขึ้นราคาแก่ประชาชน ให้รถเมล์ให้บริการประชาชนอย่างสะดวกและรวมทั้งปรับปรุงรายได้อย่างที่ว่าแล้ว เรื่องงบประมาณที่เกรงว่าจะขยายตัวเกินไปไปจำนวนค่อนข้างมากนั้นก็จะเป็นปัญหา ถ้าเราจะได้พิจารณาโดยละเอียดถึงการทำงานและการแบ่งงบประมาณด้านอื่น ๆ ในการที่เสริมรายได้ของประชาชน กระผมจึงขอกราบเรียนชี้แจงเพื่อความเข้าใจอีกครั้งหนึ่ง

นายกิตติวัตร ศรีวิสารวาจา : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม กิตติวัตร ศรีวิสารวาจา กระผมเอง เป็นผู้ที่อยู่ในคณะกรรมการพิจารณางบประมาณ และได้เป็นผู้หนึ่งที่ก่อให้เกิดแนวคิดข้อสังเกตในการส่งเสริมและบำรุงการกีฬา ในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสาธารณสุขของประเทศถึงแม้ว่ากระทรวงสาธารณสุขมีงบประมาณช่วยเหลือผู้พิการ ได้รับการรักษาพยาบาลฟรีถึง ๕๐๐ กว่าล้านก็ตาม แต่ข้อสถิติก็บ่งชี้ว่าการใช้จ่ายหยูดยาเพื่อประชาชนทั้งประเทศนั้นไม่ต่ำกว่า ๒๐๐ กว่าล้านบาทต่อปี ฉะนั้นถ้าเมื่อรัฐบาลตั้งข้อสังเกตเช่นนี้ แล้วก็ช่วยเหลือให้ประชากรได้มีสถานที่ และได้มีการออกกำลังกายเพื่อสมรรถภาพของประชาชน ก็จะได้รับการลดการสาธารณสุข ๒,๐๐๐ บาทต่อปีด้วยนะครับ เวลาที่ประชาชนน้อยุ่กันอยู่อีกแอด เช่น

ส่วนลุ่มที่เป็นพื้น ซึ่งเป็นส่วนสาธารณะใกล้ถูกใช้งานรอบคัน รวมทั้งการทิ้ง ขยะ มูลฝอย
 ทัศนียภาพนั้น มีทั้งมลพิษ (pollution) ทั้งอะไร ไม่เหมาะสมสำหรับ การศึกษา
 การกีฬาแล้วควรจะอยู่ในหลายระดับ ในระดับมลพิษการที่ยากไป ไม่ใช่เฉพาะส่งเสริม
 การกีฬาฟุตบอล หรือการกีฬาอะไรอย่างอื่น แต่ขอให้เป็นอย่างอื่น และทุกระดับ
 อันนี้กระผมเพียงแต่ขยายข้อความข้อสังเกตนี้ ขอให้โปรดรับว่าด้วยนะครับ ขอขอบคุณ

นายเกรียง กิริธิต : ท่านประธานที่เคารพ ตัวผมเองได้พิจารณารายละเอียด
 ของงบประมาณแล้ว คิดสินใจว่าจะให้ความเห็นชอบ เพราะระหว่างความเห็นชอบและ
 ไม่เห็นชอบนั้นอย่างใดจะเป็นประโยชน์ต่อบ้านเมืองกว่ากัน เวลาในระยะการใช
 งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ก็ล่วงเลยมาประมาณ ๐ เดือนแล้ว รัฐบาลรอเงินก่อนนี้เพื่อ
 ที่จะไปดำเนินงาน ถ้าเราสามารถผ่านงบประมาณฉบับนี้ไปได้ รัฐบาลก็สามารถที่จะ
 ดำเนินงานได้รวดเร็วเท่านั้น กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ก็กำลังรอเงินงบประมาณ
 จะไม่มีข่าวออกมาในหน้าหนังสือพิมพ์ในทางที่ว่า ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ของกระทรวง
 การต่างประเทศผู้หนึ่งให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่า เรายังไม่สามารถส่งคณะข้าราชการ
 ไปประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตย ในการที่จะไปหาสถานที่ตั้งสถานเอกอัครราชทูต
 เรายังไม่สามารถส่งไปได้ เพราะเรายังไม่มีงบประมาณ ชาวไท้แม้ว่าจะเป็นชาวไท้เพียง
 เล็กน้อย แต่รัฐสภาการที่รัฐบาลหรือข้าราชการปฏิเสธว่าไม่มีเงินงบประมาณนั้น เป็น
 เรื่องที่น่าจะอายนอกจากนั้นถ้าวัดดูก็ไม่ให้ความเห็นชอบต่อร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ
 ฉบับนี้ ก็เป็นเรื่องของแน่ละที่เราสร้างอุปสรรคและสร้างวิกฤตการณ์ให้แก่รัฐบาล ท่าน
 ประธานที่เคารพ แม้ว่ารัฐบาลจะไม่ใช้รัฐบาลที่ดีเลิศสมใจเรา แต่ก็เป็นรัฐบาลที่พอไปได้
 ในสถานการณ์เช่นนี้ ถ้างบประมาณไม่ผ่านวุฒิสภา เป็นต้องแม้ว่ารัฐบาลจะต้องไปหาเสียง
 ดูนะเสียสู้กันในสภาผู้แทนราษฎรอีก ซึ่งถ้าหากว่ารัฐบาลของเราไม่มีเสียสละพลาก
 ล้มลุกคลุกคลานไปก็เป็นที่น่าเสียใจ เพราะฉะนั้นตัวผมเองให้ความเห็นชอบต่อ
 ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณนั้น ท่านประธานที่เคารพ แม้ว่าวุฒิสภาจะไม่ได้ออกส
 ักต้อนเพิ่มของงบประมาณแต่อย่างใดก็ แต่ผมเชื่อว่ารายงานของคณะกรรมการวินิจฉัย

คำอภิปรายของสมาชิกวุฒิสภาในวันนี้ก็น้อยลงน้อยก็จะได้เป็นข้อสะกิดใจรัฐบาล แม้ว่า
 ไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือหลักการใหญ่ ๆ ได้ ก็คงจะสะกิดใจรัฐบาลในแง่
 ของการปรับปรุงมาตรการและวิธีการที่จะใช้เงินงบประมาณนั้น ให้เป็นประโยชน์
 ทุกบาททุกสตางค์ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับงบประมาณต่าง ๆ มา
 มากแล้ว ผมก็ใคร่จะขอตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับงบประมาณเพื่อการศึกษาบ้าง ผมดูจาก
 มาตรา ๕ งบประมาณของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐมีประมาณ ๒,๐๐๘ ล้านบาท คุตตาม
 มาตรา ๑๒ งบประมาณของกระทรวงมหาดไทยยกกรมการปกครองมีเงินอุดหนุนประมาณ
 ๑๑,๐๐๐ ล้านบาท แม้เงินยกนี้จะไม่ใช่เพื่อการศึกษาเทศบาล และการศึกษาประถมศึกษา
 ทั้งหมด แต่ส่วนใหญ่ผมก็เชื่อว่า เป็นงบประมาณเพื่อการศึกษา คุตตามาตรา ๑๔
 ของกระทรวงศึกษาธิการมีงบประมาณอยู่อีก ๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท นอกจากนั้นผมทราบว่า
 ยังมีงบประมาณที่จะส่งกระทรวงมหาดไทยของราษฎรผู้ยากจนในแง่ของการ ประถมศึกษา
 วิทยาทันทีแรกแบบวิทยาทันที อีกประมาณ ๒๐๐ กว่าล้านบาท จะอยู่ที่กระทรวงมหาดไทย
 นั้น ผมไม่ทราบ นอกจากนั้นยังมีงานสงเคราะห์โครงการอันเนื่องมา ๓,๕๐๐ ล้านบาทนั้น
 ไปถึงการศึกษาในชนบทด้วย ผมอยากจะพูดว่ารัฐบาลได้ให้เงินเพื่อการศึกษาของประเทศ
 มากทีเดียว แต่ทั้ง ๆ ที่มากอย่างนี้ ผู้ที่ทำการศึกษาก็ทุกคนจะต้องดูว่ายังไม่
 เพียงพอแก่ความจำเป็นและความต้องการของประเทศชาติ ทำไมผมจึงพูดอย่างนั้น
 ในประการแรก เรามีข้อบกพร่องและก็มีคุณภาพงานต่ำ อยู่เป็นอันมาก
 โดยเฉพาะการศึกษาระดับประถมศึกษาและการศึกษาระดับมัธยมศึกษา เราต้องดู
 โรงเรียนกันแต่เพียงอาคาร ข้ออีก กระดานคำและกฎเกณฑ์นั้น แล้วอยู่กับการสอนใด ๆ
 ที่จะช่วยส่งเสริมการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาเกือบจะไม่มี ฉะนั้นผมจึงอาจพูดได้ว่า
 โรงเรียนที่ไม่มาตรฐานโดยเฉพาะโรงเรียนประถมศึกษาในเมืองไทยนั้น มีทั้งจำนวนน้อย
 หรือจำนวนหนึ่ง แต่โรงเรียนที่ไม่ได้มาตรฐานในเมืองไทยนั้นมีจำนวนหนึ่ง ฉะนั้น
 ของเก่าของเราก็ไม่พอ ยังต้องการเงินที่จะไปทำเรื่องอีกเป็นอันมาก ในประการที่ ๒
 ของใหม่ที่เราเป็นจะต้องเร่งรีบทำของใหม่ที่เราเป็นจะต้องเร่งรีบทำนั้น ในประการที่ ๑

ก็คือการขยายการศึกษาภาคบังคับให้ไปทั่วทุกตำบล การขยายการศึกษาภาคบังคับ
สมาชิกขององค์การศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ได้ประชุมกันที่
กรุงกัวราจีเเนอ ๒๐ ปีมาแล้ว ได้ให้เวลาแก่ประเทศต่าง ๆ ในอาเรียตะวันออกเฉียงใต้
นี้พยายามที่จะขยายการศึกษาภาคบังคับให้เสร็จสิ้นภายใน ๒๐ ปี **เวลานี้ก็ล่วงเลยมา**
ประมาณ ๒๐ ปีแล้ว เราทำไปประมาณ ๒,๐๐๐ ตำบลยังไม่ถึงครึ่ง **รัฐบาลนั้นแสดงว่า**
จะขยายการศึกษาภาคบังคับให้เสร็จภายใน ๔ ปี เป็นเรื่องมัจฉะกรรย์ **ผมทราวนขอให้**
ทำได้ และทำได้จริงหรือไม่นั้น รัฐบาลจำเป็นต้องทุ่มเทเงินงบประมาณมากกว่านี้
นี้เป็นข้อสังเกตประการที่ ๑ ของผมว่า งบประมาณเพื่อการศึกษา นั้น โดยเฉพาะระดับ

ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา นั้น ไม่เพียงพอ รัฐบาลจำเป็นต้องหาเงินมาทุก ๆ คน
เมื่อพูดถึงการศึกษาแล้ว ก็พูดว่าการศึกษาเป็นเรื่องจำเป็น เป็นเรื่องสำคัญรัฐบาล
ทุก ๆ รัฐบาลก็พูดอย่างนั้น แต่เวลาแบ่งเงินงบประมาณจริง ๆ รัฐบาลไม่เคยจะ
ทุ่มเททั้งการศึกษาเท่าที่มันขาดแคลนหรือตามความจำเป็นหรือตามความต้องการเลย ฉะนั้น
ผมก็**ขอฝากรัฐบาล**นี้ที่ประกาศออกไปแล้วว่าจะประกาศขยายการศึกษาภาคบังคับให้เสร็จ
ภายใน ๔ ปีนั้น **ผมทราวนขอให้ทำได้** ข้อสังเกตประการที่สองของผมที่ผมอยากจะ
ฝากต่อรัฐบาลเข้าไว้ก็คือทั้ง ๆ ที่ปีปีรัฐบาลได้ตั้งเงินงบประมาณเพื่อการศึกษาเข้าไว้มาก
มันก็ยังไม่เพียงพอ ขอรัฐบาลได้พยายามเอาใจใส่ในการที่จะใช้เงินทุกบาททุกสตางค์ให้
คุ้มค่าเพื่อเด็กจริง ๆ เพื่อเด็กจริง ๆ หากไม่จริงพูดอย่างนั้น ก็เพราะว่าได้มีหลายท่าน
ได้ปรึกษากันมาแล้วว่า ยังมีทางรั่วไหลในงานการต่าง ๆ ของรัฐบาล แม้แต่ใน
วงการศึกษาก็ทำนองเดียวกัน ความรั่วไหลจากเงินงบประมาณก็มีเช่นเดียวกัน ฉะนั้น
การใช้จ่ายทั้ง ๆ ที่เรามีเงินไม่พออยู่แล้ว **ขอได้โปรดพยายามกดรั่วนี้ให้โดย**
เต็มเม็ดเต็มคำทุก ๆ บาท ทางหนึ่งที่จะทำให้มีประสิทธิภาพได้ **ผมก็ขอฝากต่อรัฐบาล**
เข้าไว้ คือ**รีบปฏิรูปกลไกในการบริหารการศึกษาเสียใหม่** รัฐบาลที่ช่วยผมตั้ง

าพัฒนา สันติภาพ ธรรมศักดิ์ เป็นนายก ฯ ได้วางพื้นฐานเชิงปฏิรูปการศึกษาเข้าไว้แล้ว
ข้อมูลต่าง ๆ มีในรายงานทั้งหมด ฉะนั้นก็เป็นเรื่องที่รัฐบาลไม่ควรจะเร่งรัดเวลาส่งเลย

มาประมาณ ๗ เดือนแล้ว มีอะไรออกมาใหม่บ้าง ผมก็พยายามติดตามเป็นส่วนตัวมา โดยเฉพาะในส่วนภูมิภาคนั้นเวลานี้การบริหารการศึกษาในส่วนภูมิภาค โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา นั้น รัฐบาลก่อน ๆ พยายามที่จะอ้างว่าได้กระจายอำนาจในการจัดการศึกษาไปแล้ว ผมอยากจะพูดว่าการกระจายอำนาจที่เป็นอยู่ที่เรามานั่งรื้อถึงปัจจุบันนี้ เป็นการกระจายอำนาจหลอก ๆ หลอกหลวงประชาชนหลอกหลวงคนที่ไม่รู้ข้อเท็จจริงว่าเป็นเหตุเกิดที่จะต้องกระจายอำนาจให้ประชาชน หรือผู้แทนประชาชนได้เข้ามามีส่วนบริหารการศึกษา เราจะได้อำนาจงบประมาณของชาติให้มาทำประโยชน์แก่เด็ก เติบโตเต็มหน่วย ไม่ใช่เข้ามาจัดการศึกษาเพื่อสร้างฐานอำนาจทางการเมือง หรือมาเบียดบังเงินงบประมาณการศึกษาซึ่งมันไม่เพียงพออยู่แล้ว ทำนุเป็นประธาน ผมว่าเป็นจะต้องพูดเรื่องนี้เพราะผมเป็นคนหนึ่งที่รู้เรื่องการกระจายอำนาจหลอก ๆ เป็นอย่างดีในสมัยนี้ รัฐมนตรีกระทรวงหนึ่งทำบันทึกเสนอคณะรัฐมนตรีบอกว่า รัฐธรรมนูญของเรา กำลังจะประกาศใช้แล้วฉบับ ๑๐ ปีนี้ผมจะรีบทำถึงจะประกาศไรแล้ว ถ้าเราไม่สามารถเอาครูประมาณไปจากกระทรวงศึกษาธิการ เอาไว้ในกรมบังคับบัญชาของเราได้ การเลือกก็จะไม่มีความหมายนี้เป็นเรื่องที่รัฐมนตรีผู้หนึ่งบันทึกเสนอคณะรัฐมนตรีเอาก่อนนั้น รัฐมนตรีผู้นี้ยังให้ทำหนังสือถึงคณะรัฐมนตรีว่าผมเป็นคนที่ขึ้นนโยบายของรัฐบาล ผมพยายามที่จะต่อสู้ว่าผมไม่ใช่คนที่ขึ้นในเรื่องกระจายอำนาจ แต่ผมขัดขึ้นในวิธีการกระจายอำนาจหลอก ๆ กระจายอำนาจหลอก ๆ นั้นทำอย่างไร เอาอำนาจและหน้าที่ของการจัดการศึกษาของกระทรวงหนึ่งเอาไปอยู่ไม่อีกกระทรวงหนึ่ง แล้วก็แบ่งไปให้จังหวัด อยู่ในมือของคนกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นพวกของตัวเอง บุคคลเหล่านี้มีเงินเดือนประจำจากรัฐบาลกลาง และยังกินเงินจากการประถมศึกษาอีกด้วย แล้วทุกสิ่งทุกอย่างก็สำเร็จอยู่ในมือของคนกลุ่มนี้ นอกจากนั้นการศึกษาประมาณในส่วนภูมิภาคจะอย่างไร โดยเฉพาะครูฝึกที่ต้องซื้อมายังบริษัทหนึ่งในกรุงเทพฯ แม้แต่จังหวัดราชบุรี จังหวัดปทุมธานี ซึ่งมันดูได้จะซื้อที่ส่งน้ำให้เด็กประมาณกินก็ไม่ได้ ต้องมาซื้อแตงกวาจากกรุงเทพฯ ละมันเงินการศึกษามันจึงรั่วไหลและถูกเบียดบังมาก การศึกษาประมาณจึงกลายเป็นเครื่องมือ

ที่คนกลุ่มหนึ่งต้องการใช้ เป็นเครื่องมือสร้างอำนาจในทางการเมือง นอกจากนั้นเป็นแหล่งที่จะเรียกเงินกันได้ง่าย ๆ ถ้าเราไม่สามารถปฏิรูปกลไกการศึกษาในส่วนภูมิภาคได้แล้ว เงินที่เรามีอยู่แล้วจากนั้นก็จะเป็นประโยชน์ต่อเด็กอย่างแท้จริง ฉะนั้นผมก็ใคร่ขอฝากความสังเกตุในเรื่องงบประมาณการศึกษานี้เป็นประการที่ ๒ ขอขอบคูลครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมคิดว่าเราอภิปรายกันมานานแล้ว คือว่าถ้าเห็นว่าควรจะเป็นอภิปรายเราก็ปิด ถ้าเมื่อเห็นว่าอภิปรายกันต่อไป ผมจะเคลื่อนไปวันศุกร์ที่ได้นัดเอาไว้แล้ว คือถ้ามีที่ไปพูดกันวันศุกร์ก็ได้นะถ้าต้องการอภิปรายกันต่อไป

นายบรรหาร ศิลปอาชา : กระผมมีเรื่องอยากจะให้รัฐบาลตอบคำถามบางคำถาม

ประธานวุฒิสภา : ขอนั้นผมคิดว่าท่านนายกรัฐมนตรีได้พูดไว้แล้วว่าท่านพร้อมที่จะตอบทุก ๆ คำ แล้วก็ยินยอมเท่ากับตอนอยู่แล้ว ผมคิดว่าเท่าที่ท่านพูดอย่างนั้นก็น่าจะเกี่ยวข้องกัน เพราะฉะนั้นก็คิดว่าคงไม่จำเป็น ขอความกรุณาครับ

นายสนอง จุรินทร์ทิดา : ผมยกมือแต่เช้าแล้ว

พลตำรวจโท ทอศักดิ์ ขมบาล : ท่านประธานครับ กระผมคิดว่าเราได้อภิปรายเรื่องนี้กันมาเป็นเวลานานแล้ว แล้วก็ยากจะไม่ได้อภิปรายนะครับ กระผมอยากจะให้เสร็จสิ้นเสียในวันนี้ และก็ถ้าหากว่าท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้เสร็จเสียในวันนี้ กระผมก็ใคร่ขอเสนอและขอสนับสนุน

ประธานวุฒิสภา : ขอประทานโทษ คือว่าที่บอกว่าจะให้เสร็จในวันนี้ก็ต้องทำโดยวิธีปิดอภิปรายนั่นเอง จะทำให้เสร็จวันนี้โดยวิธีอื่นผมไม่ครับ ก็มีเพียงแต่เราจะปิดอภิปรายหรือว่าเราจะเลื่อนไป

นายสนอง จุรินทร์ทิดา : ท่านประธานครับ ขอผมพูด ยกมือตั้งแต่เช้า

ประธานวุฒิสภา : ประเด็นครับ บิดาหาวจะวาก็ต่อไปหรือว่าระบิก หรือว่า จะเลื่อนไป เอาผมก่อน คือว่าถ้าเห็นว่าควรจะเป็นอภิปรายเราก็เลิก ถ้าเมื่อเห็นว่ายังควรเปิดอภิปรายต่อไปก็ไปวันศุกร์เท่านี้ละครับ ไม่ใช่ว่าปิดเลิกกันไปเลย

นายสนอง จุรินทร์ทิดา : ปิดก็ไม่พูด ผมจะพูดขอสังเกตุ

ประธานวุฒิสภา : ถือว่าถ้าเราจะเปิดอภิปรายต่อไป ก็ไปพูดข้อสังเกตกัน
ในวันศุกร์

นายสนอง กุญาคา : เรื่องหน้าของวุฒิสภา

ประธานวุฒิสภา : ก็ไปวันศุกร์ก็ได้

นายบุญชนะ อิตตากร : ผมขอเสนอให้ไปประชุมวันศุกร์ ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

นายกิตติกร ศรีวิสารวาท : ท่านประธานครับ กระผมเห็นว่าอาจจะใช้
เวลาอีกไม่นานอาจจะประมาณสักครึ่งชั่วโมงก็ควรจะครบก็ได้ครับ ในทำนองจะต้องไปถึง
วันศุกร์

ประธานวุฒิสภา : ผมก็ไม่แน่ใจว่าอีกครึ่งชั่วโมงเราจะหยุดกันหรือยังนี่ครับ

นายสาธิต สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ ผมประมาณที่เป็นเรื่องสำคัญ
ในสภายุทธเขากว่ากันถึง ๒๔.๐๐ น. กระผมคิดว่าเราประชุมเรื่อยไปดีกว่า ในวันนี้ครับ
เพราะมันติดพันกันอยู่ครับ เพราะฉะนั้นกระผมขอเสนอว่าไม่ควรจะเลื่อนไปวันศุกร์ เอา
วันนี้ ถ้าวันนี้เพียงคืนนี้หมดก็ค่อยเลื่อนครับ เพราะฉะนั้นก็ขอให้ไว้วางใจว่าเราจะเอา
วันที่ตลอดไปจนเสร็จหรือว่าจะไปวันศุกร์ครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ถ้าอย่างนั้นถ้าหากว่าปิดหรือไม่มีคนไม่ถามละ กระผม
จะถามว่าเราจะกันเรื่องไปจนไม่มีใครจะพูด หรือว่าเราจะเลื่อนไปวันศุกร์ตั้งแต่ความ
นี้ต่อไปไหม ท่านผู้ใดเห็นว่าควรที่จะกันไปจนกระทั่งจบโดยไม่เลื่อน ขอให้ไปรบกวนกัน

(มีสมาชิกยกมือ ๓๒ คน)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรที่จะเลื่อนไปวันศุกร์ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๔ คน)

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าเราไม่เลื่อนก็ควรจะกันไปจนกระทั่งไม่มี
การอภิปรายกันต่อไป ท่านผู้ใดจะอภิปรายขอให้ไปรบกวนมือขึ้นครับ

นายสนอง ตูจินคา : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสนอง ตูจินคา
 กระผมรู้สึกเสียใจอย่างมากที่ท่านนายกรัฐมนตรีที่เคารพของกระผม เข้าใจความนึกเห็นของ
 สมาชิกสภาบางท่านคลาดเคลื่อนไป และที่ท่านก็บอกกล่าว นี่หรือวุฒิสภา ซึ่งอันนี้ถึงแม้ว่า
 กระผมในท่านส่วนตัวแล้วกระผมเคารพท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีในตำแหน่งท่านเป็น
 อย่างมาก และกระผมในเรื่องของงบประมาณนี้กระผมก็ได้ติดตามในชั้นสภาผู้แทนราษฎร
 มาโดยตลอด และก็ฟังอยู่ทุกวันและเข้าใจดี แต่กระผมไม่เข้าใจว่าวันนี้ด้วยเหตุประการใด
 ในเรื่องความนึกเห็นที่เราแตกต่างกันนี้จะเป็นเหตุให้มีการเข้าใจคลาดเคลื่อน ใน
 ความนึกเห็นของวุฒิสมาชิกโดยหน้าที่แล้วทางรัฐธรรมูญบัญญัติไว้ รัฐบาลก็ สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรก็ และวุฒิสมาชิกก็ เราทั้งสามมีหน้าที่ด้วยกัน และความสำคัญก็ต่างฝ่าย
 ต่างมีตามที่บทกฎหมายบัญญัติไว้ ฉะนั้นการที่วุฒิสมาชิกได้รักษาหน้าที่ของตน ทำ
 การอภิปรายโดยให้ข้อคิดเห็น ในเรื่องนี้กระผมคิดว่า แม้ว่าจะแตกต่างจากความคิดเห็น
 ของรัฐบาล รัฐบาลก็ควรรับฟัง แต่ส่วนจะปฏิบัติตามหรือไม่ นั้นเป็นข้อวินิจฉัยของรัฐบาล
 ความคิดเห็นของเราย่อมแตกต่างกันได้ เพราะระบอบประชาธิปไตยก็ย่อมเป็นเช่นนี้ ใน
 เรื่องนี้ เรื่องพระราชบัญญัติงบประมาณนี้กระผมมีความนึกเห็นแตกต่างกับท่านวุฒิสมาชิก
 บางท่าน และกระผมใคร่ขอแสดงความเข้าใจเพื่อจะให้ความเข้าใจถูกต้องว่า วุฒิสมาชิก
 นี้มีความสำคัญเกี่ยวกับพระราชบัญญัติงบประมาณซึ่งการใด สำหรับความคิดเห็นของ
 กระผมแล้ว กระผมเห็นว่าวุฒิสมาชิกมีความสำคัญเกี่ยวกับพระราชบัญญัติงบประมาณนี้มากและ
 มีอำนาจมากทางสภาผู้แทนราษฎร ท่านคณะกรรมการการของสมาชิกวุฒิสภาในเรื่องที่
 เกี่ยวกันงบประมาณนี้จะเข้าใจความหมายของกระผมไม่ผิด หรือบางท่านอาจจะ
 เข้าใจไม่ชัดแจ้ง กระผมจะขอเรียนให้ทราบว่าในสภาผู้แทนราษฎรนั้น รัฐบาลย่อมทราบ
 อยู่ดีแล้วว่า รัฐบาลมีความสูญเสียส่วนใหญ่ในสภา ฉะนั้นในงบประมาณแต่ละรายการ
 ในงบประมาณนี้ทางฝ่ายค้านไม่มีทางที่จะชนะได้โดย ท่านจะเห็นบางอย่างว่า บางที
 ฝ่ายค้านก็คุ้มเหตุผล และเราฟังแล้วน่าจะเชื่ออันนี้จะรับฟังได้ แต่ถ้านลงคะแนน
 แล้วรอนศ ๘๐ หรือ ๘๐ และเป็นเช่นนี้ตลอดมาจนกระทั่งผลการของการที่รับรอง

งบประมาณ รัฐบาลชนทุกคราว ที่นี้อาจจะสงสัยว่าวุฒิสมาชิกที่มีความสำคัญในเรื่องนี้
 อย่างไร วุฒิสมาชิกไม่รวมสิทธิอำนาจและหน้าที่ในการยับยั้งหรือที่จะเห็นชอบด้วย ถ้าเรา
 เห็นชอบด้วยก็ผ่านไป ถ้าเรายับยั้งร่างพระราชบัญญัตินี้จะเข้าไปในสภาผู้แทนราษฎรใหม่
 ในกรณีเช่นนี้รัฐบาลจะต้องได้เสียงส่วนมากของทั้งหมด เสียงทั้งหมดในสภาที่กระผมเห็นว่า
 สำคัญคือท่านได้โปรดพิจารณาอย่างนี้รัฐบาลมีเสียงในสภา ๑๕๐ อาจจะมีมากไปอีก
 เสียง เป็น ๑๕๐ เสียง แต่เสียงส่วนใหญ่ต้องได้ถึง ๑๓๕ เสียง ฉะนั้นเท่ากับรัฐบาล
 จะต้องต่อสู้กับตัวเอง คือต้องหาคะแนนได้ ๑๓๕ เสียง ฝ่ายค้านไม่ต้องการอะไรเลย
 ฉะนั้นในเรื่องนี้ถ้าวุฒิสมาชิกยับยั้งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณนี้ ทางรัฐบาลที่กระผมก็
 คิดว่าท่านน้อยที่จะต้องไปรวบรวมเสียงให้ได้ครบจำนวน ๑๓๕ เสียง ขอได้โปรดคิดดู ๑๕๐
 เสียงกับ ๑๓๕ เสียง ๕ เสียงนี้อาจจะอยู่ทางประเภทบาง เช่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 การคลังท่านไปแล้ว นี่ก็ถือว่าเป็นความลำบาก ฉะนั้นมีกระผมถึงว่าคิดว่ารัฐบาลควรที่จะ
 เห็นว่าวุฒิสมาชิกมีความสำคัญที่จะทำให้รัฐบาลได้รับความเสียหาย ในเรื่องร่าง
 พระราชบัญญัตินี้จะผ่านไปหรือไม่ เรื่องนี้ท่านลองโปรดระลึกถึงว่า ในครั้งที่พระราชบัญญัติ
 ขยายเวลาฤดูการศึกษา ฉะนั้นรัฐบาลสมาชิกฝ่ายรัฐบาลเท่านั้นไม่ได้เอาใจใส่เลยกระผม
 นับจะเดาเสียงได้แล้ววุฒิสมาชิกนี้ช่วยรัฐบาลในเรื่องนี้ถึง ๕๐ เปอร์เซนต์ มีคนไม่
 เห็นด้วยดูเหมือน ๒ เสียง เท่านี้ แล้วรัฐบาลก็ดูเหมือนชนะกัน ๑๐๐ กว่าเสียง ถ้า
 หักออก ๕๐ กว่าเสียง ไม่ต่าง รัฐบาลไม่มีทางชนะฝ่ายค้านได้เลย ฉะนั้นถ้ารัฐบาล
 ควรจะเห็นว่ารัฐบาลทำอะไรที่ถูกที่ควรที่ วุฒิสมาชิกนี้ได้สนับสนุนตลอดมา และทาง
 วุฒิสภาที่เราได้ใคร่ครวญโดยรอบคอบแล้ว มิได้มีการที่จะคิดว่ากลับเกลี้ยเลย เพราะเรา
 ไม่ได้เป็นสมาชิกของพรรคใดทั้งสิ้น ว่าถึงสมาชิกของวุฒิสภานั้นก็ล้วนแต่ผู้ชำนาญราชการมา
 ระยะเวลาานพอที่จะมีเหตุผลและมีความสามารถเพียงพอ ฉะนั้นกระผมจึงขอให้
 รัฐบาลได้โปรดเอาใจใส่ในวุฒิสมาชิกนี้บ้าง และให้ถือว่าวุฒิสมาชิกนี้ จะแสดง
 ความคิดเห็นประการใดก็แสดงว่าความคิดเห็นโดยสุจริตมิได้มีอำนาจสืบจ้าง หรือมี
 เหตุอันประการใดเป็นที่ตั้ง การที่กระผมกราบเรียนให้ท่านทั้งหลายทราบในอันนี้ว่า

การยืนยันของร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลสำคัญต่อรัฐบาลมาก กระผมไม่ได้หมายความว่าความประสงค์กระผมที่จะมาอยู่ที่หน้าศาลค้านร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่ส่วนความเห็นกระผมที่กระผมจะรับรองหรือไม่รับรองก็เป็นเรื่องที่ผมเห็นเหตุผลที่กระผมได้พิจารณา และไตร่ตรองมา ฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมเพียงแต่ฝากข้อสังเกตว่า วุฒิสภาซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในการตัดสินใจในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายนี้กับ ขอขอบพระคุณ

นายสาเมธ สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ ท่านนายก ฯ ท่านก็บอกแล้วว่าสถาบันมีความสำคัญทางใจมาโดยมีรัฐธรรมนูญมาเยอะแยะ และก็ทำให้เกียรติศักดิ์สถาบันแต่ท่านพูดไปหน่อยนี่ก็ยิ่งเชิญคนเราก็ตองมีอารมณ์ แล้วท่านกำลังเล็งลึกท่านเรื่องมันเป็นอย่างนั้น แล้วก็เห็นใจท่านเยอะ แม้แต่ไทยการคอยหน้าทำเนียบตั้งนานจะตั้งรถถังรอกท่านก็ยังไม่วางอะไร นี่ท่านก็อย่างว่าแหละเพื่อมิให้ห้องสภานี้ต่าง ๆ เพราะฉะนั้นเราว่าในเรื่องงบประมาณดีกว่า ฉะนั้นกระผมก็อยากจะฝากข้อสังเกตไว้นอกเหนือจากเมื่อเช้า ข้อสังเกตของกระผมคือ

๑. ในกระทรวงกลาโหมซึ่งรัฐมนตรีที่กระผมรักและเคารพ ขอให้ท่านรักให้เป็นระเบียบเรียบร้อยในปัญหาเรื่องรถโดยสารประชาชน เวลาที่มีผู้ทรงเล็งเป็นอันตรายต่อประชาชนมาก บรรทุกหัวกระดกวิ่งไม่มีเส้นทางเลย ขอให้ท่านรักให้เรียบร้อยทั่วประเทศ ซึ่งเป็นอันตรายจริง ๆ และเสียหายต่อเศรษฐกิจ

ปัญหาที่ ๒ ให้ท่านรักให้เรียบร้อยรถประจำทางกับรถทัวร์ให้มันเรียบร้อยเสียทีหนึ่ง อย่างนั้นก็ถึงกับมีกฎหมายไม่ถูกกฎหมาย ประชาชนก็เดือดร้อน กระผมเอาตรง ๆ อย่างนี้

ปัญหาต่อไปก็กระทรวงเกษตร ฯ ท่านมานั่งนานแล้วรัฐมนตรีช่วย ฯ ไปบอกรัฐมนตรีว่าการ ฯ คุยว่า การเร่งผลผลิตในประเทศไทยมีที่ดินอีกเยอะแยะโดยไม่ต้องไปรบกวนกับที่ดินซึ่งเกี่ยวกับจักรวรรดิหรือปฏิรูป ให้ไปบอกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ฯ ว่าเร่งผลผลิตในที่ดินเหล่านี้ซึ่งเป็นที่ดินของรัฐบาล วิถีทางรถไฟ วิถีทางถนนทั่วประเทศ ๒ แสนกว่าไร่ ตั้งไว้ทำไมถ้าไม่ได้ท่านอีกเขาไม่รู้นี้ควรจะทำให้เป็นประโยชน์เร่งผลผลิตทางวิธต่าง ๆ ให้พวกกรมทางเขาทำก็ได้ ซึ่งแทรกเตอร์เข้าไถแล้วก็

หวาน ทางรถไฟทั่วประเทศเท่าไร ถนนทั่วกรุงเทพ ฯ เท่าไร ริมทางนะ ก็น้ำได้
ห่าอะไรได้ เราตั้งไว้ทำไมไม่เห็นมีใครคิดนี่ ไปดูงานเมืองนอกคอกเคอร์เเยะแยะ
ญี่ปุ่นเคย ไคหัวนี่เขาทำหมกริมถนน ของเราตั้งไว้หมด แต่ไปไหน ๆ ในป่าในน้ำ
ไม่ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งก็คือว่าขอฝากไว้ด้วยท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรมบอกกับท่านนายก ฯ ด้วย คนเราว่าความมากเหลือเกินเรื่องไทยการคดีหน้าทำเนียบ
มือกิลิพิชื้ออะไร กลายเป็นว่าเขาจะยกมาบ้างละ จะมากตั้งรกรากอยู่นักกระทรวงยุติธรรม
บ้างละ หรือเมื่อที่คลองหลอดบ้างละ หน้ากระทรวง หรือที่ถนนพญาไทบ้างละ จะได้ไหม
ได้ จะได้ ขอเขา จะให้เขาไปพัฒนาเลยค่าจ้าง ๆ แต่หน้าทำเนียบเขาอีกหัวทศ
แล้วท่านรู้ไหมนะ เมล็ดเนื้อไร่เขาออกวินาศกรรมเมื่อไรท่านไม่มีทางจะแก้ ก็ข้างอะไร
เขาก็ตั้งงบประมาณไปซ่อมเหมือนอย่างธรรมชาติแล้วกัน เรื่องมันก็เท่านั้นเองแหละ
ทำไมไม่จัดสรรให้เสร็จเสียที มันเป็นหมามยอกอกของรัฐบาลอยู่ เหนือไม่เสร็จแล้วจะไป
คุยว่าทำอะไร เรายาไม่เสร็จก็ให้เขาไป เขาไปไม่ได้กว่ากันไป อันนี้กระผมขอฝาก
ไว้ด้วย เพราะฉะนั้นกระผมขอมีเพียงแต่คำนี้เท่านั้นละครับ

นายสุก แสงวีเชียร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีข้อข้องใจเล็ก ๆ อยู่

๒ ข้อ :

ข้อ ๑. กระผมเห็นว่ารัฐบาลได้ตั้งสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติขึ้น ซึ่ง
เข้าใจว่าสำนักงานนี้ยังมีประโยชน์อย่างมาก เพราะว่าจะสิ่งแวดล้อมทั่วประเทศเรา
กำลังมีปัญหามาก แล้วทำให้เกิดมีการกระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจ แต่เมื่อพิจารณา
ดูงบประมาณที่สำนักงานนี้ได้รับเพียง ๓ ล้านบาทเท่านั้นเอง กระผมสงสัยว่าเงิน
จำนวนนี้จะทำางานอะไรได้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทั้งประเทศหรือแม้เฉพาะในกรุงเทพมหานคร
ก็ทำไม่ได้

ข้อข้องใจข้อที่ ๒ ของกระผมก็คือ กระผมได้พิจารณาถึงงบประมาณของกรมศิลปากร
ซึ่งมีงานในสังกัดมากมายก่ายกอง แต่ได้รับงบประมาณเพียง ๘๒ ล้านบาท แล้วใน
งบประมาณ ๘๒ ล้านบาทนั้น ไม่ปรากฏมีงบประมาณสำหรับการสำรวจโบราณวัตถุหรือ

โบราณสถานต่าง ๆ หรือสิ่งที่จะถูกค้นได้จากกระดูกคนทางเรื่องราวก่อนประวัติศาสตร์โดย
กระหมึกว่ารัฐบาลได้ผ่านสิ่งเหล่านี้ไปซึ่งจะเป็นอันตราย เพราะว่าต่อไปเราจะไม่มีโอกาส
ได้ศึกษาเรื่องราวเหล่านี้ กระหมึกอยากจะขอสั่งเกณฑ์ แล้วก็คิดว่ารัฐบาลจะสามารถ
ชี้แจงให้กระหมึกเข้าใจได้ กระหมึกขอขอบพระคุณมาก ขอบขอบคุณ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ
รัฐบาลขอกราบเรียนต่อท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในที่นี้ งบประมาณฉบับนี้ที่เราให้
เงินไว้ค่อนข้างน้อย เพราะยังไม่มีรูปไม่มีตัวตน คือเป็นฐานของงานในขั้นต้น การใช้จ่าย
ในการสำรวจนั้นถ้าจำเป็นจะต้องใช้และมีเหตุที่จะต้องใช้จ่าย เรามีเงินงบกลางซึ่งตั้งไว้
๔,๐๐๐ ล้านบาท เอาไปใช้ได้โดยการเปลี่ยนรายการจ่ายตามพระราชบัญญัติ

วิธีการงบประมาณ ส่วนในเรื่องศิลปกรรมนั้น คือการใช้เงินนั้นใช้ในงบประมาณทั้งสิ้น
ถ้าเป็นการจรรอย่างพระธาตุพนมมันต้องมีงบประมาณพิเศษ เพราะเราไม่รู้ว่าโบราณวัตถุของเรา
ที่มีอยู่นั้นที่ไหนจะต้องเสื่อมเสียจะต้องซ่อมใหญ่อย่างพระธาตุพนมเป็นต้น เรื่องบัญชีนั้น
กระหมึกคิดว่าไม่จำเป็นที่จะวิตก เพราะเงิน ๔,๐๐๐ ล้านบาทนี้ ได้เคยใช้ให้กรมศิลปากร
ไปทูลเกล้าฯโบราณวัตถุอยู่หลายแห่ง เป็นต้นว่าที่จังหวัดสุโขทัย แม้แต่เขื่อนวัดธาตุพนม
เราก็เคยให้เมื่อสัก ๑๐ กว่าปีมาแล้ว ให้ไป ๕ ล้านบาทเพราะเรากลัวว่ามันจะพัง
หรือมันโบราณคดีเขาจะพัง การสำรวจทั่วประเทศนั้น บัญชีเรื่องเงินไม่ผิด

ผิดหากนักโบราณคดี นักศึกษาที่สำเร็จมาจากมหาวิทยาลัยศิลปากร ไม่พอให้เราใช้
เพราะการเป็นนักโบราณคดีนั้นไม่ใช่สำเร็จมาจากมหาวิทยาลัยและจะได้ใช้ จะต้อง
ประกอบด้วยการศึกษา และฝึกความชำนาญ กระหมึกคิดว่ากระหมึกเห็นด้วยกับท่านสมาชิก
และรัฐบาลก็เห็นอย่างนั้น แต่ว่าเงินมันมีจำกัดอย่างที่ได้กราบเรียนกันมาตั้งแต่เข้า
จนบัดนี้แล้วว่า เราจะต้องพยายามเลือกใช้ และแม้กระนั้นเองก็ยังไม่เป็นที่พอใจ

ของสภาทั้งสอง ไม่ใช่สถานที่ สถาปัตยกรรมที่ไม่ค่อยจะพอใจ ก็ลักษณะการใช้กันมี
ความคิดต่างกัน ก็เห็นว่าอย่างโน้นจะมีประโยชน์กว่า อย่างนั้นบอกอย่างนี้ว่าเป็นกว่า ที่
เราพูดกันมาที่โน้น ๕ วัน ๕ คืน ที่วันหนึ่ง legislative เพราะความแตกต่างในความสำคัญ

การเห็นและที่สำคัญในการเห็นนี้ แล้วแต่ใครจะศึกษาหรือสนใจในเรื่องใดก็ตาม
ความเห็นเป็นเช่นนั้น แต่อย่างไรก็ดี งานสถานที่งานส่วนนี้ จะไม่เป็นอุปสรรคใน
การดำเนินงาน ขอให้เราได้เริ่มงานที่ขอมานี้แม่แต่สำรวจโบราณวัตถุที่เห็นเดียวกันรัฐบาล
ขอรับรองว่าจะทำมันสำคัญอยู่ที่คน กระผมอยู่กระทรวงยุติธรรมนะ ใคร ๆ ก็บอกว่า
ผู้พิพากษาไม่พอ กับพิพากษามันออกไม่ไฉนง่าย ๆ ๕ ปีเรียนกฎหมาย มาสอบเนติบัณฑิต
อีกปีหนึ่ง เขาไปสถานที่กองบรรณคดีหนึ่ง แล้วก็ตกเสียบ้าง มันก็ไม่มีพอ เคียงกันยังไม่พอ
มันเห็นเกี่ยวกับรับ รัฐบาลนี้กับกันว่าข้าราชการมาก แต่ข้าราชการที่จะใช้งาน
เฉพาะเท่านั้นมันก็จะขาดและไม่พอที่จะออกมาเรียนถึงนี้ครับ

นางจันทน์ สันตะบุตร : ก็ฉันจันทน์ สันตะบุตร ขอขอบพระคุณที่ได้ให้โอกาส
ที่ฉันพูดในขณะนี้ ถึงแม้จะเข้าไปช่วยเหลือก็ตาม จนกระทั่งประเด็นสำคัญ ๆ ซึ่งก็ฉันต้องใจนั้น
ท่านสมาชิกก็ได้อภิปรายจนฉันแจ่มแจ้งไปแล้ว ก็ฉันเห็นด้วยกับข้อสังเกตของ
ท่านกรรมาธิการ แต่อยากจะขอเพิ่มเติมเล็กน้อยในข้อที่ ๖ เรื่องโครงการช่วยเหลือ
ผู้ที่มีรายได้น้อย ความจริงที่ฉันเห็นด้วยกับฝ่ายรัฐบาลที่ว่ามีความเมตตาจากผู้ที่
พยายามช่วยเหลือผู้ยากจน แต่ในคามวิธีการและมาตรการที่ท่านช่วยเหลือฉัน ก็ฉันคิดว่า
ยังไม่เป็นธรรมพอ นอกจากที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปแล้วในเรื่องไม่ให้ ความ
เป็นธรรมกับผู้ที่อยู่ในชนบทนั้น แม้แต่ในกรุงเทพมหานครเองก็ฉันคิดว่ายังไม่เป็นธรรมพอ
ท่านใดมาตรวจตราว่าสำหรับผู้ที่มีรายได้ไม่ถึง ๑,๐๐๐ บาท หรือว่าเพียง ๑,๐๐๐ บาท
เท่านั้นที่จะมีโอกาสได้รับบริการของท่าน ก็ฉันอยากจะยกตัวอย่างง่าย ๆ ให้ท่านเห็นว่า
สำหรับผู้ที่มีรายได้ไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาทนั้นเขาจะไม่มีโอกาสที่จะได้รับบริการของท่าน
เพราะอะไร เพราะว่าเขาอาจจะไม่มีเงินไปทองเขา ขาดไม่ทองซื้อ แล้วก็จะ
มีค่าอะไรที่จะช่วยในการยังชีพของเขา หรืออยู่กันอย่างสบาย แต่สำหรับผู้ที่มี
รายได้มากกว่า ๑,๐๐๐ บาทนะ บ้านทองเขา ขาดทองซื้อ อะไร ๆ ก็คงไม่ลำบาก
ทั้งสิ้น ยิ่งกว่านั้นเขาจะมีลูกถึงโหลสองโหล พวกนั้นจะไม่มีโอกาสที่จะได้รับบริการของท่าน
ทั้ง ๆ ที่เขามีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นฉันก็อยากจะฝากข้อคิดเห็นอันนี้ไว้

กับทางรัฐบาลด้วยก็จะต้องวางมาตรการอะไรแก้ไขให้เงินมันไปถึงประชาชน ที่เขามี

ความต้องการจริง ๆ

สำหรับในข้อที่ ๒ ที่เป็นข้อสังเกตของคณบดี คณบดีว่าน่าจะมาจากข้อสังเกตของฝ่ายคณะกรรมการแล้ว ก็ได้มีสมาชิกบางท่าน ที่เห็นต้องขอประทานโทษที่ขอเอ่ยชื่อ

ท่าน คือท่านพลตำรวจโท ทองศักดิ์ ขมมาม ท่านได้กล่าวถึงว่าน่าจะได้เพิ่มงบประมาณ

ให้แก่เยาวชน อันนี้ก็เห็นเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง แต่ขอเพิ่มเติมอีกสักไม่กี่แห่งจะว่า

เยาวชนนั้นควรจะเพิ่มลงไปควยว่าเด็กและเยาวชน เพราะอะไร เพราะว่าเด็กนั้น

เป็นพื้นฐานที่จะเติบโตขึ้นมาเป็นเยาวชน และทั้งเด็กและเยาวชนนั้นจะต้อง เป็นผู้ที่มีลักษณะ

ในประเทศชาติต่อไปในอนาคตอันใกล้นี้ เราผู้ใหญ่จะต้องได้ให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง เรา
จะเห็นได้ง่าย ๆ ความวุ่นวายของบ้านเมืองในขณะนี้มันก็เนื่องมาจากเด็กและเยาวชน

ขาดการดูแลและได้รับการเอาใจใส่เริ่มตั้งแต่เด็ก ๆ มาเป็นต้นทีเดียว เพราะฉะนั้น

ก็อันนี้อาจกล่าวหาว่าทำไมถึงเด็กและเยาวชนพวกนี้โหดมาก โดยจัดสรรงบประมาณให้

คณบดีคิดว่าอาจจะตั้งเป็นกระทรวงขึ้นมาอีกคงจะทำได้ โดยที่รัฐบาลที่หน้าคณบดีเงินเก่ง

ท่านหาเงินได้เก่ง เพราะฉะนั้นก็คิดว่าในอนาคตอันใกล้นี้ เราจะได้เห็นกระทรวง

เยาวชนและเด็กขึ้นมาเพื่อช่วยให้อนาคตของชาติมันแจ่มใส แล้วก็น้องเห็นภาพที่

แจ่มชัดกว่าจะเจริญรุ่งเรืองกว่าที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ ขอขอบพระคุณ

นายเสนาะ เอกพจน์ : ท่านประธานที่เคารพ ในฐานะที่กระผมเป็นกรรมาธิการ

กล่าวลงมาก็คือในฐานะที่เป็นสมาชิก ก่อนอื่นทั้งหมดกระผมเห็นจะลืมไม่ได้ เมื่อตอนเช้า

นี้ ๗๗๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ใจมื่อคือ ๗๗๓ รัฐมนตรีพูดกันว่าที่

ว่าเกมภัยพิบัติสินไหม เหนือมาจากไหน กระผมขอเอาเครื่องมือของรัฐบาลนี้เองและ

มากราบเรียนเลยกับ มาจากรายรับรายจ่ายเปรียบเทียบกับประจำปี ๒๕๕๔ ฉบับที่

หน้า ๒๗ ๓๗ ว่าภัยพิบัติสินไหม ๑๖,๐๐๐ ล้านครับ นี่ละครับแสดงให้เห็นว่าบางที่จะเป็น

เพราะอะไรไม่ทราบ กระผมเคารพเป็นส่วนด้วยเพราะกระผมเป็นคนเมืองชล ฯ ครับ

แล้วก็ ๗๗๓ รัฐมนตรีก็เป็นคนเมืองชล ฯ แต่ว่าในฐานะที่ท่านอาจารย์ท่านพูดเมื่อเช้านี้

ว่าเราเป็นสมาชิกวุฒิสภาก็ต้องมีความคิดเต็มวิสุทธิ เราเป็นตัวแทนทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นเมื่ออะไรที่ผิดพลาดเราก็ต้องช่วยกัน อันนี้เป็นข้อหนึ่ง แล้วอีกข้อหนึ่งเบ็ดเตล็ดเองครับ ๗๗๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงยาจะใช้คำว่าท่านเอามือมาเหยย้งแทน ก็ว่าท่านบอกว่าไม่ไ้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๓ หรืออย่างไร กระทรวงขอทราบเรียนด้วยความเคารพ รัฐธรรมนูญนั้นไม่เคยพลาดสายคาของกรมเลยมวตรา ๕๓ นั้นบอกว่า รัฐมนตรีรักษาพยาบาลแก่ผู้ยากไร้โดยไม่คิดมูลค่า กระทรวงยาจะบอกว่ารัฐบาลก่อนแถลงนโยบาย คู้รัฐธรรมนูญหรือเปล่า เพราะเหตุว่านโยบายของท่านนั้นะท่านกลับไปเขียนว่า จะช่วยเหลือบุคคลผู้ยากจนคือ รายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท พจนานุกรมเขาแปลชัดเลยครับว่า คนยากจนหมายความว่าคนชักสน ผู้ไร้ทรัพย์สิน แต่ว่าท่านกลับบอกว่าคนยากจนที่รัฐบาลแถลงนโยบายไว้ กระทรวงไปเอาออกจากห้องสมุดของสภาตัวเอง เมื่อเขานี้ เพราะกลัวจะผิดพลาด กลับบอกว่าต้องต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท แ่ท่านไปเอาคำอื่นมาใช้ปรั้งครับ แต่กระทรวงแปลเป็นไทยนะ คำว่า "ทัว" (poor) เอาฝรั่งเสียเลย เกี่ยวจะท้าวผิด แ่ฝรั่ง ลิตเติล มันี่ (having little money) กลับหมายความว่าไม่มีเงินแต่เล็กน้อย นี่ท่านเป็นฝรั่งเสียแล้ว ไทยเขาบอกว่า ไร้ทรัพย์สินไม่มีเลยถึงจะจน แต่ท่านแถลงนโยบายรักษากันอย่างก็หลายวันกลับไปบอกว่าต้องมีเงินต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท หมายความว่า ๕๕๕.๕๕ บาทนี่ เป็นคนมีเงินหรือเปล่าครับ นี่แหละครับ กระทรวงเป็นห่วงเหลือเกินว่าภาษาไทยกำลังเลอะครับ แต่ว่า ๗๗๓ กลับมาเตือนให้บอกว่า ดู "สงเคราะห์" ใหม่ พจนานุกรมกับกระทรวงมีที่คลอกคลีกันทุกวันทั้งงานนี้ กระทรวงไม่ประมาณเลยครับ เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญที่ท่านบอกว่าหรือเปล่า กระทรวงในนามของวุฒิสมาชิกซึ่งเป็นเด็กคนครับ ขอทราบเรียนว่าท่านจะรัฐธรรมนูญหรือเปล่า แถลงนโยบายออกมาอีก ๆ ที่นี้กระทรวงยาจะทราบเรียนต่อไป ไม่ใช่พยานาฟครับ กระทรวงเป็นเด็ก ถึงแม้ว่ารัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๕ จะคุ้มครองพวกเรว่า การแถลงในสภาจะเป็นวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรก็ตาม ใครจะไปฟ้องร้องหากรหาผิดก็มีได้ก็ตาม แต่อย่าลืมว่าผิดคนครับ จะผิดเล็กน้อย ผิดนารยาและผิดอะไร ผิดทั้งนั้น แต่ว่า

ฟ้องร้องไม่ได้เท่านั้น ถึงแม้จะมีรัฐธรรมนูญคุ้มครองโดยเกียรตินัย กระทั่งจะเป็นเด็ก
จะไม่ยอมให้ผิด แล้วต้องมาขอโทษ ไม่ผิดเสียก็ว่า ดีกว่าผิดแล้วต้องมาขอโทษ
ต่อไปก็กระผมก็จะถามเรียนว่า ถึงแม้รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๔ ว่า วุฒิสมาชิกไม่มีสิทธิ
ถึง ๒ อย่างคือ เยส (yes) หรือโน (no) หรือเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ตามไม่ใช่
เท่านั้น เผลอเอาอีกครั้ง เเฉ ๆ ก็ได้ครับ ไม่มีใครห้าม ถ้าเรา เอ จะเห็นด้วยก็กระดาก
จะค้านก็กระเดิม เราที่นั่งเฉย ๆ ไม่ห้ามครับ แล้วยิ่งเราเป็นวุฒิสมาชิกที่ มาหา
มาพูด ที่แรกนี้กระผมเคลิ้มเลย นึกว่าตายแล้ววันนี้ต้องยกมือ ทุกวัน ๆ ท่านหาว่าเราพูด
เป็นเด็ก กระผมสะดุ้งเชือกเลยครับ ที่แรกท่านหาว่าเราเป็นผู้ใหญ่ ชั่วแว่นผมไม่ถึง
๕ นาที นอกว่าพูดอย่างกับเด็ก กระผมก็ว่า เอ อายุกระผม ๖๔ แล้วนี่เมื่อให้เป็น
เด็กก็ยอมเป็น ที่นี้กระผมก็อยากจะถามเรียนว่างบประมาณที่รัฐบาลตั้งมานั้นครับ เรา
ถูกกันอย่างจริงในฐานะกรรมการ ไม่ใช่ว่าแล้วถูก ก็ขอถามเรียนให้เห็นชัดเลยที่เดียวว่า
แผนกระจายจ่ายของกระทรวงกลาโหม กระผมไม่ต้องอ่านนะอยู่ในนี้ ตั้งขึ้นมาอันหนึ่งว่า
เงินชดเชย การที่ขาดช่วยเหลือจากสหรัฐ กองบัญชาการทหารสูงสุด กองทัพบก ทပ်เรือ
ทัพอากาศนี้กระผมก็ถามเรียนท่านประธานคณะกรรมการงบประมาณที่นี้ ทั้ง ๆ ที่เรา
ยังไม่ทราบจากสภาล่างนะครับว่า เอ ท่านประธานครับ อย่างนี้มันไม่ใช่งบประมาณรายจ่ายนี้
มันพูดออกมา ๆ คล้าย ๆ กันว่าคุณพ่อเคยให้วันละ ๑ บาทก็มาโอดกับแม่ว่า เอ ผมไม่ได้
อย่างนี้ไม่ใช่รายจ่าย ถ้ารายจ่ายก็ต้องพูดออกมา เพราะหัดที่เหลือเกินที่ว่ากรรมการวุฒิ
นี้ไปตรงกันอยู่เองกลาสามารถของสภาล่าง คือท่านรองสำนักงบประมาณท่านบอกว่า ไซ้ครับ
กรรมการธิการได้คัดออกแล้ว ให้เปลี่ยนเป็นว่ารายจ่ายดูเหมือนจะเป็นรายจ่ายอะไรที่ เสน
สักอย่างหนึ่งซึ่งไม่ใช่กัน อันนี้แหละครับสถานที่ควรก็ใจจะครับ ที่ท่านเก่งถึงพวก
กรรมการธิการพิจารณาจ่ายนี้ยังมีเหตุเพราะหัดไปมีความคิดเห็น ถึงแม้จะแก้หรือเป็นเด็ก
ก็ตาม เห็นกันผู้ใหญ่ท่านถึงคัดออกไป นี่ก็พิสูจน์ให้เห็นว่า เราไม่ทำงานอะไร ๆ ทั้ง ๆ
ที่ว่ารายได้เราไม่มาก แล้วเขาหาว่าเราทำงานไม่ค่อยจะทันสมัยเราก็ทำก็จริงจริง
ถึงแม้ว่าไม่โดนะครับ เราทำพิเศษไม่ได้อะไรเลย แต่เราทำด้วยใจรัก กราบน้อมไป

กระผมก็มาเรียนแล้วว่า อะไรก็เพื่อความเป็นธรรมนะครับ. กระผมก็ยกย่อง ท่านอื่น
 กระผมขอยกย่องรรมณประมาณเงินเดือนของข้าราชการทั้งมวล ที่กระผมชมเชยกัน
 เพราะเหตุว่ารัฐบาลแม้จะมีนโยบายพิเศษจากรีดลงแต่ของตัว แล้วข้าราชการไม่มี
 กำลังใจที่จะทำงานแล้ว ทำอะไรไม่สำเร็จ เพราะไม่มีกฎหมายมีโคในโลกที่จะมา
 ลงโทษความผิดของมนุษย์ ถ้าเขามีพลังจิตใจในการทำงานเด็ดขาดครับ เขาต้องขยัน
 หมั่นเพียร อันนี้กระผมขอชมเชยรัฐบาล แล้วขอกราบเรียนเป็นข้อสังเกต เป็นที่
 น่าเสียใจว่า ๗๗๓ นายก ๗ ท่านไม่อยู่ คือว่ากระผมอยากทราบเรียนว่า วิธีการ
 ของโบราณัดนี้คือเป็นอันมาก ครั้งก่อนนั้นคือ ๔ อย่าง ก็เรียนถ้าหากว่ามีเงินเดือน
 ไม่นับ นับไม่พอ ออกเลยทำงานไม่ได้อะไรครับ แต่ครั้งโบราณัดนั้น ๑. โคเงินเดือน
 ถ้ามีไม่เอาเงินเดือนเขาก็ได้บรรดาศักดิ์ ถ้ามีไม่เอาละเอาเหรียญตรา ปีนักษัตร
 แล้วในจำนวนทำงานทุกปีใน ๔ ปี ไม่ใช้ฟรีเลย. ก็มีการตอบแทนความดีความชอบที่
 อุดลัษฏการกระทำทำงานมา แต่ไม่ทราบว่าเพราะเหตุใด. ในรัฐบาลหลังเปลี่ยนแปลง
 การปกครองนี้ บัญชีที่หายไป กระผมยังยกย่อง เป็นอันมากกว่าวิธีการครั้งโบราณัดที่พอใช้
 จริงอยู่อาจจะเสียกระผม แล้วก็แก้แต่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔ นะครับ นอกว่า
 พระมหากษัตริย์ยังทรงมีพระราชอำนาจที่จะสถาปนาฐานันดรศักดิ์ และพระราชทาน
 เครื่องราชอิสริยาภรณ์ยังคงมีอยู่ แต่ว่าบางท่านบอกว่า เอ. นี่จะล้าหลังกระมังวุฒิสภา
 ไม่ล้าสมัย ที่เรากำลังมาแก้ก่อนมันเคยล้มชื่อเดิมเสีย ก็เอาอย่างฝรั่ง ที่อังกฤษ
 มีเซอร์แอนโทนี่เคน มันก็ยังมีจอร์จเคน ในเมืองไทยกว่าเจ้าพระยา หม่อมราชวงศ์ก็ยกย่อง
 ปราโมช มันก็ยังคงอยู่ เพราะฉะนั้นกระผมว่าเป็นของไม่เลว และคืออย่างไร นี่ไม่ใช่
 กระผมพูดเหว่ เกียวกับกรับรับอันนี้เพราะฉันไม่แคร์นี้. ออกออกจากราชการก็เป็นนาย
 อย่างเดิม แต่ครั้งโบราณัดลูก ๆ เขาจะถามว่าพ่อแก่เป็นพระยาเป็นนายละ ก็เพราะ
 โกง นึกแล้วก็กลัวครับ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าวิธีนี้ยังก็อยู่ จึงกราบเรียนเป็นข้อสังเกต
 ต่อไปกระผมก็ขอแสดงความยินดีที่ว่าเพิ่มงบประมาณการศึกษา ทำให้กระผมดีใจ เพราะ
 กระผมเชื่อเหลือเกินว่าจะเอาตัวรว พลเมืองมี ๕๐ ล้าน เอา. เพื่อให้เป็นตำรวจ

๘๐ ล้านไปสลับกันเลยเป็นตำรวจ วันข้างขึ้นข้างแรมเป็นตำรวจพลเรือน มันก็ไม่สำเร็จ
คนที่สำเร็จการศึกษา การศึกษานี้กระแสมหาความว่า ตั้งแต่พ่อตั้งแต่แม่มาด้วย ไม่ใช่
บุณย์มีโรงเรียน โรงเรียนไม่ไหวหรอกครับ เพราะฉะนั้นกระแสมหาความว่า การศึกษา
เป็นของสำคัญ ผู้ใหญ่ที่โง่เขลาไม่เป็นผู้ใหญ่ โง่เขลาก็การศึกษา เริ่มตั้งแต่ในครอบครัว
ไม่ดีกว่า เพราะฉะนั้นโรงเรียนก็แก้ไขไม่ไหว หรือโรงเรียนมัธยมไม่เข้าไปแก่มหาวิทยาลัยก็
พัง เพราะฉะนั้นขอชมเชยครับ ที่เงินเฟื่องงกันนี้กระแสมหาความที่พ่อตั้งแต่แม่มาด้วย
กรรมการสภาฯ กระแสมหาความ กระแสมหาความเรียนเป็นข้อสังเกต ที่ไม่ได้ครับ ก็ต้อง
คิดครับ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ
มาจากมหาวิทยาลัยออกข้อสอบ เป็นมหาวิทยาลัยที่ขึ้นมาพัฒนาปี ชื่อเสียงเกียรติคุณ
ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ
สถานศึกษาที่ออกข้อสอบออกข้อสอบ ไม่มีความจำเป็นว่า ถ้านายกรัฐมนตรีไม่ทำอย่างนั้นแล้ว
ก็ต้องออก ไม่มีความจำเป็นว่า แต่ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ
เงินเดือน ตั้ง ๕,๐๐๐ กว่าและ ๒๓ คน กระแสมหาความที่นายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ
อยู่กระทรวงศึกษาธิการ ประธานโท ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ
ที่ปรึกษารัฐมนตรี ออกข้อสอบ ออกข้อสอบ ออกข้อสอบ ออกข้อสอบ ออกข้อสอบ ออกข้อสอบ
แล้วงานเลขานุการเงินเดือนไม่ทำแล้ว แล้วท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ
แทน เข้าโรงเรียนมัธยมก็เข้าโรงเรียนที่ปรึกษา ๕,๐๐๐ กว่าอย่างนี้แหละครับ กระแสมหาความ
เห็นว่าไม่ไปกระแสมหาความรู้สึก เพราะฉะนั้นอย่าไปว่าเขาเลย ที่สมาชิกสภาฯ ท่านนายกฯ
แต่เมื่อท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ
ที่ปรึกษาแก่นายกรัฐมนตรีออกข้อสอบออกข้อสอบ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ
ก็ให้ดียิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นมันก็จะดี ถ้าท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ

คราวนี้กระแสมหาความพูดถึงเรื่องเงินอุดหนุนและครับ เพราะฉะนั้น

บรรดาท่านสมาชิกสภาฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ท่านนายกฯ
กระทรวงมหาดไทยนี้ อุดหนุนทุกกรมตั้งแต่ ๒ กรมครับ คือกรมที่ดิน กรมอัยการ นอกนั้น

ออกหมื่นหมื่นไร่ไว้ตรงไหน แต่ที่กระผมสงสัยก็คือว่า หากไม่กรมที่ดินนี้จริงไม่ออกทุนความหวังมี
 ความสำคัญครับ ๗๗๓ รัฐมนตรีที่หนึ่งอยู่ ที่ว่าสำคัญ เพราะว่าที่ดินที่ยังไม่มีโฉนดเป็นที่ดิน
 มือเปล่ามีมากมาย แล้วมันมีอันตรายอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ๗๗๓ รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงยุติธรรมก็จะเข้ามา เพราะว่าท่านเคยเป็นทั้งทนายและเป็นรัฐมนตรี เพราะว่า
 ที่ดินมือเปล่านี้ เมื่อขอโฉนดก็เสียไปแล้ว แล้วเอาไปจำนองก็ไม่ไฉนธนาคารไม่รับ
 ถือว่าไม่มีกรรมสิทธิ์ อันตราย และนี่หนึ่งที่ว่าราชการจักรเป็นความกับหมื่นหมื่นไร่ครับ
 แต่ว่าหากไม่รัฐบาลไม่ออกทุนไม่ตั้งงบประมาณเพื่อหาเป็นโฉนดขึ้นทั่วราชอาณาจักร กลับ
 ปลอมปลดละเลย อันนี้แหละครับ กระผมขอว่าปีหน้าฟ้าใหม่มีจริงนะครับ ขอให้ให้เงิน
 ก่อนนี้ ที่นี้กรมอัยการหากเงินออกทุนอีกแล้ว แล้วกรมอัยการนี้กว่ามีอะไรพร้อมบริบูรณ์
 นะครับ กระผมยืนยันว่าไม่ครับ ในฐานะที่บุคคลเคยเป็นพนักงานอัยการอยู่หลายปี แล้ว
 เวิร์ ๆ นี่ก็มีเรื่องอะไรทำอะไรต่าง ๆ ก็อาจจะเพราะไม่มีเงินอุด และเงินทุนก็ได้
 เพราะฉะนั้นถ้าจะมีและกระผมขอตั้งข้อสังเกตก่อนนี้คือการกู้ยืมเงินเดือน ๔๐ บาท ถัก
 เฉลี่ยแล้วเราว่าค่าที่ดินเดือนหนึ่งประมาณ ๑๐ กว่าเรื่อง เรื่องหนึ่งราว ๆ ๔ บาท
 แต่ทนายราษฎรเรื่องหนึ่งถึง ๕๐๐ บาท ๖๐๐ บาท แล้วท่านจะเอาอะไรจากทนายแผ่นดิน
 นี้กระผมตั้งข้อสังเกต ต่อไปนี้รัฐวิสาหกิจถ้าท่านได้รู้แล้วแปลก กระผมยอมรับ รถไฟ
 รัฐวิสาหกิจ กระผมให้ ประปาเป็นรัฐวิสาหกิจกระผมให้ ไฟฟ้าเป็น กระผมให้ แต่ว่า
 แปลกครับ องค์การส่งเสริมการค้าแห่งประเทศไทยกลายเป็นรัฐวิสาหกิจ รัฐวิสาหกิจคือ
 อะไรกัน ในหนังสือที่แจกสูงถึงสอง ทานบอกว่าการใดที่รัฐบาลเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้อง
 คำขานนั้นคือเป็น กระผมก็เลยสงสัยว่า เอ จะมีกำหนัดแล้วก็ตามยหรือทำอะไรก็
 ไม่ทราบ งานรัฐวิสาหกิจนี้ กระผมไปตั้งเป็นข้อสังเกตว่ามันอาจจะเป็นอย่างไรอยู่คราวนี้
 มาเรื่องท่านบอกแล้วว่าที่ท่านได้มา งบประมาณมากมายนี้เอามาจากไหน ไม่ได้นับเงิน
 เมื่อไม่มีเงินเอามาจากอะไร ก็กู้ กู้เงิน ก็นั่นกระผมก็มาประชุมด้วย ตัวแทนของท่าน
 อย่าไปเอ่ยชื่อมีอะไรจะผิดถูก ท่านก็แถลง กระผมว่าแทนจะนั่งหลับ ก็เลยไปเลย
 กระผมก็บอกกว่าท่านครับ ข้าราชการนี้หนังสือสนทนาคือว่าไม่ก็ ทำงานแบบราชการที่ไม่ก็

ที่นั่นเป็นรัฐบาลมีหนังสือสนับสนุนตัวก็ใหม่ แล้วรัฐบาลในการที่ไปธนาคารโลกก็รายละเอียดเยอะ ธนาคารให้วงเงินเท่าไหน ก็ล้านก็แสน เยอะแยะหมด ที่ต่างว่า ถ้าไม่สามารถชำระหนี้จะทำอย่างไรกัน ที่ต่างว่าท่านก็บอกว่าเป็นไปไม่ได้ เราต้องวิเคราะห์ กระบวนการบอก อย่างคนไปกู้เงินธนาคารก็มีส่วนวิเคราะห์ทั้งของเขาของเรา มันยังพลาดได้ ถ้าได้เป็นอย่างไรครับ ธนาคารเขาก็ยังตั้งจำนวน มาตรา ๗๖-ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กระณว่ากู้เงินธนาคารโลกนี่ต้องดูซิ สองพลาดก็ไม่สามารถใช้ได้ ท่านก็บอกไม่ลำบาก เราไม่ได้อยากเป็นเงินเดือน มันๆไป ครั้นแล้วก็เป็นผลผลิตนั้นก็ก็ไม่แปลก คิดเฉลี่ยแล้วได้ ๕ เปอร์เซ็นต์ ท่านว่าอย่างนั้นไม่หนัก กระณก็รักเห็นทอง แต่มันก็ขึ้นมาได้ บอกว่าใช่ครับ เหมือนกับยู่พิพากษานี้ที่จริงขนาดก็แล้ว บอกว่าวิเคราะห์แล้วเรื่องพยานหลักฐานว่าจำเลยนี้ไ้กระทำความผิดจริง จึงพิพากษาให้จำคุกจำเลยเสียหนึ่งเดือน แล้วก็ร้องบอกว่ามันผิดละเดือนเดียว ก็พิพากษาไม่ได้เข้าตารางเองนี้ครับ สองเข้าเองจะรู้สึก ตารางนั้นวันเดียวก็ตาย งบประมาณเป็นหนี้เข้าหนี้ ๓ แสน ๓ ล้าน ๓ ๖ ไม่เคยชำระเป็นส่วนตัว พวกกระณ ลูกของกระณ หลานของกระณ ใครต่อใครหัวเราะขำจารึกต่างหากละครับที่ต้องชำระ แล้วพอสิ้นไปแล้วตามมาใหม่ครับ บอกว่าเฮอ เมื่อครั้งกระณเป็นรัฐบาลมันพลาดไปแล้ว ผ่อนชำระไม่มีรับรองไม่มี ในพวกเรากระณถึงบอกหนังสือพิมพ์เขาเคยลงว่าเด็กเกียจคร้านว่าก็แบกหนี้ไปเลย ๔ บาท ที่นี้ท่านบอก โอ อายามาห่วยเลย ไม่ได้ทำหนี้สินหรอก จะหาวิธีเก็บภาษีใหม่ ว่าอย่างไรหนะ เก็บจากคนมีเงิน คนมีเงินจริง ๆ เขาไม่เดือดร้อน มีเงินเป็นล้าน ๆ ไม่เดือดร้อน เขาเก็บภาษีจากเงินที่อยู่ในธนาคาร แต่ว่าคนชั้นกลางอย่างพวกเราติดรับแย เพราะเมื่อมันเป็นข้าราชการอย่างนี้มันมีอยู่ในบัญชีหมด ไม่รู้ว่าจะเสียอย่างไร ทำงานเบี้ยบานาญก็มีบัญชี ทำงานที่อื่นเขาก็มีบัญชีเก็บ แต่พวกที่เขาเสียเสียใจ หรือพวกที่เขาเสียภาระภาษีได้เขาก็ไม่เป็นไร ที่นี้กระณเป็นห่วงว่าถ้ารัฐบาลจะเก็บภาษีทรัพย์สินจากชนชั้นกลางเสียหมดคนละครับ กลายเป็นคนจน ก็จะต้องส่งคนเหล่านี้ในโลกในเมืองไทยคือฝ่ายคนมีเงินคนจนจะปะทะกันใหญ่ เพราะฉะนั้นจึงวิงวอนว่าอย่าทำลาย

คนชั้นกลาง เอาไว้อยู่กึ่งกลางมันจะได้ไม่มีคนจนกับคนมีเงินจนเกินไป แต่ท่านก็ถาม
หลักวิชาการของท่านว่าไม่เป็นไร ท่านบอกขณะนี้เก็บภาษีทางตรงกันเกินไป ในฐานะ
ครูบาอาจารย์สอนมาจากธรรมชาติ กระผมอาจจะจำผิด มีลัทธิหรือกับสมิธ หรืออะไร
ก็ช่างเถอะไม่สำคัญ คนตั้งเจ้าของสิทธิ แต่ว่าจงหาทางวิธีเก็บภาษีทางอ้อมคือตอนขนาน
โหนดมากที่สุดโดยที่จะมากได้ โดยท่านมีร่องแต่น้อย เป็นวิธีที่ดีที่สุด เพราะอะไรครับ
ของท่านก็เสียภาษี ถ้าแก่สมบูรณ์ แก่กินเหล้า แก่ก็เสียภาษี หลวงพี่ตามวิวัฒนาการเป็น
แสน ๆ เสียภาษี ถ้าท่านสมบูรณ์ มันก็ไม่มีเรื่อง เกียวก่อนกว่าไม่คิดหรอกครับ หั๋ง ๆ ที่
ใช้ประมวลกฎหมายอาญา มาปฏิเสหเสียแล้ว มันจึงเป็นรัฐบาลไม่ถึงปีหกเดือนเท่านั้น
แหละ บอกเขาเสียแล้วว่าเขาไม่ทำ เอา อันนั้นกระผมว่าใครจะยุติธรรมกว่ากัน
แล้วในที่สุกมันจะเก็บทางตรงจากพวกเรา โอ้ตรงนี้กระผมว่าจะลำบากครับ เพราะว่า
ในที่สุดโอกาสชั้นกลางนั้นจะเป็นคนจนขึ้นมา กระผมก็คิดว่าตั้งเป็นข้อสังเกตว่าอันนี้สู้กว่า
ขอให้สังเกตว่าความคิดความเห็นของกระผมถูกต้องหรือไม่ อันสุดท้ายกระผมต้อง
ขอประทานโทษ ๖๖๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม กระผมก็เด็กเมืองชล แล้วก็
ท่านเอง กระผมก็คล้าย ๆ กับลูกหลานนี้แหละครับ ท่านพูดถึงทางรถไฟสายแม่กลอง
บังเอิญเพราะที่กระผมอยู่แถวนั้น จะเลิกที่หนึ่งแล้วสมัย ๖๖๓ จอมพล สฤษดิ์ แต่ว่ามี
เจ้าเมืองพร้อมด้วยเจ้าหน้าตำรวจไฟวีกันใหญ่ เค้นกันใหญ่ เขียนเสียอย่างก็เลยทั้ง ๆ ที่
๖๖๓ จอมพล สฤษดิ์ ใจแข็งก็ใจอ่อน คอมากกระผมก็บอกว่าเราจะเลิก แต่ฟังเป็น
ท่านมองว่าจิตวิทยากระผมก็มองไม่เห็นมันก็ยุทธศาสตร์ทรงไหนทั้ง ๆ กระผมเป็น
ลูกนายทหาร คราวนี้มาฟังจากท่านรัฐมนตรีบอกไม่ใช้อย่างนั้น มีคนหมิ่นหมิ่นประมาณ
๒ หมื่น ถ้าไม่มีอะไรทำได้ เอ กระผมเป็นเด็กนี่แหละครับ เอา ๑๐ ล้านที่ขอรัฐบาล
ตั้งเอาไว้ คน ๒ หมื่นจะไปหาตมนี้ ทางไหนก็จะแพงกว่ากัน ก็รถไฟเสียเลย
แล้วก็เจียดเงินนี้ไปทำเขา แล้วรถไฟก็ให้เขาและอาจจะไถ่ภาษีมันจะเป็นทองแถว
รถไฟวิ่งที่บานกระผมยินยอม บางวันมันไม่มากเลยครับ น้อยเกินไป แล้วในที่สุก

LIRT

รัฐวิสาหกิจเป็นอย่างไร ครู่ถึงสอนว่าประกอบการโดยรัฐวิสาหกิจนั้นเป็นอย่างไรประกอบการ
ไม่มีส่วนได้เสีย พอจนเข้าก็เมื่อรักษา อันนี้กระผมตั้งเป็นข้อสังเกต กระผมก็ขอสังเกต
เพียงเท่านั้นครับ ขอขอบคุณ

นายอุทธรณ์ พลกุล : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงกระผมตั้งใจจะพูดถึงแต่
ตอนเช้า เมื่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้บรรยายวิชาเศรษฐศาสตร์การคลัง
ครั้งมากทนายท่านนายกรัฐมนตรีมาแล้ว แล้วก็ก็มีเรื่องซึ่งจะต้องลุกขึ้นพูดท่านก็กลับไปบ้าน
หรือไปวัดไม่ทราบ เหลือแต่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมคงจะต้องรับหน้า แต่
คงจะไม่ใช่ไร ท่านเป็นคนใจเย็น เพราะท่านกินเบียร์ ถ้าท่านกินแต่ถั่วปากอ้าคงใจน้อย
สำหรับงบประมาณ ๒๒,๐๐๐ ล้าน ความจริงนี้กระผมไม่ตกใจครับ เพราะเหตุว่าไอ
งบประมาณรายจ่ายนั้นเพิ่มทุกปี การเพิ่มขึ้นของงบประมาณนี้เป็นประโยชน์ต่อประชาชน
ถ้าหากว่าการจัดการทั้งหลายได้ไปถึงมือประชาชนจริง ๆ หรือเป็นประโยชน์ต่อประชาชน
จริง ๆ ไม่ว่าไหนหรือเรียกว่ามันก็เป็นเรื่องที่จะต้องส่งเสริมให้รัฐบาลได้ใช้จ่ายเงินนี้
เพื่อความสุขของประชาชน ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้บอกว่ามีหนี้ของ
รายจ่ายมากมายนั้นไม่เป็นไร อยู่ที่รายได้หารรายได้อย่างไร แล้วท่านก็ชี้วิชา
เศรษฐศาสตร์การคลัง บอกว่าท่านจะเก็บภาษี ภาษีที่ท่านว่าก็ไม่ใช่ว่าทางตรง แต่ภาษี
ทางอ้อม เป็นภาษีทางอ้อมซึ่งท่านจะเก็บคือภาษีเงินได้ บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้
นิติบุคคลและภาษีทรัพย์สิน ภาษี ๒ อย่างที่กระผมกล่าวขึ้นแรกนี้เป็นเรื่องสมมุติฐานซึ่ง
ถ้าหากว่าจริงจะได้เท่านั้น และควรจะได้เท่านั้น แต่หากว่าจริงไม่ได้ละ แขนงต่าง ๆ ก็
เกิดการการของเงินเพิ่มขึ้น และถ้ายึดซึ่งอาศัยเกณฑ์การรวมอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
คนหนึ่งบอกว่าอยู่ที่กินฟ้าอากาศ ถ้าหากกินฟ้าอากาศไม่คุ้มมันก็ไม่ได้อีก เพราะฉะนั้นเงินที่
ท่านคุมไปมันก็จะเกิดเงินเพิ่มขึ้น หนี้ภาษีทรัพย์สิน ภาษีทรัพย์สินคืออะไร ท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็บอกว่าคือภาษีโรงเรือน ที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ซึ่งก็
เป็นที่รู้กันว่าในปัจจุบันนี้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดเก็บภาษีเหล่านี้อยู่แล้ว ที่
รัฐบาลกลาง ซึ่งมีนโยบายบอกว่าจะกระจายอำนาจไปให้แก่องค์กรที่เกิดเอกราชของท้องถิ่น

มาไว้ที่รัฐบาลกลาง ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านก็บอกว่าเอามาแล้วก็จะแบ่งให้ โอ้อ้อโอ้อครั้นทำให้เรากลัใจ เพราะว่าเหตุาพยายามที่จะชักชวนให้เราจะเลิก รัฐธรรมนูญเหมือนกับรัฐบาลที่กระแอมว่าละเลิกรัฐธรรมนูญนั้นก็คือในรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๔ บัญญัติว่า "การจัดระเบียบการปกครองท้องถิ่นรวมทั้งนครหลวง ต้องเป็นไปตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย"

ต่อไปบรรดสอง "ท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งมีอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครองท้องถิ่นของตน และมีอิสระในทางการภาษีอากรและการเงินแห่งท้องถิ่น" ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย" ความจริงมีอิสระในทางการภาษีอากรและการเงิน ก็หมายความว่าท้องถิ่นนั้นเขาจะต้องเก็บเอง ประชาชนเลือกตั้งสภาจังหวัดมาเขาพิจารณาของเขาแล้ว ก็เก็บใช้ของเขาเพื่อทำให้บ้านเมืองเจริญ แต่รัฐบาลกลางกลับไปเอามา แล้วไปเอามาอย่างละเลิกรัฐธรรมนูญด้วย ข้ออ้างซึ่งท่านจะนำแก้ไข ท่านก็คงว่ามันยังไม่มีบทบัญญัติกฎหมายกำหนดในเรื่องนี้ออกมาเท่านั้น ทางออกของท่าน แม้ท่านจะแก้ไขหรือไม่ว่ามันขัดต่อเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญ ข้อนี้กระผมก็ใคร่จะขอให้ท่านรัฐมนตรีท่านนี้อยู่ที่คนหนึ่งคนใด

หรือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมช่วยแก้ข้อข้องใจให้เลย เพราะว่าเหตุาการกระแอมโคัดคสันใจแล้วว่าถ้าท่านตอบพอที่จะดูต่อไปก็ควรจะยกมือให้งบประมาณนี้ผ่านไปก็วยดี แต่ถ้าตอบแล้วก็ไม่ไป ไม่ไปไหนๆ ก็มีความเสียใจอย่างยิ่งทำเป็นจะต้องยกมือก็คัดค้านงบประมาณนี้ นี่เป็นเหตุผลประการแรก ส่วนที่จะยกมือให้ผ่านหรือไม่ผ่านยังมีเหตุผลประการที่ ๒ ที่ ๓ ซึ่งมันเป็นเรื่องเกียรติศักดิ์ของสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมด ซึ่งเราจำเป็นจะต้องให้บทเรียนแก่รัฐบาล ถ้าหากว่าคำที่กล่าวเมื่อเขานี้ไม่ได้มีการถอนถอนคำพูดออกจากที่กล่าวคำว่า สมาชิกทั้งหลายเหมือนกันเด็กกอมมือ นอกจากนั้นกระแอมก็ยังบัญญัติเกี่ยวกับงบประมาณเหมือนกันท่านสมาชิกทั้งหลายอีกไม่นานนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังบอกว่า งบประมาณนี้เป็นงบประมาณประชาชน เป็นงบประมาณของบุญยากไร กระแอมก็ดูอย่างละเอียดมาตั้งแต่สมาชิกสภาผู้แทนอภิปราย มองไม่เห็นเลยว่าจะเป็นสำหรับคนจนได้อย่างไร รัฐเราควรมีเงินทั้งหลาย

LIRT

จะเป็นผู้เสียออกจากงบประมาณนี้ทั้งสิ้น ไม่ใช่เป็นงบประมาณของกนจน กูแค่เรื่องรถเมล์
ที่ท่านรัฐมนตรีคมนาคมยังอยู่กับกระผมอยู่ที่หน้านี้ ที่ท่านเอาเงินภาษีของกนจน ๆ และ
คนส่วนใหญ่ไปให้เจ้าของรถเมล์ แล้วก็ทำให้นักเรียนฟรี ท่านไปช่วยให้รถเมล์มีเงินขึ้น
ค่าไม่ท่านไม่ซื้อรถเมล์เสียเลย แล้วก็ทำเสียเลย ोनีกก็เหมือนกัน แล้วอีกประการหนึ่ง
อย่างท่านนายกรัฐมนตรีบอกไว้ตอนเช้าว่า งบประมาณทั้งหลายต่าง ๆ นั้นมันจะต้องตก
ไปสู่ลูกหลานการลงทุน ก็เราไปเห็นแล้วว่ารัฐบาลไม่มีฝีมือในการหารายได้โดยเพียงเอา
เงินภาษีทรัพย์สินซึ่งจากการบริหารส่วนท้องถิ่น ๑,๒๐๐ ล้านบาทและครัว รายได้จาก
การขายหุ้นรัฐวิสาหกิจอีก ๑,๒๐๐ ล้านบาท และนำเอาเงินคงคลังอีก ๑,๕๕๐ ล้านบาท
นี้ใคร ๆ ก็หาโทษแค้น ครั้นแล้วจากนั้นก็คิดว่าได้เงินที่ไปทุ่มเงินกันตาม อะไรก็ตาม มันจะ
ไปตกถึงแก่ลูกหลานได้อย่างไร ไซ้ไปให้แล้วก็หมดไปแล้ว นี่ยังเอามาใช้อีก ไม่มีลูกหลาน
ที่ไหนนอกจากหนี้สินที่รอลูกหลานอยู่ในวันข้างหน้า นี่มันเป็นเรื่องอย่างนั้นครับ กระผม
ก็อยู่ ๒ - ๓ ข้อเท่านั้น เพราะเหตุว่าเพื่อนสมาชิกได้พูดกับมาตั้งแต่เช้า ท่านก็พูดหมด
รวมถึงนโยบายป้องกันประเทศ อันที่จริงนะท่านก็ให้มาก ๆ กว่าทุกที่ที่เคยมีมา เพราะว่า
ถ้าเมื่อเราวางแผนงบประมาณความสงบเรียบร้อย เราก็ไม่อยากจะแย่งกับประเทศ
มารวมกันแล้วก็เป็นตัวเลขที่สูง แต่ไอ้การที่สูงนี้เองทำให้เราเห็นว่านโยบายของรัฐบาลนี้
ก็เหมือนกับรัฐบาลก่อน ๑๔ ตุลาคม เพราะเหตุว่านโยบายในด้านนี้มากมายเหลือเกิน
จะเกี่ยวกับท่านก็บอกว่าท่านกำลังเปลี่ยนแปลงนโยบายทางประเทศ ท่านจะสร้าง
ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน อันนี้มันชัดกัน กระผมไม่รู้ว่าอะไรเป็นประโยชน์
หรือไม่เป็นประโยชน์ จะเห็นว่าในงบประมาณเกี่ยวกับนี้แสดงอันนี้ อย่าง คือกระผม
อันไหนก็ว่าไป มันชัดไปตลอด แล้วเมื่อเขานำท่านก็พูดชัดกันเอง ขณะเดียวกันท่านบอก
ท่านวุฒิสมาชิกก็มีเกียรติกระผมก็อาศัยความรู้จากท่าน ประการหลังท่านบอกเด็กกอมมือ
เสียแล้ว มันเป็นอย่างชัดชัด มันเลยแน่ใจไม่ได้ อย่างไรก็ตามกระผมก็จะขอขบสั้น ๆ
เพียงเท่านี้ แล้วก็ขอให้เพื่อนวุฒิสมาชิกทั้งหลาย โปรดรักษาเกียรติศักดิ์ของท่านไว้แก่
ตัวท่านเถิด ขอขอบพระคุณ

LIRT

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอเรียนแจ้งข้อเท็จจริงเฉพาะในส่วนที่ท่านผู้เกียรติ ได้ยินยอมเข้ามาประเด็นเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงคมนาคมดังต่อไปนี้

ปัญหาที่ ๑ ก็คือว่าเรื่องปัญหารถเล็กและรถทัวร์นั้น เวลาที่ทางกระทรวงคมนาคม ได้ปรับปรุงแล้ว โดยได้มอบนโยบายไปยังขนส่งจังหวัดในการที่จะกำหนดเส้นทาง รถเล็กให้ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ให้เป็นการที่วิ่งจวนกันไปมาเป็นอันตรายแก่ ประชาชนและมีเรื่องมีราวกันอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งได้เสนอพระราชบัญญัติขึ้นส่งเข้าสู่ สภาผู้แทนราษฎรแล้ว ได้ส่งมาประมาณ ๒ เดือนแล้ว กำลังรอมรรฐการอยู่ ถ้าหากว่า พระราชบัญญัตินี้ออกมาได้แล้ว ปัญหาเรื่องรถเล็กและรถทัวร์ที่กล่าวถึงความที่แน่นอน ก็คงจะหมดปัญหาไป ก็ต้องขอประทานโทษที่ว่าเรื่องนี้ได้ปล่อยให้ร่ำรึกกันมาเป็นเวลานาน ก็มาเป็นถึงคราวที่เกี่ยวกับท่านกระทรวงนี้

ประการที่ ๒ กระผมขอกราบเรียนท่านผู้อาวุโสแห่งเมืองชล ฯ ด้วยกับกับกระผม แต่กระผมอาจพูดไม่ชัด เรื่องรถไฟสายแม่กลองนั้นคือแบ่งออกเป็นสองตอน ตอนจาก กรุงเทพฯ ฯ ไปจนถึงมหาชัยนั้นยังคงวิ่งอยู่ แต่มหาชัยไปถึงแม่กลองนั้นเขาได้เสนอให้เลิก ตัวกระผมเองก็พูดถึงปัญหาจากทุนเรากำว่าเป็นต้องเลิก แต่เมื่อปัญหาข้อเท็จจริงของ ประชาชนแล้ว พวกเราไปว่าประชาชนประมาณ ๔ ตำบลทั้งหมด กระผมเรียกกัน มาณม ประมาณหนึ่งหลังคาเรือนยังคงอาศัยเส้นทางน้อย และเข้า ฯ มีเด็กที่จาก ๔ - ๕ ตำบลก็ต้องมาเรียนหนังสือที่มหาชัยใช้รถไฟทางเดียวประมาณ ๕๐๐ คน ก็เป็น ที่น่าอนาใจถ้าเราจะเลิกเสียทีเดียว จะเลิกเหมือนกันก็เมื่อเราได้สร้างถนนจาก ๔ ตำบลนี้ กระผมกราบเรียนแล้ว โดยสร้างสะพานทุกแห่งข้ามคลองหมาหลอน และถนนนี้ ผ่านสี่เหลี่ยมท้องอาศัยเวลาสร้างให้ถนนแข็งตัว แล้วก็รถโดยสารวิ่งไปมาได้เมื่อนั้นแหละ จึงจะเป็นข้อดีในการพิจารณาว่าควรจะต้องเลิกหรือควรคงไว้ แต่ในขณะเดียวกันเมื่อ ทรานซ์โดยมีวิ่งอยู่ก็ควรจะปรับปรุงให้มันเป็นรถบรรทุกทุกคันจริง ๆ มีสภาพความสะดวกสบาย กระผมอาจจะพูดผิดพลาดก็ได้ทำให้ท่านไม่เข้าใจก็ต้องขออภัยและขอเรียนแจ้งดังนี้ด้วย

ส่วนเพื่อนผู้มิตรมณีน้อยเมื่อคืน บอกว่าทำไมเรารถเมย์ไปแล้วก็ไปให้เจ้าของเขา ทำไม
ทำเสียเลย ก็เนื่องจากว่าขณะนั้นที่เริ่มทำตั้งแต่เกือบมิถุนายนนั้น สัมปทานรถเมย์ใน
กรุงเทพมหานครนี้ยังเป็นสัมปทานของ ๒๕ บริษัทอยู่ การที่เราจะเหินรถเมย์ได้ ๆ ไปกับ
สัมปทานเขานั้นเขามีสิทธิฟ้องเราได้ ก็จำเป็นต้องอาศัยประโยชน์ประนีประนอมตกลงกับ
เจ้าของรถเมย์ โดยที่เข้ามาเหินรถเมย์รับส่งนักเรียนให้เกิดขึ้น แต่กับสัมปทานต่าง ๆ
ได้หมดลงตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคมแล้ว ผลก็คือเป็นรัฐวิสาหกิจแล้ว เงินทองที่จะจ่ายไปก็
เป็นของรัฐบาลนั่นเอง ก็อยากจะกราบเรียนให้แจ้งให้ด้วย เพราะวาระนั้นเป็นระยะที่
เริ่มทำและระยะที่สัมปทานถึงกรมเรียนแล้ว

ประการที่ ๓ ท่านวุฒิสมาชิกท่านสุภาพสตรีได้กล่าวว่าการช่วยคนยากจนนั้น ยัง
ไม่เป็นธรรมเพราะว่าบางคนนั้นต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาทก็อาจจะไม่ต้องการ บางคนก็
เกินกว่า ๑,๐๐๐ บาทแล้วก็อาจจะต้องการก็ได้ แต่ว่าถ้านักต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาทไม่
ต้องการก็เป็นบุญแล้ว เพราะว่าใครที่เขามีความสุจริตแล้ว เราก็ไม่ต้องการไปสิ่ง
จากเขา เพราะเราไม่ต้องการเฉพาะคนที่มีความสุจริตเท่านั้น เพราะฉะนั้นการเริ่มต้นนั้น
ก็อาจจะเป็นอย่างที่อาจจะไม่เรียบร้อย เพราะเป็นการเริ่มต้นและอาจจะไม่เป็นธรรมบ้าง
แต่ก็ดีกว่าที่เราจะไม่ทำอะไรเลย ขอให้เราได้เริ่มต้นกันเถอะ เริ่มต้นในทางที่ดีกว่า
เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม ส่วนต่อไป เราได้ศึกษาข้อมูลกันต่อไปว่า สิ่งไหนยังไม่
เป็นธรรม สิ่งไหนยังบกพร่องอยู่เราก็ติดตาม และช่วยกันมาพูด ช่วยกันมาวิจารณ์
อย่างนี้เพื่อจะแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้น เพราะฉะนั้นข้อสังเกตของหลายที่เราทั้งหลาย
ในกรณีสืบสวน ๔ ข้อก็ตาม และบรรดาท่านสมาชิกวุฒิสภาได้กล่าวแล้วก็ตาม เป็นข้อที่
ให้ข้อสังเกตในข้อบกพร่องซึ่งมันมีอยู่ด้วยกันทั้งนั้น แม้แต่กระผมเองก็อาจจะมีส่วนบกพร่อง
ในการที่กล่าวอย่างนั้นแต่ไม่กระจาง แจ้งเรื่องจนบอกสองจะต้องมาชี้แจงเป็นครั้งที่ ๒
นั่นก็เป็นข้อบกพร่องในคำชี้แจงของกระผมเหมือนกัน เพราะฉะนั้นในการที่จะทำอะไร
ต่าง ๆ ของชาติและบ้านเมืองซึ่งงบประมาณตั้งแต่ ๒ หมื่นกว่าล้านนั้น ก็ย่อมมี

LIRT

ชอบภพของมวบางอย่าง ตามหัวขอและตามความสำคัญ ที่กรมราชการขึ้นแจ้งหรือ
ตั้งชอบภพของนั้น กระผมก็ได้อ่านดูเป็นเครื่องชี้แจงเพื่อให้เกิดความสมมุติยิ่งขึ้น และ
บรรดาท่านผู้มีเกียรติได้กล่าวมานี้ก็กล่าวด้วยเจตนาที่ถูกต้องการให้สมมุติยิ่งขึ้น ชาติ
บ้านเมืองไม่ใช่เป็นของใคร เป็นของคนไทยทุกคนที่ ๔๐ กว่าล้านนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อเรา
มีหน้าที่จะดำเนินกิจการทำนี้ คนมีหน้าที่ทำก็ต้องทำ คนมีหน้าที่คิดก็ต้องคิด แต่ว่าถ้าทำนั้น
บทพระองเราทำเหมือนกัน คิดมันไม่เรียบร้อยก็ส่งเสริมกัน มีหน้าที่ทำนั้นเพื่อจะให้เกิดผล
สมมุติมันก็ต้องทำอย่างนั้นเหมือนกัน และในขณะที่รัฐบาลที่ได้มาดีแรงอย่างนี้ก็ไม่ใช่ว่ามีวิ
แต่ประการใดไม่ เพื่อสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน หากสิ่งที่ถูกต้องอันเป็นยุคสมัยที่แน่นอน
เพราะว่าบ้านเมืองเราก็อยู่แล้วว่อยู่อยู่ในระยะที่ค้ำขึ้น ต้องการการร่วมมือร่วมใจต้องการ
สร้างความเข้าใจ ต้องการสร้างความสามัคคี ต้องการความยอมรับเหตุผลซึ่งกันและกัน
อันเป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นในการที่ตกลงกันมานี้ล้วนแต่เป็นสิ่งที่ประโยชน์ จริยอยู่
บางทีเฉพาะหน้าอาจจะรับเหตุการณ์ไม่ทัน อาจจะถึงไม่ทัน แต่รัฐบาลเป็นยุคปฏิบัติ เมื่อ
เอาไปนอนคิดมันก็คิดถึงบ้านแล้วบางทีสิ่งที่ไม่เข้าใจก็จะเข้าใจ สิ่งที่ดีกว่าไม่ถูก
ก็คิดว่าถูก อย่างนี้เป็นต้น คนเราบางครั้งก็ต้องอาศัยเวลาเป็นเรื่องสำคัญ แต่หลักใหญ่
อย่างไรก็ตามกระผมคิดว่าความยอมรับเหตุผลซึ่งกันและกันนี้เป็นเรื่องสำคัญยิ่ง เพราะฉะนั้น
สำหรับส่วนตัวกระผมก็ต้องขออภัยต่อท่านสมาชิกของจังหวัดชลบุรี ที่ครั้งแรกกระผมพูดให้
ท่านไม่เข้าใจแต่ก็ครั้งนี้มาพูดขึ้นอีก และก็ขอขอบคุณทุกท่านที่ช่วยกันพิจารณาใน
กระทรวงคมนาคมของกระผม กระผมพร้อมที่จะชี้แจงเพื่อความเข้าใจทุกประการ

นายบรรหาร ศิลปอาชา : ท่านประธานที่เคารพ อันที่จริงแล้วกระผมไม่จำเป็นต้องลุกขึ้นมาพูดอีกครึ่งหนึ่ง เพราะเหตุว่ากระผมได้ถือปฎิบัติเรียบร้อยแล้ว เมื่อเช้า
แล้ว แต่เมื่อสักครู่นี้เองก็ภาวนายตัวกระผมเองได้ฟังทั้งความแรงของ อาทนายรัฐมนตรี
ซึ่งท่านเองได้กล่าวชี้แจงข้อสงสัยตอบบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอยู่หลายท่าน คำพูดของ
ท่านบางท่านนั้นได้เสียกแพ่งเขาไปในหัวใจของกระผม และหัวใจของบรรดาท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติทั้งหลาย ซึ่งเราได้รับฟังกันเมื่อเช้านี้ครั้งหนึ่งแล้วโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

การคลัง ซึ่งท่านพูดในทำนองที่ว่าวุฒิสภานี้ไม่ประสงค์ประสา นี่แหละครับคือเป็นประเด็น
จริงอยู่ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนั้น รัฐสภาท่านก็มีหน้าที่ของท่านในการที่จะอำนวยความสะดวก
ความผาสุกให้ประชาชน วุฒิสภาก็มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมบริหารราชการของแผ่นดิน
หน้าที่เราก็นั่นแหละอย่าง สมาชิกของวุฒิสภามีอยู่จำนวนทั้งสิ้น ๑๐๐ คน จะให้ทุกคนมี
ความเห็นตรงกับรัฐบาลได้อย่างไร ทุกคนก็คงมีความคิดเห็นขัดแย้งกันเป็นเรื่อง
สิ่งธรรมดา สิ่งไหนที่เขาไม่เห็นด้วยก็คงอภิปรายเพื่อให้รัฐบาลรับฟังและไปดำเนินการ
แก้ไข ความคิดเห็นของแต่ละคนนั้นเราคงมีการเคารพซึ่งกันและกัน กระผมเองนั้น
หัวนี้เหลือเกิน บรรยาการในที่ประชุมของสมาชิกรัฐสภานั้นไม่สู้ก็ตั้งแตงากเข้ามาแล้ว
หลังจากที่ได้ยินคำชี้แจงของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ยิ่งมาได้ฟังคำชี้แจงของ
ทนาย นายกรัฐมนตรีเมื่อภาคบ่ายนี้แล้วรู้สึกว่าการบรรยายยังไม่สู้ดีใหญ่ กระผมเอง
ไม่อยากจะไปลงประมาณฉบับนี้ไม่อ่านจากวุฒิสภานี้ เพราะเหตุว่าถ้าไม่อ่านจากวุฒิสภานี้
แล้ว จำเป็นที่จะต้องลงไปอยู่กลางคือสภาผู้แทนราษฎร รัฐบาลจำเป็นจะต้องให้ใครเสี่ยง
ถึง ๑๓๕ เสียความรัฐธรรมนูญ นั้นแหละงบประมาณถึงจะผ่านนำออกไปประกาศใช้ได้
นี่คือความจริง ฉะนั้นกระผมเองอยากจะสร้างบรรยาการที่ดีระหว่างสมาชิกรัฐสภากับ
รัฐบาล คำพูดของ ทนาย นายกรัฐมนตรีก็กล่าวนั้นคือคำว่า "นี่หรือวุฒิสภา" คำว่า
"นี่หรือวุฒิสภา" นั้น ก็ในความกว้าง ความหมายก็รวมไปถึงสมาชิกรัฐสภาทั้งหมด ควรที่จะ
ได้มีการระบุเจาะจงไปสมาชิกคนใดคนหนึ่ง ฉะนั้นในตัวกระผมเองจึงใคร่ขอประทาน
กราบเรียนต่อ ทนาย นายกรัฐมนตรีได้โปรดกรุณาใช้หรีอชี้แจงคำว่า "นี่หรือวุฒิสภา"
หมายความว่าอย่างไร แล้วถ้าหากว่าทนาย นายกรัฐมนตรีไม่อยู่ กระผมก็ใคร่
ขอโปรดให้ผู้แทนทางรัฐบาลได้โปรดกรุณาชี้แจงด้วย ถ้าหากว่าท่านไม่ชี้แจง กระผม
คนหนึ่งจะไม่ยอมรับงบประมาณฉบับนี้ แต่ถ้าหากว่าผู้แทนรัฐบาลได้ชี้แจงให้กระผม
เข้าใจแล้ว บรรดาเพื่อนสมาชิกเข้าใจแล้ว กระผมจะยกมือให้และไม่ยกมือเดียว
ยกสองมือยกขึ้นพร้อมทั้งสมาชิกทั้งหลาย ขอโปรดชี้แจงด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายใหญ่ ศิวราชิต (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานครับ

ทองชอบประทาน ผมอยู่คนละข้างก็เลยไม่ค่อยจะได้เห็นก็จะยกพร้อม ๆ กันมา ๒ - ๓ คน
แล้ว ก็อย่างนั้นก็รับ บัญชีหาสิ่งที่สุกที่ตามมีผมพึ่งอยู่ด้วยเหมือนกัน ก็คงจะไม่หมายถึง
สมาชิกทั้งสภาอาจจะหมายถึงสมาชิกท่านใดท่านหนึ่ง ซึ่งพูดกรีกอย่างที่น่ารัก ๆ ว่า ผม
ก็ว่านายรัฐมนตรีก็อาจจะเสียใจ จึงไปขอถอนทั้งสิ้นที่ไปทุกไป แต่ว่าถอนแล้วมันก็หายไป
แล้วละ คนที่ถูกว่าก็ไม่ได้ยอมให้ถอนก็ยังเจ็บ มันยังคันคันอยู่ นี่ผมคิดว่าผมก็กราบเรียน
ได้เพียงเท่านี้ ประเด็นที่ถามถึงเรื่องการเก็บภาษีที่ดินและเคหะหรือเก็บภาษีของท้องถิ่นนั้น
ผมก็คิดว่าผมได้เป็นกรรมการร่างรัฐธรรมนูญมากับท่านสมาชิกผู้สงสัยเหมือนกัน เข้าใจว่า
เราหมายความว่าเรามีเสรีภาพที่จะเก็บภาษีในเขตท้องถิ่นของตัวเอง เมื่อเก็บภาษีในท้องถิ่น
ของตัวนั้นกฎหมายในขณะนั้นก็อยู่ภายใต้บางประเทศเท่านั้น บางประเทศไม่ได้เก็บ แต่ได้แบ่ง
อย่างภาษีรถยนต์เงินดีมากปีหนึ่งหลายแสน มาเก็บไว้ส่วนกลาง ส่วนกลางก็เอาไป
แจกจ่าย ส่วนภาษีร้าน ภาษีอาคาร และที่ดินและโรงเรียนก็ท้องถิ่นเก็บอยู่ ไม่ว่าท้องถิ่น
ในฝ่ายบริหารหรือท้องถิ่นที่เป็นเทศบาลหรือสุขาภิบาลก็เก็บอยู่ เมื่อเก็บอยู่ทำไม
ก็เข้าไป ที่มีปัญหาของท่านสมาชิกอีกคนหนึ่งบอกว่า ทำไมไม่มีกฎหมายที่กระทรวงมหาดไทย
มากนัก เพราะเงินไม่พอในจึงต้องกู้เงินอุดหนุน ประเภทของเงินอุดหนุนก็ถือว่ามันมีอยู่
หลายประการ เมื่อต้นเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทไปแล้ว อยู่อำเภอในประเทศไทย
เป็นเขตสุขาภิบาลทั้ง ๖ อำเภอ ราษฎรก็บอกว่า เขาก็เป็นราษฎรคนไทยทำไมเขาไม่ได้
เงิน ๔๔๐,๐๐๐ บาทไปใช้ เพราะว่าหลักเกณฑ์เดิมมันนะ บทพระองค์อย่างที่ได้ว่ากันมา
แล้วว่า ก่อนจะจำแนกเงินไปทุกตำบลนั้น สืบไปว่าบางอำเภอไม่มีหลักตามตัวเลขเลย ที่อยู่
นอกเขตสุขาภิบาลก็จึงมีเงินอุดหนุนขึ้นในปีนั้น ไม่ได้แจกถอนสภาพสุขาภิบาลทั้ง ๖ อำเภอ
ก็มีเงินอุดหนุนขึ้นในจำนวนเงิน ๓,๕๐๐ ล้านบาท เข้าไปอยู่ในงบนี้ด้วย ส่วนที่ว่าขอหน้า
เทศบาลก็ จะเป็นสุขาภิบาลก็ อธิการบริหารท้องถิ่นก็นั้น จะต้องมีการหมายที่แน่นอน
และมีกฎหมายใหม่ว่า ประเภทภาษีอะไร ใครควรจะเก็บและควรแบ่งกันอย่างไร หรือ
เทศบาลเก็บจะแบ่งให้รัฐบาลเท่าไร ก็คิดว่าคงจะไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญอย่างปัจจุบันนี้
ภาษีอากรมรดกของในเขตเทศบาลก็ สุขาภิบาลก็ ซึ่งมันจะมีในภาคเขตและ

เป็นนายที่มากอยู่ แต่เข้ามาเป็นรัฐบาลกลางทั้งสิ้น คนเสียนายก็อยู่ในเขตการปกครอง
ท้องถิ่น สิทธิควรจะได้ก็ควรจะมี แต่ว่าเรายังทำไม่ได้ เพราะประมวลรัษฎากรนี้
ก็ออกมาเป็นครั้งแรก พ.ศ. ๒๔๗๗ แล้วก็เป็นกันไปก่อนค่อยแก้ค่อยไข ส่วนที่คนจะกล่าว
จะไม่ผิด แต่อาจขัดกันและกันภายใต้แนวความคิดการพิจารณาของตุลาการรัฐธรรมนูญ
แล้วอาจระงับกล่าวอ้างขึ้นมาได้ ในตอนนั้นก็เป็นเรื่องขนาดเรากำลังเรียนกฎหมายกันมา
ด้วยกันเป็นส่วนมากที่อยู่ใน กฎหมายจะถามกันละก็ไม่ต้องเห็นเหมือนกันละ ถ้าไม่
อย่างนั้นก็เพียงศาลเดียว ๓ ศาลมาตัดสินไม่เห็นเหมือนกันเลย ที่คนชอบถามอีกอันหนึ่งว่า
ทำไมไม่ออกกฎหมายกัน การทำโดยที่คนนั้นละก็เคยทำมาหลายแบบ แล้วแบบใหม่ที่สุดจะ
ไปให้เงินอุดหนุนทำไม่สำเร็จ ต้องตั้งบริษัท เคยจ้างนักศึกษารัฐบาลกรมมหาวิทยาลัย
ไป ๒,๐๐๐ คน ช่วยเดินสำรวจ เอาจมาจากแผนที่ทางอากาศในภาคอีสาน เราทำได้
ยังไม่เพียงพอที่ไม่พอเราก็คือเป็นอุปสรรคกัน ก็คิดว่าแผนที่ออกโดยที่คนนี้จะคงมีแผนที่ระวาง
เสียก่อน การทำแผนที่ระวางนั้นจะต้องอาศัยการถ่ายภาพทางอากาศ **ที่มีผู้ทำแต่แรก**
เข้ามาศึกษาในเรื่องอุปสรรคในการออกแผนที่ อุปสรรคก็คือว่ารัฐบาลมีนโยบายจะจำแนก
ป่าให้เป็นป่าให้ราษฎร ถ้าใช้แผนที่เก่ามันก็ไม่ดีเขาป่าเขาไปด้วยก็จำแนกไม่ได้ ทำ
ระวางไม่ได้ก็ เพราะฉะนั้นก็เป็นที่รู้กันว่าทำไม่ได้ ออกทางสื่อสำคัญในแผนที่นั้นเป็น
เรื่องยุ่งยาก แล้วก็ข้อความก็เพิ่มเติมไม่ได้แตกต่างจากรัฐบาลเลย เหตุแต่ที่ว่าอุปสรรค
น้อยอย่างที่ใครเรียนมาแล้วนี้ นั่นมันก็มีความอีกสักปัญหาเดียว ปัญหาที่ว่าทำไม่ได้จะไปเก็บ
ภาษีหรือพูดกันถึงเรื่องเงินเพื่อ ก็แรงกับเขาสองคน เรื่องเงินเพื่อไม่ใช่ว่ามันเป็นค่า
เรื่องเก็บภาษีทางตรงกับเขาอันนั้นก็มันค่าว่า ก็จะเป็นค่าของโคลนแม่น้ำง อะไม้ง
ก็เรียนมาจากโรงเรียนเดียวกันทั้งนั้นแหละ ผมก็เรียนมาจากโรงเรียนนั้นแหละ โฉมนั้น
เดียวกันไม่รู้จักพบหาก เมื่อไม่รู้จักแล้วผมก็คิดว่าอย่างนั้นครับว่า เอาสามัญสำนึก
กันเถอะ อย่าเอาคำกล่าวของใครมาเป็นครูเลย คือเงินนั้นจะเพื่อทำอะไรบ้างเป็นอัน
มีเกินราคาสินค้าและบริการ หมายความว่าจำนวนเงินที่มากกว่าราคาสินค้า
การนั้นมีอันที่กลล การนั้นมีอันที่กลลคือเงินเพื่อ นี่สามัญสำนึก ผมพูดอย่างคนสามัญสำนึก

ไม่ใช่ นักเศรษฐศาสตร์ ถ้าเกินกว่าค่าบริการ สมมุติว่า ค่าจ้าง ๑๐๐ บาทพอจะอยู่ได้
 แยกให้ ๑,๐๐๐ บาทส่วนเกินมันก็ ๕๐๐ บาท มันก็เหมือนอย่างท่านผู้มีเกียรติท่านนี้
 พูดบอกว่า ความแตกต่างระหว่างเงินของคน ๕๕๕ บาทกับ ๑,๐๐๐ บาท ... นี่มันต่างกัน
 นิดเดียว มันไม่มีสีดไม่มีชิ้น ทำไมได้หรือรัฐบาล เพราะอะไรต้องมาขออนุมัติสภา
 เงินก่อนจะให้ชุกชุมพออย่างไร ถ้ารัฐคิดเงินไม่มีทางที่สภาให้หรือสภาไหนจะให้รัฐบาล
 เลย ก็มาวางเส้นกันว่าเอาสักแค่ไหนดี ก็มานั่งคำนวณความเป็นอยู่ของคน ถ้าขั้นหนึ่ง
 พออยู่ได้ ก็เอาขั้นนั้น ถ้าจะเอา ๒,๐๐๐ ถึง ๒๐,๐๐๐ ล้านยังไม่ค่อยจะให้กันเลย
 ถ้าหากว่ากว่าไปอีกยังไม่ให้ เหตุที่ไม่ให้ก็อย่างที่ว่ากันว่า ถ้าให้มากไปเงินจะเฟ้อ ให้
 มากไปจะต้องไปกู้ มันก็วนอยู่ในอ่าง แม้จริงอย่างนี้ครับ ขอความกรุณาว่าเมื่อได้
 รัฐอย่างนั้นแล้ว ก็อยากขอความกรุณาให้มันนานไปสักทีจะดีไหมครับ แล้วถ้าในที่สุดก็จะ
 ว่ารัฐบาลได้อีก ถ้ายังอยู่ด้วยกันต่อไป เว้นแต่ใครจะไปเสียข้างหนึ่ง หรือว่าจะไป
 ห้างสองข้าง นี่อีกเรื่องหนึ่ง ขอความกรุณาหาในครับ

พลเอก ทวีป เสรีวงศ์ ณ อุบลราชธานี : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติ ผมขออนุญาตท่านประธานพูดอีกเป็นครั้งที่ ๒ และขอขอบคุนครับที่ได้รับอนุญาต
 ความจริงขณะนี้ทั้งฝ่ายสมาชิกและฝ่ายรัฐบาลต่างก็นั่งอยู่ในห้องแอร์ทุกคนเยือกเย็นสบาย
 เพราะฉะนั้นการที่ให้มีฝ่ายรัฐบาลพูดว่าสมาชิกมันแต่ใจอยู่ในห้องแอร์พูดทำไม ผมไม่เห็น
 เกิดประโยชน์อะไรนอกจากจะสร้างความรำคาญ ซึ่งบรรยากาห์มันไม่ค่อยอยู่แล้วมัน
 ไม่ถึงขั้นนั้น ผมคาดคะเนว่าผลกรลงมติในวันนี้ ฝ่ายที่จะใจจะจะมีอีกกี่ล้าน
 ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายของรัฐบาล พ.ศ. ๒๕๑๕ ก็จะมีเพิ่มเพิ่มและจะ
 นำไปสู่ความลำบากของรัฐบาล ผมคิดอย่างนั้น ความจริงผมขออภิปรายเป็นครั้งที่ ๒ นี้
 เพื่อจะปรึกษากับท่านนายกรัฐมนตรี โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับการป้องกันประเทศ
 ซึ่งมีมีความวิตกกังวลเป็นอย่างยิ่ง ก่อนที่ผมจะพูดหรือปรึกษา เพราะท่านก็ไม่ว่างแล้ว
 ก็อยากขอปรึกษากับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ซึ่งท่านก็ได้ตอบผมเมื่อเช้านี้
 ครั้งหนึ่งแล้ว ในการอภิปรายของผมตอนเช้าท่านถามว่าตอบในตอนนี้ เพราะท่านเป็น

ทหาร เป็นรัฐมนตรีที่เป็นทหารอย่างผม แล้วเป็นทหารเหล่านี้ใหญ่เช่นเดียวกับผมด้วย
และยอมรับราชการมาด้วยกันโดยที่คล้าย รู้จักนิสัยใจคอกันดี ก็อาจจะปรึกษา เพราะ
ไม่มีทางอื่นนอกจากการปรึกษา จะไปโยกย้ายงบประมาณนี้มาใส่ในบัญชีใดตรงกับ
ความต้องการของตัวเองนั้น มันเป็นไปได้ ก็ได้แต่จะปรึกษา แต่ตอนที่ผมจะปรึกษากัน
ผมอาจจะเริ่มให้รัฐบาลได้ทราบข่าวสำคัญข่าวหนึ่ง ซึ่งรัฐบาลอาจจะทราบแล้วก็ได้อีก
อาจจะได้รับรายงานแล้วก็ได้อีก หรืออาจจะไม่ได้รับก็ได้ แต่ผมทราบจริงเท็จอย่างไร
ก็แล้วแต่ ข่าวที่ผมได้ทราบมา ท่านทราบหรือไม่ว่าเมื่อ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๐๑
ที่เมืองเวียงจันทน์ แขวงจำปาสัก เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคมนี้ เขาประชุมกันว่าอย่างไร
เขาลงมติว่าประเทศไทยเป็นศัตรูหมายเลข ๒ ของเขา อันดับ ๑ นั้น คืออเมริกา ทั้ง ๆ
ที่เขาเห็นว่าเราเป็นศัตรูหมายเลข ๒ แต่ก็ยังต้องการจะเปิดสัมพันธ์ทางการทูตกับเรา
ก็เป็นเรื่องที่เขาประหลาดใจในเรื่องนี้ ผมจึงอยากเสนอให้รัฐบาลได้โปรดทราบ และ
ผมเองก็ยิ่งมีความวิตกกังวลในข้อได้ทราบข่าวคราวนี้เท่าที่ขยับขึ้นไปอีก นอกจากเหตุผลที่
ผมได้แถลงมาเมื่อตอนเช้าแล้ว สิ่งที่ผมขอปรึกษากับรัฐบาลก็คือว่า นับตั้งแต่ที่รัฐบาล
ได้แถลงข้อความไว้วางใจจนได้รับความไว้วางใจจากสภาผู้แทนราษฎรไปแล้วนั้น ผมได้
ติดตามเป้าหมายอันเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาล ๒ เป้าหมาย เป้าหมายที่ ๑ นั้น คือ
การปิดช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจน เป้าหมายอีกเป้าหมายหนึ่งนั้น ก็คือเป้าหมาย
ทางการทหาร ซึ่งรัฐบาลมุ่งเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่กำลังทหาร เพราะจะต้องช่วยตนเอง
ไม่มีการอื่นแล้วที่เราจะพึ่งพาได้ นี่แหละครับ ๒ เป้าหมาย นี่รัฐบาลได้สั่งการออกมา
แนวแนวใดดำเนินการปิดเป้าหมายระหว่างช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจนที่เรื่อง ๒ ครั้ง
๒ ครั้งทำให้เราเห็น นี่ก็คือการผันเงินในครั้งแรก ๒,๕๐๐ ล้านบาท และในงบประมาณ
รายจ่ายปีนี้ ๓,๕๐๐ ล้านบาท นี่แสดงออกมาอย่างชัดเจน ผมไม่คัดค้านเลยครับ
ไม่คัดค้าน เพราะการจะช่วยคนจนเป็นสิ่งที่ผมเห็นดีเห็นงาม ท่านปิดเป้าหมายนี้
ผมจะสนับสนุนหรือว่าเกือบบรรลุ ถ้ายังไม่สนับสนุน ท่านก็จะปิดต่อไป แต่เป้าหมายทางการ
นั้น เติบโตขึ้นเมื่ออินโดจีนยังไม่เปลี่ยนแปลงสถานการณ์ ช่องว่างของเป้าหมายนี้

เกือบจะพูดได้ว่ามีน้อยที่สุดหรือเกือบจะพูดว่าไม่มีเลย ในระหว่างเรากับประเทศเพื่อนบ้าน แต่เมื่อสถานการณ์อื่นใดจีนได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างที่เราเห็นเช่นทุกวันนี้ ช่องว่างของเป้าหมายนี้ไต่ระดับขึ้นทุกวัน ๆ ถ้าท่านสภาต่อการป้องกันประเทศไปทั่วโลกเป้าหมายนี้จะขยายตัวขึ้นทุกวัน ๆ จนในที่สุดยากที่กองทัพไทยจะรับสถานการณ์ได้ แล้วชาติจะตกอยู่ในความยากลำบากเป็นอย่างยิ่ง ภายในระยะเวลา ๒ ปี ที่ผมได้ประมาณสถานการณ์ไว้ แล้วผมบอกแล้วว่ามันยากคนให้เวลาน้อยกว่านั้นอีก ซึ่งเหตุการณ์ในอนาคตจะเป็นเครื่องพิสูจน์ จริงหรือไม่จริงในเรื่องเหล่านี้ ผมจะไม่พูดว่า ผมจึงขอปรึกษารัฐบาลไทยหาหนทางวิธีว่าการกระทรวงคมนาคมว่าท่านมีหนทางใดที่จะปิดเป้าหมายที่ ๒ นี้ให้ช่องว่างที่น้อยลงนั้นะ แลลง ๆ จนกระทั่งโครงการของกินแล้วได้มันพวกมันเผาหรือให้คานัมเขม้นเผา ท่านพอจะกระทำได้ไหม ผมไม่ทางใดก็จะช่วยท่านกระทำได้ นอกจากจะยกมือเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบต่อร่างพระราชบัญญัตินี้เท่านั้น ถ้าในปี ๒๕๖๕ ท่านไม่กระทำ ท่านจะไปกระทำในปี ๒๕๖๐ ผมก็อยากจะเรียนต่อรัฐบาลว่าการซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์นั้น ไม่ใช่เราท่านให้เงินเขาแล้วมันซื้อได้ทันที เปล่า เขาไม่ได้ทำไว้อย่างยิ่งกว่านั้นบางประเทศจะไม่ขายด้วย ในประเทศซึ่งอยู่ในสถานะวิกฤติกับประเทศเพื่อนบ้าน ความยากลำบากมันมีอยู่อย่างนี้ เพราะฉะนั้นถ้าท่านทำซ้ำไปสมมติว่าถึงในงบประมาณปี ๒๕๖๐ กว่าท่านจะได้อาวุธยุทโธปกรณ์มานั้นอย่างเร็วก็ ๒๕๖๐ หรือ ๒๕๖๒ ท่านเห็นหรือยังว่าเวลานั้นห่างออกไปมาก ๆ ความปลอดภัยของประเทศมันน้อยลงทุกที ๆ เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากปรึกษาท่านว่า จนถึง ๓,๕๐๐ ล้านบาทนี้ รัฐบาลจะมีวิธีการอย่างไร ขออีก ๕๐๐ ล้านบาท ขอประชาชน ขอประชาชนผู้รักชาติ ผมหวังว่าประชาชนคงจะให้หรือสภานิติบัญญัติคงจะให้ท่านทำได้ไหมครับ ทำได้ไหมครับเราจะเอามาซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์เพื่อจะปิดช่องว่างระหว่างประสิทธิภาพทางทหารเรากับประเทศเพื่อนบ้าน ท่านพอจะทำได้ไหม ขอได้โปรดสนับสนุนให้ผมคล้ายกับวุฒิสถักนิตหนึ่งเถอะครับ ส่วนการจะยกมือหรือไม่ยกมือขึ้น เป็นสิทธิเสรีภาพของผม และท่านจะให้เห็นว่าจะยกหรือไม่ยก ขอบุญครับ

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ทำอะไรกัน
ที่เกาะพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมในฐานะที่เคยรับราชการร่วมกับท่านมาแล้ว
ก็เข้าใจถึงความรู้สึกของท่านอยู่พอสมควรว่ากระผมที่โลกกล่าวมาเบื้องต้นนั้นเป็นอย่างที่ ความ
สำคัญในเรื่องนี้ กระผมก็คิดว่าไม่ได้อยู่หย่อนกว่ากัน แม้แต่ประการใด เฉพาะอย่างยิ่ง
ถึงแม้ตัวกระผมเองจะเป็นรัฐมนตรีคมนาคม ไม่ใช่รัฐมนตรีกระทรวงกลาโหม แต่
ความรับผิดชอบร่วมกันในคณะรัฐบาลนั้นย่อมมีความสำคัญอยู่ตลอดเวลา และคิดว่าในเรื่องนี้
เราเองก็มีความหนักใจยิ่งกว่าที่ท่านโลกกล่าวมาแล้ว เพราะเราเป็นผู้รับผิดชอบ อย่างไร
ก็ตามวิสัยทหารนั้นเมื่อติดทหารที่ติดกันไว้ เราคงกลัวรับผิดชอบ และเราคงเผชิญกับ
ความผิดและต้องกลัวรับผิดชอบ กระผมคิดว่าเราไม่อยากจะให้ใครประจานเรา ถ้าหากว่า
ภาระที่เรารับผิดชอบนี้ในวันหน้ามันเกิดจากความบกพร่องของเรา เพราะฉะนั้นในเรื่อง
ต่าง ๆ เหล่านี้กระผมก็อยากจะกราบเรียนต่อที่ประชุมว่าเราได้มีความสำคัญอยู่
ตลอดเวลา สำหรับเรื่องข่าวสามประเทศนี้ ก็เป็นของแผนกอนรัษฎาต้องรู้แน่แล้วนี่
ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไปประชุมที่ฮ่องกงก็ประชุมร่วมกับประเทศเหล่านั้นภายใน
ทางที่เปิดความสัมพันธ์ในทางงานเศรษฐกิจ เพราะฉะนั้นการแก้ปัญหาต่าง ๆ เพื่อ
ความอยู่รอดของประเทศชาตินั้น เราจะต้องสำรวจตัวเราเองฐานะของเราเอง
ความเป็นอยู่ของเราเอง อยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นอุปสรรคในการที่จะดำรงอยู่ซึ่ง
ประเทศชาติ มีอะไรแต่กำลังทหารอย่างเดียว เราคงคำนึงถึงรวมตัวหลาย ๆ อย่าง
เราจะไม่กระทำผิดอย่างที่ท่านเคยติมาแล้ว และเราจะต้องไปข้างหน้าเอาข้างหลัง
ขึ้นมาเป็นบทเรียนที่จะแก้ไขอย่างที่ท่านผู้อาวุโส ซึ่งเคยเป็นผู้บังคับบัญชาของกระผม
โลกกล่าวว่า ทหารสมัยใหม่ไม่มีใครติดอาวุธอีกแล้ว เพราะว่าเราต้องอย่างเดียว ว่าปฏิวัติ
ไปทำไม ในเมื่อสิ่งที่เราจะต้องกระทำในวันข้างหน้าสำคัญกว่าเรื่องเหล่านี้ อำนาจไม่ใช่
เครื่องถาวร แต่หาความอยู่ร่วมกันด้วยความเห็นที่ถูกต้องในระบบประชาธิปไตยกันเป็น
เครื่องถาวรกว่า และท่านโลกกล่าวถึงว่าเรื่องของวางของตามวาทะนั้นท่านได้เข้าใจ
กระผมก็เข้าใจ ดีใจที่อย่างน้อยที่สุดท่านยังคำนึงถึงวาทะของกระผมก็ดียิ่งกับบัญชาของ

กระผมก็คิดว่าเราไ้ทำงานจนของว่างมาแล้ว ในการที่เราจะเฝ้ากันประเทศนั้น สำหรับทหารหรือคนนั้นมีสองอย่าง อย่างหนึ่งเฝ้ากำลังคน อย่างที่สองเฝ้ากำลังอาวุธ กำลังคนในสำคัญเหลือเกินครับ ถ้าทราบปิตุชาติของนายยังกระเจิงอยู่ โดยหาทุกอันที่แน่นอนของรัฐบาลและสังคมแห่งประเทศไทยไม่ได้อย่างที่กำลังเป็นอยู่ข้างในขณะนี้ ถ้าขวัญยังกระเจิงอยู่อย่างนี้ ความสงบเรียบร้อยภายในจะมีไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นสิ่งแรกเราต้องถึงขวัญที่กระเจิงนั้น หาขวัญสู่นายศรีกันเสียที เอาขวัญเอามาสู่เรือนเอากันเสียสักทีหนึ่ง คนจะโคกุนสติโคและจะโคพร้อมกันที่จะไ้ร่วมมือร่วมใจ เพราะฉะนั้นประสิทธิภาพของประเทศ ประสิทธิภาพของทหารนั้น อยู่ที่ขวัญของคนเป็นประการหนึ่ง เวลาที่นานาคิดผู้บังคับบัญชาของกระผมก็สำนึกว่าขวัญของทหาร เป็นอย่างไร ในเมื่อเราไม่ไ้รับอภัยจากสังคมเลย คำหนึ่งก็ทหารปราบประชาชน คำหนึ่งก็ทหารจะปฏิวัติ คำหนึ่งก็ทหารจะเผด็จการ มันหมดไปแล้วสิ่งเหล่านี้ มันเป็นอย่างนี้ไปแล้ว ทำไมเราไม่ไ้พูดกันว่าวันนี้เรากำลังหาทุกอยุ่รวมกัน ไม่ว่าทหารหรือพลเรือนที่เป็นคนชาติไทย เรากำลังจะหาทุกในว่าความอยุ่รอกของชาติอยู่ที่ไหน ไ้คิดกันถึงกันและกัน คนทำผิดที่เป็นต้นใหญ่ก็ลงโทษไปโดยเด็ดขาด แต่ทำไมจะมองโทษทหารทั้งประเทศชาติจนกระทั่งคนอยู่ในเครื่องแบบขวัญไม่ตี แม้แต่การอภิปรายในเรื่องงบประมาณก็ทำให้ทหารขวัญเสีย นี่แหละครับเป็นเรื่องสำคัญ อาวุธจะใช้อย่างไรอยู่ในมือ แต่หาขวัญของคนไม่ตีแล้วจะไม่เกิดประสิทธิภาพเลย ๆ กระผมก็ใจหายโดยเขาเรื่องนี้มาพูด เมื่อท่านยกเอาเรื่องนี้มาพูด กระผมก็ระพบบ้าง เพราะฉะนั้นสิ่งแรกที่สุก ขอภัยขอเดชะครับ ขอความเห็นใจขอเดชะครับ ทุกฝ่ายทุกพวก เลิกประธามทหารกับเสียที่ ไ้กรบิกส่วนไหนเป็นเรื่องของบุคคลคนดี คนชั่วมีทุกสถาบันทุกสังคมทั้งนั้น แต่อย่าไปเอาหมูอย่าไปเอาเหล่า ทหารหรือไมทหารก็คนชาติไทยด้วยกันทั้งนั้น เพราะฉะนั้นถ้าคิดความรู้สึกเหล่านี้เสีย ขอรับว่าพอเราทุกคนที่เป็นทหารในปัจจุบันหรือที่เป็นทหารมาแล้วก็ตาม ขอรับหลักแห่งประชาธิปไตย ไม่ใช่มีทหารไปปราบประชาชน ท่านผู้บังคับบัญชาของกระผมก็เคยอภิปรายในสภานี้มากมาในเรื่องเหล่านี้และทุกโคตของทหารมาอย่างมาก เพราะฉะนั้น

ภาระจะไม่พущานอกการรับรองว่าประสิทธิภาพที่สำคัญของทหารก็คือขวัญ ทำอย่างไร
เราจะถึงขวัญของคนมา ให้กลับมาสู้ตัวมันแล้วมีความองอาจในหน้าที่ ทหารจะเดินไป
ทางไหนและโดยกองกำลังและวีรของประเทศชาติ เราจะได้อาณัติใจพร้อมที่จะถืออาวุธ
ที่มีประสิทธิภาพแต่ใหม่ก็ตาม คนเราก่อนเขายกย่องแล้วก็มีกล้า เสียสละ มีกำลังใจ
แต่ถ้ามองไปแล้วก็ใหม่เขาถูกทรมาน เดินไปก็อกหัก ต่อให้อาวุธวิเศษอย่างไรก็ไม่อยาก
จะทำ ทำไปเพื่อใคร ทำไปทำไม ในเมื่อถูกทรมานแล้วและไม่มีความเข้าใจอย่างที่เรา
กำลังวิจารณ์กันอย่างหนักในสังคมทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อท่านถามภาระผมมาว่าจะทำ
อย่างไร ภาระผมจะทราบเรียนว่ากระทำในสิ่งที่ดีทั้ง ทำทุกวิถีทางที่เรียกขวัญมาสู่ทหาร
คือให้การยอมรับ รวมทั้งการปฏิบัติตัวของทหารในระบบประชาธิปไตยให้ประชาชนมี
ความเชื่อมั่นในภาพพจน์เก่า ๆ ว่าจะไม่เป็นเช่นนั้น เพราะทหารเรามีวินัยอยู่ที่
ผู้บังคับบัญชา ประการที่สอง จะต้องสร้างความเข้าใจในหมู่ประชาชนทั้งชาติให้ยอมรับ
ความสำคัญในเรื่องนี้ มันจะได้เป็นมันได้ต่อไปได้รับการสนับสนุนในการอภิปรายหรือขอ
งบประมาณเพิ่มเติมในสภาต่อไป ประการที่สอง เรื่องกำลังอาวุธนั้นกระผมคิดว่าเท่าที่
เวลานี้เราได้นำนั่นก็ได้มาอยู่จำนวนหนึ่ง แต่อย่าลืมว่าเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงซึ่ง
รัฐบาลยอมรับทราบทุกโอกาสย่อมจะต้องปรับปรุงในเรื่องกำลังพล ประสิทธิภาพของ
ในการที่มีอยู่ในขณะนี้เป็นประการหนึ่ง กับในการที่จะเพิ่มเติมอีกประการหนึ่ง ในการที่จะ
เพิ่มเติมนั้นเราต้องคำนึงอยู่เสมอว่าทหารนั้นเราจะมีไว้รบกับใคร ใครจะเป็นศัตรูของเรา
ต่อไป เพราะฉะนั้นเมื่อเราเห็นว่าใครจะเป็นศัตรูกับเราแล้ว เราก็ต้องวางแผนใน
การป้องกัน กองเซนเตรท (concentrate) ไปในจุดนั้น จุดนี้ทั้งประการแรก
ที่จะเป็นหยักอยู่บนตัวของตัวเอง และไปประการที่สอง ในกรณีที่เราจะต้องสร้าง
สัมพันธ์มิตรให้เกิดขึ้นเพื่อสิ่งพหุอภัยซึ่งกันและกัน อันนี้ก็เป็นเรื่องนโยบายและแผนของ
ทางทหาร และอย่างไรก็ตาม ถ้าเหตุการณ์มันเกิดขึ้นเกินตามลำดับเราสามารถจะ
กระทำได้ เรามีเงินสำรองเงินคงคลังที่ตามพระบรมราชูปถัมภ์งบประมาณจะเอาออกมาใช้ใน
ภาวะฉุกเฉินได้และของงบประมาณเพิ่มเติมขึ้นได้ตามลำดับ สิ่งเหล่านี้เราจะกระทำเมื่อ

ประชาชนเขาเข้าใจ และมีความรู้สึกยอมรับข้อเท็จจริงเหล่านี้เมื่อไรเราจึงจะทำได้
ในเมื่อั้น เราจะทำโดยที่เขายังไม่ยอมรับข้อเท็จจริงนั้น เราจะทำอะไรนั้นก็ปัญหา
ต่าง ๆ อย่างที่กราบเรียนมาแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมก็คิดว่าที่จริงก็รับนิคมขอร่วมกัน
ในรัฐบาล และกระผมก็หวังจริงถึงแม้ว่าจะไม่ใช่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม แต่เมื่อมี
การกดดันทั่วไปในคณะรัฐมนตรีนั้น รัฐมนตรีทุกท่านต้องมีความรับผิดชอบร่วมกัน กระผม
ขอยืนยันและขอว่าถ้าหากว่ามีการวิจารณ์ปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นในคณะรัฐมนตรีแล้ว กระผม
จะได้กระทำสิ่งที่กราบเรียนมาแล้วเพื่อให้เข้าใจ

นายมานะ พิทยาภรณ์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมเห็นว่าเวลานี้
เราก็ได้อภิปรายร่างพระราชบัญญัตินี้มานานพอสมควรแล้ว กระผมขอเสนอให้มีการนิค
อภิปรายรับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

นายบุญมี ๗ ระนอง กระผม บุญมี ๗ ระนองครับ กระผมไม่ได้รับอนุญาตให้พูด
ตั้งแต่เช้าทั้ง ๆ เป็นกรรมาธิการและไม่เห็นด้วยหลายประการทั้งงบประมาณนั้น แล้วก็
เกี่ยวกับที่กระผมกราบเรียน ขอเรียนตามเบื้องหลังก่อน ที่กระผมจะเสนอในที่รับ
นี้เสนอตามข้อ ๓๓ ขอบังคับมากกว่าขอให้เลื่อนการพิจารณาเพราะบรรยากาสได้เปลี่ยนแปลง
ไป กระผมจะเล่าภูมิหลังให้ฟังว่ามีเช่นนี้ ภูมิหลังของวุฒิสภาจากหลายแหล่งคือมาจาก
ผู้ที่ลาออกทุกคนนะ ที่นี้ตอนหลังได้มีท่านผู้ใหญ่มากท่านใดมาตั้งเป็นกลุ่มขึ้น เพื่อจะรวบรวม
เสียงตามสมควร ขอพูดนอกเรื่องสักนิดหนึ่งเอะครับ และท้ายสุดในกลุ่มคณะกรรมาธิการ
นี้ มีกลุ่มของสามัคคีเป็นกรรมาธิการถึงกว่า ๑๕ คน ที่นี้กระผมขอพูดกันอยู่ครับ ที่นี้
บรรยากาสมันเปลี่ยนแปลงไปตั้งแต่แรกตามที่กระผมกลัวเสียมาแล้วครับ ร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณนี้ มีเสียงผ่านอย่างสบายเลยทั้งสภา แต่จะมีเสียงคัดค้านโดยกลุ่มของกระผม
ให้ยึดค้าน่างตามสมควร ก็มาร่วมคัดค้านกันอยู่ มีคำถามว่าการกรรมาธิการบนนั้นเหลือ ๒
ท่านที่ลงมานี้ เพราะบรรยากาสได้เปลี่ยนแปลงไป

ประธานวุฒิสภา : เอาละ ขอประทานโทษครับ คือว่าคุณบุญมี

นายคุณฤๅ ๗ ระนอง : กระผมขอเสนอถามผู้พิชิตว่าขอให้เลื่อนการปรึกษาครั้น
เพื่อความเรียบร้อย

ประธานวุฒิสภา : ครับ คือว่ามีฝ่ายหนึ่งขออภิปราย แล้วก็มีผู้

นายคุณฤๅ ๗ ระนอง : กระผม ท่านไม่ใช้กระผมเลยนะครับ กระผมจึงขอ
ขอเลื่อนการปรึกษา

ประธานวุฒิสภา : เกี่ยววิ เกี่ยว ๆ ขอประทานโทษ คือว่าฝ่ายหนึ่งขอ
อภิปรายแล้วก็มีผู้รับรองถูกต้อง ที่นี้คุณฤๅนี้ขอเลื่อนการอภิปรายโดยไม่คิด ไรไหนครับ

นายคุณฤๅ ๗ ระนอง : ครับ กระผมขอเลื่อนครับ แถ่กระผมขอให้ท่านใช้
อำนาจตามข้อบังคับข้อ ๒๔ เป็นอำนาจของท่านที่จะให้เลื่อนก็ได้ ตามข้อ ๒๔

ประธานวุฒิสภา : ไรครับ เอาละผมเข้าใจ เชิญนั่งครับ บัญหาเรื่อง
เลื่อนที่มีอยู่ขณะนี้ ผมจะเลื่อนก็ได้ไม่เลื่อนก็ได้ แล้วปัญหาวินิจฉัยปริญญานี้เป็นเรื่อง
ของสภา เพราะฉะนั้นเมื่อมีผู้เสนอมาถูกต้องแล้วผมก็ขอมติว่าจะปริญญานี้หรือไม่
เพราะฉะนั้นก็ขอให้ท่านสมาชิกออกเสียงว่า จะปริญญานี้หรือไม่ว่าจะปริญญานี้หรือไม่
ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะปริญญานี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๔ คน)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะไม่ปริญญานี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕ คน)

ประธานวุฒิสภา : เพราะฉะนั้นก็เป็นอย่างนี้ว่าปริญญานี้โดยคะแนนเสียง ๕๔
เป็นเสียงข้างมาก ที่นี้ต่อจากนั้นผมก็จะถามมติว่าเราจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติ
ที่สภาผู้แทนราษฎรส่งมาหรือไม่เห็นชอบด้วย ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัตินี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๒ คน)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๐๓ คน)

ประธานวุฒิสภา :

งบประมาณที่สภาผู้แทนราษฎรส่งขึ้นมา ที่นี้ต่อจากนั้นไม่มีเรื่องข้อสังเกตที่คณะกรรมการธิการ
ส่งมา ซึ่งตามข้อบังคับบอกว่า ให้ขอมติว่าจะส่งให้รัฐบาลหรือไม่ คือข้อสังเกตที่
กรรมการธิการส่งมาที่แจกไปยังท่านสมาชิกทุกท่านแล้ว ผมจะถามมติที่ประชุมว่า เห็นสมควร
ส่งข้อสังเกตนั้นไปให้รัฐบาลหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรส่งมติไปให้รัฐบาลขอได้
ไปรยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗ คน)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรส่งมตินั้นไปให้รัฐบาล ขอได้
ไปรยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติให้ส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการ
ไปยังรัฐบาล

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานครับ
กระผมขอกราบขอบพระคุณสมาชิกทั้งสภา และต้องขอประทานอภัยโทษ ที่รัฐมนตรีใน
คณะรัฐบาลนี้คนใดคนหนึ่งได้ล่วงเกิน จะเจตนาไม่เจตนาก็ตามก็ถือว่าเราเป็นลิ้น
กับฟัน เราอยู่ด้วยกันก็ต้องกระทบกันบ้าง ก็คงไม่ถึงเจ็บถึงปวดหรอก อย่างไรก็ตาม
นอกจากข้อสังเกตของกรรมการธิการแล้ว คำอธิบายของสมาชิกในสภานี้ในวันนี้
ซึ่งกระผมคงมาถึงแต่เช้าจนคำสารสำคัญที่รัฐบาลจะต้องตระหนัก และหลายอย่าง
จะต้องรีบทำเท่าที่อยู่ในวงเงินงบประมาณ และแม้จะนอกวงเงินงบประมาณ และเมื่อ
ความจำเป็นมากก็อาจจะของงบประมาณเพิ่มเติม เมื่อคำนวณเงินที่พอจะให้ได้หมายถึง
คำนึงถึงรายรับ รวมทั้งรายไถ่และเงินประเภทอื่น อย่างไรก็ตาม บรรดาการสวาทก็เกิดขึ้น
ก่อน ๆ อยู่สักหน่อยหนึ่งก็ไม่ใช่ความผิดของท่านสมาชิก จะเป็นความผิดของใคร
กระผมว่าก็ไม่สมควรจะพูดในนามรัฐบาลไม่ใช้ในนามกระผม ขอขอบคุณท่านสมาชิก
ทุก ๆ ท่านที่ให้อนุมัติงบประมาณผ่านไปด้วยดี

ประธานวุฒิสภา : ผมขอประทานอภัยประชุมครับ ขอพระคุณครับ

คณะกรรมการพิจารณาการรายงานการประชุม

ผู้ตรวจงานการประชุม

ทวี ศุภวานิช
พันตำรวจโท สมพงษ์ อภัยวงษ์
วินัย ทองลงยา
सानนท์ สายสว่าง
นพพร บุญฤทธิ์
เสนอ บุญเกียรติ
สุวิธนา เพชรทองคำ
เหม สุโสมาน
เพทาย อมาตยกุล
กัญญา วรรณ
เชื้อ สุชาพันธ์
เสนาะ เอกพจน์

ชนู บุญวังค์
สินชัย ช่อศักดิ์
โสมเจดาก สัตถาก
ฉันทนา อานป้อม
เปรมจิต บุญหล่อ
พิลาส จารุมณี
สมศรี โจชนอนนอม
สมชาย กวาวคุม
สายสุนัย พันชนะ
ภูษงค์ เอกบุตร
ประเสริฐ ปันสิน
วันนี ชันธิโชติ
กัลยา สวรรค์ศิลป์
อุษา ชูหมื่นวิทย์
มาลี ฉ่ำโสภาเลิศ
เรณู อรุณีก

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔

สภารับรองในคราวประชุม

สุทิน จิกรถึก

ครั้งที่ ๔/๒๕๖๔ (สมัยสามัญแรก)

หัวหน้างานรายงานการประชุม

ไพโรจน์ อัมพรประภา

หัวหน้ากองการประชุม

พ.อ. สดวน คำวงษา

เลขาธิการสภา

จิตติ ศิษย์ภักย์

ประธานวุฒิสภา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand